

حاجی مراد

PDF4Kurd

ليۆ تۆلستۆي

ليۆ تۆلستۆي

حاجى مراد

پۆمان

وهرگيپراني
ئهمين گهرديگلاني

خانہى موکریانی بۆ چاپ و بلاؤکردنهوه

● حاجى مراد

- نووسینی: لیۆ تۆلستۆی
- وهرگێڕانی: ئەمین گەردیگلانی
- نەخشەسازی ناوهوه: گۆران جەمال رواندزی
- بەرگ: رێمان
- پیتچین: ئەوین سلیمان جیهان
- نرخ: ٤٠٠٠ دینار
- چاپی یەکەم ٢٠١٤
- تیراژ: ١٠٠٠ دانە
- چاپخانەى موکریانی (هەولێر)
- بەرێوهبەرایەتی گشتی کتێبخانەى گشتییەکان ژمارەى سپاردنى (٢٥٧) سالى ٢٠١٤ ی پێی دراوه.

زنجیرهى کتیب (٨١٩)

MUKIRYANI
ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

هه‌موو مافیکی بۆ ده‌زگای موکریانی پارێزراره

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

له مه زراوه دهگه رامه وه بو مالى. دوايين مانگى به هار بوو. وهر زيړه كان گياى ميړگ و چينكانيان دوريبووه. جو زهر د بوو بوو. له و كاته ي سالد، بونى خه رمانى گولى په ميه ي و سپى و سوورى سيوه ره ولاتى داگرتبوو. بيژان و زړه مندئ به رامه يان دهرشت و گولى به يبوون و شيروه پال به په لكى سپى و نيوه راستى زهرده وه بونى خوښى به هاراتيان بلاو ده كرده وه. بنجى گوله باخ به رامه ي خوښيان ناو يته ي هه وا ده كرد و هه نگ بو كو كرده وه ي هه لاله وه خو كه وتبوون.

شليړه ي زهر د سوور، گهش و پاراو، به بالاي به رزه وه سهريان بو خاك دانه وانديبوو. ركيشه به گه لاي پان و ته روبره وه تازه خهريك بوو گولى ده كرد. چروى مهيله و بڼه وشى گه رمه شانى تازه خهريك بوو ده پشكووتن و كاكولى نهرم و ته ريان له بهر تيشكى خوړى به يانيان مهيله وشينى دنواند و لاي عه سر سيس ده بوون و هه لده پرووزان. گولى هه نجيرى كه بونى باداميان ليده هات. وهك زموود دده وشانه وه.

چه پكى گولى رهنگاو رهنكم چنى و بهره و مالى ملي ريم گرت. له ناكاو له كه نارى رپگاكه و له قولكه به كدا گوله كه نگرىكى په ميه ي تازه پشكووتو، سه رنجى راكيشام. له جوړه بوو كه لاي خو مان پي ده لين قانگه لاشك. كاتى درويته، درويته وان به پاريزه وه به پاليدا

تیده پهری و کاتیگ ده که ویته بهرداسه که ی، له بندا دهیپه رینس و تووپی هه لدهدا، نه وهک درکه که ی به ده ستیدا بچی. هاتمه سه ر ئه وه ی هه لیکه نم و بیخه مه نیوه راستی چه پکه گوله که مه وه. له ریگاکه کلابووم و چوومه نیو قوولکه که وه. میشه نگوینیک به گوله که یه وه نیشتبوو و ده تگوت خه وی لیکه وتووه، هه لمفراند. ویستم گوله که ی بچنم. زور کاریکی دژوار بوو. دهره یه کیشم له دهستم پیچا به لام هه موو پشتی دهستم پرووشا. نزیکه ی پینچ خوله کی خایاند هه تا گولی که نگره که م چنی. ده بوو گه لا درکاوییه کانی دانه به دانه لی بکه مه وه. ساقه ته که ی ریشال ریشال بوو بوو. کاتیگ قرتاندم ئیتر رهنگ و گه شاوه بییه که ی له دهست دابوو، جگه له وهش دوا ی چیننه که ی بو م دهرکه وت به هوی شه قورپه ق بوونی درکه کانیه وه له نیو چه پکه گوله که دا جیی نابیته وه و له گه لیان ناسازی. به ناچاری فریم دا. خه م دایگرتم و له دلی خو م دا گوتم بوچی ئه و گوله جوانم له نیو برد که له جیگای خو ی ئه و هه مووه جوان و سه رنجراکیش بوو؟

وه بیرم هاته وه به چ زه حمه تیک چنیبووم و چه نده ی خو راکری کرد و به ره قانی له خو ی کرد. ریگاکه م به نیو مه زرایه کی گله ره شه دا ده رویشت که تازه کیلابوو یان. کیلگه که ملکی جووتیاریکی گه وره بوو که زه ویی هه ر دوو به ری ریگاکه هی ئه و بوو. زور باش زه وییه که یان کیلابوو. ته نانه ت تا قه لقنیک رووه ک نه مابوو و هه مووی خاشه بر کرابوو؛ بیرم کرده وه مرؤف چه نده بوونه وه ریکی خراپکاره. بو تیر کردنی ورگی خو ی به زه یی به ژیانی هیچ رووه ک و ئازه لیکدا نایه. بی ئیختیار چاوم له ده وره به ری خو م ده کرد به لکوو ئاسه واری گیایه ک له نیو ئه و کاتوره کیلدر او هدا بدو زمه وه. بستوویه ک لای راستی جاده که هه لکه وتبوو. لینی نزیک بوومه وه. چاوم به و جو ره

کهنگره کهوت که تاویک له مهوبه ر له نیوم بردبوو. به لام ئەمهیان سێ گۆلی پێوه بوو. یهکیان له نیو قه ددا شکابۆوه. وهک چۆکی شکاوی مرووف وابوو که دهنووشتیتهوه. گوله کهی دیکه شی شکابۆوه و سیس هه لگه رابوو و ملی به لاره وه نابوو. لقی سینه میش، له گه ل ئەوه شدا بریندار و قوراوی بوو، به لام هیشتا راست چه قیوو. ویده چوو تایه ی عاره بانه به سه ریدا تیه ریبی و شکان دبیته وه، به لام سه ر له نو ی هه ستابۆوه. به ره و لایه ک خوار بووبۆوه. هه مو ته رای ی و شیره که ی هاتبووه ده ری. ده ستیکی قرتابوو و چاویکی ده رپه ریبوو. له گه ل ئەوه شدا به هیز و خوراگر راوه ستا بوو. ته سیلمی ئەو مروفانه نه ده بوو که براکانی ئەویان له نیو بردبوو... له دلی خۆمدا گوتم ئەوه یه هیوادار بوون به ژیان و زیندوومانه وه. مرووف دهستی به سه ر هه مو شوینیکا گرتوو و سه دان میلیۆن گیای له نیو بردوو، به لام ئەمهیان هیشتا زیندوو و خوی به دهسته وه نه داوه.

قه فقام وه بیر هاته وه که چه ند سال له مهوبه ر له وی بووم؛ سه رده میک که به شیکی ئەو ولاته م به چاوی خۆم دیتبوو و زور شتیشم له باره یه وه بیستبوو؛ پاشماوه که شی ده متوانی بیهینه مه به ر چاوی خۆم و ههستی پی بکه م. ئەو به شه ی که له بیرم بوو و ده هاته وه به ر چاوم به م شیوه یه بوو:

بەك

كۆتايى سالى 1851 بوو، ئىوارەيەكى ساردى سەرماوۈز. حاجى مراد بە سواری ئەسپ گەيشتە گوندى مەخمىت^۱ كە لە ژيەر دەسەلاتى چيچينيە شەرەنگىزەكاندا بوو و پازدە ميل لەو ناوچانە دوور بوو كە لە ژيەر دەسەلاتى رۈوسەكاندا بوو. بۆنى دووكەلى كزىياك^۲ پانتاي گوندىكەى داگرتبوو. بانگى شيوانى دابوو. بۆرەى گاران و بارەى ميگەل كە بەرە و گوندىكە دەگەرەنەو، لەگەل دەنگ و ويرويرى گوندىشەنەكان تيگەل بووبوو. لەلای كانياوۈكەشەو دەنگى ژنان و مندالان دەهاتە گۆى.

حاجى مراد جيگرى شاميل^۳ بوو. باسى بە جەرگى و ئازايەتتى ئەو لە ولاتدا دەنگى دابۆو. هيچ كات بە بى ئالا و بەبى ھاوپرېيەتتى گوروويك لە ھاوپرېكانى خۆى كە لە پيش ئەوۈو دەپرۆيشتن، پووى نەدەكرە شوينيك. بەلام ئىستا وەك ئاوارەيەك تەنيا كەوتبوو و تەنيا ھاوپرېيەك لەگەلدا بوو، ميژەرى زەردى بە سەرەو و كەرەكەيەكيشى بە شانيدا دابوو تەنگەكەى لە ژييدا وەديار كەوتبوو. نەيدەويست بكويتە بەر چاۈ. بە چاۈ رەشەكانى ھەموو ئەو كەسانەى دەخستە ژيەر چاۈديرى كە دەهاتنە سەر پيگاگەى.

1- Makhmet □

2- Kizyak □ ناوى ناوچەيى تەپالە، دەو. دەو. Kizyak □

3- Shamil

کاتیځ گه یشته گوندهکه، به جیی ئه وهی راست برّوا بو گوره پانی گشتی، به دهسته چه پدا لایدا و خووی کرد به کولانیکی باریکدا. گه یشته بهر دهرگای مالی دووهه م، ماله که له کیویک دا برّا بوو، راوهستا و چاوی له دهوروبه ری خووی کرد. بهر دهرگای ماله که که سی لی نه بوو، به لام پیاویک که لپوسیکی به سه ری خویدا ابو و له سه ربانی ماله که خه وتبوو. سه ربانه که تازه سواغ درابوو. حاجی مراد به دهسکی خه رزه نه که ی له شانی پیاوه که ی کوتا. پیره پیاویک له ژیر که لپوسه که هاته ده ری. پیلووی چاوی خه م تیزاوی پیره پیاو مژولی نه بوو. چاوی هه لگولوی بو ئه وهی بتوانی هه لیبینی.

حاجی مراد لوی میزه رکه ی له سه ر ده موچاوی لابرد و گوتی سلاوموعلیکم» پیره پیاو که ناسییه وه وه لامی دایه وه عه له یکمه سه لام». زده هیه کی گرت. هه ستا له سه ر لاقه لاوازه کانی راوهستا. شهرواله که ی له پیکرد. پاشان به شینه یی دهستی کرد به نیو که لپوسه که یدا. پاشه وپاش به نیردیوانیکدا هاته خواری که به دیواره که وه هه لپه سی درابوو. به ده م هاتنه خواری وه خووی پوشته کرده وه. به ده مه بی دانه که ی له ژیر لیوه وه شتیکی گوت. هه ر که پیی نایه سه ر زه وی بو ریز گرتن چوو رکیفه که ی حاجی مراد بگری بو ئه وهی دابه زی. به لام هاوری که ی حاجی مراد به په له له ئه سپه که ی دابه زی و خووی گه یانده رکیفه که و پیره پیاوی خسته ئه و لاوه و خووی جیگا که ی گرته وه.

حاجی مراد دابه زی. توژی ده شه لی. به ره و دهرگانه ی ماله که وه ری که وت. کوریکی پازده سالان به په له له دهرگا که هاته ده ری و چاوی له ده موچاوی پیاوی تازه هاتوو بری. پیره پیاو پیی گوتی:

«بِرۆ بۆ مزگهوت باوکت ئاگادارکه.» خۆشی به ههله داوان چوو
دهرگای باریکی ماله که بکاته وه.

حاجی مراد چوووه ژووری. ژنیکی گهراوه که کراسیکی زهرد و
فش و کلۆنجهیه کی سوور و ده رپییه کی فشوفولی له پیندا بوو، چهند
بالیفی به باوه شه وه، له ژوورکه ی پشته وه هاته ده ری و گوتی
به خیریین، خیر و به ره که تتان هینا. «بالیفه کانی له بن دیواره که دانا
بۆ ئه وهی میوانه کان پالی پپوه دهن. حاجی مراد له گه ل ئه وهی که رکه
و تفهنگ و شمشیره که ی ده دایه دهستی پیره پیاو گوتی خودا دهست
به عومری منداله کانت بگری.»

پیره پیاو تفهنگ و شمشیره که ی به و سنگه دا هه لواسی که تفهنگی
خاوه نمالی پیندا هه لواسرا بوو. سنگه که له نیوان دوو کاسه ی
دهستشوریدا داکوترا بوو که دیواره که ی تازه سپیکاری کرا بوو.
حاجی مراد پشتینه که ی ریکوپیک کرد. له بن دیواره که دانیشته و پالی
به بالیفه کانه وه دا. پیره پیاو به پای په تی و بی گۆره وی له پال ئه ودا
له سه ر چۆک دانیشته. چاوی قووچاند و دهستی بۆ ئاسمان هه لپری.
حاجی مرادیش وای کرد. دوا ی دوعا و نزا دهستیان به دهموچاویاندا
هینا و کیشایانه خوارئ هه تا گه یشته نوکی ریشیان.

حاجی مراد له پیره پیاوی پرسی: «خه بهر و باس چیه؟»

پیره پیاو وه لامی دایه وه: «خه بهر یوخ.»

به جیی ئه وهی چاو له چاوی حاجی مراد بکات چاوی له سینگی
ئه و ده کرد. حاجی مراد تیگه یشت که پیره پیاو نایه وه ی ئه وهی
دهیزانی بوی باس بکات. توژی سه ری له قاند و ئیتر هیچی نه گوت.

پیره پیاو گوتی: «خه بهری باش نییه. یه کیک له خه بهر کان ئه وه یه که رویش که کان خه ریکی راویژن بۆ ئه وه ی چۆن هه لۆکان له خۆیان بتارینن؛ هه لۆکانیش سه ره تا ئه میان دهخۆن و پاشان ئه وی تریان. چه ند پۆژ له مه و بهر پووسه کان گوندی میتغیتیان ئاور تبه ردا. خودا غه زه بیان لیگری و له توکوتیان کا!»

هاورپیکه ی حاجی مراد هاته ژووری و به ههنگاه به هیزه که ی به نیو ژووره که دا تیپه ری. لوی میزه ره که ی له سه ر دهموچاوی لابرده، ئه ویش وه ک حاجی مراد تفهنگ و شمشیره که ی به سنگه که دا هه لواسی و خه نجه ر و پشتینه که ی راسته و پاسته کرد.

حاجی مراد گوتی: «ئمه ئیلداری هاورپیمه.»

پیره پیاو گوتی: «زۆر باشه به خیر بی.» هه ر له سه ر ئه و لمه ده ی حاجی مراد دانیشتبوو، جیگایه کی پیشان ئیلداریش دا دانیشی. ئیلدار نه چوو له سه ر لمه ده که و له و لاهه چوارمه شقی دانیشته و چاوی له چاوی پیره پیاو بری. پیره پیاو بۆی باس کردن که هه وتووی رابردوو چۆن دوو لای به جه رگی گونده که یان دوو سه ربازی پووسییان گرتوو و یه کیان سه ر بریوه و ئه وه ی دیکه یان راده سته شامیل کردوو.

حاجی مراد هۆش و خه یالی له شوینیکی تر بوو. چاوی له ده رگاکه ده کرد و گوئی بۆ دهنگه کانی ده ره وه شل کردبوو. له ده ره وه ترپه ی پی ده هات. ته قه ی ده رگاکه هات. سادۆی خاوه نمال هاته ژووری. چل سالی ته مه ن بوو و ریشیکی قوله و لووتیکی دریژی هه بوو. ئه ویش چاوی ره ش بوو به لام وه ک چاوی کورپه

پازده سالانه‌کە‌ی که چوو بوو باوکی بانگ بکات بریقە‌ی نە‌دە‌هات. کورە‌که‌ له‌ گە‌ل باوکی هاتبووو ژووری، له‌ پە‌نای دەرگا‌که‌دا دانیش‌ت. خاوه‌ن‌مال که‌وشه‌ دارینه‌کانی دا‌که‌ند. کلاوه‌ کۆ‌نه‌کە‌ی له‌ سەر نیو چاوانی هە‌لکیشا و بە‌ره‌و‌پووی حاجی مراد له‌ سەر چۆ‌ک دانیش‌ت. ئە‌ویش وه‌ک باوکی دە‌ستی بو‌ نزا هە‌لبێ‌ری و دوا‌ی هیندی ورتە‌ ورت دە‌ستی به‌ دە‌موچاو و ریشیدا هینا و گوتی شامل فەرمانی داوه‌ حاجی مراد مردوو یان زیندوو دە‌ستگیر بکە‌ن و رادە‌ستی ئە‌وی بکە‌ن. نوینه‌ره‌که‌ی شامل پوژی رابردوو له‌و گونده‌ پویش‌تبوو. خە‌لکی نە‌یانده‌ وێ‌را فەرمانی شامل جیبه‌جی نە‌کە‌ن و له‌ قسه‌ی دەرچن. گوتی: «دە‌بی زۆر به‌ پارێزه‌وه‌ هاتوچۆ بکە‌ن و ئاگاتان له‌ خۆتان بی، ئە‌گەرچی له‌م ماله‌دا هیچ که‌س ناوی‌ری سووکایه‌تی به‌ میوانم بکات، به‌لام له‌ دەر‌وه‌ نازانم چی رووده‌دا. دە‌بی بی‌ری لێ بکە‌ینه‌وه‌.

حاجی مراد به‌ وردی گویی بو‌ قسه‌کانی را‌گرت‌بوو. سه‌ری ده‌له‌قاند. که‌ سادۆ بیده‌نگ بوو، گوتی: «گرینگ نییه‌، زۆر خۆتان سه‌غله‌ت مه‌کە‌ن. به‌ پێ‌وستی ده‌زانم که‌سیک به‌ نامه‌یه‌که‌وه‌ بنی‌رم بو‌ لای رووسه‌کان. ئیلداری هاوریم ده‌چی به‌لام دە‌بی رینوینیکی له‌گە‌لدابی.»

سادۆ گوتی: «باتای برامی له‌گە‌ل دە‌نی‌رم.» پووی له‌ کورە‌که‌ی کرد و گوتی: «بچۆ باتا بانگ که‌.»

کورە‌ وه‌ک تیسکه‌ی تفه‌نگ له‌ جیی خوی دەرپه‌ری. قو‌لی راوه‌شاند و له‌ دەرگا‌که‌ چوووه‌ ده‌ری. دوا‌ی ده‌ خوله‌ک له‌گە‌ل

چیچینییه کی بهله باریکه و قاچ قولله هاته ژووری که دهموچاوه تاوه سووته که ی وهک خه لووز رهش داگه رابوو. جلو به رگی کوئه و سهر قول دراوی له بهر دا و پاپوشیکی کون و شه قیله به ستووی له پیندا بوو.

حاجی مراد به خیرهاتنی پیگوت و بی ئه وهی کات به فیرو بدات لئی پرسی: «ده توانی ئه و هاورپییه من رینوینی بکه ی و بیگه یه نییه لای رووسه کان؟»

باتا بزیه ک نیشته سهر لیوی و وهلامی دایه وه: «به لئی قوربان ده توانم. هیچ چیچینییه ک نییه وهک من شاره زای ئه و ناوچه یه بی. کهسانی تر رهنگه هه زار جور قه رار و مه دار دانین و شاتوشووت بکه ن، به لام هیچ کاریکیان له ده ست نایه؛ به لام من ئه وهی ده لیم ده یکه م و ئه گهر سه رم دانابی پاشگه ز نابمه وه.»

حاجی مراد گوتی: «زور باشه، سی رۆبل بۆ زهمه تانه که ت وهرده گری.»

باتا به نیشانه ی حالی بوون سه ری له قاند و گوتی بۆ پاره کار ناکات. هه ر ئه وهی بتوانی خزمه تیک به حاجی مراد بکات ئه و په ری شانازییه بوی. چونکه له و کویتستانه هیچکه س نییه باسی ئازایی و قاره مانیتی حاجی مرادی نه بیستی و نه زانی چون کونه مشکی له رووسه کان کردوته قه یسه ری.

حاجی مراد گوتی: «گوریس ده بی دریژ بی و قسه ش کورت.»
باتا له وهلامدا گوتی: «به چاوان گه وره م، ئیتر زمانم ناگه ری.»

حاجی مراد گوتیشی: «لەو شوینەیی که پروباری ئارگۆن^۷ بە پال
رەوێزە بەردەکاندا دەروا، رینگایەک هەیه بۆ نیو لیترەوارەکه و دوو
بستووی لێیە، دەزانی لە کوێیە؟

«بەلێ دەزانم»

«چوار ئەسپ سوار لەوێ چاوەروانی منن.»

باتا سەری لەقاند یانی تیگەیشتوو.

«لەو سوارانە سۆراخی خان محەممەد بگرە. ئەو دەزانی چی
بکات و چی بە پروسەکان بلێ. دەتوانی ئەو ببەیی بۆ لای فەرماندەیی
پروسەکان، شازادە قۆرۆنتسۆف^۸ و بیهینیهو؟»

«بەلێ گەرەم دەتوانم.»

«خان محەممەد ببە بۆ ئەوێ و بیهینیهو، هەتا ئەو کاتە من لە
لیترەوارەکه دەبم.»

باتا دەستی لە سەر سنیگی دانا و گوتی: «بە چاوان گەرەم.»
حاجی مراد رووی لە خاونمال کرد و گوتی: «دەبێ که سیکیش
بنێرین بۆ گێخی^۹.» دەستی کرد بە گیرفانە فیشەکی فانیلەکهیدا، بەلام
که دیتی دوو ژن هاتنە ژووری، دەستی دەرھینایەو.

ئەو ژنانە یەکیان ھاوسەری خاونمالەکه بوو، هەر ئەو ژنە
گەرەوێ که بالیفەکانی هینا بوو و بوئی دانا بوون، ئەوی دیکەشیان
کچیکی عازەب بوو پانتۆلیکی زەرد و سیخمەیهکی سەوزی لە بەردا
بوو. ملوانکەیهکی دراوی زیو سینگ و بەرۆکی داپۆشیبوو. دوو
دراوی زیوینی زۆبلیش بە سەری هەر دوو پەلکە رەشەکهیهو.

7- Argon

8- Vorontsov

9- Chekhi [ناوی شوینیکە]

هه‌ل‌واسرا بوو. چاوی ئه‌ویش وهک هی باوک و براکه‌ی ره‌ش بوو، ترووسکه‌یان ده‌هات و دهموچاوه جوانه‌که‌ی سه‌رنجراکیشتر کردبوو. جوړیک هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد ده‌تگوت میوانه‌کان نابینی به‌لام هه‌ست به‌بوونیان ده‌کات. ژنه‌که‌ی سادو میژیکه‌ی چکوله‌ی گردی هینا که چایی و کولیره و نان و هه‌نگوین و قه‌یماخی له‌سه‌ر بوو. کچه‌ش ئه‌فتاوه و له‌گانیکه‌ی هینا بوو.

هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ژنه‌کان له‌ژووره‌که‌دا بوون و خرینگیه‌ی دراو و زیو و زه‌مبه‌ریان ده‌هات و خه‌ریکه‌ی چیننی سفره و خوانه که بوون، حاجی مراد و سادو قسه‌یان نه‌کرد. له‌ته‌واوی ئه‌و ماوه‌یه‌شدا ئیلدار وهک په‌یکه‌ره ویشک بووبوو و چاوی له‌ئه‌ژنوی خوی بریبوو. کاتیک ئافره‌ته‌کان له‌ژووره‌که‌ی چوونه‌ی ده‌ری و ئیتر ترپه‌ی پیشیان نه‌ده‌هات، هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌ی هه‌لکیشا.

حاجی مراد فیشه‌کیه‌ی له‌فیشه‌کدانه‌که‌ی ده‌ره‌ینا، له‌ژیر ئه‌و نووسراوه‌یه‌کی هینا ده‌ری و دای به‌سادو و گوتی: «ئه‌وه‌ بده‌ به‌ کوره‌که‌م.»

«وه‌لامه‌که‌ی بنیرم بو‌کوی؟»

«له‌لای خوت بی هه‌تا که‌سیتک هه‌لده‌که‌وی و بو‌م ده‌نیری.»

«به‌چاوان.»

سادو نامه‌که‌ی نایه‌ نیو فیشه‌کدانه‌که‌ی خویه‌وه. پاشان ئه‌فتاوه و له‌گانه‌که‌ی برد بو‌به‌ر ده‌ستی حاجی مراد. حاجی مراد قوی هه‌لکرد. سادو ئاوی ساردی کرد به‌ده‌ستیدا و ده‌ست و پلی شو‌رد، به‌خاوی وشکی کرده‌وه و چوو بو‌لای میژی خوارده‌که‌ی. ئیلداریش هه‌ر وای کرد. هه‌تا ئه‌و کاته‌ی میوانه‌کان خه‌ریکه‌ی خواردن بوون، سادو بی‌ده‌نگ دانیش‌ت و له‌وه‌ی که‌گه‌وره‌یان کردوو و روویان له‌

ماله‌که‌ی ئه‌و کردووه زۆر دلخۆش بوو. کورپه‌که‌ی سادۆ هه‌روا له پال ده‌رگا‌که‌دا دانیشتبوو و چاوی له حاجی مراد بریبوو و به‌ بزیه‌که‌وه له دلی خۆیدا قسه‌کانی باوکی په‌سند ده‌کرد.

حاجی مراد سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی بیست و چوار سه‌عات بوو هیچی نه‌خوارد بوو، به‌ تۆزێ نان و په‌نیر قه‌ناعه‌تی کرد. له ژیر خه‌نجه‌ره‌که‌یدا چه‌قۆیه‌کی چکۆله‌ی ده‌ره‌ینا؛ تۆزێ هه‌نگوینی به‌ په‌نچکی ناندا ساوی و خواردی. پیره‌پیاو که‌ دیتی حاجی مراد له هه‌نگوینه‌که‌ی ئه‌و ده‌خوا زۆری پینخۆش بوو و گوتی: «ئه‌مسال له هه‌موو سالیک هه‌نگوین زیاتره‌.»

حاجی مراد سپاسی کرد و ده‌ستی له خواردن کیشایه‌وه. ئیلدار ئه‌گه‌ر چی هیشتا تیری نه‌خوارد بوو، چاوی له سه‌رکرده‌که‌ی کرد و ئه‌ویش کشایه‌ دواوه. ئه‌فتاوه و له‌گانه‌که‌یان دیسان هینایه‌وه پیتشی و ده‌ستیان شۆرد.

سادۆ ده‌یزانی ئه‌و میواندارییه‌ بو ئه‌و چه‌نده مه‌ترسیداره. شامیل رایگه‌یانده‌بوو هه‌ر چیچینییه‌ک حاجی مراد په‌نا بدا و میوانداریی لێ بکات، سزاکه‌ی مه‌رگه‌. به‌لام سادۆ نه‌ک ترسی له‌و میواندارییه‌ نه‌بوو، به‌لگه‌و زۆریش شانازی پێوه‌ده‌کرد که‌ میوانیکی ئاوا جوامیر و قاره‌مانی هه‌یه. به‌ ئه‌رکی سه‌ر شانی خۆی ده‌زانی خزمه‌ت به‌و میوانه‌ خۆشه‌ویسته‌ بکات و له‌وه‌ی که‌ توانیبوو ئه‌و خزمه‌ته‌ چکۆله‌ی پێ بکات هه‌ستی به‌ شادی و سه‌ر به‌رزی ده‌کرد.

به‌ حاجی مرادی گوت: «هه‌تا ئه‌و کاته‌ی له‌ ماله‌که‌ی مندا‌ی و من هه‌ناسه‌ ده‌کیشم، دلنیا و ئه‌رخه‌یان به‌.» حاجی مراد چاوی له‌ چاوی پر ترووسکه‌ی سادۆ بری و به‌ ویقاره‌وه گوتی: «خودا ئاگاداری خۆت و بنه‌ماله‌که‌ت بی و مالت ئاوه‌دان بی.»

سادۆ بهو دۆعایه‌ی حاجی مراد گه‌شایه‌وه و شادی له دلی گه‌پا.
به نیشانه‌ی سپاس کردن دهستی له سه‌ر سنیگی دانا. هیندی ئیزنگی
خسته نیو سۆباکه‌وه و پۆیشت بۆ ئه‌و ژووره‌ی که ژن و منداله‌که‌ی
له‌وی بوون و ده‌رگاکه‌ی پێوه‌دا. ژنه‌کان هیشتا نه‌خه‌وتبوون. باسی
ئه‌و میوانه مه‌ترسیداره‌یان ده‌کرد که شه‌وی له مالی ئه‌وان
ده‌میئینه‌وه.

دوو

له قوزدقیزنسک^{۱۰}، نزدیکترین قه لای رووسهکان، که تهنیا ده میل له و گونده دوور بوو که حاجی مراد شهوی لئی مابووه، سئ سهرباز و ئهفسه ریک له قه لاکه هاتنه ده ری و به ره و ئه و لای دهر وازهی شاهگرینسک^{۱۱} وهری که وتن. سهربازهکان وهک سهربازانی قه فقازی ئه و سهردهمه جلو بهرگیان پو شیبوو: کوله بالی که لپوس، کلتهی پیسته و جزه مهی مل درپژ که ههتا چوکیان دههات. پالتوکه یان توند له خویان پیچابوو. چهکیان له شان کرد بوو. سهرهتا، نزیکه ی پینجسه د مهتریان ریگاکه بری. پاشان بیست مهتر به لای راستدا له جاده که لایان دا. گه لای دارهکان له ژیر پییانددا خشپه ی دههات. کاتیک گه یشتنه ساقه ته ی نیوه سووتاوی چناریکی شکاو که له تاریکیه که دا دیار بوو، پارهستان. زیاتر له په نای ئه و داره بو سه یان دهنایه وه. ئه سترهکان کاتی ههنگاو نانی سهربازهکان به نیو دارستانه که دا، دهگوت به سهر دارهکاندا ده خوشین، به لام له جیی خویان چه قیبوون و له نیو لق و په لی پروتی دارهکانه وه دهره وشانه وه. ملازم پانوئف^{۱۲} تفهنگ و سهرنیزه که ی له شانی داگرت و پالی به دارچناره که وه دا. سئ سهربازه کهش ههر وایان کرد.

10- Vozdvizhensk

11- Shahgirinsk

12- Panov

پانوڻف به نيگه رانييه وه گوتي: «رهنگه ليم به جيمابي يان له ريگا
ليم كه وتوه.»

يه كيك له سهربازه كان به دهنگيكي گرم و به گور گوتي: «له چي
دهگه پي؟»

«سهره قه ننه كه م، نازانم چي ليها توه.»

هر ئه و سهربازه لي پرسى: «باسقه ننه كه ت پييه؟»

«ئه رى پيمه.»

«دهى بو له قوولگه يه كدا جيبه جي ناكه ي؟»

«باي زه حمه ته كه ي نيه.»

«هر ئيستا له چاو تروو كانيكدا جيبه جي ده كه م.»

كيشانى قه ننه و جگه ره له كاتى كه مين داناندا قه دهغه بو، به لام
ئه م كارهى ئه وان ته نيا ناوى كه مين بو. پوستيك بو له و پيشه وه،
نه وهك شور شگيرانى شاخ توپيك بينه پيشى و وهك هه ميشه به
قه لاکه يه وه بنين. پانوڻف به پيوستى نه ده زانى چاو پوڻشى له و چيژه ي
كيشانى دوو كه ل بكات. پيشنيارى سهربازه كه ي قه بوول كرد.
سهربازه كه چه قويه كى له گيرفانى ده ره نيا و قوولگه يه كى خر و
چكوله ي له سهر عرزى دروست كرد. له په ناي قوولگه كه كونيكى
چكوله ي ساز كرد و باسقه ننه كه ي پيدا كرد. قوولگه چكوله كه ي پر
كرد له تووتن و دايشيلا، قه ننه ي ئاماده كرد. شقارته كه ي هه لكرد.
بوچر كه يه ك ده موچاوى قه له وى ئه و سهربازه رووناك بووه كه له
سهر زگ راکشا بو. تووتنه كه گرتى و سهربازه كه مژى ليذا، دواى
چر كه يه ك پانوڻف بونى تووتنى هه لمژى.

«ئاماده بو؟»

«به لى، فه رموو.»

«ئاقديڭ^{۱۳}، بەراستی زیرەك و لیزانی! لە حاكمی شەرعیش زانتری! دا لاچۆ با مژیکی لیدەم.»

ئاقديڭ چووه ئەو لاوه. جیگاکی دا بە پانۆڤ و دووگەل لە دەمییهوه هاته دەری. پانۆڤ لە سەرزگ پاكشا، بە سەر قۆلی چاکەتەکی جیی دەمەکی ئاقديڭی سەری و مژیکی لیدا، دووگەل لە زارییهوه دەرچوو. دواي ئەوهی هەموویان بە نۆرە قەننەیان کیشا، کەوتنە قسە کردن.

یەکیک لە سەربازەکان بە دەنگیکی خەوالووهوه گوتی: «دیسان فەرماندەر دەستی گەیاندۆتە سندووقی پارەي سندووقەکە. لە قوماردا دۆراندووییە.

پانۆڤ گوتی: «حەتمەن دەیخاتەوه جیی خۆی.»

ئاقديڭ بە دانیاییهوه گوت: «حەتمەن دایدەنیتەوه، زۆر ئەفسەریکی باش و راستە.»

ئەو سەربازەي قسەکی دامەزراندبوو گوتی: «باشە! وایە! منیش دەلیم ئەفسەریکی پاک و راستە، بەلام دەبی قسەي لەگەل بکەین. ئەگەر کەسیک پارە لە سندووقەکە هەلدەگرئ دەبی بلی چەندەي هەلگرتوو و کەنگی دەیخاتەوه سەر جیی خۆی.»

پانۆڤ کە قەننەکی کیشابوو، گوتی: «بەریاری ئەو کارە بە ئەستۆي فەرماندەرە.»

ئاقديڭ گوتی وایە لە خۆرا نالین: «دەسلات بە دەست فەرماندەرە.»

ئەو سەربازەى كە لەو كارە نارازى بوو، پىداگرىي دەكرد كە بەھارى دەبى پۆستال و جو بكرن. ئەگەر پارەكان بخون هىچيان پى ناكرى.

پانوڤ دووپاتى كردهو: «فەرماندەر ھەر فەرمانىك بدا ھەر ئەو ھىە. خو ئەو ھە جارى يەكەم نىيە. پىشترىش ھەلگرتبوو، دوای ماو ھىەك داينا ھەو.»

لەو سەردەمەدا لە قەققاز باو بوو كە يەكەى سەربازى خوى بەر پرسى كرىن و ئەمبارى پىداو ىستىيەكانى ھەلدەبژارد. بەر پرسى بەشى مالى مانگى شەش رۆبل و پەنجا كوڤكى بە ھەر كام لە سەربازەكان دەدا بو ئەو ھى خەرجى يەكە سەربازىيەكەى پى دابىن بكەن. كە لەرميان دادەچاند. ئالىكيان كو دەكردهو ھە گىشەيان دەدا. عارەبانەى خويان ھەبوو. يەكە سەربازىيەكە بە شانازى دەزانى كە ئەسپەكانيان ئالف و ئالىكى باش دەخون. پارەى يەكە سەربازەيىيەكە لە سەندوو قىكدا بوو كە كلىلەكەى بە دەست فەرماندەر ھەو بوو. زور جارىش فەرماندەر لەو سەندوو قەرزى بو خوى ھەردەگرت. فەرماندەر ديسان پارەى بە قەرز لە سەندوو قەكە ھەلگرتبوو و ئىستا سەربازەكان باسى ئەو ھىان دەكرد. ئەو سەربازەى كە نىگەرانى ھىسابەكە بوو دەيوست لىپرسىنەو ھەبى. بەلام پانوڤ و ئاڤدېڤ بە پىوستيان نەدەزانى.

دوای پانوڤ نۆرەى نىكىتىن^{۱۴} بوو لە سەر زگ ڤاكشى و قەننە بكىشى. پالتوكەى راخست. خوى لە سەر ڤاكىشا و شانى بە دارچنارەكەو ھە نا. سەربازەكان بىدەنگ بووبون. لە ژوور سەريانەو ھە

چله پۆپه‌ی داره‌کان به دهم باوه ده‌شه‌کانه‌وه و خشه‌یان ده‌هات. له ناکاو لووره و زیکه‌ی چه‌قه‌ل و گورگ تیکه‌ل خسه و هاژهی داره‌کان بوو.

«ئهو ئاژه‌له دوابراوانه، چ ده‌نگیکی ترسناکیان هه‌یه!»

سه‌ربازی سه‌یه‌می وه‌ده‌نگ هات و گوتی: «چه‌قه‌له‌کان به تو پیده‌که‌نن که ده‌مت داچه‌قاوه.»

دیشان بیده‌نگ بوون. ته‌نیا خشپه‌ی ئهو لک و په‌لی دارانه ده‌هات که به‌ده‌م باوه لیک ده‌خشان. به جوولانه‌وه‌ی لقه‌کان ئه‌ستیره‌کان بزر ده‌بوون و وه‌دیار ده‌که‌وتنه‌وه.

ئاقدیف که هه‌میشه شاد بوو گوتی: «پانوڤ، بو پیاو جاری وایه له خورا دلته‌نگ و خه‌مۆک ده‌بی؟»

پانوڤ به بی تاقه‌تییه‌وه گوتی: «دلته‌نگ؟ خه‌مۆک؟ بوچی؟»

«هیندی جار وام لیدی. جاری وایه هینده دلته‌نگ ده‌بم ده‌ترسم به‌لایه‌ک به سه‌ر خۆم بینم.»

«بو چی بووه؟»

«ئهو جاره‌ی هه‌ر چی پارهم پییوو دام به مه‌شرووب و خواردمه‌وه. خه‌مۆکی هاته جه‌سته‌م و وام لی‌هات به خۆم گوت وا باشه به ته‌واوی خۆم مه‌ست و بی خه‌به‌ر بکه‌م.»

«به‌لام هیندی جار مه‌ستی کاره‌که‌ت لی ئالۆزتر ده‌کات.»

«به‌لی ده‌زانم. هه‌روایه. به‌لام جاری وایه پیاو نازانی چیکات و چون خۆی له‌و ته‌نگژه‌یه ده‌رباز بکات.»

«بو دلته‌نگ ده‌بی؟»

«له من ده‌پرسی؟ جا دیاره، پیاو هه‌ست به غه‌ریبی و بی‌که‌سی ده‌کات.»

«بارودۆخی مال و ژیانته چۆنه، رازیی؟»
«نا، دهوله‌مه‌ند نیم، به‌لام چاومان له دهستی خه‌لکیش نییه.»
بۆ چه‌نده‌مین جار دهستی کرد به باس کردنی حال و ژیانته خۆی
بۆ پانتۆف:

«من خۆم و به داخوایی خۆم هاتم بۆ سه‌ربازی. به جیی براکه‌م
هاتم. ئەو ژن و مندالی هه‌بوو. چوار مندالی هه‌یه. من تازه زاوا بووم.
دایکم پیدایگری ده‌کرد که من به جیی براکه‌وره‌که‌م بيم بۆ سه‌ربازی.
گۆتم قه‌یناکا ره‌نگه دواتر پی بزائن و بۆم قه‌ره بوو بکه‌نه‌وه. چووم
بۆ لای ئاغای گونده‌که‌مان، ئاغا زۆر پیاوی چاک بوو، گۆتی تۆ
کورپیکی باش و رۆحسووکی. کاریکی باش ده‌که‌ی به جیی براکه‌ته
ده‌چی بۆ سه‌ربازی. منیش به قسه‌ی ئەوم کرد و به جیی براکه‌م
هاتم بۆ سه‌ربازی.»

پانتۆف گۆتی: «کاریکی باشت کرد.»

«بروام پیده‌که‌ی بیکه و نایکه‌ی مه‌یکه. هیندی جار به‌و هۆیه خه‌م
دامده‌گری، له خۆم ده‌پرسم بۆ چی به جیی براکه‌ته هاتی بۆ
سه‌ربازی؟ ئیستا ئەو له‌وی وه‌ک شا ده‌یگوزهرینی و تۆش لی‌ره ده‌بی
ره‌نج بکیشی. هه‌ر چی بیرى لیده‌که‌مه‌وه خه‌میک دلم ریک ده‌گوشی و
به ده‌ست خۆم نییه. دلته‌نگ ده‌بم. خۆم به ده‌ستی خۆم ئەو قوره‌م بۆ
خۆم گرته‌وه و به‌ده‌خت بووم.

ئاق‌دیف بیده‌نگ بوو. دواى تاویک گۆتی: «چۆنه دیسان قه‌ننه‌که
ساز که‌ینه‌وه و مژیکی لیده‌هین.»
«خراب نییه. سازی که‌وه.»

به‌لام ئەوه‌یان له بیر نه‌بوو که سه‌رباز له کاتی بۆسه‌داناندا نابێ
قه‌ننه و جگه‌ره بکیشی. هیشتا ئاق‌دیف هه‌لنه‌ستابوو بۆ ساز کردنی

قه‌ننه‌که، جگه له خشه‌ی لکی داران له لای رِیگاکه‌وه ترپه‌ی پی هاته گوی. پانۆف تهنه‌نگه‌که‌ی هه‌لگرت و به نووکی قاچی له نیکیتینی کوتا، نیکیتینیش هه‌ستا. پالتۆکه‌ی کۆکرده‌وه و سه‌ربازه‌که‌ی دیکه‌ش که ناوی بۆندرانکۆ^{۱۰} بوو له جیی خۆی هه‌ستا و گوتی: «چ خه‌وئیکی سه‌یرم ده‌دی.»

ئافدیف گوتی: «وسست!»

سه‌ربازه‌کان جووله‌یان له خۆیان بری و گویان شل کرد. ده‌نگی ترپه‌ی پی مرۆف ده‌هات که ته‌ختی که‌وشه‌کانیان نه‌رم بوو. خشپه‌ی پییان له سه‌ر گه‌لاوه‌ریوه‌کان سات به سات له‌و تاریکیه‌دا نزیکتر ده‌بوو. گویان له ده‌نگیان بوو به زمانی چیچینی قسه‌یان ده‌کرد. ئیستا ئیتر سه‌ربازه‌کان ته‌نیا خشپه‌ی پییان نه‌ده‌بیست. تاپۆی دوو که‌سیشیان ده‌دی. نزیک بوونه‌وه. پانۆف ده‌ست به تهنه‌نگ هه‌لات بو سه‌ر جاده‌که و سی سه‌ربازه‌که‌ش به دوایدا:

«ئیه‌وه کین؟»

«منم. چیچینییه‌کی خۆمانه.»

باتا بوو.

«ته‌نگم پی نییه. شمشیرم پی نییه. ئاماژه‌ی به خۆی کرد و

گوتی: «کارم به شازاده قورۆنستۆفه.»

ئوه‌ی که‌له‌گه‌تتر بوو بیده‌نگ له په‌نا هاوریکه‌ی پاوه‌ستا بوو.

ئوه‌یش چه‌کی پینه‌بوو. پانۆف به سه‌ربازه‌کانی گوت: «ده‌لی

راسپارده‌یه و کاری به جه‌نابی عمیده.»

باتا گوتی: «کارم به شازاده قورۆنستۆفه. کاریکی زۆر گرینگ.»

پانۆڤ گوتی: «زۆر باشه، زۆر باشه. دهبه م بۆ لای.» به ئاڤدیڤی گوت: «تۆ و بۆندرانکۆ بیانبه ن بۆ لای عه مید. ئەوان رادهستی ئەفسه ری کیشک بکه ن و خیرا بگه رینه وه. ئاگادار بن له پیشتانه وه بن.»

ئاڤدیڤ تڤه نڭ و سه ر نیه که ی راست کرده وه و گوتی: «ئەوه له مۆغه ره ی پشتیان هه لچه قینم، چۆنه؟»
بۆندرانکۆڤ گوتی: «چیت وه گیر ده که وی.»
«باشه پیشم که ون.»

کاتیک خشپه ی پی ئاڤدیڤ و بۆندرانکۆ و دوو پیاوه چیچینییه که نه ماو دوور که وتنه وه، پانۆڤ و نیکیتین گه رانه وه شوینی که مینه که یان.

نیکیتین گوتی: «به م شه وه ئەوانه چ کاریکیان هه یه؟»
«ره نڭه کاریکی گرنگیان هه بی.»

هه واکه ی ساردتر بوو. پانۆڤ پالتۆکه ی له بهر کرد و له سه ر کۆلکه داره که دانیشت. دوو سه عات دواتر ئاڤدیڤ و بۆندرانکۆ گه رانه وه.

«راده ستان کردن؟»

«به لی، عه مید هیشتا نه خه وتبوو. ئەوانمان راست برد بۆ لای خوی. ئەو سه ر تاشراوانه که سانیکی خراپ نین. قسه م له گه ل یه کیان کرد، زۆر له که سیکی باش ده چوو.»

«که سانیکی خراپ نین. له گه ل رووسه کان هه یچ جیاوازییه کیان نییه. من شتیکم ده گوت خیرا وه لامی دهمه وه. له که سانیکی خراپ نه ده چوون.»

«به‌لئی وایه، ئەگەر به تەنیا وه‌گیریان دەکه‌وتی، ورگ و
ریخۆله‌تیان به‌گۆرئ وەرده‌کرد.
پانوڤ گوتی: «هه‌واکه‌ی خه‌ریکه‌ روون ده‌بیته‌وه.»
ئاق‌دیڤ گوتی: «به‌لئی، ئەستیره‌کان خه‌ریکن ورده‌ ورده
ده‌کوژینه‌وه.»
هه‌ر له‌وئ دانیشتن و دیسان بیده‌نگ بوون.

سى

پەنجەرەى خەوگەكان و مالهكانى قەلا، ماودىهەك بوو تارىك داگەرا بوون. بەلام پەنجەرەى بەشكۆترىن مال ھىشتا رووناك بوو. شازادە سىمۆن مىخايىلوۋىچ^{۱۶} لەو مالهدا دەژيا. فەرماندەرى يەكە سەربازىيەكەى ئەوئ بوو. ياوهرى تىزار و كورپى فەرماندەرى گشتى ھىزە چەكدارەكان بوو. ژنەكەى ماریا فاسىلىيوۋنا^{۱۷} يەكەك لە ژنە شوخوشەنگەكانى سەنپترزبۆرگ بوو. ئەوان لەوئ پىكەو دەژيان. تا ئىستا ھىچ كام لە دانىشتوانى ئەو قەلايە بە رادەى ئەوان گرنىگى بە رازاندنەوئى مال و برىقوباق نەدا بوو. بە لای قورۇنتسۆف و ژنەكەيەوئى وای دەنواند كە نەك ژيانىكى ئاسايىيان ھەيە بەلكو لە زۆربەى پىداويستىيەكانى ژيانىش بىبەشن. بەلام بە لای دانىشتوانى قەلاكەوئى رازاوەيى و زەرقوبەرقى مالهكەيان نەك سەرسوورھىنەر بەلكوو بى وئەشى دەنواند.

ئەو شەوئە خانم و ئاغای خانەخوئى لەگەل دۆست و ھاوړىكانيان خەرىكى پاپەزىن بوون: لە سەر مېزىك كە بە چوار شەمدان رووناك بووبۆو، لە ژوورىكى ميواندارى پىر لە فەرش و پەردەى گرانبايى و پەيكەرە و كەلوپەلى ئەنتىكەدا، شازادە قورۇنتسۆف، بە دەموچاويكى رىژۆكە و بارىكەوئى، فاكسىلى ياوهرىي بە سەر شانىيەوئى برىقەى

16- Simon Mikhailovich Vorontsov

17- Marya Vasilievna

دههات. شهريکي يارييه که شى لاويک بوو به رووخساريکي خه مباره وه. ئەو لاوه خویندنی له زانکوی پترزبورگ ته واو کردبوو و له لایه ن خیزانی قورونتسوڤه وه وهک ماموستای سهر مالیی کوره چکوله که ی خانم، که به ره می ژیا نه هاوبه شیبیه که ی پیشووی بوو، دامه زرابوو. حه ریفه کانی ئەوان دوو کهس له ئەفسه رانی یه که سه ربازییه که بوون. یه کیان دهموچاویکی سوور و پانی هه بوو، ناوی پۆلتوراتسکی^{۱۸} بوو و فرمانده ری ئەو لیوایه بوو که له یه که ی گاردی سه لته نه تیبیه وه ناردبوویان بۆ ئەوی. ئەوی دیکه شیان یاوه ری لیواکه بوو و راست و په پ له سهر کورسییه که دانیشتبوو. به ژن و بالایه کی جوانی هه بوو به لام نیو چاوانی گرژ بوو و ده تگوت له شى داگیراوه. شازاده خانم ماریا فاسیلیوڤنا ژنیکی بالابه رزی شوخوشه نگ و چاو و برۆ رهش بوو. له پال پۆلتوراتسکیدا دانیشتبوو. داوینی کراسه که ی له قاچی ئەو ددرا. چاوی له په ره کانی ده کرد. قسه و زهرده خه نه و روانین و بۆنی خو شى شازاده خانم بوو بووه هۆی ئەوه ی پۆلتوراتسکی هۆش و ئیختیاری له لانه مینى و ئاگای له یارییه که ببری. گوی پینه دان و رهفتاری ناسروشتی ئەو له یارییه که دا سات له دواى سات شهريکه که ی تووره تر ده کرد.

یاوه ری لیوا رقی هه ستا و گوتی: «کوا ئەوه یارییه تو ده یکه ی؟ بۆ چی "ئاس" هکه ت فریدا؟» دهموچاوی سوور هه لگه رابوو. چه قوت لیدایه خوینی نه ده هات

پۆلتوراتسکی وهک که سیک که تازه له خه وه هه ستابن چاویکی له شهريکه یارییه که ی کرد که تینه گه یشتووی لى ده بارى.

ماریا قاسیلیوڤنا به پیکه نینه وه رووی له پۆلتوراتسکی کرد و گوتی: «نه گوت؟» پۆلتوراتسکی نارەزایه تیی خووی دهری که ئەو شتیکی تری گوتوو.

ژنه لیلی پرسی: «که وایه چیم گوت؟» بزیه کی هینده شیرین له سه ر لیوی بوو که پۆلتوراتسکی له خوشیانا خه ریک بوو بفری و دهستی دا په رکان که بریان لیدا.

ئاجودان به وبقاره وه گوتی: «نۆره ی تو نیه په ر دانیی.» خوشی زۆر به په له هات په ر دانی.

له و کاته دا پیشخزمه تی شازاده قورنتسوڤ هاته ژووری و گوتی: «ئه فسهری کیشک دهیهه وی شتیکتان عه رز بکات.» شازاده که رووسی به زاراوه ی ئینگلیزی بیژ ده کرد، گوتی: «هاورپیان بمبورن. ماریا، به جیی من تو یاری بکه.»

شازاده خانم پرسیی: «ئیه رازین؟» به په له ههستا و به شیهله بزیه که وه که رهزایه تی لی دهری له سه ر جیگای میرده که ی دانیش.

ئاجودان گوتی: «من هه میشه رهزایه تم له سه ر هه موو شتیکی هه یه.»

دلخۆش بوو که شازاده خانم که شارهزای یاری نییه بوته رهقیبی و به ره رووی دانیشتوو. پۆلتوراتسکی هه ر دوو دهستی کرده وه و پیکه نی.

شازاده قورونتسوڤ به پیکه نینه وه گه رایه وه و گوتی: «کاتی ئه وه یه شامپانی بخۆینه وه!»

پۆلتوراتسکی گوتی: «من هه میشه هه زم له خواردنه وه ی شامپانییه.»

ياۋەر گوتى: زۆرىش ھەز دەكەين بخۆينەۋە.»

«قاسىلى، شامپانى بىنە.»

ماريا قاسىلىۋقنا پرسى: «كى بوو؟ چ كارىكيان ھەبوو؟»
شازادە قۇرۇنتسۇف شانى ھەلتەكاند و گوتى: «ھەموو شتىك بۇ
گوتن نابى.»

شازادە خانم ۋەلامى دايەۋە: «ھەموو شتىك بۇ گوتن نابى؟ دوايى
پيشانت دەدەم دەبى يان نابى!»

شامپانىيان ھىنا، ھەمووان خوارديانەۋە. حىسابى بردنەۋە و
دۇراندنيان پوون كردهۋە. كاتى خوداحافىزى شازادە لە
پۇلتۇراتسكى پرسى: «يەكە سەربازىيەكەى ئۆۋە سبەينى دەبى بچى
بۇ لىپەۋارەكە.»

«بۇ، چى بوۋە؟»

شازادە بە بزەيەكەۋە گوتى: «سبەينى دەيبىنين.»
پۇلتۇراتسكى گوتى: «زۆرىش خۇشحال دەبم.» لە خۇشپى ئەۋەى
تا چەند ساتىكى تر دەستى ماريا قاسىلىۋقنا دەگوشى، پىيى ۋەعەرزى
نەدەكەۋت.

ماريا قاسىلىۋقنا، ھەروا كە عادەتى خۇى بو، دەستى
بەرانبەرەكەى نەك ھىندىك بەلكوو زۆر بە توندى دەگوشى. ديسان
ۋەبىرى ھاتەۋە لە كاتى يارىيەكەدا پەپى خشتى بە ھەلە دانائەۋە و دللى
ئەۋى بە بزەيەكى شىيرىن و دۇستانە و پىر مانا خۇش كردوۋە.

حالى پۇلتۇراتسكى تەنيا ئەۋ كەسانە تىي دەگەن كە دايمە خەرىكى
ھاتوۋچۇ كردنى كۆر و دانىشتنى گەرەكان بن و ماۋەيەكى زۆر لە
سەربازخانەيەكى دوورە دەست و لە تاراۋگە بژىن و لە ناكاو دواى

ماويهكى زور تەنيايى، بېيتە ھاونشىنى ژنيك لە چىنى ھاوشانى خۇي، ئەويش ژنيكى ۋەك ماریا فاسیلیۋقنا.

گەيشتەۋە ئەو ماللى كە لەگەل ھاورپپهكى لەويدا دەژيان. ديتى دەرگاگە گالەدراۋە. لە دەرگای دا هيچ كەس نەيكردهۋە. توورە بوو، شەقى لە دەرگاگە ھەلدا و بە مشتووي شمشيرهكەي لە دەرگای دا. ئاخري ترپەي پيپەك ھات. قۇفیلوی^۹ نۆكەرى دەرگاگەي لە پشتەۋە گالە دابوو. ھات كرديپەۋە.

«ھەتيۋە گەلخويە بۇ پىشتى دەرگاگەت خستوۋە؟»

«گەۋرەم مەگين شتى وا دەبى؟»

«ديسان سەرخوشى؟ ئىستا پيشانت دەدەم كە شتى وا دەبى يان

نا.»

ويستى لىيدا، بەلام پەژيوان بۆۋە و گوتى: «لاچۆ لە بەر چاوم.

برۆ مۆمىك ھەلكە بېھيئە.»

قۇفیلۆ زور سەر خوش بوو. لە رپورەسمى ناودير كوردنى كورپى ۋەكىل باشى ئيقان پترۇفيچ دا ھەتا بينەقاقا ئارەقى خوارد بۆۋە. كە گەرابۆۋە بۇ ماللى ژيانى خۇي لەگەل ژيانى ۋەكىل باشى كە مال و مووچە و ژن و مندالى ھەبوو و ھيوادار بوو سالىكى تر خزمەتەكەي تەۋاۋ بى، ھەلدەسەنگىنى. بۆيە خەم دايدەگرئ و ھۆش و ئىختيارى لىدەبېئى. لەشى دادەگيرئ و لە ترسى ئەۋەي خەۋيكي قورس داىگرئ يان بېھۆش بکەۋئ و دز بيت ھەموو مالە بېچيئەۋە، ھەلدەستى دەرگاگە گالە دەدا و رادەكشى. سەر خوشى و خەو چۆك دادەدەنە سەر سنىگى و خەۋيكي قورس دايدەگرئ.

پۆلتوراتسكى ھېشتا مندال بوو كه قۇقىلۇي كرده خزمەتكارى خۇي. ئەو قۇقىلۇي وەك خزمەتكارى خۇي راگرتبوو و ھەموو كارەكانى پى ئەنجام دەدا. قۇقىلۇ چل سالى تەمەن بوو، بەلام ھېشتا ژنى نەھىنا بوو. دەبوو لەگەل ئاغا لاوەكەي واتە پۆلتوراتسكى لەم سەربازخانەوہ بۇ ئەو سەربازخانە بېروا و خزمەتى بكات. ئاغاكەي پىاوئىكى خراپ نەبوو، ئازارى نەدەدا، بەلام ئەو ژيانە چ كەلكىكى ھەبوو؟ پۆلتوراتسكى بەلىنى پىدا بوو لە قەققاز بگەرىنەوہ ئازادى دەكات. بەلام تازە ئازاد بوونى ھىچ كەلكىكى نەبوو، چ كارىكى لە دەست دەھات و چىي پىدەكرا. سەگ ژيانىكى لەو باشتى ھەبوو. پۆلتوراتسكى چووه ژوورە ھابەشەكەي خۇي و تىخونۇقى^{۲۰} ھاورپىي.

تىخونۇف كە نەخۇش بوو و لە جىدا كەوتبوو لىنى پرسى: «دىسان دۇراندت؟»

«نا، ھەقدە رۆبلم بىردەوہ!»

«تېرىشت چاۋ لە ماریا قاسىلىقۇنا كىرد؟»

«بەلى، پىر بە دل چاۋم لىكرد.»

«يەك دوو سەعاتى تر دەبى ھەستىن. بىرپار وایە سەعات شەش

دەست پىبەكەين.»

پۆلتوراتسكى ھەراي كىرد: «قۇقىلۇ لە بىرت نەچى سەعات پىنج

خەبەرم كەوہ!»

«جا ئەگەر شەرم لەگەل بکەي بۇ خەبەرت بکەمەوہ؟»

«ئەوہ پىم گوتى! سەعات پىنج خەبەرم كەوہ.»

قۇڭقۇلۇق چەكمە و جەكەنى پۇلتۇراتسكى ھەلگرت و گوتى: «بە چاوان.»

پۇلتۇراتسكى چوۋە نىۋ پىخەفەكەيەۋە. جەگەرەيەكى داگىرساند. مۇمەكەي كۇزاندەۋە و لەۋ تارىكىيەدا بە ژن و بالا و پۇخسارى جوان و بزەتيزاۋى ماریا قاسىليۇقناي ھىنايە بەر چاۋى خۇي.

***

شازادە و شازادەخانم لە رىۋە نەخەۋتن. دۋاي رۇيشتنى ميانەكان، شازادە خانم چوۋ لە بەر دەمى مېردەكەي راولەستا و بە شىۋەيەكى دلەندانە گوتى: «دەي ئىستا پىم بلى چ خەبەر بوۋ؟»
«بەلام، خۇشەۋىستەكەم...»
«من خۇشەۋىست و ئەۋ شتانه نازانم، چ ھەۋالىكىان ھىنا بوۋ، پىم بلى.»

«ۋاي دانانين ھىناۋيانە. خۇ نابی من ھەموو شتىك بە تۇ بلىم.»
«پىم نالىي؟ زۇر باشە! ھەز دەكەي من پىت بلىم؟»
«تۇ؟»

«لەلايەن حاجى مرادەۋە بوۋ، نا؟»

ماۋەيەك بوۋ ماریا قاسىليۇقنا بىستبوى دەيانھەۋى لەگەل حاجى مراد دانوستان بکەن. ئىستا پىي و ابوۋ حاجى مراد خۇي ھاتوۋە چاۋى بە مېردەكەي بکەۋى. قۇرۇنتسۇف حاشاي لى نەکرد بەلام گوتى تەنيا پەيامىك لە لايەن حاجى مرادەۋە ھاتبوۋ. حاجى مراد ھەۋالى نارد بوۋ كە سبەينى دىت و چاۋى بە شازادە دەكەۋى: ھەر لەۋ شوينەي لىرەۋارەكەش دەبوۋ چاۋيان بەيەك بکەۋى كە بىرپار بوۋ سبەينى سەربازەكان بچن بۇ داربرين.

لهو ژيانه يهك رهواله‌ي قه‌لادا ئه‌و ژن و مي‌رده به‌و پروداوه زور
خوشحال بوون. هه‌تا سه‌عات دووي نيوه‌شه‌و پي‌كه‌وه قسه‌يان كرد
كه باوكي شازاده به‌ بيستني ئه‌و هه‌واله‌ چهنده دلخوش ده‌بي. پاشان
چوونه‌ سه‌ر پي‌خه‌فه‌كه‌يان و خه‌وتن.

چوار

حاجی مراد رايگردبوو بؤ ئه وهی نه که ویتته داوی ئه و چه کدارانه وه
وا شامیل بؤ ده ستگیرگرتنی ئه و ناردبوونی. دواي سئ شه و بی
خه وی، هر که سادؤ پیی گوتبوو شه و خوؤش خه وی لیکه و تبوو.
هموو جله کانی هه روا له به ریدا بوو. سه ری کرد بووه سه ر ده ستی.
هر دوو هه نیشکی به و بالیفانه وه نابوو که خاوه نمال بؤی دانابوو.
ئیلدار هیندیک له و لاتره وه، له پال دیواره که دا له سه ر گازه رای
پشت خه و تبوو. لاقه به هیزه کانی راکیشا بوو. کراسیکی سپی سینیگی
داپوشیبوو که فیشه کدانی له سه ر قایم کرد بوو. سه ره تازه
تاشراوه که ی له سه ر بالیفه که خزیبووه خواری. لیوی سه ره وه ی که
تازه خه تی دابوو، وه ک لیوی مندال ده جوولایه وه، وه ک ئه وه ی شتیک
بمژی. ئه ویش وه ک حاجی مراد شه شللول و خه نجره که ی له
نیوقه دی نه کرد بؤوه. سوپاکه به ئارامی ده گرا. چرای سه ر تاقه که
گره که ی داکیشرا بوو و شوئینی کزی به بنمیچه کدا بلاو کردبؤوه.
نیوه شه و ته رکی ژووره که ترپه ی هات. سادؤ هاته ژووری، زور
به هیواشی ده جوولایه وه.

حاجی مراد که ده تگوت خه و نه چؤته چاوی، لیی پرسی: «ها!

خه بهر چییه؟»

سادو له بهر قاچيدا دانيشت و گوتی: «دهبی چاره یه ک بدوژینه وه. ژنیک ئیواره له سهر سهربان بووه، چاوی به تو که وتوووه و به میرده که ی گوتوووه تو له مالی ئیمه ی. یه کیک له جیرانه کان هر ئیستا هه والی هینا که ریش سپیه کانی گوند له مزگهوت کو بوونه وه بو ئه وه ی ته گیر و راویژ بکه ن بو ده ستگیر کردنی تو.»

حاجی مراد گوتی: «دهبی برۆم.»

سادو گوتی: «ئه سپه کان ئاماده ن.» به په له ش له ژووره که چوو ده ری.

حاجی مراد به سرته گوتی: «ئیلدار!»

ئیلدار به بیستنی ناوی خو ی له ریوه هه ستا کلاوکه ی راسته و پاسته کرد.

حاجی مراد پالتوکه ی له بهر کرد، تفهنگه که ی کرده شانی و به لو ی میزه ره که ی دهموچاوی داپوشی. ئیلداریش به گورجی ئه وه ی کرد و هه ر دووکیان بی چرپه له ماله که هاتنه ده ری. کوره چاو ره شه که ئه سپه کانی هینا.

جیرانیکیان خر مه ی پی ی ئه سپه کانی بیست. له مالی هاته ده ری و به هه له داو ن رویش ت بو لای مزگهوت. مانگ به ده ره وه نه بوو، به لام ئه ستیره به سینگی ره شی ئاسمانه وه ددره وشانه وه. بینای مزگهوته که له هه موو ماله کان بهر زتر بوو. له ویوه هه روا و هوریا و زه نازه نا ده هاته گو ی.

حاجی مراد به خیرایی تفهنگه ی به دهسته وه گرت و کو لاسی کیشا. پنیه کی نایه سهر رکیفی ئه سپه که و گورج و نه رم خو ی خسته سهر مالی زین.

به خانه خویکه‌ی گوت: «خودا خیرت وهری بینی.» قاچه‌که‌ی دیکه‌ی له و تاریکیه‌دا خوی چووو سهر پکیفه‌ی دیکه. به دهسکی خهره‌زنه‌که‌ی ئامازه‌ی به کورپه چاو ره‌شه‌که کرد وا ئه‌سپه‌کانی هینا بوو، تیگیه‌یاند هه‌وساری ئه‌سپه‌کان به‌ردا. کورپه هه‌و ساره‌کانی به‌ردا و چووو دواوه. ئه‌سپه‌که‌ی حاجی مراد به نهرمه‌غار به‌ره و کولانی سهره‌کی گوند سهری پیوه‌نا، ئیلداریش به دوایدا. سادوش به که‌لپوسه‌وه چند هه‌نگاو به دواياندا هه‌لات. له سهر دوورپییانی کولانه‌که چند تارمایی وهدیار که‌وتن. سهر ریگا‌که‌یان گرتبوو.

که‌سپک ده‌نگی هه‌لبری: «راوه‌سته، کئی؟»

چند که‌س هاتن سهر ریگا‌که‌یان گرت. حاجی مراد به جیی ئه‌وه‌ی راوه‌ستی، خهره‌زنی هه‌لسووراند و راست روی کرده ئه‌و که‌سانه‌ی سهر ریگا‌که‌یان گرتبوو. کشانه دواوه. ئیستا ئه‌سپه‌که‌ی حاجی مراد به چوار نال ده‌ریشت. ئیلداریش به دوایدا ده‌هات. به په‌نای خه‌لکه‌که‌دا تیپه‌رین و دوور که‌وتنه‌وه. ته‌قیان لیکردن. ویزه‌ی دوو گولله به‌بن گویی حاجی مراد و ئیلداردا تیپه‌ری. نه‌پیکران. له خیراییه‌که‌یان که‌م نه‌کرده‌وه. دوا‌ی برینی مه‌ودایه‌کی کورت ئه‌سپه‌کان که‌وتبوونه هاسکه هاسکه. راوه‌ستان و گوییان شل کرد.

له دووره هاژده‌ی چۆمیکی خورین ده‌هات. له دوايانه‌وه قووکه‌ی که‌له‌شیری گونده‌که ده‌هات که ئه‌مپه‌راوپه‌ری گوند وه‌لامی یه‌کتریان ده‌دایه‌وه. جگه له‌وه هه‌روا و گاله‌ی چند ئه‌سپ سواریش ده‌هات که به دوا‌ی ئه‌واندا ده‌هاتن. حاجی مراد ئه‌سپه‌که‌ی به نهرمه‌غار لیخوری و ئاوری دایه‌وه. نزیکه‌ی بیست ئه‌سپ سوار بوون، خه‌لکی گونده‌که بوون و ده‌یانویست ده‌ستگیری بکه‌ن؛ یان وایان ده‌نواند که ده‌یانه‌وی ده‌ستیری بکه‌ن بۆ ئه‌وه‌ی شاملیل تۆمه‌تی که‌مته‌رخه‌مییان

لی نه‌دا. کاتیک به ته‌واوی نزیك بوونه‌وه حاجی مراد هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌ی شل کرد و تفه‌نگه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرت. ئیلداریش هه‌ر وای کرد.

حاجی مراد ده‌نگی هه‌لینا: «چیتان ده‌وی؟ ده‌تانه‌وی ده‌ستگیرم که‌ن. ده‌ی باشه، وهرن بمگرن، چاوه‌روانی چین؟» تفه‌نگه‌که‌ی توند له ده‌ستی گرت و به‌ره‌و دۆله‌که‌ داگه‌را.

سواره‌کان وه‌دووی که‌وتن. به‌لام نه‌یانده‌وی‌را لی‌ی نزیك ببه‌وه. حاجی مراد و ئیلدار گه‌یشتنه ئه‌و به‌ری دۆله‌که. ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ دوایانه‌وه بوون هه‌رایان کرد؛ راوه‌سته، گوئ له قسه‌کانمان بگه‌ره. حاجی مراد له وه‌لامدا ته‌قه‌یه‌کی لی‌کردن و گولله‌که به‌ سه‌ر سه‌ریاندا ویزه‌ی هات. ترسی شکانده‌ گیانی گوندنشینه‌کان و به‌ چوار نال دوور که‌وتنه‌وه.

دوای ماوه‌یه‌ک راوه‌ستان. نه‌ ده‌نگی سواره‌کان ده‌هات و نه‌ده‌نگی که‌له‌شیری ده‌مه‌وبه‌یانی. خوهره‌ی چۆمه‌لی نی‌و دارستان که‌ مؤسیقایه‌کی بلاوین بوو، دل‌ی شه‌و و دارستانه‌که‌ی ده‌لاوانده‌وه. جاروباریش ده‌نگی تووته‌ک و کوند ده‌هات. په‌شایی دیوارئاسای دارستانه‌که‌ زۆر نزیکی ده‌نواند. هاو‌پیکانی له‌و دارستانه‌ چاوه‌روانی بوون.

که‌ گه‌یشتنه‌ دارستانه‌که‌، حاجی مراد راوه‌ستا. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌له‌کیشا. فیتوویه‌کی لی‌دا و گوئی شل کرد. دوای تاویک له‌ لای دارستانه‌که‌وه ده‌نگی فیتوویه‌کی هاوشیوه‌ وه‌لامی دایه‌وه. حاجی مراد له‌ ریگاکه‌ لایدا و رویشت بو نی‌و لی‌په‌واره‌که. نزیکه‌ی سه‌ده‌مه‌تر چووه‌ پیشی له‌ نی‌و داره‌کاندا چاوی به‌ ئاویک که‌وت. چوار که‌س له‌ ده‌وری ئاوره‌که‌ دانیشتبوون. یه‌کیکیان به‌ گورجی هه‌ستا و هات بو

لای حاجی مراد، هوساری ئەسپه‌که‌ی و ڕکێفه‌که‌ی گرت. خەنیفه
برای شیرینی حاجی مراد و ڕاویژکاری بوو.

حاجی مراد دابەزی و گوتی: «ئاوره‌که‌ بکووژیننه‌وه!» ئەوانه‌ی له
دهوری ئاوره‌که‌ بوون خێزا ئاوره‌که‌یان ڕژووبلاو کرده‌وه و به‌ پێلاقه
کوژاندیان‌ه‌وه. حاجی مراد چوو بۆ سه‌ر ئەو عه‌بایه‌ی ڕاخرا بوو و لی
پرسی: «باتا هات؟»

«به‌لێ له‌گه‌ڵ خان محهمه‌د ڕۆیشت.»

«له‌ کام لاوه‌ ڕۆیشتن؟»

«خەنیفه‌ وه‌لامی دایه‌وه: «له‌و لایه‌وه» به‌ دهستی ڕیگایه‌کی پێشان
دا. حاجی مراد دلنیا بوو. که‌ تووشی گوندنشینه‌کان نابن.

حاجی مراد گوتی: «زۆر باشه.» تهنه‌گه‌که‌ی له‌ شانی دامالی و
فیشه‌کی وه‌سه‌ر خسته‌وه. ڕووی کرده‌ ئەوانه‌ی ئاوره‌که‌یان
ده‌کوژاند‌ه‌وه و گوتی: «به‌ دوامانه‌وه‌ن. وریا بن.»

یه‌کێک له‌وان که‌ چێچینییه‌ک بوو به‌ ناوی گه‌مزالۆ^{٢١}؛ دهستی دا
تفه‌نگه‌که‌ی، به‌رگه‌که‌ی لێ دامالی و بێ ئەوه‌ی زمانی بگه‌ڕێ ڕۆیشت
بۆ ئەو لایه‌ی دارستانه‌که‌ که‌ حاجی مراد پێیدا هاتبوو.

ئیلداریش دابەزی. هوساری ئەسپه‌که‌ی حاجی مرادی گرت و
له‌گه‌ڵ ئەسپه‌که‌ی خۆی به‌ داریکه‌وه‌ هه‌ر دووکیانی به‌سته‌وه. ئەویش
وه‌ک گه‌مزالۆ دهستی دا تهنه‌گه‌که‌ی و ڕۆیشت بۆ لایه‌کی دیکه‌ی
دارستانه‌که‌. ئاوره‌که‌ گوژابوو. به‌ره‌بان بوو، ئیتر دارستانه‌که‌ زۆر
تاریک نه‌بوو، به‌لام ئەستیره‌کان هه‌روا به‌ ئاسمانه‌وه‌ سرپوه‌یان
ده‌هات.

حاجی مراد چاوی له ئاسمان کرد. که دیتی کوته رازوو گه‌یشتووته چه‌قی ئاسمان، زانی کاتی نویره. هه‌ستا داوای له خه‌نیفه کرد نه‌و قومومه ئاوه‌ی بداتی که هه‌میشه پینان بوو. عه‌باکه‌ی به شانیدا دا و ده‌ستنویره‌ی گرت، پاشان روو به قیبله نویره‌ی دابه‌ست. که سلأوی نویره‌که‌ی دابه‌وه، هاته‌وه شوینه‌که‌ی خو‌ی دانیش و به گومی فیکر و خه‌یالدا روچوو.

حاجی مراد هه‌میشه له به‌ختی خو‌ی رازی بوو. چونکه کاتیک له زهینی خویدا پلانیک‌ی داده‌رشت، دانیا بوو به شیوه‌یه‌کی سه‌ر که‌وتووانه نه‌نجامی ده‌دا. له ته‌واوی ماوه‌ی ژانی پر له که‌ندوکوسی خه‌باتگیریدا، زور به‌ده‌گمهن هه‌لکه‌وتبوو پلانیک‌ی فه‌شهل بیت‌ی. ده‌یه‌ینایه به‌ر چاوی خو‌ی چون له‌گه‌ل نه‌و هی‌زه‌ی که‌ شازاده فو‌رؤنتسو‌ف ده‌یخاته ئیختیاریه‌وه هه‌لده‌کو‌تیه سه‌ر شامیل، ده‌ستگیری ده‌کات و تو‌له‌ی خو‌ی لی ده‌کاته‌وه. پینی وابوو تیزاری رووس پاداشی ده‌داتی. نه‌ک دیسان ده‌بیته‌وه به فه‌رمان‌په‌وای ئاقاریا^{۲۲}، به‌لکوو ته‌واوی چیچینییه‌کانیش ده‌که‌ونه ژیر فه‌رمانی نه‌و. به‌و خه‌یالانه‌وه خه‌وی لی که‌وت.

له خه‌ونیدا هاو‌ری گیان له‌سه‌رده‌سته‌کانی سه‌رو‌دیان ده‌خویند و هاواریان ده‌کرد: «حاجی مراد به‌ریوه‌یه! حاجی مراد نه‌وا دی!» نه‌ویش ژن و مندالی شامیلی به‌دیل گرتبوو و نه‌وان ده‌گریان و شیوه‌نی ژن و منداله‌کانی شامیل، زووقه‌زووق و لووره‌لووری ریوی و چه‌قه‌له‌کانی دارستانه. حاجی مراد له یه‌کیک له هاو‌ریکانی پرس‌ی:

«خه بهرتان له خان محهممه دهيه؟» كه پييانگوت هيشتا نهگه راوده ته وه سهرى به لادا خست و هه ميسان خهوى ليكه وته وه. به دهنگى خان محهممه كه له گه ل باتا گه را بوونه وه له خه و راپه رى. خان محهممه خيرا له پاليدا دانىشت و باسى چاوپيگه تنى خوى و شازادهى بو گيرايه وه. شازاده به ديتنى زور خوشحال بووبوو و بريارى دابوو بو به يانى له و شوينهى كه سه ربازه رووسيه كان دارده برن، ئه و لاي ميتچيك و قه راغ ريگا ليره وارييه كه ي شالين، بيت چاوى به حاجى مراد بكه وي. باتاش هيندى جار قسه كه ي له دهمى خان محهممه دهساند و باسى چوينه يتى ديدار و برياره كه ي ده كرد.

حاجى مراد زياتر هه زى ده كرد گوئى له و وتانه بي كه قوروتسوڤ كاتى بيستنى هاوكارى حاجى مراد له گه ل رووسه كان ده ريبيريوو. خان محهممه و باتا يه كدهنگ گوتيان شازاده گوتويه تى وهك ميوانيك له گه ل حاجى مراد رهفتار دهكات و هه موو پيدا ويستيه كى ژيان و هيمنايه تى بو دابين دهكات.

حاجى مراد سه بارهت به ريگاكه پرسيارى كرد، خه نيغه چونكه دلنيا بوو شاره زاي ريگاكه يه، گوتى راست دهيبا بو شوينى چاوپيگه وتنه كه، جزدانه كه ي ده رهينا و ئه و سى روبله ي به لىنى به باتا دابوو، پيدا. پاشان داواى له هاوپيكانى كرد تهنه گه زي ركفته كه ي له خورجينه كه بو ده رهينن و جلو به رگى جوان و ريكوپيك له بهر بكن، بو ئه وهى له بهر چاوى رووسه كان جوان و ريكوپيك بنوينن. كاتي ك زين و بهرگ و تيسقه وفلاسقى ئه سپه كانيان خاوين ده كردوه، ئه ستيره به ئاسمانه وه نه ما، گزنگى به يان ئه نگوت، سپيده ولاتى زيوناژن كرد و سروهى فينكى به يان هه ليكرد.

پینج

که ره ی به یانی که هیشتا ههوا تاریک بوو، دوو دهسته سهربازی تهور به دهست، له ژیر فهرمانی پۆلتوراتسکی له دهر وازهی شاهگریسک هاتنه دهری و شهش مایل ریگیان بری. دواى ئه وهی چهند قهرهولیان له سهر پۆستهکان دانا و ههوا رۆشن بۆوه، دهستیان کرد به داربرین. نزیک کاتژمیر ههشت، له گهه دووکه لی ئه و ئاوره ی که سهربازهکان هه لیانکردبوو. تۆزی ته مومژه که رهوی؛ به لام ههواکه هه روا لیل بوو و سهربازه داربرهکان پینج ههنگاو پیش ده می خویان نه ده دی، چاویان به ئاورهکان کهوت و جاده ی نیو دارستانه که به داری برردراو گیرا بوو. خور وهک که شه فیکی ئاگرین له پشت ته متومانه وه جاروبار به دیار ده کهوت و دیسان بزر ده بۆوه.

له دهروی لی پرهواره که دا و هیندیگ دوور له جاده که، پۆلتوراتسکی له گهه ملازم تیخونوڤ و دوو ئه فسهر له دهسته یه کی تر و بارون فریز^{۲۳} «ئه فسهری پیشوو که به هوی به شداری کردن له دوئیل نیشانه ی ئه فسهریه که ی لی سهندرابۆوه و پله ی سهربازیکی ئاسایی هه بوو، له سهر چهند ته نه که دانیشتبوون. کاغزی دراو که خوادنیان تیوه پینچا بوو، له گهه قوونچکه جگهره و بتلی به تال له

دهوربهريان بلاو بووبووه. ئهفسه رهكان برټيكيان فودكا خواردبووه. سهربازيک خهريک بوو سهري بتليکی دیکه ی هه لده پچری.

پولتوراتسکی هه چه نده شهوی رابردوو کهم خهوتبوو، بهلام شادييهک له دلیدا بوو که دهتگوت به هو ی ئه و هاتنه ی له گه ل هاوقه تاران و سهربازهکان، که هینديک ههستيان به مهترسی دهکرد، ئه و ههستی شادييه له ناخیدا سهري هه لداوه.

ئهفسه رهکان، سهرقالی ئاخافتن و دهمهتهقی بوون و باسی دوايين ههوالی مه رگی ژينرال سليپتسو ف^{۲۴} يان دهکرد. هيچکاميان له بيري ئه وهدا نه بوون که سه بارهت به گرنیگترین کاتی ژيان . يانی ئه و ساته ی که ژيان دهگه رپيته وه بو ئه و سه رچاوه يه ی وا ليوه ی هه لقوليوه . بدوین؛ ته نیا ئازايه تیی ئهفسه ريکیان له بهر چاو بوو که دهست به شمشیر هه لده کوتيته سه ر چيانشنيان و بی به زه ييانه هه موويان له ته لهت و قه لچو دهکات.

ئه گه ر چی هه موويان به تاييهت ئه و که سانه ی که ئه و کاته له شه ری قه فقاذا به شدارييان کردبوو، ده يانزانی و نه ياندهتوانی خو ی لی گیل بکه ن که شه ری دهسته ويه خه و به شمشیر پارچه پارچه کردنی مرو ف ته نیا دروست کراوی خه یال و خه ونه و هيچ کات روونادا؛ به لام به هيمنايه تيبه کی ئاو يته ی جو ريک شانازيبه وه و به قه لافه تيکی ئازايانه وه له سه ر قه نه که کان دانیشتبوون و سه بارهت به مه رگیک ده دوان که دوور نه بوو ساتيکی تر . هه روا که ژينرال سليپتسو فی تیکه وه پيچابوو . به روکی ئه وانیش بگری. له جهنگه ی ئاخافتندا، وهک ئه وه ی چاوه رو انيبه که يان هاتيبته دی، له لای دهسته

چه پی ریگا که وه دهنگی دلبروین و هاندهری تفهنگ هات و له نیو داره
چپر هکاندا دهنگی دایه وه. گولله یهک ویزه ی هات و ته مومژ هکه ی بری
و له ساقه ته ی داریک درا.

پۆلتوراتسکی به شادییه وه گوتی: «له شه رگه ی ئیمه وه یه.» پووی
له فریز کرد و گوتی: «ئه وه تا، نیو چاوانه که ت هینای! بگه ریوه بو
لیواکه ت. من هه موو سه ربازه کان کو ده که مه وه و ده یان به م بو
به ره گه ی شه ر. جهنگیکی قاره مانانه ساز ده که یین و راپوورتیکی باش و
ریکوپیکی بو ده نووسین.»

فریز گورج له جیی خو ی هه ستا و به هه نگاوی توند و خیرا
رؤیشت بو لایه ک که سه ربازه کانی له وی بوون. ئه سپه که یان بو
پۆلتوراتسکی هینا. سوار بوو و سه ربازه کانی به ره و ئه و لایه برد که
ته قه ی تفهنگه که ی لیوه هات. بایه ک له لای دارستانه که وه ده هات و
مژده که ی راده دا؛ نه ک لیژیایی دۆله که به لکوو ئه و به ری دۆله که ش به
جوانی دیار بوو. کاتیک پۆلتوراتسکی گه یشته به ره گه ی شه ر، خو ر له
پشت ته مومژ هاتبووه ده ری و دارستانه که ی پرشنگ باران ده کرد.
له و به ری دۆله که، له داوینی لیرواره که، به مه دای سیسه د مه تر،
چهند سوار وه به رچاو ده که وتن. ئه وانه ئه و چیچینیان به بوون که
هاتبوون به دوا ی حاجی مراددا تا کوو شایه دی چاوپیکه تنی ئه و و
رووسه کان بن. یه کیکیان ته قه یه کی کرد. چهند سه ربازیش له م به ره وه
ته قه یان کرد. چیچینییه کان کشانه وه دواوه و ته قه کردن ته واو بوو.

به لام پۆلتوراتسکی کاتیک گه یشته به ره گه ی شه ر فه رمانی ته قه ی
دا. هینشتا فه رمانه که ی ته واو نه بوو بوو که رووسه کان تیکرا ده ستیان
کرد به ته قه و داوینی لیرواره که یان دایه بهر ده ستریژ. سه ربازه کان
که حه زیان له سه رگه رمی و رابواردن بوو، له په ستا ته نگه کانیان پر

دهکرد و تهقه يان دهکرد. چيچينييه کانيش رقيان ههستا و چهند گولله يان به پروسه کانه وه نا. يه کيک له سهربازه کان بريندار بوو «هر ئه و ئاقديفه ي که شهوي رابردوو چوو بوو بو که مين دانان.

هاورپيکاني چوون بو لاي. دهمه وروو که وتبوو. به هر دوو دهستي برينه که ي زگي گرتبوو. که وتبوو جهنگل له خودان و هاواري دهکرد. دهينالاند. ئه و يه کيک له سهربازه کاني دهسته که ي پوالتوراتسکي بوو. پوالتوراتسکي که ديتي سهربازه کان له دهوري کوو بوونه ته وه، به چوار نال چوو بو لايان و گوتي:

«چيه قاره مان! بريندار بووي؟ له کوي؟»

ئاقديف وه لامي نه دايه وه. ئه و سهربازه ي که هاورپي بوو گوتي: «گه وره م من خه ريك بووم تفه ننگه که م پر ده کرده وه ديم رمبه يه که ههستا، که روانيم ئاقديف تفه ننگه که له دهستي که وته خواري و دهمه وروو که وت.

پوالتوراتسکي گوتي: «په ککوو! ئاقديف ژانت زوره؟»

«نا، ژاني نييه، به لام ناتوانم ههستم. گه وره م دهستور بفرموون با چورپيک فودکا بدهني.

فودکايان هينا و پانوڤ په رداخيکي ئاوخوري پر کرد و پيدا. ئاقديف ههولي دا بيخواته وه، به لام سهري وهرسوواند و گوتي:

«ناتوانم بيخومه وه. خوت بيخوه.»

پانوڤ ناي به سهريه وه و چوره ي لي بری. ئاقديف ههولي دا ههستيه سه ر پي. به لام نه يتواني. به تانيه کيان بو راخت و له سهري رايانکيشا. وه کيل باشي به پوالتوراتسکي گوت:

«گه وره م، جه نابي عه ميد ته شريفيان دي بو ئيره.»

«زور باشه. دهچين به ره و پيريان.

خەرزەننىكى لە ئەسپەكەيدا و بەچوار نال پۇيشت بەرەو پىرى
فۇرۇنتسۇف.

فۇرۇنتسۇف بە سواری ئەسپكى ئىنگىلىزى، لەگەل ياورىك و
وەرگىرىك كە زمانى چىچىنى شارەزا بوو، هات و پىسى:

«ئەو لىرە چى رووى داوہ؟»

پۇلتوراتسكى وەلامى داہوہ:

«تاقمىك ياغى ھىرشىيان كرده سەرمان.»

«شتى وا نابى. رەنگە خۇت كىشەكەت ھەلگىرساند بى!»

«نا گەورەم.» بە پىكەننىشىەوہ گوتى: «چۇن دەتوانم كىشەى وا

ھەلگىرسىتم؟ خۇيان وىستىيان نىزىك بىنەوہ، ئىمەش بەرگىرمان

لىكردن.»

«دەلىن سەربازىك برىندار بووہ، واہە؟»

«بەلى. بەداخەوہم، سەربازىكى باش بوو.»

«برىنەكەى كارىيە؟»

«بەلى، گوللەكە لە زگى دراوہ.»

«دەزانى من دەچم بۇ كوى؟»

«نا.»

«شكىشت بۇ ھىچ نا چى؟»

«نا.»

«حاجى مراد خۇى بە دەستەوہ دەدا. دەمەھوى بچم بۇ

چاوپىكەوتنى ئەو.»

«بە راستىتە؟ باوہر ناكەم!»

فۇرۇنتسۇف لەگەل ئەوہى نەيدەتوانى شادى و دلخۇشى خۇى

بشارىتەوہ، گوتى: «دوئىنى نوئىنەرەكەى هات بۇ لام. چەند خولەكى تر

له دهرووی شالین^{۲۵} چاوهروانی من دهبن. چهند کهس له دهرووبه‌ری
دهرووه‌که بلاو بکوهه با له بوسه‌دا بن، پاشان له‌گه‌ل من وهره.»
«تیگه‌یشتم گه‌ورهم.»

پۆلتوراتسکی چهند تیره‌ندازی له لای راستی دهرووی دارستانه‌که
دامه‌زrand و فه‌رمانی به وه‌کیل باشی دا چهند که‌سیش له لای ده‌سته
چه‌پ جیگیر بکات.

چهند سه‌رباز ئاقدیژی برینداریان برده‌وه بو‌قه‌لا.

پۆلتوراتسکی، له کاتی گه‌رانه‌وه‌دا بو‌ی ده‌رکه‌وت که چهند سوار
به دوایدا دین. کاتیک گه‌یشتنه‌ نزیک‌ی و به‌ته‌نیشتی‌دا تیپه‌پین، دیتی
پیشه‌نگی سواره‌کان پیاویکی قورساخ و ریکوپیکه و می‌زه‌ری به
سه‌روه‌یه. تهنه‌که‌ی زیرکفت بوو. زور ئازا و به‌جه‌رگی هاته‌ به‌ر
چاو. ئه‌و سوارچاکه حاجی مراد بوو، به‌سه‌ر ئه‌و ئه‌سپه‌ سپییه‌وه
ده‌تگوت په‌یکه‌ره‌یه قیت دانیشتووه. کاتیک گه‌یشته‌ په‌نا پۆلتوراتسکی
به‌ زمانی تاتاری شتیکی گوت. پۆلتوراتسکی بروی هه‌لته‌کاند و به
ده‌ستی ئاماژه‌ی کرد که له زمانه‌که‌ی تیناگات و زه‌رده‌یه‌کی گرت.
حاجی مراد وه‌لامی زه‌ده‌خه‌نه‌که‌ی ئه‌وی به‌بزه‌یه‌ک دایه‌وه و به‌و
می‌هره‌بانیه‌ مندالانه‌یه‌وه پۆلتوراتسکی توشی سه‌رسوورمان کرد.
پۆلتوراتسکی چاوه‌روانی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد ئه‌م فه‌رمانده‌ره‌ ترسناکه‌ی
خه‌لکانی چیانشین تا ئه‌و راده‌یه‌ پاک و ساده‌ بنوینی. ئیستا له‌گه‌ل
پیاویکی رووخۆش به‌ره‌و‌وو بووبوو که لیوبه‌بزه و رو‌حسووک و
بیگه‌ردی ده‌نواند و ده‌تگوت سالانیکی زوره‌ هاوری و ناسیاییه‌تی.
قه‌لافه‌تی تاییه‌تمه‌ندییه‌کی به‌ر چاوی هه‌بوو. چاوانی له ژیر برۆ

رەشەكەيدا وەھا بە وردى و ھېمىنيەو دەپروانى كە نىگا تىژەكەى بە ناخى رۇخ و گيانى مرۇقدا رۇدەچوو.

ھاوپرېكانى حاجى مراد پېنج كەس بوون؛ يەكېك لەوان خان محەممەد بوو كە شەوى رابردوو چوو بوو بۇ لاي شازادە قۇرۇنتسۇف. خان محەممەد پياويكى سووركاره بوو. چاوه رەشە بى مژۇلەكانى پراوپر لە مانا و ليورپژ بوون لە حەز و ھىواى ژيان. بە دواى ئەودا خەنېفە بە برۇى پەيوەست و دەموچاوى كولكەنەوہ. ئەو بەر پرسى پيداويستى و مال و سامانى حاجى مراد بوو. ھەوسارى ئەسپىكى بە دەستەوہ بوو كە چەند تىر و خۇرجىنى لى بار كرابوو. دوو كەسەكەى دىكەش يەكيان ئىلدار، گەنجىكى لىژگى بوو بە سنىگى پان و ناوقەدى بارىكەوہ، دەتگوت كچى عازەبە. چاوانى زۇر جوان و تازە سمىلى بۇر كرددوو. ئەوى دىكەشيان گەمزالۇ پياويكى چىچىنىى كورته بالا بوو نە برۇى ھەبوو نە برژانگ. چاويكى كوپر بوو. جىگاي برىنيك لە سەر روومەت و كەپۇى ديار بوو. پۇلتۇراتسكى، شازادە پۇرۇنتسۇقى پيشان دا كە زۇر دوور نەبوو. حاجى مراد بۇ چاويكەوتنى شازادە چووه پيشى. دەستى راستەى لە سەر دلى دانا و بە زمانى تاتارى شتېكى گوت. ديلمانجى چىچىنى قسەكەى وەرگىرايەوہ.

«دەلى، خۇم تەسلىمى تىزارى رۈوس دەكەم و دەمەھوى خزمەتى پى بكەم. لە ميژ بوو دەمويست ئەو كارە بكەم بەلام شامىل نەيدەھىشت.»

دواى بىستنى قسەكانى ديلمانج، شازادە قۇرۇنتسۇف دەستى بە دەستەوانە قايشەكەيەوہ بۇ لاي حاجى مراد دريژ كرد. حاجى مراد گتېكى گرت، پاشان تەوقەى لەگەل كرد و بە گەرمى دەستى ئەوى

گوشی. سهره تا چاوی له دیلمانجه که کرد و پاشان له قورونتسوۆئی روانی. دیلمانجه که گوتی:

«دهلی نهیده ویست خوئی ته سلیمی هیچ کهسی دیکه بکات جگه له ئیوه. چونکه ئیوه کوری سهردارن و جیگای ریزن.»

قورونتسوۆ سپاس و پیزانینی خوئی دهربری و حاجی مراد دیسان شتیکی گوت و ئاماژهی به هاوریکانی کرد. دیلمانجه که گوتی:

«دهلی ئهوانه هاوری و هاوسهنگه ری منن، ئهوانیش دهیانههوی و هک من خزمهت به تیزار بکهن.»

قورونتسوۆ چاوی لیکردن و سهری لهقاند. خان محهمهدی چاوپرەش و بی مژۆل و دهم به پیکه نین وهک ئه و سهری لهقاند.

قسهیه کی کرد که ویده چوو پیکه نینی بی، چونکه خه نیفه ی سهر و چاو کولگن پیکه نی و ددانه سپیه کانی وه دیار که وتن. به لام گه مزالوی

یهک چاو و قژسوور چاوی له قورونتسوۆ کرد و دیسان چاوی له گوچکه ی قوتی ئه سپه که ی بری.

کاتی که قورونتسوۆ و حاجی مراد و هاوریکانی به ره و قه لا وه ریکه وتن، سهر بازه کانیش دهستیان له کار هه لگرت و پۆل پۆل له

دهوری یهک کۆبونه وه بۆ ئه وهی بیرو پای خویان دهر برن. «مه گین خودا بزانی تا ئه مرۆ چه ند سهر باز به دهستی ئه و کابرایه

کوژراوه. ئیستاش دیتووته چ پیشوازییه کی لیده کهن و ریزی بۆ داده نین!»

«ئه وه شتیکی سروشتیه؛ ئه و پیشتر دهسته راستی شامل بوو. به لام ئیستا ئیتر جیگای ترس نییه.»

«سهیره، تو ئه و قه لافه ته بییت دیوه!»

«چاو له و سووره زرته یان که. وهک ئاژهلای درنده دهیههوی پیاو
قوت بدا!»

«ئهو دهبی تاژیی در و گویرایه کی سه روکه که ی بی.»
له و شوینه ی که سه ربازه کان خه ریکی داربرین بوون، ئه وانه ی
نزیک ریگا که کو بوونه وه و تیگرا سه یریان ده کرد.
ئه فسه ره کان ویستیان بلاوه یان پیبکه ن و بیانیره وه سه
کاره که یان، به لام قورونتسووف نه یه یشته، زه رده یه کی گرت و گوتی:
«لییان گه رین با دوستی له میژینه ی خو یان ببین.»
پاشان رووی له نزیکتیرین سه ربا ز کرد و به هیواشی و به زمانی
ئینگلیزی لیی پرسی:

«ئهو پیاوه ده ناسی؟»

«نا گه وره م!»

«ئهوه حاجی مراده، ناویت بیستووه؟»

«ئه ی چو ن نه مبیستووه، خودا ده زانی له شه ردا چند جارمان
شکست داوه!»

«ئه ری، هیندی جار سه ری ده خسته سه ر ئیمه ش.»
سه ربازه که خو شحال بوو که فه رمانده که ی قسه ی له گه ل کردووه.
گوتی: «به لی گه وره م. راست ده فه رمووی.»
حاجی مراد تیگه یشته که باسی ئه و ده که ن. زه رده یه کی گرت.
قورونتسووف شادو دلخوش گه رایه وه بو قه لا.

شەش

قۇرۇنتسۇڧى لاو، لەوہى كە حاجى مراد خۇى تەسلىمى ئەو كرد بوو، نەك كەسىكى تر، لە خۇشيانا پىى وەعەرزى نەدەكەوت. ئەو توانىيووى جەنگاوەرىكى وەك حاجى مراد كە دوای شامىل يەكك لە چالاكتىرىن و چاۋ نەترستىرىن دوژمنى پروسەكان بوو، بەرە و لای خۇى راكىشى و ھانى بدات بۇ ئەوہى خۇى بە دەستەوہ بدات. تەنيا شتىك دلگرانى كردبوو، ئەویش ئەوہ بوو كە ژىنرال مىلېرزاكۆملىسكى^{۲۶} فەرماندە لىوای پروسەكان بوو لەو ناوچەيە و دەبوو مەسەلەى خۇبە دەستەوہ دانى حاجى مراد لە لايەن ئەوہوہ جىبەجى بكرى. چونكە قۇرۇنتسۇڧ تەواوى كاروبارى دانوستانەكەى گرتبووہ ئەستوى خۇى و ھىچ كەس و لايەنىكى لەو كارە ئاگادار نەكرد بۇوہ. بۇيە وىدەچوو كىشە و دلمەندى بىتە ئاراوہ. ئەم فىكر و خەيالە ئاسمانى ساوى دل و ئاواتى لى لىل و تەمومژاوى كردبوو. كە گەيشتنەوہ قەلا، ھاورپىكانى حاجى مرادى بە ياوەرەكەى سپارد و حاجى مرادى برد بۇ مالاكەى خۇى.

شازادە خانم ماریا قاسىلىيوۋئنا بە جلو بەرگى رازاوہ و بەژن و بالای رىكوپىكەوہ، لە كاتىكدا كە دەستى كورە قۇسورە شەش سالانەكەى گرتبوو، لە ژوورى ميواندارى لەگەل حاجى مراد بەرەوروو

بوو. حاجی مراد دهستی به سینگییوه گرت و دیلمانجه کهش که له گه‌لی هاتبوو قسه‌کانی ئه‌وی وهرگیرایه‌وه. حاجی مراد به یقاره‌وه گوتی:

«چونکه خۆی به دۆست و هاو‌پیری شازاده ده‌زانی و شازاده ئه‌وی هیناوه بۆ ماله‌که‌ی، به پیویستی ده‌زانی و به لایه‌وه سروشتیه که ریز بۆ بنه‌ماله‌ی شازاده‌ش دابنی و وه‌ک دۆست و که‌س و کاری نزیکی خۆی بیان‌هینیتته ئه‌ژمار.

هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاری حاجی مراد که‌وته به‌ر دلی ماریا قاسلییو‌قنا و له‌وه‌ی که به هوی ده‌ستومشتاخ له‌گه‌ل ئه‌ودا توژی سوور هه‌لگه‌را بوو، زیاتر که‌وته به‌ردل و سه‌رنجی شازاده خانم. داوای لیکرد دانیشی. لیلی پرسی قاوه مه‌یل ده‌کات؟ به‌لام کاتیک هیتیان حاجی مراد نه‌خوارده‌وه زمانی رووسی نه‌ده‌زانی، به‌لام تیده‌گه‌یشته چی ده‌لین. کاتیک قسه‌یه‌کیان ده‌کرد و تینه‌ده‌گه‌یشته زه‌رده‌یه‌کی ده‌گرت. بزه‌که‌ی حاجی مراد شادی له دلی شازاده خانم گیرا بوو، هه‌ر ئه‌و جووره‌ی که شیه‌له‌بزه‌که‌ی شازاده خانم بالی به پۆلتوراتسکی ده‌گرت و ده‌یخسته نه‌شه. کورپه قژ سووره‌که‌ی قورۆنتسو‌ف له پال دایکیدا راوه‌ستا بوو، هینده‌ی باسی ئازایه‌تی و جه‌نگاوه‌ری حاجی مراد بیستبوو نه‌یده‌توانی چاوی لی بتروو‌کینی.

قورۆنتسو‌ف حاجی مراد و ژنه‌که‌ی پیکه‌وه به‌جیه‌یشته و چوو بۆ ژووری کاره‌که‌ی و ده‌ستی کرد به نووسینی راپو‌رتی خو به ده‌سته‌وه دانی حاجی مراد بۆ باوکی، که له تفلیس ده‌ژیا. زور زوو نامه‌که‌ی نووسی و به په‌له گه‌رایه‌وه بۆ ژووری میوانداری، نه‌وه‌ک ژنه‌که‌ی لیلی دلمه‌ند و تووره‌ی بی که ئه‌وی له‌گه‌ل غه‌ریبه‌یه‌کی ترسناک به‌جیه‌یشته‌وه. غه‌واره‌یه‌ک که له لایه‌که‌وه نابنی بی‌ریزی پیکری و له

لایه‌کیش‌وه نابی زور به خو‌شه‌ویستی و می‌هره‌بانییه‌وه ره‌فتاری له‌گه‌ل بکن. حاجی مراد له سهر کورسییه‌ک دانیش‌تبوو و و کوره‌قژ سووره‌که‌ی فو‌رونتسو‌ف له سهر کوشی دانیش‌تبوو و به وردی گوئی بو دیلمانجه‌که پ‌اگرتبوو که وه‌ته‌کانی حاجی مرادی پاچقه‌ده‌کرده‌وه. له‌گه‌ل هاتنه ژووره‌وه‌ی شازاده، حاجی مراد له جیی خوی هه‌ستا و کوره‌که‌ی له سهر کوشی ل‌ا‌برد. بزه‌که‌ی سهر لیوی نه‌په‌وییه‌وه و به شیوه‌یه‌کی جیددی پ‌اوه‌ستا و هه‌تا فو‌رونتسو‌ف دانه‌نیش‌ت، ئه‌و هه‌روا به پیوه‌بوو.

له‌گه‌ل ماریا فاسیلییو‌ف‌نا در‌یژه‌ی به ئاخافتنه‌که‌ی دا و گوتی داب و نه‌ریتی خه‌لکی ئه‌وان ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر دو‌ستیک شتیکی تایبه‌تی ئه‌وی دیت و به دل‌ی بوو، ده‌بی به دیاری بیداتی: «ئیس‌تا کوره‌که‌ت دو‌ستی منه» ده‌ستی به سهری کوره‌که‌یاندا هینا.

ماریا فاسیلییو‌ف‌نا به می‌رده‌که‌ی گوت: «ئه‌م دو‌سته ریگره‌ی تو زور مرو‌فتیکی له دلا شیرینه! کوره‌که‌م چه‌زی له خه‌نجه‌ره‌که‌ی بوو و تاریفی کرد، ئه‌ویش له ریوه‌پیش‌که‌شی کرد.

کوره‌خه‌نجه‌ره‌که‌ی پیشانی باوکی دا و گوتی ده‌بی زور گرانبایی بی. باوکی له ولامیدا گوتی: «ده‌بی ئیمه‌ش له ده‌رفه‌تی‌کدا دیارییه‌کی باش به ئه‌و بده‌ین.

حاجی مراد دیسان ده‌ستی به قژه‌سووره‌که‌ی کوره‌که‌یاندا هینا و گوتی: «ده‌بیته‌پیاویکی مه‌زن.»

فو‌رونتسو‌ف خه‌نجه‌ره‌که‌ی له کالان ده‌ره‌ینا. چاوی له تیغه‌ تیزه‌که‌ی کرد و گوتی: «زور سپاس بو ئه‌و دیارییه‌ به نرخه‌ت.» داوای له دیلمانجه‌که کرد لیی بپرس‌ی چ خزمه‌تیکی پیویسته‌بو‌ی ئه‌نجام بدری؟ حاجی مراد له وه‌لامدا گوتی پیویستی به هیچ شتیک

نييه. ئەگەر دەكرى دەيههوى بچيته ژوورىكى خەلووت و نوپژ بكات. قۇرۇنتسوڧ بانگى پيشخزمهتهكهى كرد و داخوازىيهكهى حاجى مرادى پىنگوت.

حاجى مراد كاتىك چووه ئەو ژوورەى كه نابوويانه ئىختيارى، خەمىك دايگرت و پەشوگا. بزه و مېهرەبانى له سەر روخسارى پەرى و دلەخورپە و نيگەرانى جىگاكهى گرتەوه. قۇرۇنتسوڧ زياتر له وهى كه حاجى مراد چاوهروانى دەكرد ريزى بۇ دانا و ميواندارى لىكرد. بهلام هەر چى زياتر و باشتر ريزيان بۇ دادەنا و خوشەويستيان بۇ دەردەپرى، ئەو زياتر متمانهى به قۇرۇنتسوڧ و ئەفسەرەكان نەدەما. له وه دەترسا قۇلبەستى بكن، زەنجىرى له قاچ بخەن و بينىرن بۇ سيبىريا، يان بيكووژن؛ هەر بۆيه زۆر وريا و له سەر هەست بوو. كاتىك ئىلدار هاته ژوورەكهى، لەرپوه حاجى مراد لىتى پرسى هاوپرىكانيان بۇ كوئى بردوون؟ يان چهكهكانيان لى ساندوون؟ ئەسپهكانيان له كوئيه؟ ئىلدار گوتى ئەسپهكان له يەخترمهخانەى شازاده بهستراونهوه. چهكهكانيان له هاوپرىكاني نەساندووه و خواردن و چاييان پيداون؛ ديسان دللى نەهەسايهوه و به شك و گومانهوه سەرى لهقاند. داوى دەستنويز گرتن و نوپژ كردن داواى له ئىلدار كرد خەنجەرە زيويينهكهى بۇ بينى. پاشان جلو بهرگى له بهر كرد و پشتوينهكهى بهست و خەنجەرەكهى له بهر پشتوينهكهى ناو چوارمەشقى له سەر قەنەفەكه دانىشت و چاوهرى بوو بزانى چى روودهدا.

سەعات چوار ديلمانجهكه هات. داواى لىكرد بۇ خواردننى نيوهپۆ بچيت بۇ لاي شازاده. تۆزى برنجى لهو شوينهى دەرەكه تىكرد كه مارييا قاسلييوڧنا تىكردبوو. مارييا به مېردەكهى گوت: «وا دياره

دهترسی دهرمانداوی بکهین. راست له و شوینهی دهرهکه برنجی تیگرد
که من بو خومم تیگرد.»

پاشان قورونتسوڤ رووی له دیلمانجهکه کرد و پرسیاری له
حاجی مراد کرد کاتی نویژی دواترتان کهنگییه. حاجی مراد پینج قامکی
هه‌لینا و ئاماژهی به خوره‌تاو کرد. قورونتسوڤ گوتی که‌وايه زوری
نه‌ماوه. کاتژمیره باخه‌لییه‌که‌ی له گیرفانی دهره‌ینا. قورمیشی کرد.
زهنگی سه‌عات چواری لیندا. حاجی مراد پیی سه‌یر بوو. ویستی دیسان
گوئی له زهنگه‌که‌ی بی. قورونتسوڤ کاتژمیره‌که‌ی دایه دهستی چاوی
لی بکات.

شازاده خانم به میرده‌که‌ی گوت: «وا دیاره زور دهره‌تیکی باشه
بو قهره‌بوو کردنه‌وه‌ی دیارییه‌که‌ی.»

قورونتسوڤ کاتژمیره‌که‌ی پیشکه‌شی حاجی مراد کرد. حاجی مراد
دهستی له سه‌ر سینگی دانا و دیارییه‌که‌ی قه‌بوول کرد. چه‌ند زهنگی
پی لیندا و به نیشانه‌ی ره‌زایه‌ت سه‌ری له‌قاند.

دوای خواردنی فراوین رایانگه‌یاند که یاوه‌ری میلی‌ر زا‌کوملسکی
هاتووه. یاوه‌ر شازاده‌ی ئاگادار کرد که ژینرال هه‌والی
خوبه‌دهسته‌وه‌دانی حاجی مرادی پیگه‌یشتووه و له‌وه‌ی ئه‌م کاره به بی
ئاگاداریی ئه‌و ئه‌نجام دراوه زور دلته‌نگ و توورپه‌یه. چاوه‌روانه هه‌ر
چی زووتر حاجی مراد ببه‌ن بو لای ئه‌و. قورونتسوڤ گوتی که
فه‌رمانی ژینرال جیبه‌جی ده‌کری. داوای له دیلمانج کرد حاجی مراد
ئاگادار بکات که ده‌بی له‌گه‌ل ئه‌وان بچیت بو لای ژینرال.

ماریا فاسلییوڤنا کاتییک له قسه‌کانی یاوه‌ر ئاگادار بوو، بو‌ی
ده‌رکه‌وت بارو‌دوخه‌که ئالوزه. له‌وانه‌یه کیشه‌یه‌ک له نیوان ژینرال و

میرده کهیدا ساز بی. سهره پای دژایه تیی میرده کهی بریاری دا له گه لیان
بچیت بۆ لای ژینرال.

میرده کهی گوتی: «ئو کاره پیوه ندیی به منه وه هیه. وا باشه تو
خۆتی تیوه نه دهی و له مالی بمینییه وه.»

خانمیش گوتی: «من دهمه وئی چاوم به خیزانی ژینرال بکه وئی و
ئویش هیچ پیوه ندییبه کی به جه نابتانه وه نییه.»

«ده توانی خۆت له کاتیکی دیکه دا بچی.»

«نا، هه ر ئیستا دهمه وئی بچم.»

له کهلی شهیتان نه ده هاته خواری. قورونتسووف به ناچاری رازی
بوو. هه ر سیکیان وه ری و هه رت.

کاتیکی گه یشتن، ژینرال خاکه رایانه و به ریزه وه ماریا فاسلییو قنای
برد بۆ لای ژنه کهی و به یاوه ری گوت حاجی مراد بیات بۆ ژووری
چاوه روانی و هه تا ئو کاته فه رمانیان پیده کا، له وئی بمینیته وه.

ده رگای ژووره کهی خۆی کرده وه و به شانزاده ی گوت: «فه رموو.»
که چوونه ژووره وه بی ئه وه ی خولکی قورونتسووف بکات له سه ر
کورسییه ک دانیشی، هه ر وا به پیوه گوتی: «فه رمانده ری ئیره منم.
که وایه هه ر چه شنه دانوستانیک له گه ل دوژمن ده بی له لایه ن منه وه
ئه نجام بدری. بۆ چی پیت رانه گه یاندم که حاجی مراد هاتوو و
ده یه وه ی خۆی به ده سته وه بدات؟»

قورونتسووف وه لامی دایه وه: «نوینه ریکی هات و گوتی حاجی مراد
ته نیا به و مه رجه خۆی به ده سته وه دها و دیته ریزی هیزه کانی
ئیهمه وه که خۆی ته سلیمی من بکات.» ره نگی بزپکابوو. ئه و
هه ل سوکه وته توند و لووتبه رزانه یه ی ژینرال شه ل ژانده بووی و

توورپه یییه که ی ژینرال کاردانه وهی له سه ره ئه ویش هه بوو. هه ره بویه
رقی هه ستا و سووره لگه را.

بارون چاوی له چاوی قورونتسووف بری و دهنگی هه لینا:

«دهلیم بو چی ئه و هه واله گرنگه ت پی رانه گه یاندم؟»

«بارون، ده موست پیت رابگه یینم.»

«له مه ولا به من مه لی بارون! بلی جه نابی ژینرال!»

بارون رقه که ی که لاوریژی کرد و له ناکاو ئه وی به ده میدا هات

گوتی و پی لی هه لبری:

«من بیست و حهوت ساله خزمهت به ولات و تیزار ده که م، قهت

ریگه نادم هه رزه کاریکی ده مرووت و ژیر دهستی خوم، به پشتیوانی

که سوکار و مالباته که ی، هینده چاوقایم بی گوی به پله و پایه و

فه رمانه کانی من نه دات و خوی بکاته که وچک به ده ست. یان خوی له

کار و باریک هه لقوتینی که هیچ پیوه ندیییه کی به ئه وه وه نییه و...

قورونتسووف قسه که ی پی بری و گوتی:

«جانه بی ژینرال! تکایه هینده ی پی لی هه لمه بره و هیندیکی تیدا

به یله وه. داواشت لیده که م شتی که نه لی که به پیچه وانه ی راستییه کانه.»

«ژینرال تووره تر بو بوو، به رقه وه لیوی خوی ده کوروشت و

سووره لگه را بوو؛ گوتی: «ئه وه ی من ده یلیم راسته و ریگه نادم...»

به لام له و کاته دا ماریا قاسیلیوونا به ته شک و داوینی شلپ و شوپره وه

له گه ل ژنیکی گه راوه که خیزانی ژینرال بوو، هاتنه ژووری.

ماریا قاسیلیوونا گوتی: «بارون، سیمون قهستی ئه وه ی نه بووه بی

ریزی به ئیوه بکات.»

«شازاده خانم خو مه به ست ئه وه نییه...»

«باشه، وا باشه واز لهو باسه بئین! نه تیبستوه ده لئین ناشتی خراپ له شه ری باش چاکتره؟ خودایه گیان خو شم نازانم ده لئیم چی.»
ماریا دهستی کرد به پیکه نین.

ژینرالی تووره و تۆسن، پیکه نینی شیرین و دلرفینی شازاده خانمی شوخوشه ننگ خاوی کرده وه و دللی نهرم بوو. بسکه ی سمیلی هات و سه ری داخست.

قورونتسوڤ گوتی: «دانی پئیداده نیم هه له م کرد.»
میلیر گوتی: «منیش له خورا به که وچکه ئاو یک که و تمه مه له.»
چووه پینشی و ته و قه ی له گه ل شازاده خانم کرد.
بریاریان دا حاجی مراد به شیوه ی کاتی له لای ژینرال بمینیته وه و پاشان بینیرن بو تفلیس و رادهستی فه رمانده ری بالی چه پی بکه ن.

حاجی مراد له ژووره که ی ته نیشته دانیشته بوو. نه یده زانی باسی چی ده که ن، به لام دهیزانی سه باره ت به ئه و قسه ده که ن. چه زی ده کرد بزانی باسی چی ده که ن. دیزانی جیابوونه وه ی ئه و له شاملیل بو رووسه کان زور گر نیگه. بو ی ده رکه وت ده مه ته قی و مشتومره که یان له سه ر ئه وه. دهیزانی رووسه کان نه ک نایکوژن به لکوو خواسته کانیشی وه دی ده وینن. ده شیزانی که میلیر و زا کومسلکی سه ره رای ئه وه ی ژینرالیکی گه وره یه و ئه فسه ریکی پایه به رزی ئه رته شه، به لام به قه د قورونتسوڤی ژیر دهستی ده سه لاتی نییه و له حکومه تدا دهستی ناروا؛ هه ر بو یه گرینگ قورونتسوڤه نه ک ژینرال. هه ر بو یه کاتی ک ژینرال فه رمانی دا بیبه ن بو ژووره که ی و پرسیری لیکرد، لووتبه رزانه وه لامی دایه وه و گوتی له کویتانه وه به پیی خوی هاتووه بو ئه وه ی خزمه ت به تیزار بکات. ته نیا له گه ل سه ردار یانی فه رمانده ی گشتی شازاده قورونتسوڤی پیر له تفلیس دانوستان ده کات.

حهوت

ئاقديڭيان به بريندارى گەيانده خەستەخانە: بينايەكى چيويىنى چكۆلە بوو و لە نزيك دەروازەى قەلاکە ھەلکەوتبوو. لە سەر تەخيکى بەتالى بەشى گشتى خەوانديان. ئەو بەشە چوار نەخۆشى لیبوو. يەکیان گرانەتاي گرتبوو و تاوياويکى قورسى ھەبوو. ئەوى دیکەيان نۆبەتیی گرتبوو، رەنگى بزړکابوو و بەر چاوى شين بووبۆوھ. دەترسا ديسان چەقوچۆ داىگرئ و لەپەستا باويشکى دەدا. دوو کەسەکەى دیکەش لە شەرى دوو ھەوتوو لەمەوبەردا بريندار بووبوون. يەکیان دەستى بريندار بووبوو و ئەوى دیکەشيان شانى. ئەوھى شانى بريندار بوو لە سەر تەختەکە دانیشتبوو. ھەموويان جگە لەو نەخۆشەى کە گرانەتاي گرتبوو، بريندارە تازە ھاتووھ کەيان دايە بەر ليشاوى پرسيار.

يەکک لەو کەسانەى کە ئاقديڭى ھينابوو گوتى:

«ھيندى جار گوللە وەک باران دەبارئ، بەلام ھيچ کەس ناپيکرى.»

ئەمجارەيان تەنيا پينچ «شەش تەقەيان کرد و ...»

«بەخت و ناوچاوانەکەت چۆنى ھينابى ھەر ئەوھى و ناتوانى لىي

دەرباز بى.

کاتیځ ویستیان ئاڤدیځ له سهه ره ویله که ږاکیشن له بهر ژان و نازاری برینه که ی هاواری ده کرد. به لام کاتیځ ږایانکیشا، ئوقره ی گرت و ئیتر بیده نگ بوو. به لام نیوچاوانی گرژ کردبوو و به ردهوام قاچی ده جوو لاندوهه. دهستی له سهه برینه که ی زگی دانا بوو و چاوی له پیش خوی ږیووو.

ږیشک هات. دهستووری دا ئاڤدیځ وهرگیږن، بو ئه وهی بزانی گولله که دیوا ده ر بووه یان نا، ئاماژه ی به جیگه برینه کانی سهه پشتهی ئاڤدیځ کرد و گوتی: «ئوه چییه؟»

ئاڤدیځ گوتی: «قوربان ئه وه هی سالانی ږاږدوهه.»

جیی قه مچی بوو که چه ند سال له مه وه بهر لییان دا بوو.

ئاڤدیځیان وهرگیږایه وه و له سهه پشته ږایانکیشا. ږیشکه که نیو برینه که ی پشکنی و ئاخری گولله که ی دوزیه وه، به لام نهی توانی ده ریهنی. مه له می له سهه برینه که دامنا، بهستی و له ژوره که چوهه ده ری. له ته وای ئه و ماوه ده دا که ږیشکه که بو گولله که ده گه ږا و مه له می له سهه برینه که ی دانا و پیچای، ئاڤدیځ چاوی قووچاندبوو و توند ددانی به یه کدا نابوو. دوی ږویشتهی ږیشک چاوی هه لینا. به سهه سووږمانه وه له ده ور و به ری خوی ږوانی و چاوی به نه خو شه کانی دیکه که وت. چاویکی له یاریده ری ږیشکه که ش کرد. به لام ده تگوت نایانینی. له شتیک سهه ری سووږما بوو.

هاوږیکانی پانوڅ و سیروژین^{۲۷} هاتنه ژووری. به لام ئاڤدیځ هه روا له سهه گازه رای پشته ږاکشا بوو و به واقوږمانه وه

ده پړوانی. ماوه یه کی پېچوو هه تا هاوړیکانی ناسییه وه. به لام دیسان ده تگوت نایانبینی و هه روا ماق مابوو.

پانوف لئی پرسى: «پیتیتیر ئاقدیث، په یامیکت نییه بینیرم بؤ بنه ماله که ت؟»

ئاقدیث ئه گه رچی چاوی له چاوی پانوف بریبوو به لام وه لامی نه دایه وه.

پانوف دهسته ره قه ل و ساردوسر هکانی ئاقدیثی گرت و دیسان لئی پرسى: «په یامیکت نییه بؤ که سوکاره که تی بنیرم؟»

ئاقدیث وهک ئه وهی له خه و راپه ربیئ؛ گوتی:

«ئا! پانثقا! ئه وه توی؟»

«به لئی خوم. هاتم بؤ سهر دانت. په یامیکت نییه بؤ مالى؟ میروژین

خوی نامه که ت بؤ دهنوسی.»

ئاقدیث به بیوازییه وه چاوی له سیروژین کرد و گوتی: «نامه

دهنوسی؟ که وایه بنوسه کور ه که ت پیتروخا له خودا ده پارېته وه

ژیانیکى خوش و پر به خته وه ریتان هه بی. ئه مرو پیمگوتن که ئیره یی

به براکه م ده به م، به لام ئیستا خوم دلخوشم. خه به ری ناخوشیان

مه دهنی. لیانگه رین با ژیانى خویان رابویرن و نیگه ران نه بن. له خودا

ده پاریمه وه حالیان باش بی. من رازیم و هیچ کیشه و گرفتیکم نییه.

ئه وه بنوسه.»

دواى ئه و قسانه بیدهنگ بوو. چاوی له پانوف بریبوو. له ناکاو

لئی پرسى: «پیه که ت دوزیه وه؟»

پانوف وه لامی نه دایه وه.

ئاقدیث دووپاتی کرده وه: «پیه که ت ده لیم، پیه که ت لئون بووبوو

دوزیته وه؟»

«به‌لئى دۆزيمه‌وه له نيو جانتاكه‌مدا بوو.»
ئافديڤ گوتى: «زۆر باشه. ئىستا مۆمىكم بدهنى با به دهستمه‌وه
بيگرم. خهريكه ده‌مرم.»
له‌و كاته‌دا پۆلتوراتسكى هات بۆ لاي و گوتى: «چۆنى كورم؟
حالت باش نيه؟»

ئافديڤ چاوى قووچاند و به نيشانه‌ى نكوولى سه‌رى هه‌لته‌كاند.
رهنگى روخسارى هه‌لبزپكا بوو، بى تاقت بوو. وه‌لامى نه‌دايه‌وه.
به‌لام ديسان به پانوڤى گوت:
«مۆمىكم بۆ بيته. خهريكه ده‌مرم.»

مۆمىكى باريكيان دايه ده‌ستى. نه‌يده‌توانى مۆمه‌كه راگرى. توند له
مشتى گرت. پۆلتوراتسكى رۆيشته ده‌رى. پيىنج خوله‌ك دواتر
ياريده‌رى پزىشك سه‌رى نا به سينگى ئافديڤه‌وه و گوتى: «ته‌واو
بوو، خودا لىي خوشبى.»

پۆژى دواتر مه‌رگى ئافديڤيان له به‌ياننامه‌ى ئه‌رتشه‌دا به‌م شيوه‌يه
راگه‌ياند:

«بيست و سيهه‌مى نۆقامبر دوو مه‌فره‌زه له ليوای كورين^{٢٨} بۆ
بپىنى دار چوون بۆ دارستان. نزيك نيوه‌رۆ له لايه‌ن تاقيكى زۆر له
شه‌رخوازانى كوستانه‌وه هيرشيان كرايه سه‌ر، مه‌فره‌زه‌ى دووه‌م
به سه‌ر نيزه‌وه هه‌ليانكو تايه سه‌ريان و له‌م شه‌ر و پيكدا دانه‌دا دوو
كه‌س له سه‌ربازه‌كان بريندار بوون، له ئاكامدا يه‌كيان به‌هۆى قورس
بوونى برينه‌كه‌يه‌وه گيانى له ده‌ست دا. نزيكه‌ى سه‌د كه‌س ييش له
شه‌رخوازه هيرشكه‌ره‌كان كوژران و بريندار بوون.»

ههشت

ئەو پوژەى كە پىتتير ئاقدىف لە نەخۆشخانە كۆچى دوايى كرد، باوكە پىرهكەى لەگەل ژنى ئەو برايهى كە ئاقدىف بە جيى ئەو سەربازيى دەكرد و كچە جحيلەكەيان كە كاتى شوو كردنى بوو، خەريكى لاتيل كردنى كۆشى جۆ بوون لە سەر خەرمانە بەستەلەكەكە.

شەوى رابردوو بەفريكى قورس بارىبوو و بەرى بەيانى توفوبەند بوو و تفت هەلاويشتبايه دەببەست. پىرهپياو كاتىك كە لەشیر سىتەم جار خویندى، لە خەو هەستا. لە پشت شووشەى بەستوى پەنجەرەكەو. چاوى بە مانگەشەو كەوت. لە سەر تەنوورەكە هاتە خوارى و كەلپۆسەكەى لە بەر كرد. كلاًو كەى لە سەر نا و پویشت بۆ سەر خەرمانەكە. دواى دوو سەعات كار كردن گەراپەو بە بۆ مالى. كور و بووكەكەى لە خەو هەستاند. بووكەكەى و كچەكەى كاتىك گەيشتنە سەر خەرمانەكە، دىتيان بە جوانى گەسك دراو. بیل و وەرورەى لە بەفرەكە چەقاندبوو. لە پال ئەویشدا گەسكى گەزىچار لقەكانى بۆ سەرى هەلگەراپوونەو. باقەى جۆ بە لۆدە لە سەر خەرمانەكە ريز كرابوون و ئامادە كوتان و گيرە كردن بوو. جەنجەرە دەستىيەكانيان هەلگرت و دەستيان كرد بە ورد كردنى كۆشەكە. پىرهپياو جەنجەرە قورسەكەى بە

سەر کلۆشه که دا دهگیرا و وردی دهکرد. کچه که ی به شه نه قه راغی بو
تیده کرده وه. بوو که که شی به په یاغیک له به ره وه دهیکوتایه وه.
مانگ ئاوا بوو بوو. سپیده ولاتی زیونان کرد بوو و کلۆشه که
خهریک بوو ورد ده بوو که کوره گه وره که ی، تاکیم^{۲۹} که لپوس له کول و
کلاو له سهر هات بو لایان.

پیره پیاو راوهستا، پالی به جهنجه ره که وه دا و دهنگی هه لبري:

«تا ئیستا به ملی شکاوت له کوئی بووی؟»

«خهریکی تاقت کردنی ئه سپه کان بووم.»

«خهریکی تاقت کردنی ئه سپه کان بووم!» دهمه لاسکه ی کرده وه.

«ئه وه کاری پروپی ریژنانه. وهره ئه وه جهنجه ره لیخوره دهی! هه تیوه

خویرییه ی ئاره قخوره، ته نیا له بیر ی زگ له وه راندن دایه!»

کوره له بنه وه بولاندی: «بو قسم م پین ده لئی؟»

باوکی به تووره بییه وه گوئی: «چیت گوئی؟»

کوره بی ئه وه ی وه لامی باوکی بداته وه دهستی دا جهنجه ره که و به

سهر کلۆشه که دا گیرای. پیره پیاو چاوی لیکرد و گوئی: «چاوی لیکه،

ملی ته ور نایبرئ! منیش وه ها کز بووم پانتول که به نیوقه دمه وه

گیرنابی!»

گیره کردن ته واو بوو. ژنه کان به شه نه خهریکی هه لدانه وه ی

خویانه که بوون.

پیره پیاو له بهر خویه وه دهییولاند: «پیتروخا خوی گه وج کرد و به

جیی تو چوو بو سه ریازی. بریا خوت بچووبایه ی جا ئه و کاته دهمزانی

چۆن دعتكه نه بنیادهم! ئەو له مالى بووايه به قهد پینج كهسى وهك تۆ
كارى دهكرد. داوهشئى.»

بووكه كهى له گهل ئەوهى خهريكى كردنه وهى خامووتى جه نه چه ره كه
بوو گوتى:

«مامه گيان، تكايه بهسى كه ن!»

«شهش كهس نانخور و جيگر، به هه موويان به قهد يهك كهس كار
ناكه ن! پيتروخا دوو هيندهى ئيوه كارى دهكرد. ئەو كوا وهك ئيوه بوو:
دايكى ئاقديف له لاي مالىوه هات. په روى له كه وشه كانى پینچا بوو بو
ئوهى نه خزى. به فرده كه له ژير پیندا كره پى دههات. پياوه كان باقه گيره
نه كراوه كانيان له سه ر يهك هه لده چنى؛ بووك و كچه كهش دهورى
خويانه كه يان گهسك ده دا.

ژنه هاته پيشى و گوتى: «گزير دهستورى داوه هه مووان بچن بو
سه ر كارى ئاغا. ده بى بچن بو خشت پینژان. ناشتايى ئاماده يه، وهرن
نانه كه تان بخون.»

پيره پياو به ئاكيمى گوت: «قه يناكه، ئەسپه ئەبله ق هه وسار كه و برۆ.
به لام وريابه وهك جارى پيشوو دهرده سه ريم بو ساز نه كهى. قه زاي
پيتروخات ليكه وئ!»

ئاكيم به تووره يى گوتى: «ئەويش لي ره بوو وهك من دهر دت پینده دا،
ئىستا دووره بو يه له بهر چاوت شيرين بووه و داخى خوت به من
ده ريژى!»

دايكى به له بزىكى توند و تووره وه گوتى: «باوكت راست دهكا؛ تۆ
هيچكات وهك پيتروخات پیناكرئ.»

«باشه باش، دهستم لي هه لگرن.»

«ئىستا كه زگت تير بووه ده لئى باشه باش!»

بووکه که یان هه لیدایه و په ریه نیو قسه کانیان: «باشه به سی کهن،
ئیوه بو نازانن بی قره کار بکهن؟!»

ماوهیه کی زور بوو باوک و کورکیشه یان له بهیندا بوو. له و کاته وه
پیتروخا به ویستی خوئی و خو به خشانه بریاری دا به جیی براکه ی
بچیت بو سه ربازی. کیشه که دهستی پیکرد. پیره پیاو پیی وابوو
هه لویه کی داوه و قازوویه کی به جیی ئه و وهرگرتووه. هه لیه ت ئه وه شی
دهزانی که باشتر وایه ئه و برایه ی که ندالی نییه به جیی برا خاوه ن ژن
و منداله که ی بچیت بو سه ربازی. ئاکیم چوار مندالی هه بوو، به لام
پیتروخا مندالی نه بوو. ئه و وه ک باوکی ئازا و به کار و زهمه تکیش
بوو؛ زور به تاقهت و شارهزا و سه ره رای ئه وانهش سه بوور بوو.
کاتییک به شوینیکا تیده په ری و دهیدی که سیک خه ریکی کاره،
دهسته و به جی ده چوو بو یاریده ی، باوکیشی هه روا رو حسووک بوو.
دروینه ی ده کرد؛ کوئی ده کیشا؛ داری ده بری؛ ئیزنگی ده شکاند؛ له و
سه رده مه دا چوونه سه ربازی به رانه بر بوو له گه ل مه رگ. که سیک که
ده چوو بو سه ربازی، وه ک لقه داریک وابوو که ده شکیته وه و گیزه لووکه
رایده مالی. پیره پیاو هه ر کاتییک پیتروخای وه بیر ده هاته وه کزه له
جه رگیه وه ده هات. زور جار وه ک ئه مرؤ باسی ده کرد و تاریفی به
کاری و ماندوویی نه ناسیی پیتروخای ده کرد بو ئه وه ی کوره گوره که ی
غیره تی بیزوی. دایکیشی بو ساتیکیش کوره سه ربازه که ی له بیر
نه ده چوو وه و هه میسه له بهر چاوی بوو. ماوهیه کی زور، نزیکه ی
ساله وه ختییک بوو داوای له میرده که ی ده کرد هیندیک پاره ی بو بنیری،
به لام پیره پیاو پیمل نه ده بوو و هه ر جاری بیانویه کی ده هینایه وه.

بنه ماله ی ئافدیف زوریش ده سکورت نه بوون. پیره پیاو بری پاره ی
پاشه که وت کرد بوو، به لام دهستی له دلی نه ده بووه لئی خه رج بکات.

ئەمپۇش كە باسى كۆرە سەربازەكەيان ھاتە گۆرۈ ئۇنە ديسان بېرىرى
دا داوا لە مېردەكەى بكات دواى فرۇشتتى جۆيەكە، لانىكەم يەك رۇبلى
بۇ بىئىرى.

كاتىك گەنج و لاوھكان چوون بۇ بىگارىى ئاغا و پىرەكان مانەو، ئۇنە
دەستى كەرد بە پارانەو. دواى ئەوەى نەو دەوشەش بووشل^{۳۰} جۆى
شەن و كەو كراوىان كەردە گوئىنيەو و خستىانە سەر كاشە، ئۇنە ئەو
نامەيەى دايە دەستى مېردەكەى كە داواى لە نووسىارى كلىسا كەردبوو
بۇ كۆرەكەى بنووسى و داواى لە مېردەكەى كەرد يەك رۇبلى بخاتە نىو
پاكەتەكەو و بە پۇستەدا بىئىرن بۇ كۆرە سەربازەكەيان. مېردەكەى
بەلىنى دا ھەركە گەيشتە شار ئەو كارە دەكا.

پىرەپىاو كەلپۇسى نوئى لە بەر كەردبوو، بەلەكپىچى سىپى و گەرمى لە
قاچى بەستبوو. نامەكەى لە ئۇنەكەى وەرگرت و خستىە نىو جزدانەكەى
باخەلئەو. دۇعايەكى خويند و سوارى كاشەكە بوو. لە شارى داواى
خاوەنى مسافىرخانەكە كەرد نامەكەى بۇ بخوئىتەو، بەوردى گوئى بۇ
راگرت و دەقى نامەكەى بە دل بوو.

دايكى پىترۇشكا^{۳۱} سەرەتا دۇعا و سلاوى بۇ نووسىبوو. لە زمانى
ھەمووانەو سلاوى گەياندبوو. ھەوالى مەرگى باوگەورەى پىدابوو.
نووسىبووى ئاكىسنىاي^{۳۲} ئۇنى لە لاي ئەوان نەماو و چوو بۇ شوئىنىك
و بۇتە كلفەت، بەلام زور بە پاكى و پروسوورى و ھەياو كار دەكات
و قسەى نەھاتوتەو سەر. ئاماژەى بەو يەك رۇبلىش كەردبوو كە بېرىار
بوو مېردەكەى بىخاتە نىو پاكەتەو. لە كۇتايى نامەكەدا ئۇنە ئىختىارى لە

پىوانەى دانەوئىلە نىكە سى و شەش كىلو. 30- Bushel

31- Petrushka

32- Aksinya

دهست دابوو و داوای له نووسیاری کلیسا کرد بوو و تهکانی وشه به وشه بۆ کورپهکهی بنووسی:

«کورپه خوشه ویسته کهم، شتیکی تر، کۆتره جوانه کهم. پیترۆشکا گیان! هینده له دووری تو گریاوم سوّمایی له چوانم براوه. زور بیرم کردووی و بی تو ژیانم لی تال بووه. بۆ چی به ته نیا جیت هیشتم و رویشتی؟» که گه یشتبووه ئیره، ژنه دابووی له پرمه ی گریان و گوتبووی: «هه ر ئه وهنده به سه.» نامه که نووسرا، به لام مهرگ مه ودا ی نه دا پیترۆشکا نامه که بخوینیته وه و پاره که وه رگری، یان له حال و ژیانی ژنه که ی ئاگادار بی و دوایین قسه کانی دایکی بیستی.

دوای ماوه یه که نامه که و یه ک رۆبله که ی له نیویدا بوو گه راپه وه و به والی هینا بوو که پیترۆشکا له شه ردا گیانی له دهست داوه: «ئاقدیف گیانی خو ی له پیناوی تیزار و ولات و کلیسای ئورتودۆکسدا کردۆته قوربانی.»

کاتی که ئه وه وه و له گه یشت دایکی ئاقدیف ئه وهنده ی توانی گریا. پاشان خو ی به کار و باره وه سه رقالم کرد. رۆژی یه کشه ممه ش چوو بۆ کلیسا. رپورپه سمی پرسه و نزای بۆ کورپه که ی دانا و نانی ته به پروکی به سه ر خه لکیدا دابه ش کرد، تاکوو به یادی کورپه که ی بیخۆن و دوعای بۆ بکه ن.

ئاکیسنیا بوو به بیوه ژن. له پرسه دو تازیه باری میرده که یدا زور گریا و هاواری کرد و لالایه وه که ته نیا سالی که له گه ل میرده که ی ژیاوه. گله یی و سکالاشی له میرده که ی ده کرد که بۆته هوی چاره رپه شی و تال بوونی ژیانی و بۆ ئه وه ی خو شه ویستی خو ی بۆ برا که ی ده ربرئ، به جیی ئه و چۆته سه ربازی و ژن و ژیانی خو ی به جیه یشتوو و به پیی خو ی چۆته نیو گیزاوی مهرگه وه.

خۆی و كۆنتس برانیتسكىي³⁵ ژنى بوو. وهك جيگري تيزار مووچه يه كي زوري وهرده گرت و به شيكي زور له داھاتي خۆي بو دروستكردنى كۆشك و باخيك له پۇخى باشوورى كه ريمه تهرخان كردبوو.

عەسرى پۇژى چوارەمى ديسامبرى 1852 گاليسكه يه كي سى ئەسپه ي تەتەر له هەمبەر كۆشكه كه ي ئەودا له تفليس راوهستا. ئەفسهريك بوو كه تويزيكي ته پوتوزى ريگا لى نيشتبوو، په ياميكى له لايەن ژينرال كازلۇفسكييه وه هينا بوو كه حاجى مراد خۆي ته سلیمی رووسه كان كردوو. ئەفسه ر گه يشته سه رسه را به رينه كه و به بهر دەمى پاسه وانه كاندا تپه پەرى. شه كه ت و ماندوو بوو و هەموو ماسوولكه كانى له شى گيرابوون. سه عات شه شى دوانيوه پۇ بوو. قۇرۇنتسوڤ ده يويس ت بچيت بو ژوورى نان خواردن كه هه والى گه يشتنى ته تهره كه يان پى راگه ياند. له رپوه ته تهره كه ي بانگ كرده ژوورى و په يامه كه ي ليوه رگرت. چەند خولهك درهنگتر چوو بو ژوورى نان خواردن.

كاتيك چوو ژوورى ميواندارى سى كه س كه بانگه يشتن كرا بوون له گه ل ئەو شيو بخون، له گه ل شازاده خانم ئيليزابيت كساويرييۇفنا قۇرۇناسۇفا³⁶ دانيشتبوون، چەند كه سيش له دەورى يه ك و له بهر په نجه ره كه راوهستا بوون. كه هاته ژوورى هه موويان روويان تيكرد. قۇرۇنتسوڤ وهك هه ميشه يۇنيفورمى ره شى ئەفسه ريبى له بهر دا بوو به لام فاكيسل و پاگۇنى به سه ر شانە وه

35- Branitcki

36- Elizabeth Ksaweryevna Vorontsova

نەبوو؛ تەنیا خاچی سىپى «نیشانى سىنت جورجى» بە ملیدا
هەلواسىبوو.

بزهیه کی گەش نیشتبووو سەر دەموچاوه تیفتیفەدراوه رىوى
شيوهکەى. چاوى چکۆلە کردەوه و لە ئامادەبووانى روانى. بە هەنگاوى
ورد و لەسەرەخۆ هاتە ژوورى. داواى لىيورنى لە هەموو خانمەکان
کرد که وەدرەنگ کەوتوو. چاکوخوشى لەگەل پياوکانیش کرد و
چوو بۆ لای شازادە خانم مانانا ئوربيليانى³⁷ که ژينكى بالا بەرز و
شوخوشەنگ و بەناز بوو، بە جوانىيەکی رۆژھەلاتىيانەوه و نزیکەى
چل و پىنج سالى تەمەن بوو. قولى خستە قولى و پیکەوه رويشتن بۆ
سەر میزی نان خواردن. شازادە خانم ئيليزابيت کساويريؤفنا
قورونتسوفاش قولى لە قولى ئەفسەريکی سمیل بابرى سوور هوول
خست که هاتبوو چاوى بە شارى تفليس بکەوى. ئەمىرى گورجيش
قولى لە قولى کوئنتس شوئازول³⁸ خست که هاوپى شازادە خانم
قورونتسوفا بوو. دوکتور ئاندریژيوسكى³⁹ و ياوه و ئامادە بووانى
دیکەش لەگەل خانمەکانيان يان بە بى هاوپى خانم بە داوى ئەواندا
چوون بۆ سەر مێزەکە. پيشخزمەت که جلى فەرمى و مەلilh دەوزى و
کەلبەدوون کراوى لە بەردابوو، کورسىيە ميوانەکانى کيتشايە داواه بۆ
ئەوهى لە سەر جيگاگەيان دانیشن. سەر پيشخزمەتیش بە ئەدەب و
ريزهوه سووپى گەرمى بۆ کردنە نيو دەفره زيوينەکانەوه.
قورونتسوفا لە بەريک لە سەر کورسىيەکی نيوهراست دانىشت و
ژنەکەشى بەرەوپووى ئەو لەو بەرى مێزەکە دانىشت. لای دەستە

37- Manana Orbelyani

38- Choiseuil

39- Andrejewski□

پاستى قۇرۇنتسۇڧ، شازادە خانمى شوخوشەنگ ئۇرپىلىنى و لای دەستە چەپپىشى ژنىكى كولمە سوورى گورجى دانىشت كە بە ھەموو چەشەنە زىپ و زەمبەرىك خۇى رازاندېوۋە و بەردەوام بزەى لە سەر لىو بوو.

قۇرۇنتسۇڧ لە وەلامى ژنەكەيدا كە سەبارەت بە تەتەرەكە پرسىياری لىكرد، گوتى:

"Excellentes, Chere amie! Simon a eude la chance!"⁴⁰

پاشان پووى لە ئەفسەرەكان كرد و ھەوالى گەرمى خۇ بە دەستەوهدانى حاجى مراد «جەنگاورترىن ئەندامى رېكخراوھى شامىلى بە دەنگى بەرز راگەياند و گوتىشى ھەتا يەك - دوو پوژى تر دەيھىنن بۇ تفلېس.

ھەمووان «تەنانەت ئەو ئەفسەر و ياوھرانەى لە لای خوارووى مېزەكەش دانىشتبوون و سەرقالى قسە و باسى خۇيان بوون «بېدەنگ بوون و گوپيان شل كرد.

دوای ئەوھى وتەكانى قۇرۇنتسۇڧ كۆتايى ھات، شازادە خانمىك كە شان بە شانى ئەفسەرە سوورھوولەكە دانىشتبوو لىى پرسى:

«جانابى ژىنرال؛ تۆ تا ئىستا چاوت بەو حاجى مرادە كەوتوۋە؟»

«بەلى چەند جارم ديۋە، شازادە خانم!»

۴۰- ھەوالىكى گرېنگ نازىزم! سىمۆنى كورپ نىوچاوانەكەى ھىناوئەتەى. (بە زمانى فەرەنسى)

ژینرال گېرپایه وه که دواى دهست به سهرداگرتنى گيرگييل⁴¹ سالى 1843 چوَن ئه و حاجى مراده هيرشى کردوته سهر ليواکهى عهמיד زولوتاخين⁴² و ئهوى له بهر چاوى ئه و کوشتووه.

قورونتسوڤ له وهى که ژينراليش هاتوته نيو وتويژه که وه بسکهى سميلي دهات. بهلام له ناکاو رهنگى تیکچوو و به حاله تيکى ئالوز و په شوکاوه وه چاوى له سووچيک برى.

ژينرال که به گهرمى قسهى دهکرد، باسى دووهه م جارى بهرهوروو بوون له گهل حاجى مرادى دهگيرپايه وه: «گهره م! ئه گهر له بيرت بى ئه و حاجى مراده بوو که بوسهى بو مهفره زهى پزگارى نايه وه و...»

ئه وهى که ژينرالى سوور هوول وهک مهفره زهى پزگارى باسى دهکرد، داستانى خويناوى دارگو⁴³ بوو که له و تیکه لهچونه دا ليوايه کى ته و او ته فروتوونا بوون. ئه ویش ئه و مهفره زهيه بوو که قورونتسوڤ فه ماندهى بوو. له ئاکامدا ئه گهر هيرى يارمه تيدر نه هاتايه به هانايانه وه هه موويان تيدا دهچوون و له و شه ردها که سيان ده رباز نه ده بوون. هه موو ده يانزاني ئه و شه ردهى دارگو فه مانده ييه کهى له ئه ستوى قورونتسوڤ بووه و وهک ئاوينه يهک ديمه نى به زين و شکستى سه رشورانهى پووسه کانى پيشان ده دا. له و شه ردها جگه له وهى زوربهى سه ربازه پووسيه کان کوژران و بريندار بوون، چهند ده زگا توپ هاويژيش ده ستى به سه ردها گيرا و چه کوچولئى زور که وته ده ست هيرزه کانى شامل، بويه باس کردنى ئه و رووداوه له هه نته شى قورونتسوڤ دا ده يشله ژاند و برينى ده کولانده وه؛ مه گين

41- Gergebel □

42- Zolotakhin

43- Dargo □

گېرانه‌وهی پروداوه‌که به پېی ئه‌و راپورته بوايه که بۆ تيزاريان نارد بوو.

ئهو شکسته پر شوورهييهی راپورته‌که‌ی وهک داستانيکی پر شانازی و سه‌رکه‌وتوانه بۆ تيزار به‌رئ کرا بوو و له‌ودا باسی ئازاریه‌تی و قاره‌مانيتی هيزه‌کانی ئه‌رته‌شی پروس کرابوو. به‌لام به‌کارهينانی وشه‌ی مه‌فرزه‌ی رزگاری ئه‌وه‌ی وه‌بیر ده‌هينايه‌وه که تیکه‌له‌چوونه‌که نه‌ک سه‌رکه‌وتوانه نه‌بووه به‌لکوو زوريش سه‌رشوران و پرشوورهيی بووه. هه‌موو ئاماده بووان له چوئيه‌تی ئه‌و شه‌ره‌ ئاگادار بوون. چهند که‌سیان وایان ده‌نواند که له مانای وته‌کانی ژينرال تيناگه‌ن؛ هينديکيشيان خه‌می ئه‌وه‌يان بوو که بلای چي پرو بدات؛ چهند که‌سيش چاويان له يه‌کتر ده‌کرد و ته‌وسه‌بزه‌يان له سه‌ر ليو بوو. ته‌نیا ژينرالی سمیل بابر نه‌یده‌زانی چي ده‌کات و چي ده‌بيژئ. که‌وتبووه چه‌نه‌وي‌رغه و نه‌یده‌برييه‌وه. له سه‌ر ئه‌وه سوور بوو که هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی ئه‌و شه‌ر و تیکه‌له‌چوونه بۆ ئاماده بووان بگيرته‌وه و باسی مه‌فرزه‌ی رزگاری ده‌کرد.

ژينرال ده‌يگوت حاجی مراد توانبووی به زیره‌کی و ليزانی ليوکه‌ی ژير فه‌رمانده‌ی قورونتسوڤ بکات به دوو که‌رته‌وه: «ئه‌گه‌ر هي‌زی يارمه‌تيدەر له کاتی خويدا نه‌گه‌يشتايه‌نه‌ته شويني تیکه‌له‌چوونه‌که (ده‌تگوت چيژ له وشه‌ی رزگاری و يارمه‌تيدەر وهرده‌گرئ) ته‌نانه‌ت يه‌ک سه‌ربازی پروسی له‌و شه‌ره‌ ده‌رباز نه‌ده‌بوو. چونکه...» به‌لام قسه‌که‌ی ته‌واو نه‌کرد، چونکه شازاده خانم ئارئييلیانی که بۆی ده‌رکه‌وتبوو چۆن کۆرپه‌که باری نائاسایی له خو گرتوو و له‌وانه‌يه پروداويکی لئ بکه‌ويته‌وه، قسه‌که‌ی پيپري و به‌بئ پيشه‌کی لئی پرسى له شويني مانه‌وه‌ی خوی له تفليس رازيه‌ يان نا؟

ژینرال که تووشی سه‌سورپمان بووبوو، چاوی له ده‌ورو به‌ری خووی کرد. چاوی به یاوه‌ره‌که‌ی که‌وت که له و به‌ری می‌زه‌که دانیشتبوو، له خالیکی نادیارای ده‌روانی و جارجار چاویکی ماناداری لیده‌کرد. ژینرال تیگه‌یشت که تووشی هه‌له بووه و به وته‌کانی سنووری به‌زاندوو. بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی شازاده خانم ئاریلیانی بداته‌وه بیده‌نگ بوو و ده‌ستی کرد به خواردنی ئه‌و خوراکه‌ی له ده‌ورییه‌که‌ی به‌ر ده‌ستیدا بوو، بی ئه‌وه‌ی تیگا چ تامیکی هه‌یه.

هه‌مووان شله‌ژا بوون، به‌لام ئه‌میری گورجی که له پال شازاده خانم قورونتسوف‌دا دانیشتبوو و پیاویکی گه‌ژه بوو، به‌لام له فیلبازی و جامه‌لووسکی‌دا هه‌چ که‌س ده‌سکی له دوو نه‌ده‌کرد، به‌بی پیشه‌کی ده‌ستی کرد به باس کردنی رووداوی ر‌فاندنی ژنه‌که‌ی ئه‌حمه‌د خانی مه‌ختوولی له لایه‌ن حاجی مراده‌وه:

«شه‌وئ هیرشی کرده سه‌ر گونده‌که و ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی بوو پیچایه‌وه و له‌گه‌ل سواره‌کانی تییان ته‌قاند.»

شازاده خانم لیی پرسی: «بو چی ئه‌و ژنه‌ی ر‌فاند؟ چ مه‌به‌ستیکی هه‌بو.»

«له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی دوژمنایه‌تیان بوو، به‌لام هه‌چ کات له‌گه‌لی به‌ره‌وروو نه‌بوو. کاتیگ ئه‌حمه‌د خان مرد به‌ر‌فاندنی ژنه‌که‌ی ویستی توله‌ی لیتکاته‌وه.»

شازاده خانم ئه‌و وتانه‌ی بو کونتس شوئازولی هاورپی وهرگه‌ی‌په‌وه که له په‌نا ئه‌میری گورجی دانیشتبوو. کونتس گوتی: «به راستی کاریکی بی‌به‌زیبانه‌یه!»

قورونتسوڤ به بزهيه كه وه گوتى: «نا؛ من ئاگادارم له گه‌ل ديله كه‌ى زور به پيز و شه‌رافه‌تمه‌ندانه جوولاوته وه و پاشان ئازادى كردوه.»

«كه‌وايه بو ئازاد كردنى باجى وهرگرتوه!»

«به‌لى وايه، به‌لام سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ش به شيويه‌كه‌ى شه‌رافه‌تمه‌ندانه ره‌فتارى له‌گه‌ل ئه‌و ژنه‌ كردوه.»

ئهم وتانه‌ى قورونتسوڤ بو‌ارى دريژه‌ پيدانى قسه‌كانى روون كرده‌وه. هه‌مووان تيگه‌يشتن كه هه‌ر چى زياتر باسى ئازايه‌تى و جواميزى حاجى مراد بكه‌ن و په‌سنى كار و چالاكيه‌كانى بدن. قورونتسوڤ زياتر پيى ده‌گه‌شيتته‌وه و كه‌يفى ساز ده‌بى.

«ئازايه‌تى و جواميزى حاجى مراد بو ته‌واوى خه‌لك ده‌ركه‌وتوه.»

«سالى 1849 به‌ روژى رووناك هيرشى كرده سه‌ر ئه‌نجومه‌نى تيميرخان» و له به‌ر چاوى هه‌مووان دووكانه‌كانى تالان كرد.»
پياويكى ئه‌رمه‌نى كه له‌وه سه‌رى ميژه‌كه دانيشتبوو له‌وه كاته‌دا له ئه‌نجومه‌نى تيميرخان بووبوو و به‌ چاوى خو‌ى رووداوه‌كه‌ى ديتبوو، ده‌ستى كرد به‌ گيژانه‌وه‌ى چوڤيه‌تتى هيرشه‌كه‌ى حاجى مراد. باسى ئازايه‌تتبه‌كانى حاجى مراد بووبوو به‌ نوقلى كوڤه‌كه‌.

هه‌ر كه‌س به‌ نۆره‌ى خو‌ى باسى جواميزى و ئازايه‌تى و ليزانى حاجى مرادى ده‌كرد. يه‌كيان گوتى جارېك حاجى مراد فه‌رمانى قه‌لاچوكردى بيست و شه‌ش هه‌زار كه‌سى دا‌بوو؛ هه‌ر له‌وه كاته‌شدا

لەگەل ئەو وەلامە بەرەوروو بوو: «ناچاربوو، جگە لەوہ چیی پیدەکرا؟
شەر شەرە!»

«پیاویکی مەزنە!»

«ئەگەر لە ئەوروپا لە دایک بووایە، رەنگە بووبووایتە ناپلیۆنیکى
تر.»

ئەمە قسەى ئەو گورجییه ماستاوی و خاپینۆکە بوو کە دەیزانى
هەر چەشنە ناو هینانیکى ناپلیۆن قۇرۇنتسۆڤى پى دەگەشیتەوہ.

قۇرۇنتسۆڤ گوتى: «ناپلیۆن نا، بەلام دلنیا بە فەرماندیەکی
کارامەى سوارە نیزام دەبوو.»

«ئەگەر نەبوایەتە ناپلیۆن، خو دەبووہ موورات^{۱۰}!»

«ناویشى حاجى مراد.»

یەکیکی دیکە لە میوانەکان گوتى: «ئىستا کە حاجى مراد خوئى بە
دەستە داوہ، ئىتر شامیل پىشتى دەشکى.»

یەکیکی تریش گوتى: «ئىستا تیدەگەن (مەبەستى لە ئىستا
ئامادەبوونى قۇرۇنتسۆڤ بوو) کە دنیا لە دەستى کىدایە!»

مانانا ئاریبلیانى پرووى دەمى لە قۇرۇنتسۆڤ بوو گوتى: «ئەمانە
هەمووى لە سایەى سەرى جەنابتانەوہیە.»

شازادە قۇرۇنتسۆڤ هەولى دا ئەو جامەلووسکى و ماستاوکردانە
دەرەق بە خوئى کەم بکاتەوہ، بەلام پىشى ناخۆش نەبوو، هەر بۆیە بە
ورەیهکی بەرز و دلکى خوئەوہ میوانەکانى بو ژوورى میواندارى
رینوینى کرد. دواى شیو خواردن و کاتى خواردنەوہى قاوہ، شازادە

قۇرۇنتسۇڭ لەگەل يەك بە يەكى ميوانەكان قسەى كرد و بە پروى
ژينرالى سمىل بابريدا نەدايه وه كه قسەيه كى نابەجىي كردوه.

دواى ريزدانان بۇ ميوانەكان لە سەر ميژى پاپەزىن دانىشت و
پەرى بلاو كرده وه. شەريكەكانى قۇرۇنتسۇڭ، ئەميرى گورجى و
ژينراله ئەرمەنييه كه بوون و ھەروھە دوكتور ئاندرىڤسكى كه بە ھوى
دەستپويشتووي ريزى بۇ دادەنرا. شازادە قۇرۇنتسۇڭ نشووكدانى
(انفيەدان) ئالتوونى خوى دەرھىنا كه ويئەى تيزارى لە سەر پەسم
كرابوو، لە بەر دەستدا دايئا. بەستەيەك پەرى لە نيو پەردانە
زيرينەكەى دەرھىنا. دەيوست پەركە دانى كه پيشخزمەتى ئيتاليابى
نامەيەكى لە سەر كەشەفى زيوين ھىئا و دايە دەستى.

شازادە دواى ئەوھى داواى لىيوردنى لە ھاوياريبەكانى كرد.
نامەكەى ھەلچىرى و دەستى كرد بە خوئندنەوھى. نامەكە لە لايەن
كورەكەيەوھ بوو، چۆنيەتتى خو بە دەستەوھدانى حاجى مراد و
كيشەكەى لەگەل ژينرال ميلير زاكوملسكى بۇ باوكى نووسيوو.
ژنەكەى ھاتە پيشى و سەبارەت بە ناوھروكى نامەى كورەكەى
پرسيارى ليكرد. شازادە بە زمانى فەرەنسى، ئماژەيەكى كورتى بە
روداوه كرد و پاشان لەگەل ئەوھى نامەكەى دەدايه دەست
ھاوسەرەكەى، بە زمانى ئينگليزى گوتى: «... بەلام ھيوادارم ئاكامىكى
باشى لى بكەويتەوھ» پاشان بە ھاوياريبەكانى گوت: «تكايە پەر
ھەلگرن.»

كه دەستى يەكەمى پەرەكان دابەش كران. كارىكى كرد كه ھەميشە
لە كاتى سەر خوښيدا دەيكرد: بە دەستە سپى و چرچولۇچەكانى
تۆزىكى نشووكى فەرەنسى ھەلگرت، لە بەر لووتيدا رايگرت و
ھەلئيمزى.

پوژى دوایی، کاتی هاتنى حاجى مراد، ژوورى چاوه پوانىي كوشكى شازاده قورونتسوف زور قهره بالغ بوو: ژينرالى سميل بابرى دوينى به جلوبه رگى فهرمى و هه موو ميداليا و نيشانه كاننييه وه، هاتبوو بو مائاوايى؛ فهرماندهى تابوورىك به هوى گهندهلى و پاشقلدانى پاره له سندووقى داينكارى، مه ترسيى ئه وهى هه بوو محاكه مهى نيزامى بكرى؛ ئه رمه نيه كى ساماندار (كه دوكتور ئاندرىفسكى پشتيوانىي ليده كرد) ده يو يست ده ولت سه رپشكى سنووردارى قودكاي بو تازه بكاته وه؛ بيوه ژنيكى ره شپوش كه ميرده كهى ئه فسهر بوو و له تيكه ه لچوونيكى سه ربازيدا گيانى له ده ست دابوو، هاتبوو مووچهى مانگانهى ميرده كهى وه رگرى و هه روه ها ده خوازيى ئه وهى هه بوو فهرمانگهى فيركردن و بارهينان چاوپوشى له مانگانهى قوتابخانهى منداله كانى بكات؛ شازادهى مايه پووچى گورجى كه جلوبه رگى گورجيايى سه رنجراكىشى له بهر دابوو، ده يو يست به شيك له ملكى ده ست به سه رداگيراوى كليسا به ناوى خوويه وه تاپو بكات؛ ئه فسهرىك كه باوه شيك كاغز و خه ريتهى هينا بوو تاكوو پيشنيارى خوى بو ده ست به سه رداگرتنى هه موو خاكى قه فقاز ئاراسته بكات؛ خانىكيش ته نيا به و هويه هاتبوو كه كاتيك ده گه رپته وه بو گونده كهى خوى بلئ چووه بو ديدارى شازاده قورونتسوف.

هه‌موو چاوه‌پروانی نۆره‌ی خۆیان بوون تا‌کوو یاوه‌ری گه‌نج و سه‌روپوو‌خۆشی شازاده بیاننیریتته ژووری.

کاتیک حاجی مراد به هه‌نگاوی خیرا هاته ژووری، که توزیک ده‌شله‌ی، ته‌واوی چاوه‌کان بۆ لای ئه‌و سووپان و ناوه‌که‌ی به‌سرته دەم به دەم به نیو ژووره‌که‌دا گه‌را.

چه‌رکه‌سییه‌کی سپی و دریژی له به‌ر دابوو. به‌سه‌ر ئه‌ویشدا کوله‌بالیکی قاوه‌یی له‌به‌رکردبوو. ده‌وری کۆبه‌ی کوله‌باله‌که‌ی زی‌دوۆزی کرابوو. به‌له‌کپیچ و چه‌کمه‌ی ره‌شی له‌پیدا و به‌قاچییه‌وه نووسابوو. میزه‌ری له‌سه‌ر به‌ستبوو. هه‌ر ئه‌و میزه‌ره‌ بوو که به‌هۆی شه‌یتانی کردنی ئه‌حمه‌د خانه‌وه، ژینرال کلووگنائو^{٤٦} قۆلبه‌ستی کرد و هه‌ر ئه‌وه‌ش بووه هۆی ئه‌وه‌ی بچیتته ریزی هیزه‌کانی شامیله‌وه.

به‌سه‌ر ته‌رکی چینی ژووری چاوه‌پروانیدا تیپه‌ری. قه‌لافه‌تی باریکی به‌هۆی شه‌لین و کوررتتر بوونی لاقیکی، به‌ئاسته‌م سووپری ده‌خوارد. به‌چاوانی که هیندیک له‌یه‌ک دوور بوون، به‌شیوه‌یه‌کی هیمنا‌نه له‌به‌ر پیی خۆی ده‌پروانی و ده‌تگوت هه‌چ که‌س نابینی.

یاوه‌ری جوانچاک و په‌زا شیرین به‌ریزه‌وه پیشوازی لی‌کرد و داوای لی‌کرد له‌سه‌ر کورسییه‌ک دانیشی تا هاتنی به‌شازاده راده‌گه‌ییی؛ به‌لام حاجی مراد دانه‌نیشته. ده‌ستی له‌سه‌ر خه‌نجه‌ره‌که‌ی دانا. قاچیکی برده‌ پیشی و به‌بی موبالاتیه‌وه چاوی له‌ئاماده‌ بووان کرد.

شازاده تارخانوف^{٤٧} دیلمانجی شازاده قۆرۆنتسوف، هات بۆ لای حاجی مراد و قسه‌ی له‌گه‌ل کرد. حاجی مراد به‌کورتنی و قورس و

46- Klugenau

47- Tarkhanov

قایم وهلامی دایه وه. ئاغازادهیهکی ناوچهیی که هاتبوو سکالای خوی به دژی ئهفسهریک بهرز بکاته وه له ژووری شازاده قورونتسوڤ هاته ده ری. یاوه ناوی حاجی مرادی خوینده وه و رینوینی کرد بو ژووری فه رمانده.

فه رمانده ی گشتی له پال میزه کهیدا راوه ستا بوو که حاجی مراد چوه ژووری. ئیتر ئه و بزه پر نه شه یه ی دوینی له سه ر لیوی نه بوو و زیاتر جیددی و نا ئارامی ده نواند.

حاجی مراد له گه ل چوونه نیو ژووره به رین و به شکوکه وه که میژیکی گه وره و په رده ی هه وریشمینی په نجه ره کانی سه رنجراکیش بوون، هه ر دوو دهستی له سه ر سینگی دانا و چاوی له به ر پیی خوی بری. به شینه یی و به وشه ی دانار دانا ر به زمانی کوومیک^ه که زور به باشی لئی شاره زا بوو، گو تی: «خوم ته سلیمی تیزاری به هیز و ئیوه ده که م. سویندیش ده خوم به دل و گیانه وه خزمه ت به تیزار بکه م و ئه گه ر پیویست بی هه تا دوایین دلۆپی خوینم له ریگای ئه ودا تیده کو شم و سه رم له پیناوی ئه ودا ده به خشم. هیوادارم له شه ردا به دژی شامیل که دوژمنی منیشه، بتوانم جه نگا وه ریکی به که لک و لیوه شاهه بم.

قورونتسوڤ دوا ی ئه وه ی به وردی گو یی له وته کانی دیلمانج گرت، چاویکی له حاجی مراد کرد. حاجی مرادیش چاوی له چاوی ئه و بری. نیگای چاوی هه ر دووکیان بو چهند چرکه یه ک لیک گری درا. نیگایه ک که زور له وته کانی دیلمانج پر مانا تر بوو: قسه ی وای تیدا بوو که هیچ کامیان به زمان ده ریان نه بریبوو. چاوانی قورونتسوڤ

دەيگوت باوەر بە يەك وشە لە قسەكانى حاجى مراد ناكا. دەشيزانى حاجى مراد ھەتا ئەو كاتەى زىندوو بى نەيارى تىزار و ھەموو ڤووسيا و ڤووسەكانە. ئىستاش كە خۆى بە دەستەو ە داو ە بەر ناچارىيە. حاجى مرادىش دەيزانى شازادە قۇرۇنتسۆڤ لە ويستى دەروونىي ئەو تىدەگا. سەرراى ئەو ەش بەلىنى پىدەدا و سويىدى بۆ دەخوارد كە وەفادار دەمىنەتەو ە. نىگاشى دەيگوت: «ئەم پىرەپىاو ە ڤووسىيە كە لاقتىكى لە گوئى قەبرە، ھىشتا بىر لە شەر ڤ كوشتن دەكاتەو ە؛ بەلام زۆر پىاوئىكى زىرەك و لە بنەو ەبەرە. دەبى زۆر و رىابم.» قۇرۇنتسۆڤ ھەموو ئەوانەى دەزانى، بەلام واى قسە دەكرد كە پىتى وابوو بەرژەو ەندىيەكى باشە بۆ خەبات و سەر كەوتن لە شەرپدا.

قۇرۇنتسۆڤ بە دىلمانجەكەى گوت: «پىتى بلى: ئىمپراتۆرى ئىمە زۆر بە ھىزە، بەلام بەو ڤادەيش بەخشنەدەيە؛ منىش داواى لىدەكەم گەورەيى بنوئىنى و لىتى خۆشبى بۆ ئەو ەى خزمەت بە ئىمپراتۆر بكات...» پاشان گوتىشى: «ھەتا ئەو كاتە، ئەو ميوانى من دەبى و ھەول دەدەم بە جوانى ميوانداریى لى بكەم.»

حاجى مراد ديسان ھەر دوو دەستى لە سەر سىنگى دانا و بە تىن و گورەو ە گوتى سالى 1839 كە فەرمانرەواى ئاقاريا بوو ە ڤاستى و دلپاكىيەو ە خزمەتى بە ڤووسەكان كردوو ە و ئەگەر ڤووسەكان ئەويان نەدايەتە دەست دوژمنەكانى و ژىنرال كلوگناؤ لە سەر داواى ئەحمەد خان ئەوى قۆلبەست نەكردايە، ئەوان ئاوا نىوانەكەيان ئالۆز نەدەبوو.

قۇرۇنتسۆڤ گوتى: «دەزانم، دەزانم.»

خوی دانیشت و داوای له حاجی مرادیش کرد دانیشتی. به لام حاجی مراد دانه نیشت؛ شانی هه لته کاند و گوتی: «ئه وهنده پروهه لالدرای نییه له ههنته شی پیاویکی پایه به رزی وهک شازاده قورونتسوفدا دانیشتی.» پاشان پرووی له دیلمانجه که کرد و دریزهی به قسه کانی دا:

«ئه حمه د خان و شامیل هه ر دوکیان دوژمنی منن. به شازاده بلای ئه حمه د خان مردووه و ناتوانم تولهی لی بکه مه وه، به لام شامیل زیندووه و من هه تا تولهی لی نه ستینم، ئه م دنیا به جی ناهیلیم.» نیو چاوانی گرژ کرد و بیده نگ بوو.

قورونتسوف به ئارامی له دیلمانجه که ی پرسى «دهی باشه، چون دهیه وهی توله له شامیل بستینی؟...» پیی بلای ده توانی دانیشتی.»

حاجی مراد دیسان دانه نیشت و گوتی ئامانجی سه ره کیی من بو هاتنه پال پروسه کان، له نیو بردنی شامیله.

قورونتسوف گوتی: «به لی، به لی، به لام دهمه وهی بزائم دهیه وهی چبکات و چ پیلانیکى بو ئه و کاره ههیه؟»

حاجی مراد دانیشت. گوتی ئه گه ر بینین بو به ره ی شه ر له لیژگی و هیزی چه کداری له ئیختیار دابی، به لین ددها هه موو داغستان راپه رینی و شامیل له نیو ببات.

قورونتسوف گوتی: «فیکریکی خراب نییه. ده بی بیرى لی بکه مه وه.»

دیلمانج وته کانی قورونتسوفی بو حاجی مراد وه رگی راوه. حاجی مراد چوو له مالى فیکره وه. پاشان پرووی له دیلمانجه که کرد و گوتی: «به شازاده بلای کیشه یه کی تر له گوریدایه. ئیستا بنه ماله که م له چنگی دوژمن دایه؛ هه تا ئه و کاته ی بنه ماله که م له کویتانن، ده ستم

به‌ستراوه و ناتوانم کاریک بکه‌م. ئە‌گەر به ئاشکرا به دژی شامیل هه‌ستم، ژنه‌که‌م و دایکم و منداله‌کانم ده‌کووژن. شازاده سه‌ره‌تا ده‌بی ئە‌وان له‌گه‌ل دیله‌کانی هیزی شامیل بگوریته‌وه؛ ئە‌و کاته به‌لین ده‌ده‌م یان شامیل له‌ نیو ده‌به‌م یان له‌ و ریگایه‌دا سه‌رم داده‌نیم.»

شازاده‌ گوتی: «زۆر باشه‌ له‌ و باره‌شه‌وه‌ بیر ده‌که‌ینه‌وه. بابچی بۆ لای سه‌رۆکی سه‌ر کردایه‌تی و بارودۆخی خۆی و کاروبار و ویسته‌کانی ئیمه‌ی به‌ وردی بۆ باس بکات.»

به‌م شیوه‌یه‌ یه‌که‌م دانیشتنی حاجی مراد له‌گه‌ل شازاده‌ فۆرۆنتسۆف کۆتایی پێ هات.

ئە‌و شه‌وه‌ له‌ ته‌ماشاخانه‌ی نویی شار که‌ به‌ شیوازی پۆژه‌ه‌لاتی رازاندبوویانه‌وه، ئوپیرایه‌کی ئیتالیایی نمایش ده‌درا. ئە‌و کاته‌ی که‌ قه‌لافه‌تی سه‌نجراکتشی حاجی مراد به‌ میزه‌ره‌وه، له‌ سه‌ر بانجیله‌ی ته‌ماشاخانه‌که‌ ده‌رکه‌وت، شازاده‌ فۆرۆنتسۆف له‌ لۆژه‌که‌ی خۆی دانیشتبوو؛ له‌گه‌ل لۆریس ملیکو^{٤٩} که‌ هه‌م یاوه‌ری شازاده‌ بوو و هه‌م به‌رپرسیایه‌تی میوانداری کردن له‌ حاجی مرادی له‌ ئە‌ستۆ بوو. حاجی مراد په‌رده‌ی یه‌که‌می شانۆکه‌ی به‌ قورساختیه‌کی تایبه‌تی پۆژ هه‌لاتیه‌ موسولمانه‌کانه‌وه‌ چاو لینه‌کرد. پاشان هه‌ستا چاوی له‌ ده‌وروبه‌ری خۆی کرد و له‌ ته‌ماشاخانه‌که‌ چووه‌ ده‌ری.

پۆژی دوایی دووشه‌مه‌ بوو. به‌پێی دابی ئاسایی خۆیان له‌ کۆشکه‌که‌ی فۆرۆنتسۆفدا کۆری سه‌ما به‌رپوه‌ ده‌چوو. له‌ تالاری گه‌وره‌ و رۆوناکی کۆشکدا، گرووپیکی مۆزیک که‌ له‌ نیوان لق و پۆپی داره‌کاندا دیار نه‌بوون، هه‌وایه‌کیان ده‌ژنی. ژنه‌که‌ی شازاده

قۇرۇنتسۇڭ ئەگەر چى تەمەنىكى رابواردبوو، بە نيوەپروتى لە نيوان
 ميوانەكاندا دەگەرا و بە پىكەنىنەوہ بەخىراھاتنى دەگردن؛ چەند
 وشەيەكيش لەگەل حاجى مراد دوا. حاجى مراد ھەر ئەو ساردوسپرى
 و ناھۇگريپەي دويىنى تەماشاخانەي لە خۆي نیشان دا و چاوى لە
 دەوروبەرى خۆي کرد. دواي خاتونى خانەخۆي، ژنانى نيوەپروتى
 دىكە، بەبى ئەوہى شەرم بيانگرى، دەھاتن بۆ لاي حاجى مراد و
 ھەمويان پرسىارىكيان ليدەکرد و بىرو راي ئەويان سەبارەت بە كۆر
 و ميواندارىپپەكە لى دەپرسى. تەنانت قۇرۇنتسۇڭ خۆشى بە
 سەرشانى ئالتونى و پۇلىك نیشان و ميداليای سەرسىنگىيەوہ، ھات
 بۆ لاي حاجى مراد و ئەو پرسىارەي لىکرد. ئەويش وەك ئەوانى تر
 پىيى وابوو حاجى مراد زۆرى كۆرەكە بە دلە و چىژى ليوەردەگرى.
 وەلامى حاجى مراديش ھەر ئەو وەلامە بوو كە بە ئەوانى دىكەي
 دابوۋە: لە نيو گەلى ئىمەدا ئەم جۆرە دابونەرىتانه نىيە. بىر و راي
 خۆشى دەرنەدەپرى كە ئەوہى دەبىيى بە شتىكى باشى دەزانى يان نا.
 لە جەنگەي سەما كىردنەكەدا، حاجى مراد ويستى سەبارەت بە
 بنەمالەكەي لەگەل شازادە قۇرۇنتسۇڭ قسە بكات، بەلام ئەو وای
 نواند كە گوپى لى نەبووہ. دواتر لۆرىس مليكوڭف حاجى مرادى حالى
 كرد كە لەو جۆرە كۆرانەدا باو نىيە كە باسى كارىك بكرى. حاجى
 مراد كە چاوى لەو كاتژمىرە كرد وا قۇرۇنتسۇڭى لاو بە ديارى پىيدا
 بوو، بۆي دەركەوت سەعات يازەدە لايداوہ، لە لۆرىس مليكوڭفى
 پرسى دەتوانى بىروا؟ لۆرىس ميكوڭف گوتى دەتوانى، بەلام واباشترە
 نەپوات. بەلام حاجى مراد گوپى بە قسەي ئەو نەدا. سواری
 گالىسكەيەك بوو كە نابوويانە ئىختىيارىپپەوہ و پۇيشت بەرەو خەوگە
 و شوپىنى حەسانەوہكەي.

يازده

رۆژى پىنجه مى مانه وهى حاجى مراد له تفلېس، لۆريس مليكوڤ،
ياوهرى شازاده قورونتسوڤ، فهرمانيدا حاجى مراد بچيت بۆ لاي.
حاجى مراد هەر بهو له بزە سياسه توانانه و زاتيهى خوئيه وه گوتى:
«سەر و گيانم له پىناوى شازادهى به پىزدايه.» هيدى و له سهرهخو
به نيشانهى پىز گرتن سهرى داخست: «دهستور بفرموو قوربان!»
پاشان به چاويكى دۆستانه له روخسارى لۆريس مليكوڤ رامان.

لۆريس مليكوڤ له سهر قهنه فهى پال مېزه كه دانىشت، حاجى
مراديش له سهر كورسييه كى پووبه رووى ئەو دانىشت، دهستى له
سهر چۆكى دانا و به وردى گوئى بۆ وته كانى لۆريس مليكوڤ شل
كرد. لۆريس مليكوڤ كه به سهر زمانى تاتاريدا زال بوو، گوتى
ئەگەرچى شازاده له وردەكارىيه كانى ژيانى رابردووى حاجى مراد
ئاگاداره به لام دهيهه وي سهر بردهى ئەو سهر له بهرى و مووبه موو
له زمانى خوئى ببيستى: «بۆم بگير هوه و منيش هه مووى به رووسى
بۆ وهرده گيرمه وه و شازادەش دهينووسيته وه و ئاراستهى خاوهن
شكو تىزارى دهكات.»

حاجى مراد ماوه يهك بىدهنگ بوو (هېچ كات قسهى به كه سىك
نه ده بېرى؛ راده وهستا هه تا پووبه رووه كهى قسه كانى ته واو ده بوو)

پاشان سەری ھەلبەری، کلاوھەکی لە سەر نیوچاوانی ھەلکیشا. ئەو بزه مندالەنەییەکی که دلی خاتوو ماریا فاسیلیوڤنای رڤاندبوو، دیسان نیشته سەر لیوی و گوتی: «گرینگ نییە، بە سەر چاوە» و یدەچوو ھەست بە شانازی بکات که تیزار سەربردەکی دەخوینیتەو.

لۆریس ملیکوڤ دەفتەریکی لە گیرفانی دەرھینا و گوتی: «تۆ دەبی ھەموو شتیکی بەبی زیادوکهەم بە من بلیی.» (لە زمانی تاتاریدا بە ھەموو کەس دەلین تۆ و بە هیچ کەس نالین ئیو.)

«کیشە نییە. بەلام بەسەرھاتەکان ھیندە زۆرن دوابی نایە. ھیندەم رووداو و کارەسات دیوہ بەم دەمودەستە ناگوتری.»

«ئەگەر بە رۆژیکی نەتوانی بیگیرییەو، پاشماوھەکی دەخەینە رۆژیکی تر.»

«لە سەرھەتاوہ دەست پینیکەین؟»

«بەلی، لە نووکەوہ. لە کوئی لە دایک بووی و لە کوئی ژیاوی؟» حاجی مراد سەری داخست. ماوہیەک بەو حالەمایەوہ. پاشان چیلکەییەکی ھەلگرت که لە پال کورسییەکەدا کەوتبوو؛ چەقۆییەکی تیژ که دەسکەکی بە عاج و ئالتوون رازا بوو، دەرپھینا و دەستی کرد بە تاشنی چیلکەکی و گوتی:

«بنووسە لە گوندیکی چکۆلە بە ناوی تسیلیمیس^{۵۰} لە دایک بووم که بە وتەیی ئیمەیی لادییی چیانشین بە قەد سەری گویدریتیژیک دەبوو. لە نزیک ئەو گوندە و بە مەودای ھاویشتنی بەردیک، خوونزاخ^{۵۱} ھەلکەوتوو، شوینی ژیانی خانەکانە. بنەمالەیی ئیمە لە خانەکان نزیک بوو و ھاموشۆی گەرموگورپان ھەبوو.

50- Tselmess

51- Khunzakh (ئافاریا) داغستان

کاتیك براگه وره کهم عوسمان له دایک بوو، دایکم دایه نی ئه بوو نووتسال خان^{۵۲} کورپه گه وره ی خان بوو. پاشان بوو به دایه نی ئومماخان^{۵۳} کورپه دووه می خان و ئه وی گه وره کرد؛ به لام ئه حمده - دووه مین برام - مرد. وابوو کاتیک خان خانم، هاوکات له گه ل له دایک بوونی من کورپه چکوله که ی واته بوولاج^{۵۴} خانی بوو، دایکم رازی نه بوو بییته دایه نی منداله که ی و ئیتر نه چوو بو مالی خان. باوکم رقی هستا و فه رمانی پیدا بچی، به لام دایکم به قسه ی نه کرد، گوتی: «ئه گهر بچم ئه م منداله شم ده مرئ؛ که وایه ناچم.» باوکم به توورپه ی خه نجه ری لی هه لکیشا و زه بریکی له سینگی دا و هه ره شه ی لیکرد ئه گهر نه چئی ده یکوژی. له گه ل ئه وه شدا دایکم له سه ر قسه ی خوئی سوور بوو و منی به جئ نه هیشت. پاشان گورانییه کی ساز کرد که ئه وه ی به سه رم هاتبوو له ودا باس کرابوو... به لام ئیستا پیویست به گوتنی ناکات...»

«نا، تو ده بی هه موو شتیک باس بکه ی، مووبه موو.»

حاجی مراد خه یال هه لیگرت. وه بییری هاته وه که دایکی ئه وی ده برده سه ربانی خویان و له پال خویدا ده یخه واند و که لپوسیکی پیدا دها؛ ئه ویش داوای له دایکی ده کرد ئه و برینه ی جئ ده می خه نجه ره که ی پیشان بدات که باوکی له سینگی دابوو، ئه ویش پیشانی دها. حاجی مراد گورانییه که ی دایکی گوت: «خه نجه ری تیژت سینگی هه لدریم

به لام من روله م، جگهر گو شه که م گرته باوه شم

52- Abu nutsal□

53- Umma

54- Bulach□

گوشیم به سینگی نەرمی خۆمەوہ
 ئەوم بە خوینی سینگی خۆم خووساند:
 زامم ساریژ بوو، بئ هیچ مەرھەمی
 ئیتر کورپەکەم وەکوو خۆم باکی لە مردن نابئ...
 ئیستا دایکم دیلی دەستی شامیلە... دەبئ ھەرچۆنیکە رزگاری
 بکەم...»

حاجی مراد کانیای داوینی گەردەکەئە وەبیر ھاتەوہ، ئەو کاتەئە
 وەبیر ھاتەوہ کە لەگەڵ دایکی دەچوو بۆ ئەو کانیاوہ ئاوی بینن و ئەو
 دەستی بە داوینی کراسە فەشەکەئە دایکی دەگرت و بە دوایدا
 ھەلدەھات. وەبیری ھاتەوہ چۆن بە دیتنی کەللە سەری خەر و چکۆلە
 و تاشراوی خۆی لە نیو تەشتۆکە مسەکەدا کە بە دیواردا ھەلواسرا
 بوو، سەری سوورما؛ ئەو کاتەئە دایکی بۆ یەکەم جار سەری بۆ
 تاشیبوو. ئەو سەگە کز و رپوہلەییەئە وەبیر ھاتەوہ کە فیر بووبوو
 دەھات و دەموچاوی دەلستەوہ؛ بۆنی خۆشی نانی گەرم کە دایکی
 پێیدەدا «بۆنیکە ئاویتەئە دووکەل و بۆنی شیرێ ترشاو. وەبیری
 ھاتەوہ کە دایکی چۆن دەیخستە نیو سەوہتەییەکەوہ و دەیدا بە کۆییدا
 بە دۆل و ھەورازی کویستاندا سەردەکەوتن و دەچوون بۆ لای
 باوہگەورەئە لە زۆزان. باوہگەورەئە زیوگەر بوو، حاجی مراد
 ئیستاش دەموچاوی چرچولۆچ و سەر و ریشی سپیی ئەوی لەبەر
 چاوی بوو. کاتیکی بە دەستە بە ھیزەکانی لە سەر زیوہ کەندەکاریی
 دەکرد.

حاجی مراد لەگەڵ ئەوہی سەری رادەوہشاندا، گوتی: «بەلئ، دایکم
 بە هیچ شیوہییەکی پیمڵ نەبوو ببیتە دایەنی بوولاج خان و خان خانم
 دایەنیکە دیکەئە گرت، بەلام ھەروا ھۆگری دایکم بوو. دایکم زۆر جار

ئىيمەى دەبرد بۆ ديوەخانى خان خانم و ئىيمە لەگەل مندالەکانى خان ياريمان دەکرد. خان خانم زۆر مئهرەبان بوو لەگەلمان. ئەو سى مندالى بوو: ئەبوو نووتسال خان که برای شيرى عوسمانى برام بوو، ئوماخان که برای شيرى من بوو، بولاج خان که له ههموان کهم تەمەنتر بوو. هەر ئەو کورەى که شاميل له سەر چياوه هەلداشت و هەپروون بە هەپروون بوو. بەلام ئەم ڤووداوه دواتر ڤووى دا.

نزىکهى شازده سالم تەمەن بوو که مريدهکان پټيان بۆ گوندهکەمان کرايه وه. به خەنجەرى دارين له بەردهکانيان دەدا. هاواريان دەکرد: «موسولمانان کاتى غەزايه!» چيچينييهکان ههموو بوونه لايهنگرى مريدهکان. ئاڤارهکانيش دەسته دەسته دەچوونه ريزى ئەوانه وه. ئەو کاته وهک براکانم له کۆشک و ديوەخانى خانەکان دەژيام. ڤۆژگاريكى خوشم ڤادەبوارد: دەوله مەند بووين. ئەسپم هەبوو. چەک و پارەم هەبوو. زۆر خوشم ڤادەبوارد؛ هەتا ئەو کاتهى ئىمام قازى مەلا کوژرا و هەمزە بوو بە جيگرى. هەمزە نوينهري خۆى بۆ ههموو ناوچه و مەلبەنديک نارد و هەرهشەى ليکردن ئەگەر نەچنە ريزى هيزهکانىيه وه مال و ژيانيان دەسووتيني. ڤاسپاردهى نارد بۆ گوندهکەى ئىيمە و هەرهشەى کردبوو ئەگەر نەچنە پالى خاکی خوونزاخ بە توورەکه دەکيشى.

بريارىكى ئاسان نەبوو. خانەکان له سوپای ڤووس دەترسان. له لايهكى دیکه شه وه ترسه نوک بوون و نەيانده وټرا بچنە ريزى چهکدارانى جيهاده وه. خانى گوره منى لەگەل ئاغاخان نارد بۆتفليس تاکوو يارمەتى له فەرماندهى ڤووسەکان بارۆن ڤۆزين^{۵۵} بخوازين.

ئەو بەلینى دا يارمە تيمان بدات، بەلام بەلینەكەى بەجى نەھینا. تەنیا ئەفسەرەكانى بە پۇژدا لەگەل ئیمە دەھاتن بۇ ئەسپ سواری و لەگەل ئاغاخان پاپەزینیان دەکرد. شەرابیان دەرخوارد دەدا بۇ ئەوہى سەر خۆش بى و دەیانبرد بۇ شوینى نەشیاو. ئەوى بووى لە چنگیان دەرھینا. ھەموو مال و سامانەكەى پى دۆراندن. قەلافەتى دەتگوت ورچە، ئازا و بە جەرگ و دلشیر بوو، بەلام كەسایەتییەكى رووخاو و ئابرووتكاو بوو. لە بەر دەستی ئەواندا وەكوو میوورپۆنى لى ھاتبوو. ئەگەر پینشم پى نەگرتایە دوایین ئەسپ و تەفەنگەكەشى لە قوماردا دەدۆراند. دواى سەفەرى تفلیس بوو كە بیرورام گۆرا. داوام لە خانى گەرە کرد بچیتە ریزی خەباتکارانى جیھادەوہ.

لۆریس ملیکوۆف لیى پرسى: «بۆ چى بیرورات گۆرا و رقت لە رووسەکان ھەستا؟»

حاجى مراد توزى مات بوو. پاشان چاوى قووچاند و بە توندی گوتى: «ھۆکارىكى دیکەشم بوو بۆ چوونە پال چەكدارانى جیھادەوہ.»

«چ ھۆکارىک؟»

«كە گەیشتنە ناوچەى تفلیس لەگەل سى كەس لە مریدەکان بەرە و روو بووین. دوو كەسیان ھەلاتن، یەکیانم بە گوللە پىكا. كاتىك چووم تەفەنگەكەى ھەلگرمەوہ ھیشتا زیندوو بوو. چاوى لىکردم و گوتى: «منت پىكاو شەھیدت كردم، بەلام دلخۆشم. تۆ موسولمان و گەنج و بەتواناى؛ خودا دەخوازى ببیە جەنگاوەرى ھیزی جیھاد.»

«بووى؟»

«نا، بەلام كەوتمە بیىر كردنەوہ لیى و ئەو قسەییەم لە دل دەرئەدەچوو.»

حاجی مراد دریژهی به گِیرانه‌وهی سه‌برده‌که‌ی دا: «هم‌مزه به‌ره‌و خوونزاخ هات. که‌یخودا و ریش سپییه‌کانمان نارد بۆ لای و گوتمان ئە‌گەر مه‌لایه‌کی زانا بنیرن بۆمان و رینونینیمان بکات دیننه پال هیژی جیهاده‌وه. هم‌مزه فه‌رمانی دا سمیلی ریش سپییه‌کانمان بتاشن و لووتیان کون بکه‌ن؛ ئە‌لقه‌ی له‌ لووتیان کرد و به‌و شیوه‌یه ناردیاننه‌وه بۆ گونده‌که. ریش سپییه‌کان هه‌والیان هینا که شیخ ئاماده‌یه که‌سیک بنیری بۆ گونده‌که‌مان بۆ ئە‌وه‌ی رینونینیمان بکات و غه‌زا و جیهادمان فیر بکات به‌و مهرجه خان خانم، گه‌نجترین کورپی خۆی وه‌ک بارمته بنیری و له‌ لای ئە‌وان بمینیتته‌وه. خان خانم قه‌بوولی کرد و بوولاچ خانی نارد بۆ لای ئە‌وان. هم‌مزه میواندارییه‌کی باشی لیکرد و براهه‌ی دیکه‌شی بانگه‌یشتن کرد بچن بۆ لای. هه‌والی نارد که ده‌یه‌ه‌وئ وه‌ک باوکی که خزمه‌تی به‌ خانی گه‌وره‌ی ئیمه‌ ده‌کرد، ئە‌ویش خرمه‌ت به‌ ئیمه‌ بکات. خان خانم، وه‌ک هه‌موو ئە‌و ژنانه‌ی که خاوه‌نیان نییه، نه‌زان و خۆپه‌رست بوو. ده‌ترسا هه‌ر دوو کوره‌که‌ی بنیری؛ ته‌نیا ئومما خانی نارد. منیشی له‌گه‌ل نارد. پیش ئە‌وه‌ی بگه‌ینه ئە‌وئ، مریده‌کان هاتن به‌ره‌ و پیرمان. به‌ ده‌وروبه‌رماندا ته‌راتینیان ده‌کرد و تیریان ده‌هاویشت و گورانینان ده‌گوت. هم‌مزه له‌ خیوه‌ته‌که‌ی هاته‌ ده‌ری و هات بۆ لای ئومما خان، رکیفه‌که‌ی گرت و ماوه‌یه‌ک وه‌ک خان ره‌فتاری له‌گه‌ل کرد. پاشان گوتی: «هیچ کات ده‌ره‌ق به‌ خانه‌دانی ئیوه‌ بی‌ ریزیم نه‌نواندوه‌ و ئیستاش ئە‌و کاره‌ ناکه‌م. ته‌نیا چاوه‌روانی ئه‌وه‌م لیتان هه‌یه‌ دوژمنایه‌تیم له‌گه‌ل نه‌که‌ن و رینگه‌م بده‌ن خه‌لگی بۆ جیهاد هان بده‌م و بۆ ئە‌و رینگایه‌ رینونینیمان بکه‌م. به‌ هه‌موو چه‌کداره‌کانمه‌وه - هه‌ر ئە‌و جووره‌ی خزمه‌تم به‌ باوکتان کردوه - خزمه‌تی ئیوه‌ش ده‌که‌م.

رېگه م بدن له گه ل ئيوه بژيم. به ليين ددهم نهک سووډيکي باشم
بوټان دهبي و ده بمه راويزکارتان، به لکوو هر کاريکي پيتانخوشه
دهتوانن بيکه ن.»

ئومما خان که زماني دهیگرت، زماني که وته ته ته له کردن و
نه يده زانی چ وه لامیکی بداته وه. ئه و کاته بوو که من گوتم و اباشتره
همزه خوئی بیټ بو خونزاخ تا خان خانم و خانه کانی کوپی
میوانداری لی بکه ن، به لام هیشتا قسه که م ته او نه کرد بوو، شامیل
که له پال ئیمامدا دانیشتبوو . یه که م جار بوو چاوم به شامیل
ده که و ت . پیی گوتم: «هیچ که س له گه ل تو قسه ی نه کردووه. ئیمه
له گه ل خان قسه ده که ی ن.»

من بیدهنگ بووم. ئومما خان چوو بو نیو خيوه ته که ی همزه.
دواتر همزه بانگی کردم تا له گه ل نوینه ره کانی ئه و بچین بو
خوونزاخ. چووم. نوینه ره کان داویان له خان خانم کرد کوپه
گه وره که شی بنیری بو لای همزه. هه ستم کرد پلانیک له گوریدایه.
به خان خانم گوت نه ییری، به لام له قه دیمه وه گوتوویانه ژن ئه قلی
له کوشیدایه! داوی له کوپه که ی کرد بچیت. ئه بوو نووتسال خان
نه یده ویست بچی. دایکی گوتی: «وادیاره ده ترسی.» خان خانم وهک
زه رگه ته ده یزانی به کوپه بدات زورت ر ژانی هه یه. به و قسه یه ی
دایکی ئه بوو نووتسال سوور هه لگه را و ئیتر هیچی نه گوت، فه رماني
دا ئه سپه که ی بو زین بکه ن و منیش له گه لیدا چووم.

گه یشتمه خيوه ته که. دیتم ئومما خان به جه سته ی خویناوییه وه له
سه ر زه وی که و تبوو. ئه بوو نووتسال خان له گه ل مریده کان شه پی
ده کرد. لاروومه تیکی بریندار بوو و گوشته که ی شوپربوو بووه. به
ده ستيکی زامه که ی گرتبوو و به ده سته که ی دیکه ی هه ر که سيک لی

نزيك ده‌بووه بريندارى ده‌کرد. ديتم براكه‌ى هه‌مزى دا به‌زه‌ويدا.
هات زه‌بر له دانه‌يه‌كى تر بوه‌شيني، به‌لام له‌گه‌ل ته‌قه‌ى مریده‌كان
كه‌وت به‌زه‌ويدا.»

حاجى مراد بيده‌نگ بوو. ده‌موچاوه تاوه‌سووته‌كه‌ى سوور سوور
هه‌لگه‌را و چاوانى بوون به دوو كاسه‌ى خوین.

«ترسا بووم... له ده‌رفه‌ت كه‌لكم وه‌رگرت و رام‌کرد...»
لوريس مليكوڤ گوتى: «به‌راستيه؟ من بيستبووم كه تو هه‌چ كات
نه‌ترساوى.»

«دواى ئه‌وه ئيتر هه‌رگيز نه‌ترسام. له‌و ساته‌وه بو هه‌ميشه خووم
به شه‌رمه‌زار ده‌زانم. هه‌ر كاتيک ئه‌و رووداوهم وه‌بیر دیته‌وه
ترسه‌كه‌م ده‌شكى...»

پاشان گوتى: «ئيتر به‌سه. كاتى نويز کردنه.»
كاتزميزه قورميش داره‌كه‌ى له گيرفانى به‌رسينگى
چه‌رکه‌سيه‌كه‌ى ده‌ره‌ينا و قورميشى کرد. سه‌عات دوازه و چاره‌كى
نیشان دا. حاجى مراد گووى بو زه‌نگى گاتزميزه‌كه راگرت و شادييه
مندالانه‌كه‌ى خووى شارده‌وه.

به بزهيه‌كه‌وه گوتى: «ئه‌وه ديارى فوړونتسوڤى هاوريمه.»
«كاتزميزى باشه. برو نويزه‌كه‌ت بکه. من ماتلت ده‌بم.»
حاجى مراد له وه‌لامدا گوتى: «زور باشه» و رويشت بو
ژووره‌كه‌ى خووى.

دوازده

لؤريس مليكوؤف كه به تهنيا مابؤوه سهر جهمى ئه و بابه تانهى حاجى مراد گوتبووى، هه مووى له دهفته ره كه يدا ياداشت كرد. پاشان جگه ره يه كى داگيرساند و له نيؤ ژووره كه دا دهستى كرد به پياسه كردن. كه گه يشته بهر ده رگاكهى رپووبه پووى گوئى له ئاخافتن بوو به زمانى تاتارى. زانىى ده بى هاوړييانى حاجى مراد بن. ده رگاكهى كردهوه و چوو بؤ لايان.

ژووره كه پر له بؤنى چه رميک بوو كه تايبه تى خه لكى كوستانه. گه مزالوئى قژسوورى يه ك چاو له سهر عه بايه ك دانيشتبوو كه له تهركى ژووره كه دا راخرابوو. به شميتيكي كوئن و چه ور و چليكي له بهر دابوو. خه ريكي هؤنينه وهى هه وساريك بوو و به سه رسوورمانه وه باسيكي ده گيرايه وه. به ديتنى لؤريس مليكوؤف قسه كهى برى و بى ئه وهى گوئى به هاتنه كهى بدات، دريژهى به كاره كهى خويدا.

به ره و پووى گه مزالوؤ. خان محه ممد كه يفساز و به نه شه چاوه رهش و بى مژؤله كانى ده دره وشانه وه و قسه يه كى له په ستا دووپات ده كرده وه. ئيلدارى به ژن و بالا جوان قولى هه لكردبوو و بازؤله قه و يوقول و پر ماسوولكه كهى وه ده ركه وتبوو و خه ريكي سپرين و بريقه دار كردنى ته نگه و پالووى ئه سپه كهى بوو كه به بزماريک به

دیواردا هه‌ل‌واسرا بوو. خه‌نیفه سه‌ر ده‌سته و راویژکاری حاجی مراد بوو، له چیش‌تخانه‌که خه‌ریکی لیتانی شیو بوو. لوریس ملیکوڤ د‌وای سل‌او و چاکوچونی پرس‌ی: «کیش‌ه‌که‌تان له سه‌ر چییه؟»

خان محه‌مه‌د ده‌ستومش‌ت‌اخ‌ی له‌گه‌ل لوریس ملیکوڤ گرد و گوت‌ی: «ئه‌وه له په‌ستا تاریفی شامل ده‌کات و به شاخ و بالیدا هه‌ل‌ده‌ل‌ئ. ده‌ل‌ئ شامل مرؤڤیک‌ی گه‌وره و خوینده‌وار و به جه‌رگه؛ یه‌ک‌یک له گه‌وره پیاوانه و پیاوی خودایه!»

«مه‌گین له لای ئه‌و رای نه‌کردووه، چون تاریفی ده‌کات و به شاخ و بالیدا هه‌ل‌ده‌ل‌ئ؟»

«له لای ئه‌و رای کردووه و به شاخ و بالیشیدا هه‌ل‌ده‌ل‌ئ.»

لوریس ملیکوڤ لینی پرس‌ی: «هه‌ر به راستی ئه‌و به پیاوی خودا ده‌زانی؟»

گه‌مزالو له ریوه وه‌لامی دایه‌وه: «ئه‌گه‌ر پیاوی خودا نه‌بووایه خه‌ل‌کی پیره‌وییان لی نه‌ده‌کرد.»

خان محه‌مه‌د گوت‌ی: «شامل پیاوی خودا نییه. به‌لام مه‌نسور پیاوی خودا بوو! به راستی پیاوی خودا بوو! کاتیک ئه‌و پیشه‌ا بوو، خه‌ل‌کی به راستی جوړیک‌ی تر بوون. جیاوازیی ئه‌و سه‌رده‌مه له‌گه‌ل ئیستا زه‌وی تا ئاسمان بوو. هه‌ر کاتیک به گوندیک‌دا تیده‌په‌ری خه‌ل‌کی ده‌هاتن ئاته‌گی عه‌باکه‌یان ماچ ده‌کرد و تۆبه‌یان له سه‌ر ده‌ستی ده‌کرد. ئه‌و کاته هه‌موو خه‌ل‌کی، وه‌ک ئه‌و پیره‌پیاوه، به چه‌ش‌نی پیاوچاکان ده‌ژیان. شه‌رابیان نه‌ده‌خواردووه. جگه‌ریان نه‌ده‌کیشا. هیچ که‌س نو‌یژی نه‌ده‌چوو. ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر خوینی که‌سیک ده‌رژا له تاوانی یه‌کتر خو‌ش ده‌بوون. ئه‌گه‌ر که‌سیک پاره یان شتیکی به‌نرخ‌ی

بدون زیبايته وه به سهري داريکيه وه ده به ست و له قه راغ ريگا ده چه قاند.
ئو سه رده مه خودا مرادي هه موواني حاصل ده کرد؛ نهک وه کوو
ئيستائ...»

گه مزالو گوتي: «ئيستاش له کويستان خه لکی نه شه راب ده نو شن، نه
جگه ره ده کيشن.»

خان محهمه چاويکی له لوريس مليکوڤ قرتاند و گوتي: «شاميل
کيو بيه!»

گه مزالو وه لامي دايه وه: «به لي، کيو بيه، هه لکانيش کيوين!»
خان محهمه که وه لامه به جي و ده موده سته که ی گه مزالوی زور به
دل بوو گوتي: «ماشه لالا له و حازر جو ابويه ت!»

خان محهمه که قوتووی زيوي ني جگه ره ی به ده ستي لوريس
مليکوڤ وه ديوو، داوی جگه ره ی لیکرد. لوريس مليکوڤ پرسى: «مه گين
جگه ره کيشان بو ئيوه حه رام نييه؟»

خان محهمه چاويکی قرتاند و به سهري ئاماژهی به و ژووره کرد
که حاجی مرادی ليوو و گوتي: «ئه گه ر حاجی مراد چاوی لی نه بی
حه رام نييه.» جگه ره که ی لی وه رگرت و به په له کيشای. به لام نه يده زانی
دوو که له که ی قووت بدات. ناشاره زايانه به ليوه سووره کانی مژی له
جگه ره که دها و دوو که له که ی ده رده دايه وه.

گه مزالو به رق هه ستاوی گوتي: «تاوان ئه نجام ده ده ی!» پاشان له
ژووره که چووه ده ری.

خان محهمه چاويکی له لوريس مليکوڤ قرتاند و گوتي له کو ی
ده توانی به شميتی هه وریشمين و به نرخ و شه وکلای سپی بکری؟
«مه گين ئه وه نده ت پاره پييه؟»

«خان محهمه ديسان چاويكي قرتاند و گوتي: «ئەرى، ئەوئەندەم

پيئە.»

ئيلدار بە روخسارى بزه تيزاو و رەزاسووكەوہ پووى لە لۆريس
مليكوڤ كرد و گوتي: «لە ئەو بېرسە لە كوئي هيتاوه؟»

خان محهمه لە ريوه وەلامى دايەوہ: «بردمەوہ!» گيئرايەوہ كە
رۆژى رابردوو كاتى گەران لە شەقامەكانى تفليس تووشى تاقيميك
ئەرمەنى و پووسى بووہ كە خەرىكى يارىي شيروخەت بوون. بېرى
پارەكەش زۆر بووہ. سى دراوى ئالتون و بېرىكى زۆر دراوى زيو.
خان محهمه خيرا چووبووہ نيو ياربيەكەوہ. خرينگەي لە پارە
مسيهەكانى گيرفانى هينا بوو و گوتبووى ديههوى لە سەر هەمووى
گريو بكات.

لۆريس مليكوڤ پرسى: «چۆنت ئەو كارە كرد؟ مەگين ئەوئەندەت

پارە پيئوو؟»

خان محهمه بە پيئەننەوہ گوتي: «نا، تەنيا دوازده كوئيكم پيئوو.»

«ئەگەر بتدۆراندبايە چيت دەكرد؟»

خان محهمه ئاماژەي بە بەروانكەكەي كرد.

«يانى بەروانكەكەت پيئەدان؟»

«پيئەدان؟ نا بابە! هەلەهاتم. ئەگەر كەسيكيش بە دوام بكەوتايە

دەمكوشت. فاتىحا!»

«دەي بردتەوہ؟»

«بەلى، هەموو پارەكەم بردهوہ؛ هەلمگرت و بۆي دەرچووم!»

لۆريس مليكوڤ تازە بۆي دەرکەوتبوو خان محهمه و ئيلدار چ

جۆرە مروڤيكن. خان محهمه كەسيكى سەرچل و فيئرى ئاوى بى

لەغاو بوو؛ حەزى لە خۆش گوزەرانى و هەلەخەرجى بوو. نەيدەزانى

چی له و جوش و کول و سهره پوښی خوی بکات. هه میشه پیده کهنی. که مته رخه م و نا دهرؤست بوو. میثیکیشی میوان نه بوو که یاری به ژیان خوی و خه لکی تر بکات. به هوی ئه و سه رچلی و گوی نه بیسیه وه بوو که ئیستا لیره بوو. ئه گهر مه یلی لی بووايه و بوئی هه لکه تبايه سبه نی پشتی له رووسه کان ده کرد و ده بووه لایه نگر و هاوسه نگره شامیل. ئیلداریش به ئاسانی ده کرا تیگه ی. مریدی گیان له سه ر ده ست و سه ر له پیناوی حاجی مراد بوو، کورپکی هیدی و به توانا و خاوه ن و هره بوو.

گه مزالوی قزسووریش هچ که س سه ری له کاره کانی دهنه ده چووه. دیار بوو ددانی خیر به شامیلدا نانی و پیی وه فادار نییه. له لایه کی تریشه وه له هه موو رووسه کان بیزار بوو و نه فره تی لی ده کردن. به و هوی ه موریس میکوف نهیده توانی تیگا بو چی ئیستا هاتوته پال رووسه کانه وه. وای به خه یالدا هات که ده بی خو به دهسته وه دانی حاجی مراد و چیرۆکی دوژمنایه تی له گه ل شامیل فیل و پیلان بی و زوربه ی ئه فسه ره کانیش هه ر به و شیویه یان بیر ده کرده وه. پینان و ابوو حاجی مراد هاتوته پال رووسه کان بو ئه وه ی خاله لاوازه کانیان بدوزیته وه و له دهرفه تیکی له باردا ده گه ریته وه بو کوستان و به پیی ئه و زانیاریانه ی به دهستی هیناوه هیزه کانی ئاماده ده کات. ئیستاش که سایه تی گه مزالو و هه لسوکه وتی، ئه و گومانه ی لوریس ملیکوئی زیاتر کرد بوو.

حاجی مراد و هاورپیکانی ده یانزانی چوون ویسته دهروونییه کانی خویان بشارنه وه، به لام ئه و رق و نه فره ته ی گه مزالو له رووسه کانی هه بوو، نیشانده ری پیلان و ویسته دهروونییه کانی ئه وان بوو.

لوریس ملیکووف ویستی سه ری قسه له گه ل گه مزالو بکاته وه، لیی

پرسی بی تاقت نه بووه؟

گه مزالۆ، به مؤره كردن و به منجه منج و له بن ليوه وه وه لآمی دایه وه: «نا، بی تاقهت نه بووم.» هه موو پرسیاره کانی لۆریس ملیکوژی به و له بزه وه لآم ده دایه وه.

هیشتا لۆریس ملیکوژ له ژووره که بوو که چواره مین هاوړی حاجی مراد، ئاشار خه نیفه هاته ژووری. ده موچاو و مل و سینیگی کولکن و ئالۆزاو بوو. پیاویکی به توانا و زهحمه تکیش و هه میشه سه ر قالی کار و ئه رکه کانی بوو، وهک ئیلدار گویرایه ل و سه ر له پیتاوی حاجی مراد بوو. هاتبوو برینج به ری. لۆریس ملیکوژ لی پیرسی خه لکی کوئییه و له که نگیوه چۆته ریزی هیزه کانی حاجی مراده وه.

خه نیفه وه لآمی دایه وه: «پیتنج سآله. خه لکی گونده که ی حاجی مرادم. باوکم مامی خوی کوشتبوو. ده یانویست من بکووژن.» به ئارامی ده دوا و راست چاوی له چاوی لۆریس ملیکوژ بریبوو. «بۆیه داوام له حاجی مراد کرد بمکات به برای خوی.»

«یانی چی، بتکات به برای خوی؟»

«دوو مانگ سه رم نه تاشی و نینۆخم نه کرد. پاشان چووم بۆ لایان.» له ژووره که ی ته نیشته وه ده نگی حاجی مراد هات. ئیلدار وه لآمی دایه وه. دهستی سه ری و به هه نگاوی توند و خیرا رۆیشت بۆ ژووری میوانداری.

گه راپیه وه و به لۆریس ملیکوژی گوت که حاجی مراد ده یهه وی بچیت بۆ لای.

لۆریس ملیکوژ جگه ره یه کی دیکه ی دا به خان محه مده ی شاد و به نه شه و رۆیشت بۆ ژووری میوانداری.

سۆزده

له تهلارهكه، حاجى مراد به دهموچاويكى كراوه و پوويهكى
خوشهوه پيشوازيى له لوريس مليكوڤ كرد.

له سهر قهنهفهيهك دانىشت و گوتى: «درىژهى پى بدىن؟»
«بهلى، با درىژهى پىبدهىن. چووم له گهل هاورىكانت قسه بكه م.»
حاجى مراد گوتى: «خان محهمه د پياويكى ههله شه و گه مژهيه.»
«ئه و گه نجه جوانچاكه م زور كهوته بهر دل.»
«مه به ستت ئىلداره؟ گه نجه، به لام زور به جهرگ وره به رزه! چهند
چركه يهك بىدهنگ بون.»

«دهته وى درىژهى پىبده م؟»

«بهلى، بهلى، فهرموو.»

«بوم باس كردى خانه كانيان چون كوشت. دواى كوشتنيان هه مزه
هات بو خوونزاخ و له كوшке كهى ئه واندا نىشته جى بوو. خان خانم
ته نيا كه سيك بوو له و بنه ماله يه زىندوو مايه وه. هه مزه ي سه ركونه
كرد و تووك و نزاى لى كرد. هه مزه ش چاويكى له عه سه لدارى⁶
مريدى قرتاند. عه سه لدار له پشته و به زه بريك سه رى په راند.»
لوريس مليكوڤ لى پرسى: «ئه ويان بو كوشت؟»

«ئەى چۆن نايكووژن! ئەوانە ماريژ و تينووى دەسەلات بوون. بۆيە ھەموو بنەمالەكەيان قەلاچۆ كرد. ئەو خانەى لە ھەمووان گەنجتر بوو شاميل بە دەستى خۆى كوشتى. ئەوى لە رەوەزيكەو ھەلدېرا. ئەو كاتە ھەموو ئاقاريا خۆيان تەسليمى ھەمزە كرد، بەلام من و براكەم تەسليم نەبووين. بە روالەت وامان دەنواند كە تەسليمى بووين، بەلام ھەميشە لە بېرى ئەو ھەدا بووين ھەليكمان بۆ ھەلكەوئ و خوئىنى بېرېژين. لەگەل باو ھەگەورەمان راوېژمان كرد. بېريارمان دا دەست راگرين ھەتا لە كووشك دېتە دەرى و ئەو كاتە كەمىنى بۆ دانئين و ھەياتى لى بېرين. كەسېك گوئى لە قسەكانمان بوو بوو و خەبەرى بە ھەمزە دا بوو. ھەمزە كەسېكى نارد بە دواى باو ھەگەورەمدا و پىي گوت: «جوان گوئ راگرە! ئەگەر راست بى كە نەو ھەكانت قەستى كوشتنى منيان ھەيە، بە كارىتەى بەر ھەيوانى ئەو كووشكە دا ھەلتاندەواسم. من خەرىكى ئەنجام دانى ئەو ئەركەم كە خواوھند لە سەر شانى دانام، ھىچ كەسېش ناتوانى بېتە كووسپى سەر رېگام. ئىستا برۆ و لە بېرت بى چىم پىگوتى!»

باو ھەگەورەم ھاتەو بۆ مالى و قسەكانى ھەمزەى بۆ گىراينەو ھ. ئەو كاتە بوو كە بېريارمان دا رۆژى يەكەمى جىژن لە مزگەوت كارەكە يەكلایى بکەينەو ھ. يەكى دوو دانە شەشلوولمان ھەلگرت، دەموچاومان داپوشى و چووین بۆ مزگەوت. ھەمزە لەگەل سى كەس لە مریدەكانى ھات بۆ مزگەوت. ھەموویان شەمشير بە دەست بوون. ھەسەلدار، كە يەكېك لە مریدە باو ھەرپىكراو ھەكانى ھەمزە بوو، (ھەر ئەو كەسەى سەرى خان خانمى پەراندبوو) چاوى بە ئىمە كەوت. گوراندى دەموچاومان بکەينەو ھ و ھات بۆ لای من. خەنجەرەكەم بە دەستەو ھ بوو؛ دەستەو بەجى ئەوم كوشت و

په لاماری همزهم دا. پيش ئه وهى بگه مه سه رى، عوسمانى برام ته قه له ده مانچه كهى هه ستا و هه مزه ي پيكا. به لام نه كه وت. ده ست به خه نجير ئاوقاى عوسمانى برام بوو. نه مه يشت لى نى نزيك بيته وه گولله يه كم له ته ختى نيوچاوانى دا. ئه وان سى مرید بوون و ئيمه دوو كه س بووين. عوسمانى برام كوژرا، به لام من خوڤاگريم كرد و ده رفته م هينا له په نجه ره كه وه بازم دا و خو م ده رباز كرد. كاتيك خه لگى له كوژرانى هه مزه ئاگادار بوون، راپه رين. مریده كان رايانكرد و ئه وان هى نه ياننوانى خو يان ده رباز بكه ن كوژران.»

حاجى مراد بيدهنگ بوو. هه ناسه يه كى قوولى هه لكشا و دريژه ي به قسه كانى دا: «هه تا ئيره بارودوخه كه باش بوو. به لام دواتر هه موو شتيك شيوا. شاميل جيگاي هه مزه ي گرته وه. هه والى نارد بچمه پالى و پيكه وه هه لكوتينه سه ر پروسه كان و بيانكوژين؛ ئه گه ر قه بووليشى نه كه م هيرش ده كاته سه ر خونزاخ ئاگرى تيبه رده دا و منيش ده كوژى.»

لوريس مليكوڤ لى پرسى: «ده ي بو نه چوويه پالى؟»

حاجى مراد نيوچاوانى گرژ كرد و هه ر ئه و ساته وه لامى دايه وه.

«نه مده توانى. ئه و ده ستى به خو ينى براكه م و ئه بوونووتسال خان سوور بوو. چو ن ريگه به خو م ده دم بچمه پال كه سيكى ئاوا درنده و خو ينريژ. ژينرال روژين نيشانه ي ئه فسه رى پيدام و فه رمانى دا بيمه حاكمى ئاقاريا. به لام روژين، سه ره تا محهمه د ميرزا و پاشان ئه حمه د خانى كرده خانى كازى كوومووخ^۷. ئه حمه د خان دوژمنى من بوو. كاتى خو ي ده يو يست سه لته نه ي كچى خان خانم بخوازي بو

کورپه‌که‌ی، به‌لام خان خانم رازی نه‌بوو. پیی واپوو خه‌تای منه. هر بویه خان رقی لی هه‌لگرتم و بوو به نیارم. چه‌کداره‌کانی نارد بمکووژن. به‌لام من خوم دهرباز کرد. دوی ئه‌وه له لای ژینرال کلؤگنائو زه‌می کردم، بوی تی چاندبووم. گوتبووی من فه‌رمانم به ئاواره‌کان کردووه هی‌زنگ و سووته‌مه‌نی به سه‌ربازانی رووس نه‌دن. گوتبووی می‌زهرم له سه‌ر ناوه (حاجی مراد ده‌ستی له می‌زهرکه‌ی سه‌ری دا) می‌زهر له سه‌ر به‌ستتیش مانای واپوو که من چوومه‌ته ریزی هی‌زه‌کانی شامیله‌وه. ژینرال بروای به قسه‌کانی نه‌کردبوو. هر بویه فه‌رمانی دا هی‌چ که‌س کیشه و گرفتم بو ساز نه‌کات. به‌لام کاتیک ژینرال چووم بو تفلیس، ئه‌حمه‌د خان سه‌ربه‌خو ده‌سته‌یه‌ک چه‌کداری نارد و قولبه‌ستیان کردم. به زنجیر ده‌ست و لاقیان جه‌ره‌بابه دام و له بهر لووله‌ی توپ‌هاویژ رایانگرتم.

شه‌ش روژ به‌و شیوه‌یه به‌ستیانمه‌وه. روژی حه‌وته‌م ده‌ست و قاچیان کرده‌وه و ویستیان بمبه‌ن بو ئه‌نجومه‌نی تیمیرخان. چل چه‌کداری ئاماده‌م له‌گه‌لدا بوو. ده‌ستیان توند شه‌ته‌ک دابووم و ده‌مزانی فه‌رمانیان پی‌دراوه بمکووژن.

کاتیک گه‌یشتینه نزیک مه‌نسوخا^ه ریگاکه زور باریک ده‌بووه. ده‌سته‌راستی ریگاکه دولتیکی چر بوو که نزیکه‌ی سه‌دوبیست یارد قول بوو. خوم له قه‌راغی ریگاکه نزیک کرده‌وه. چوومه لی‌تواری هه‌لدیره‌که. سه‌ربازیک هات پیشم پی‌بگری. پیلیم گرت و ئه‌ویشم له‌گه‌ل خوم کیشا و له ره‌وه‌زه‌که‌وه هه‌لدیردراین. سه‌ربازه‌که هه‌ر له ریوه گیانی له ده‌ست دا. منیش ئه‌وه ده‌بینی هیشتا زیندووم. ده‌ست

و سەر و لاق و پەراسووہکانم شکان. ویستم بە سینگەخشکی برۆم و خۆم دەرباز بکەم. سەرم لە گێژەوہ ہات؛ لە ھۆش خۆم چووم. کاتیک بە ھۆش ہاتمەوہ ھەموو گیانم شەلتانی خوین بوو. شوانیک چاوی پیم کەوت؛ خەلکی بانگ کرد و بردیانم بۆ گوندەکەیان. دەست و قاچ و پەراسووہکانیان بۆ ھەلبەستەوہ و برینەکانیان بۆ پێچام. دەستە شکاوہکەم و برینەکانم چاک بوونەوہ؛ لاقیشم چاک بۆوہ و ژانی شکا، بەلام یەکیان خواری گرتەوہ، بۆیە ئیستا تۆزیک دەشەلم.» حاجی مراد لاقە شکاوہکەئێ کە خواری گرتبووہ رایکیشا و گوتی: «بەلام ھیشتا کەلکی ماوہ و لە کار نەکەوتووہ؛ لە خودا بەزیاد بێ. پاشان خەلکی ئاگادار بوون. چاک بوومەوہ و چووم بۆ تسلمیس. ئاقارەکان ویستیان دیسان بیمەوہ بە حاکمیان.» بە ھیوری و جووری لووتبەرزییەوہ درێژەئێ بە قسەکانی دا: «منیش قەبوولم کرد.»

بەپەلە لە جیی خۆئێ ھەستا. جانتایەکی چکۆلەئێ لە تیرەکەئێ دەرھینا. دوو نامەئێ چرچولۆچ و رەنگ بواردووئێ دەرھینا. یەکیانئێ دایە دەست لۆریس ملیکوۆف. نامەکە ھئێ ژینرال گلوگنائوۆ بوو. لۆریس ملیکوۆف نامەکەئێ خویندەوہ. ناوہرۆکەکەئێ بەم شیوہئێ بوو:

«ملازم حاجی مراد، لە ژیر فەرمانی مندا خزمەتت کردووہ و لیت رازیم، ھەر بۆئێ بە کەسیکی باش و ھێژات دەزانم. ماوہئێک لەمەوہبەر ئەحمەد خان پیی راگەیاندم کە تۆ بوویەتە کەسیکی خیانەتکار. دەلین میژەرت لەسەرناوہ. لەگەل شامیل پیوہندیت ھەئێ و خەلکی بە دژی دەولەتی رۆوسیا ھان دەدەئێ. فەرمانم دا قۆلبەستت بکەن و بتھینن بۆ لام، بەلام بۆ راتکردووہ. نازانم ئەمانە بۆ تۆ باشە یان خراپ. نازانم تاوانباری یان بئێ تاوان.

وته کانم له بهر چاو بگره. ئەگەر ویژدانت ئاسوودەیه و خیانهنت به تیزار نه کردوو، وەرە بۆ لام و خاترجەم به پارێزراو دەبی. خوَم بهره قانیت لێدەکەم. خان ناوییری ئازارت پی بگهیینی. ئەو له ژیر فرمانی مندایه و له قسەم دەرناچی؛ کهوایه خەمی هیچت نه بی.

گلوگناؤ گوتیووشی هه‌میشه له سه‌ر به‌لینه‌که‌ی خو‌ی سوور دەبی و پیداکری کرد بوو که حاجی مراد له زووترین کاتدا بچیت بو لای.

لۆریس ملیکوؤف ئەو نامەیه‌ی خوینده‌وه. حاجی مراد به‌ر له‌وه‌ی نامە‌ی دوو‌هه‌می بداتی گوتی یه‌که‌م نامە‌ی به‌م شیوه‌یه‌ وه‌لام داوه‌ته‌وه:

«نوسیم: ئەگەر میزهرم له سه‌ر ناوه له به‌ر دلای شامیل نه‌بووه. دهمویست دوا‌ی مردم خودا له تاوانم خو‌ش بی. نه‌ه‌زم لیبوو نه‌ دهمویست بچمه پال شامیل. ئەو بووه هۆی مه‌رگی باوکم و براکانم و هه‌موو خزم و که‌سه‌کانم. ئیتر چۆن ده‌توانم پالی ویده‌م؟ ئابرووم چوو بوو، (له‌ خوونزاخ کاتیک قولبه‌ست کرا بوو، که‌سیکی خویری تفی له نیو چاوانم کرد و هه‌تا ئەو بو‌ره‌که‌ی خویرییه نه‌کووژم ناتوانم له لای ئیوه سه‌ر هه‌لینم). به‌لام له هه‌موو ئەوانه زیاتر ترسی ئەحمەد خانی درۆزن و ناپاکم له دلدا بوو.»

حاجی مراد کاغه‌زیکێ چرچولۆچی دیکه‌ی له باخه‌لی دهره‌ینا، دای به‌ لۆریس ملیکوؤف و گوتی: «ئهو کاته ژینرال ئەم نامە‌یه‌ی بو ناردم: «له‌وه‌ی که وه‌لامی نامه‌که‌ت دامه‌وه سپاست ده‌که‌م. نوسیبوته دهرتسی بیی بو لامان چونکه بو‌ره‌پیاویکی خویری سووکایه‌تی پیکردوی و هه‌ر ئەوه‌ش ده‌بیته هۆی ئەوه‌ی له هاتن خو‌ت ببویری. به‌لام دلنیا‌ت ده‌که‌م یاسای رووسه‌کان ئەو هه‌له‌ت بو دهره‌خسینی که

ئەو بۆرەپپاۋە خورپىيە لە بەر چاۋى خۆت سزا بدرى. ھەر ئەمپرۆ
فەرمانم داۋە پىۋوشوئىنى ئەو مەسەلەيە بگرن و ئەو خوئىرىيە
قۆلبەست بگەن.

حاجى مراد، باش سەرنج بەدە. من ناھەقم نىيە گلەيىت لىبگەم كە
بپروا بە وتەكانى من و شەرەفى من ناكەى. بەلام تەنيا بەو ھۆيە لە تو
خۆش دەبم چونكە دەزانم ئىۋە خەلكى كوئىستان لە ھەموو شتىك
بەگومان.

ئەگەر وئىژدانىت ئازارت نادات، ئەگەر تەنيا بەو قەستە مئزەرت لە
سەر ناۋە كە خودا لىت خۆشبى، ھەقت بەدەستە و دەبى بتوانى بە
دلىيائى و بەبى دوۋلى لەگەل ڤووسەكان بەرەۋپروو بى. بەلىنىشت
دەدەمى ئەو كەسەى سووكايەتتى پىكردوۋى سزا دەدرى و ھەموو
مال و سامانە زەوت كراۋەكەت بۆ دەگىرپنەۋە. جا ئەو كاتە تىدەگەى
ياساى ڤووسەكان چۆنە و بە چ شىۋەيەك ھەق بە ھەقدار دەدرى.
جگە لەۋەش دەبى ئەۋە بزانى كە ڤوانگەى ئىمەى ڤووس سەبارەت
بە ڤووداۋەكان لەگەل ڤوانگەى ئىۋە جياۋازە. ئەگەر كەسىكى سووك
و خوئىرى سووكايەتتى بە تو كردوۋە، ڤىز و گەۋرەيى تو لە لاي
ئىمە كەم ناكاتەۋە. من خۆم ڤىگەم بە خەلكى گىمىرىن داۋە مئزەر لە
سەر بنىن و ئەو كارەى ئەۋانىش بە كارىكى باش دەزانم. كەۋايە لەۋ
بارەۋە خەمى ھىچت نەبى. لەگەل ئەو كەسەدا كە نامەكەت بۆ دىنى
ۋەرە بۆ لام. ئەو كەسىكى دلسۆز و ۋەفادارى منە و نوڤكەرى
دوژمنەكانى تو نىيە. ئەو دۆستى كەسىكە كە دەۋلەت ڤىزىكى تايىبەتى
بۆ دادەنى.» لە درىژەى نامەكەدا كلوگنائو ديسان حاجى مرادى ھان
دابوو بچىتە پالى.

دوای ئەوێ لۆریس ملیکۆف نامەکەى خویندەو، حاجی مراد گوتى: «لەگەڵ ئەو هاشدا نەچووم بۆ لای کلووگنائۆ. دوژمنى سەرەکیى من ئەحمەد خان بوو و دەبوو تۆلەى لى بکەمەو. کارىک کە ڤووسەکان لە دەستیان نەدەهات. پاشان ئەحمەد خان تسلمىسى گەمارۆدا. دەیویست دەستگیرم بکات و بمکوژى. ئیمە چەند کەس بوین. نەماندەتوانى گەمارۆکە تىک بشکینین و خۆمان دەر باز بکەین. هەر ئەو کاتە نوینەرى شامیل هات بۆ لام و نامەیه کى شامیلی دایە دەستم، بەلینى دابوو یارمەتیم بدات بۆ شکست دانى ئەحمەد خان و کوشتنى و هەر وەها نووسىبووى دەمکاتە حاکمى ئاقاریا. ماوێهەک بیرم لى کردەو. ئاخىرى چوومە ریزی هیژەکانى شامیل و لەو کاتەو لەگەڵ ڤووسەکان دەستم کرد بە شەر.»

پاشان حاجی مراد بە وردى دەستى کرد بە گێرانەوێ داستانى تیکهه لچوونە قارمانانەکانى خۆى لەگەڵ ڤووسەکان. لۆریس ملیکۆف داستانى زۆربەى ئەو شەر و قارەمانى تىيانەى بیستبوو. تەواوى تیکهه لچوون و شەویخوونەکانى ئەو بە هۆى خیرایى لەراده بەدەر و بویرى و ئازایەتى و هەلمەت بردن، سەرکەوتوانە بوون.

لە کوتایى سەربردەکەیدا حاجی مراد گوتى: «هیچ کات لەگەڵ شامیل دۆست نەبوو. ئەویش هەم ڤیویستى بە منە و هەم لیشم دەترسى. ماوێهەک لەمەوبەر کە سىک لى ڤرسیم دوای شامیل کى دەبیتە ئىمام؟ لە وەلامیدا گوتم: «هەر کەس شمشیرەکەى تىژتر بى.» ئەو قسەیان بۆ شامیل گێرابۆو. بۆیه دەیویست بە هەر شیۆهەکە من لە سەر ڤیگای خۆى لابه رى. منى نارد بۆ تەبسانان^۹. منیش

چووم هزار سهر مهر و سیسهه ئه سیم سانده. به لام ئه و گوتی کاره کم به باشی ئه نجام نه داوه و پلهی جیگری خوی لی سهنده وه. فه رمانی دا هه موو پاره کانم بو ئه و بنیرم. منیش هزار دراوی ئالتوونم بو نارد. مریده کانی نارد. هه موو مال و سامانه کیهان به تالان بردم. فه رمانی دا بچم بو لای؛ ده مزانی ده یهه وی بمکوژی، بو یه نه چووم. مریده کانی نارد قولبه ستم بکه ن؛ خو م به ده سته وه نه دا و به ره به کانیتم کرد. پاشان خو م ته سلیمی قورونتسو ف کرد. کیشه کهش له وه دایه بنه ماله کم له گه ل خو م نه هیناوه. دایکم و هاوسه ره کم و منداله کانم له ژیر دهستی ئه ودان. به سه ردار بلی هه تا ئه و کاته ی بنه ماله کم دیلی دهستی شامل بن من هیچ کاریکم له دهست نایه.»

«باشه پیی ده لیم.»

«ئه و زه حمه ته م بو بکیشه و هه ر کاریک له دهست هات بیکه؛ هه ر چی هه مه پیشکه شت بی، به و شه رته ی یامه تیم بده ی و کاریک بکه ی شازاده متمانه م پی بکات و لیم تیگات. چونکه من به گورسیک به ستراوهمه وه که سه ره که ی تری به دهستی شامله وه یه.» به و رسته یه، حاجی مراد وته کانی خوی کوتایی پیهینا.

چاردە

پۇژى بېستەمى دىسامبر قۇرۇنتسۇف راپۇرتىكى بە زمانى
فەرەنسى بۇ چىرنىشۇف^{6۰} ۋەزىرى جەنگ نوسى:

«شازادەى خۇشەويست! بە پۆستەى پېشودا نامەيەكم بۇ بەرپى
كردى، سەرەتا دەمويست برىار بدەم چى لە حاجى مراد بكم. دوو
سى پۇژى رابردووش نەخۇش بووم.

لە نامەكەى پېشودا پېم راگەياندى كە حاجى مراد هاتووه بۇ
ئىرە. پۇژى هەشتەم گەيشتە تفلېس و پۇژى دوایى چووم بۇ
چاوپېكەوتنى. لە ماوهى حەوت هەشت پۇژى رابردودا قسەم لەگەل
كردووه و بىرم لى كردۆتەوه كە لە داھاتودا چۆن كەلكى لىوهرگرم.
بەتايبەت ئىستا چىى لەگەل بكم. لە رادەبەدەر پەرۇشى
بنەمالەكەيەتى هەر جارېك چاوم پىى دەكەوى راشكاوانە دەلى هتا
بنەمالەكەى لە چنگى شامىلدا بى، دەستى لە گۆزەدايە و ناتوانى هېچ
خزمەتېكمان پى بكات، تاكوو قەرەبووى ئەو ميواندارى و پەفتارە
گەرموگور و دۆستانەيە بكاتەوه كە لەگەلېدا كردوومانە، رېزمان بۇ
داناوه و چاوپۇشيمان لە تاوانەكانى كردووه.

خەم و پەرۇشىى بنەمالەكەى زۆرى خەمۆك و دلتهنگ كردووه.
ئەو كەسانەى رامسپاردوون لەگەلېدا بژين پىيان راگەياندووم كە

شەوانە خەو ناچیتە چاوی. خەو و خۆراکی لە خۆی حەرام کردووە. لە پەستا نوێژ دەکا. تەنیا داخوایشی ئەوێهە پوژانە رێگەیی پیندیری لەگەڵ چەند کەسی کازاخ غارە ئەسپ و تەرپاتین بکات. تەنیا سەرگەرمی و وەرزشیک کە خۆی پینگرتوو و ناتوانی وازی لێبێنی، ئەو ئەسپ سوارییە. هەموو پوژیک دیت بو لای من بو ئەوێهە بزانی هەوایی بنەمالە کەیم هەیه یان نا. داوا دەکا ئەوی بەندیی سیاسیمان هەیه لە هەمبەر بنەمالە کەیدا لەگەڵ شامیل ئالوگوریان پینکەین. هیندیک پارەشی هەیه و ئامادەییە بو ئەو کارە خەرجی بکات. کەسانیکیش هەن کە ئامادەن بو ئەو کارە یارمەتیی بەدن. بەردەوام داوا دەکات و دەلی: «بنەمالە کەم رزگار بکەن بو ئەوێهە بتوانم خزمەتتان پینکەم». (خۆشی حەز دەکا لە بەرگەیی شەری لیزگییەکان خەبات بکات). دەلی ئەگەر لە ماوێ مانگیکدا خزمەتیک بەر چاوم پینەکردن، چۆنتان بە باش زانی سزام بەدن. لە وەلامیدا دەلیم: هەموو ئەو قسانە وایە، بەلام لە نیو ئیمە رووسەکانیشدا کەسانیک هەن کە تا ئەو کاتە بنەمالە کەیی لە بەر دەستی شامیلدا یە. نەک وەک بارمەتە لە لای ئیمە. - برۆا و متمانەیی پیناکەن. بو کۆکردنەوێهە بەندییە سیاسییەکان هەموو توانایی و دەسەلاتی خۆم بە کار دینم. یاساکی ئیمە جگە لەو برۆ پارەییە خۆی دەتوانی بیدات، رێگەیان پینادا پارەیی دیکە بو ئازاد کردنی بارمەتەکان خەرج بکەین. لەگەڵ ئەوێهەشدا من هەوایی خۆم دەدەم. پاشان بە راشکاوی پیم گوت بە برۆی من شامیل بە هیچ شیۆهێک رازی نابێ بنەمالە کەیی ئەو ئازاد بکات. پەيامی بو دەنیڕی بگەریتەوێهە بو لای؛ بەلینیش دەدا لێی ببووری و پلەوپایە کەیی پینشووی پیندەداتەوێهە. تەنانەت لەوانەییە هەرەشە لە حاجی مراد بکات ئەگەر نەگەریتەوێهە بو ریزی هیزەکانی شامیل دایکی و

ژنه‌که‌ی و شه‌ش مندال‌ه‌که‌ی ده‌کووژئ. داوام لیکرد راشکاوانه پیم بلی ئه‌گه‌ر شامیل په‌یامیکی له‌و شیوه‌یه‌ی بو بنیرئ چی ده‌کات. سه‌ری هه‌لب‌ری ده‌ستی به‌ره و ئاسمان به‌رز کرده‌وه و گوتی هه‌موو شتیک له‌ ده‌ستی خواوه‌ند دایه. به‌لام هه‌یچ کات خو‌ی به‌ ده‌سته‌وه نادات و ترسه‌نو‌کانه ناچیت‌ه به‌ر ده‌ستی دوژمنه‌که‌ی. دل‌نیا‌یه که شامیل هه‌رگیز لیبی خو‌ش نابئ، چونکه ته‌مه‌نی هه‌ینده‌ی به‌ به‌روه نه‌ماوه. به‌لام سه‌باره‌ت به‌ له‌ نیو بردنی بنه‌ماله‌که‌ی ده‌لی شامیل ئه‌و کاره‌ ناکات. له‌ لایه‌که‌وه نایه‌ه‌وئ له‌وه زیاتر حاجی مراد بکاته دوژمنی خو‌ی؛ له‌ لایه‌کی تریشه‌وه زوربه‌ی خه‌لکی ده‌ست‌پ‌و‌یش‌ت‌وو‌ی داغستان ریگه‌ ناده‌ن شامیل ئه‌و کاره‌ بکات. له‌ کو‌ت‌ای‌ش‌دا چه‌ند جار دو‌وپ‌اتی کرده‌وه که هه‌ر چاره‌نو‌وسیک خواوه‌ند بو‌ داهات‌وو‌ی ئه‌وی مقه‌ده‌ر کردبئ به‌ باوه‌شی ئاواله‌وه قه‌بو‌ولی ده‌کات. له‌ ئیستا‌دا فیکر و زی‌کری له‌ لای بنه‌ماله‌که‌یه‌تی. داوای لیکردم له‌ به‌ر په‌زای خودا ریگه‌ی پینده‌م بچیت بو‌ گروژنی⁶¹. ده‌لی له‌وئ ده‌توانی به‌ یارمه‌تی و په‌زایه‌تی فه‌رمانده‌رانی ئیمه‌ پتوه‌ندی به‌ بنه‌ماله‌که‌یه‌وه بکات و له‌ حال‌وبالیان ئاگادار ده‌بئ و ریگایه‌ک بو‌ پزگار کردنیان ده‌و‌زی‌ته‌وه. ده‌لی زوربه‌ی خه‌لکی ئه‌وئ، ته‌نانه‌ت ئه‌و کاربه‌ده‌ستانه‌ی له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی دوژمنانی ئیمه‌دا حوکمرانی ده‌که‌ن، ه‌وگ‌ری ئه‌ون و له‌ قسه‌ی ده‌رناچن. ده‌توانی به‌ یارمه‌تی ئیمه‌ له‌گه‌ل ئه‌و خه‌لکه‌ پتوه‌ندی بگ‌ری که ئیستا له‌ ژیر فه‌رمان و ده‌سه‌لاتی پ‌و‌وسه‌کاندان یان بی لایه‌نن و ده‌توانن بو‌ پزگاری بنه‌ماله‌که‌ی یارمه‌تی بده‌ن، بو‌ ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌ دل‌یکی ئاسووده‌وه خزمه‌تمان پینکات و متمانه‌ی ئیمه‌ به‌

دهست بښن. داواکاره له گڼل دهسته يک کا زاخ بينيرين بو گروژنی، بو
ئوهی له مه ترسیی دوژمنه کانی به دوور بی و ئیمه ش دلنیا بین که
له ژیر فه رمانی ئیمه دایه.

شازاده ی به ریز، حه تمه ن تیده گه ی له گڼل چ کیشه یه کی ئالوز
به ره ورووم و چ به رپرسایه تیه کی قورسم له سه ر شانه. ئه وپه ری
که مه ترخه مییه ئه گه ر سه تاسه ت متمانه ی پی بکه یین. ئه گه ر بثمانه وی
به راستی خه یالمان ئاسووده بی و دلنیا بین راناکات، ه یچ
ریگه چاره یه کمان نییه جگه ی له وه ی زیندانی بکه یین. کاریک که به
بروای من نه ک زالمانه یه به لکوو زوریش کاریکی ناجوامیرانه یه.
هه نگاونانیکي له و شیوه یه که هه واله که ی له سه رانسهری داغستاندا
بلاو ده بیته وه، زیانیکی زورمان پی ده گه بیښن. چونکه زورن ئه و
که سانه ی به ئاشکرا یان به نه ښی دژبه ری شامیلن و گوئ قولاخن بو
ئوه ی بزانه له گڼل بویرترین و به جه رگترین هاوسه نگه ری ئیمام که
خوی ته سلیمی ئیمه کردووه چون هه لسوکه وت ده که یین. ئه گه ر حاجی
مراد به ند بکه یین، هه موو به رژه وه ندییه کان وزئو هه لانه ی بو مان
رخساوه قه شهل دینی.

که وایه به بروای من ئه و سیاسه تانه ی تا ئیستا به کارمان هیناوه
باش و دروست بووه. کاریکی دیکه شمان پی نه ده کرا. به لام ده زانم
ئه گه ر حاجی مراد په ژویان بیته وه و رابکاته وه بوکوستان به تاوانی
هه له کردن تومه تبار ده کریم. له بواری نیزامیدا، به تاییه ت له
بارودوخیکی ئاوا هه ستیارد، ئه گه ر مه حالیش نه بی، لانیکه م زور به
دژواری پیاو ده توانی ریگای بی هه له هه لبریز و به رپرسایه تی
بگریته ئه ستو. به لام ئه گه ر ریگایه کت به باش زانی وا باشه دریژه ی
پیښه ی و چاوه روانی ناکامه که ی بی.

شازادهی به‌پِریزا! وی‌پرای له بهر چاو گرتنی هه‌موولایه‌نه‌کان، داواکارم ئەم عه‌ریزه‌یه‌م بۆ سه‌رنج پیدان و متالاً ئاراسته‌ی هه‌نته‌شی خاوه‌ن شکۆ ئیمپراتۆر بکه‌ن؛ چونکه بۆ من ئەو په‌ری شانازییه ئە‌گه‌ر ئەو سیاسه‌ته‌ی گرتومه‌ته پیش به دلی به‌پِریزان بی. هه‌موو ئەو شتانه‌ی له‌م نامه‌یه‌دا هاتوو به‌ بۆ ژینرال ژاڤادوۆفسکی^{٦٢} و ژینرال کازلوۆفسکی - یش م نووسیوه، بۆ ئەوه‌ی کاتی دیتنی حاجی مراد له بارو‌دۆخه‌که ئاگاداربن؛ به‌تایبه‌ت داوام له حاجی مرادیش کردوو به وردی گوپ‌رایه‌لی فه‌رمانه‌کانی ژینرال کازلوۆفسکی بی. هه‌ر وه‌ها پیشم راگه‌یاندوو به‌ که واباشتره له‌گه‌ل نوینه‌ره‌کانی ئیمه وه‌پ‌ری بکه‌وی. چونکه شامل له‌وانه‌یه ده‌نگۆ بلاو بکاته‌وه که ئیمه حاجی مرادمان زیندانی کردوو. شایانی باسه به حاجی مرادیشم گوتوو ته‌نانه‌ت له قۆز‌دویژنسک نزیک نه‌بیته‌وه. چونکه کور‌ه‌که‌م، که حاجی مراد سه‌ره‌تا خوی ته‌سلیمی ئەو کرد و ئەو به هاو‌پ‌ری خوی ده‌زانی، ئیتر فه‌رمانده‌ی ئەوئ نییه و ده‌ترسم بیته هۆی خراب لیک تیگه‌یشتن و دلی لیم بیشی. دیاره قۆز‌دویژنسک زۆر له ناوچه‌ی نیشه‌جئ بوونی ده‌ژمنانی ئیمه‌وه نزیکه، به‌لام گرۆزنی جیگایه‌کی گونجاوتره بۆ ئەو دۆستانه‌ی حاجی مراد ده‌یه‌ه‌وئ پیوه‌ندیان پیوه بکات.

جگه له‌و بیست کازاخه‌ی که له سه‌ر داوای حاجی مراد له‌گه‌لی هاو‌پ‌ری ده‌بن، ملازم لۆریس ملیکوۆفیش که ئەفسه‌ریکی وریا و به‌توانایه و شاره‌زای زمانی تاتارییه، له‌گه‌لی هاوسه‌فه‌ر ده‌بی. حاجی مراد له‌گه‌ل ملازمی ناوبراو زۆر نیوانیکی خوشی هه‌یه. له ماوه‌ی ئەو ده‌رۆژهدا که حاجی مراد لی‌ره بوو، له‌و ماله‌دا ده‌ژیا که عه‌مید

دووهه م شازاده تارخانۆف له ودا نیشته جی بوو. ئەو فه‌مانده‌ی ناوچه‌ی شۆشین - ۵ و بو کاروباری ئیداری هاتبوو بو تفلیس. ئەفسه‌ریکی قابیل و متمانه پیکراوه. ئەویش توانیویه‌تی متمانه‌ی حاجی مراد به ده‌ست بێنی و هه‌ر وه‌ها به ته‌واوی شاره‌زای زمانی تاتارییه.

ناسکترین و مه‌هره‌مانه‌ترین نه‌ینیمان له‌گه‌ل یه‌کتر هیناوه‌ته‌ه‌ گوڤی. سه‌باره‌ت به حاجی مراد له‌گه‌ل شازاده تارخانۆف راویژم کردوو. ئەویش له‌گه‌ل من هاو‌رایه و پیتی وایه یان وا باشه به شیوه‌ی من له‌گه‌ل حاجی مراد ره‌فتار بکری یان به‌ندی بکه‌ین و به وردی چاومان به سه‌ریه‌وه بی، چونکه ئەگه‌ر خراپه یان بی‌ریزییه‌کمان لی‌ببینی، ئیتر ناتوانین به ئاسانی له‌لای خۆمان راگیری بکه‌ین. ریگای دووهه‌م ئەوه‌یه شاربه‌ده‌ری بکه‌ین و به یه‌کجاری له‌م ولاته‌ی دوور بخه‌ینه‌وه. به‌لام جگه له‌وه‌ش ئەو دوو ریگایه‌ی دوایی نه‌ک قازانج و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان به هۆی کیشه‌ی نیوان شامیل و حاجی مراد له نیو ده‌بات، به‌لکوو له داهاتوودا به‌رگری له هه‌موو جووره شوڤش و سه‌ریچییه‌کیش به دژی شامیل ده‌کری. شازاده تارخانۆف له ئاکار و وته‌کانی حاجی مراد خاترجه‌مه و متمانه‌ی ته‌واوی پیده‌کات. دلنیا‌یه حاجی مراد ده‌زانی شامیل هه‌رگیز لی‌ی خۆش نابێ، ئەگه‌ر چی قه‌رار و بریه‌ی لی‌خۆشبوونیشیان دانا بی، ئاخ‌ری ده‌ستی خۆی ده‌وه‌شینی و سه‌ری به گو‌مدا ده‌کات. سه‌باره‌ت به حاجی مرادیش ته‌نیا شتی‌ک که به‌لای تارخانۆفه‌وه ده‌کرا جیی نیگه‌رانی و مه‌ترسی بی‌ت بیروباوه‌ری دینی و مه‌زه‌بیی ئەو بوو. تارخانۆف پیتی وابوو شامیل به هه‌ر له‌و نیک بی‌که‌لک له‌و خاله‌لاوازه‌ی حاجی مراد وه‌رده‌گری و دزه ده‌کاته نیو

بیروباوه‌پریه‌وه. به‌لام هەر وهک باسم کرد شامیل هیچ کات ناتوانی
حاجی مراد خاترجه‌م بکات که دوا‌ی گه‌پانه‌وه‌ی دره‌نگ یان زوو
تۆله‌ی لیناکاته‌وه و به هەر له‌ونیک بی سهری به گۆمدا ناکات.
شازاده‌ی به‌ریز! ئه‌وه ئه‌و بابته بوو که سه‌بارته به
رووداوه‌کانی ئه‌م چه‌ند رۆژه ده‌بوو پیتانی رابگه‌یینم.

پازدە

راپۇرتەكە، رۇژ بېست و چوارەمى دىسامبرى 1851 لە تىفلىسەۋە بەرپىكرا. تەتەر كە يەك - دوو جوت ئەسپى لە پى خستبوو و پىش تەتەرەكانى تر كەوتبوو، بەيانى رۇژى يەكەمى سالى نوئ گەيشتە شوينى مەبەست و راپۇرتەكەى رادەستى چىرنىشۇف، ۋەزىرى بەرگرى كرد. چىرنىشۇفپىش رۇژى يەكەمى ژانۋىيە 1852 راپۇرتەكەى قۇرۇنتسۇفى لەگەل باۋەشنىك كاغەز و بەلگەنامەى تر بۇ ئىمپراتور نىكولا برد.

چىرنىشۇف زۇرى رىق لە قۇرۇنتسۇف بوو. نەك بە ۋە ھۆيەى قۇرۇنتسۇف لە لاي ھەمووان رىزى ھەبوو و زۇرىش ساماندار و يەككە لە خانەدانە رەسەنەكان بوو - لە حالىكدا چىرنىشۇف تازەپياكە ۋە توۋىيەكى نۇكىسە بوو - بەلكو ئىرەيى بە ۋە رىز و متمانەيە دەبرد كە ئىمپراتور دەرھەق بە قۇرۇنتسۇف ھەيىبوو. ھەر بۇيە لە دەرھەتتەك دەگەرا زەبرىك لە قۇرۇنتسۇف بوەشىنى و لە بەر چاۋى ئىمپراتور سوۋكى بكات.

دوايىن جار كە راپۇرتىكى سەبارەت بە كاروبارى قەفقاز پىدا بوو، توۋىبوۋى كارىك بكات كە ئىمپراتور لە قۇرۇنتسۇف دلمەند بى. چونكە بە ھۆى كەمتەرخەمىيە فەرماندەرەنەۋە چىانشىنەكان توۋىبوۋىان مەفرەزەيەكى سوپايى رۋوس تەفروتوۋنا بكن. ئىستاش

قەستى ئەۋەدى بوو رەفتارى قۇرۇنتسۇڭ لەگەل حاجى مراد چەۋاشە
بنوینى و بۇى تىبچىنى.

دەۋىيىست ئىمپراتۇر وا تىبگىنىنى كە كارەكانى قۇرۇنتسۇڭ
ھەمىشە بە زىانى پۈوسەكانە و لایەنگرى لە خەلكانى دانىشتۈۋى
كوۋىستان دەكات؛ ئەۋەش كە رېگەى بە حاجى مراد داۋە لە قەفقاز
بمىنىتەۋە مەترسىيەكى گەۋرەيە بۇ سەر بەرژەۋەندىيەكانى سوپاى
رۈوس و ھەموو بەلگەكان نىشاندىرى ئەۋەن كە ئەو كابرا ياغىيە بۇ
سىخورى ھاتۈۋە و دەيھەۋى لە بارودۇخ و توانىيەكانى سوپاكە
ئاگادار بى. بۇيە و اباشترە بىننېرن بۇ ناۋچەكانى ئاسىيى ناۋەندى ھەتا
ئەو كاتەى بنەمالەكەى لە دەست چىانشىنەكان رزگار دەكرىن و
يەكپەنگى و ۋەفادارىى ئەۋمان بۇ دەردەكەۋى.

بەلام پلانەكەى چىرنىشۇڭ سەرى نەگرت، ئەۋىش بەۋ ھۆيە بوو
كە لەۋ پۇژدەدا و لە سەرەتاي سالى نويدا، بە ھۆى سەرقالى و
كاروبارى سوپاۋە زۆر بىتاقەت بوو، ھەر بۇيە بە چەقى نەحلەتا
چوۋبوو و پىشنىارى ھىچ كەسى ۋەرنەدەگرت، لە لايەكى تىرشەۋە
حەزى بە دىتنى چىرنىشۇڭ نەدەكرد و رقى لىبىوو. ئەگەر بە ھۆى
ھىندى كاروبارى سەربازىيەۋە نەبوۋايە كە بوۋنى ئەۋ پىۋىست بوو،
چاۋى بەرايى نەدەدا بىبىنى. ۋەك پىاۋىكى خويپرى و بەدزاتى دەھاتە
بەر چاۋ، چونكە لە كاتى دادگايى كردنى دىكامبرىستەكاندا^{۶۳} ھەۋلى
دابوو زاخارى چىرنىشۇڭ سزا بدرى بۇ ئەۋەدى دەست بە سەر مال
و سامانەكەيدا بگرى. ھەر بۇيە بە ھۆى بىتاقەتى و بەدخولقى
نىكۇلاۋە حاجى مراد توانىى لە قەفقاز بمىنىتەۋە؛ رەنگە ئەگەر

چیرنیشۆڤ له هه‌لومه‌رجیکی تر دا ئه‌و راپۆرت‌ه‌ی پێ رابگه‌یه‌ندبايه، تووشی بارودۆخیکی تر بووايه.

سه‌عات نۆ و نیو بوو و فه‌یتوونه‌وانی زه‌به‌لاح و ریش درێژی چیرنیشۆڤ که کلاویکی مه‌خمه‌ری شینی نووک تیژی له سه‌ر نابوو و له وه‌تاگی فه‌یتوونه‌که‌یدا که وه‌ک وه‌تاگی فه‌یتوونه‌که‌ی نیکۆلا و ابو، قیت دانیشتبوو و به‌ نیو ته‌مومژی چر و ساردی زستاندا، که له‌ کاته‌دا قیرات سیزده‌ پله‌ ژیر سیفری پیشان ده‌دا، تیپه‌ری و گه‌یشه‌ کۆشکی زستانی ئیمپراتۆر. به‌ سه‌ر و ده‌ستی سلای له‌ هاوکاره‌که‌ی کرد که فه‌یتوونه‌وانی پره‌نس دۆلگارووی⁶⁴ بوو. ئه‌ویش پره‌نسی هینا بوو بۆ کۆشک و ماوه‌یه‌کی زۆر بوو پالتۆیه‌کی ئه‌ستووری له‌ خۆی پێچابوو و ده‌ستی لیک هه‌لده‌ساوی بۆ ئه‌وه‌ی گه‌رمی بینه‌وه.

چیرنیشۆڤ که‌رکه‌یه‌کی درێژی به‌ شانیدا دا‌بوو که ده‌وری ملیوانه‌که‌ی پێستی زه‌رد و مه‌يله و زیوینی سمۆره‌ بوو، کلاویکی سێ سووچیشی به‌ پێی رێسا له‌ سه‌رنا‌بوو. پاپۆشی پێستی نیو عاره‌بانه‌که‌ی له‌ لاقه‌ سه‌ر و سه‌رما تیزاوه‌کانی پێچا بوو، چونکه‌ کلاش و به‌له‌کیچی له‌ پیندا نه‌بوو. (یه‌کیک له‌ شانازییه‌کانیشی ئه‌وه‌ بوو که کلاش و پووزه‌وانه‌ له‌ پێ ناکات.) ته‌قه‌ی له‌ مامزه‌ی که‌وشه‌کانی هینارو ره‌پ و راست به‌ قالد‌ر مه‌کاندا وه‌سه‌رکه‌وت. پێشخزمه‌ت به‌ ریزه‌وه‌ ده‌رگای ته‌لاره‌که‌ی بۆ کرده‌وه. چووه‌ ژووری. که‌رکه‌ی له‌ شانی دامالی. چوو بۆ به‌ر ئاوینه‌که‌ و کلاو پرچه‌ لووله‌که‌ی راسته‌وپاسته‌ کرد. به‌ پێی خووخده‌ ده‌ستیکی به‌ فۆکله‌ و ریشیدا هینا.

چاوی له میدالیا و نیشانه‌کانی سهر شانی و سینگی کرد و به کاوه‌خۆ له قالدومه فهرش کراوه‌کان چووه سه‌ری. لاقه سر و که‌سیره بووه‌کانی به بی هیزییه‌وه له پلله‌نه‌وییه‌کان وه‌سه‌ر که‌وتن. ریزیک خزمه‌تکاری دیوه‌خان کړنوشیان بو کرد و نه‌و به به‌رده‌میاندا تیپه‌ری. چووه ژووری چاوه‌روانی. یاوه‌ری نویی ئیمپراتور که یوینفورمی پر زریقه‌وبریقه‌ی له به‌ردابوو و سه‌ردووشی و پاگونه‌کانی کۆبه‌ی تازه‌ی تیگیرا بو، به‌ریزه‌وه هات به‌ره‌وپیری. دهموچاوی جوان و تیفته‌فه‌درا بو. سمیلی کورت و ره‌ش و مووی سه‌ر لاجانگی به شیوه‌ی ئیمپراتور بو لای چاوی شانه کرد بو. شازاده فاسیل دۆلگارووی، جیگری وه‌زیری به‌رگری که قه‌لافه‌ته ژنانه‌که‌ی خه‌مباری ده‌نواند و سمیل و کاکولی وه‌ک ئیمپراتور رازاندبووه، به گه‌رمی به‌خیره‌هاتنی کرد.

چیرنیشوڤ چاویکی پر پرساری له ژووره‌که کرد و له یاوه‌ری ئیمپراتوری پرسی: «خاوه‌ن شکو ئیمپراتور؟»

یاوه‌ر که دیار بوو زوری ده‌نگی خوی پیخوشه، وه‌لامی دایه‌وه: «خاوه‌ن شکو هه‌ر ئیستا ته‌شریفی هینا.» پاشان هینه‌ه به ئارامی رویشته بو لای ده‌رگا که نه‌گه‌ر په‌رداخیکی لیوریژ له ئاوت له سه‌ر سه‌ری دابنایه دلۆپیکی لی نه‌ده‌رژا. که گه‌یشته ده‌رگا که و چووه ژووری سه‌رتاپای ریز و کړنوشی لی ده‌باری و دیار بوو نه‌و شوینه به پیروژترین شوینی دنیا ده‌زانی. دۆلگارووی په‌روه‌نده‌که‌ی ژیر باخه‌لی لیک کرده‌وه بو نه‌وه‌ی دلنیا بی هه‌موو به‌لگه‌نامه پیویسته‌کانی هیناوه. چیرنیشوڤ گرژ و بی تاقه‌ت به نیو ژووره‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد بو نه‌وه‌ی خوین له نیو قاقوقوله سر و که‌سیره بووه‌که‌یدا وه‌گه‌ریان بکه‌وی. له بیرری نه‌و راپورته‌دا بوو که ده‌یه‌ه‌وی

به ئیمپراتوری بدا. یاوهر که ئیستا زیاتر له پیشوو ریز و حوورمهت له روخساریدا بهدی دهکرا، که له ژوورهکه هاته دهری و چیرنیشوڤ له پهنا دهرگاکه راوهستا بوو. یاوهری ئیمپراتور به ناماژه داوای له جیگرهکهی وهزیری بهرگری کرد بچینه ژووری.

کوشکی زستانی دواي سووتمانی سالانی رابردوو، نوژهن کرابووه، بهلام نیکولا هیشتا کهلکی له ژوورهکانی نهومی سهروو وهردهگرت، ئەو تهلارهی که لهویدا گوئی بو راپورت و پیشنیاری وهزیر و خاوهن پلهوپایهکان رادهگرت، ژووریکی بهرین بوو به چوار پهنجهره ی بهرز و گهورهوه. وینهی گهورهی ئیمپراتور ئەلکساندری یهکه م، به دیوارهکهی رووبه پروودا ههلواسرا بوو. دوو میزی نووسین له نیوان پهنجهرهکاندا داندرا بوون. چهند کورسی له پال دیوارهکهدا ریز کرابوون. میزیکی نووسینی زور گهوره له نیوهراستی ژوورهکهدا بوو. له پشت میزهکه کورسیهکی نهرمیان بو نیکولا دانا بوو، چهند کورسیش له هه مبهریدا بو ئەو کهسانه ی بو ئیش و کاری دهولهتی دهاتن بو لای.

نیکولای له پشت میزهکه دانیشتبوو. یونیقورمی رهشی به قایشی سه ر شانهوه و به بی سهردووشی، له بهردابوو. قه لافه ته زه به لاهه که ی که هه ولی دابوو به توند کردنی قایشی نیوقه دی زگی چکو له بنوینی، بو دواوه ده ر په ریبوو. به چاوی زهق و بی تاقه ته وه له تازه هاتووانی دهروانی. ئەو رۆژه روخساری کز و پهنگ په ریوی ده نواند. نیوچاوه پانه که ی که رۆژ له گه ل رۆژ زیاتر هه لده کشا، قژی لاجه سه ر و پشته سه ری وه سه رکشا بوو که دیار بوو زور شاره زایانه بو پیشه وه شانه کراوه بو ئەوه ی له گه ل ئەو کلاو پرچه یه ک بکه وی که سه ر سافه که ی شار د بووه. ده موچاوی گرژ و بی تاقه تتر له رۆژانی رابردووی ده نواند. له ژیر سمیله هه لگه راوه که یدا توند لیوی به

سەرىيەكدا نابوو، مليوانە پانەكەي كە چەناگەي لە سەرى پراوەستا بوو، بەو دەموچاوە گۆشتن و پيشە تازە تاشراوھيەو، شەكەتي و نارەزايەتي پيوە ديار بوو.

بى تاقەتییەكەي بە ھۆي ماندوو بوونەو بوو. شەوي رابردوو چوو بوو بۆ بالماسكە. ھەر ئەو جۆرەي كە باو بوو، يونيفۆرمي گاردی سواری لە بەر كرد بوو كە لە سەر كلاوخوودەكەيان پەيكەرەي چكۆلەي مەليك چەقاوہ. ئاپۆرەي خەلكەكەش ترسەنۆكانە ريگيان بۆ قەلافەتە زلحۆرت و شكۆمەندەكەي دەكردەوہ. ھەميسان تووشی ئەو ژنە دەمامكدارە بووبوو كە لە بالماسكەي پيشوودا دەمامكەكەي بۆ ئيمپراتۆر لانە برد بوو و لەشولاری جوان و لەبار و دەنگي نەرم و پەنگي سپي و مەرپەپي ژنە بوو بوو ھۆي بزواني ھەوھەسي لە كار كەوتووي. ئەو خانمە لە بالماسكەي پيشوودا بەر لەوھي خۆي ون بكات بەئيني پيدا بوو كە لە بالماسكەي داھاتوودا چاويان بە يەكتەر دەكەوي.

لە بالماسكەي دوینیدا ئەو خاتوونە خۆي ھاتبوو بۆ لای نيكۆلا. ئەمجارەيان ئيتەر نەيھيشتبوو خۆي بشاريتتەوہ. بردبووي بۆ لۆژی تايبەت. دەيوست لەوئ لەگەل خانم بە تەنيا بى. كاتيک گەيشتە بەر دەرگای لۆژەكە نيكۆلا بۆي دەرکەوت كە پيشخزمەتي لۆژەكە لەوئ نيبە. نيوچاواني تيك نا، خۆي دەرگاكەي كردهوہ و گوتي خۆ ئيرە چۆل نيبە. لۆژەكە خالی نەبوو. لە سەر كورسييەكي مەخمەري چكۆلە ئەفسەرئكي سوارە نيزام و كچيكي قژ لوول بە كەرکەي بالماسكەوہ لەگەل ئەفسەرەكە توند باوھشيان بەيەكدا كرد بوو. كچە دەمامكەكەي لابردبوو، بە ديتني قەلافەتي زلحۆرت و پوخساری گرژ و توورپەي نيكۆلا خيرا دەمامكەكەي لە پوخساری دايەوہ؛ بەلام ئەفسەري

سواره نیزام له ترسانا ئەژنۆی شكا و له جیی خۆی ویشك بوو. سەری داخست و ئەیتوانی له سەر كورسییەكە هەستی.

نیکۆلا حەزی دەکرد ترس بشکینیتە دلی ژیر دەستەکانی. ئەو جۆرە هەیبەت و ترساندنەش بوو ئەو مایە شادی و دلخۆشی بوو. هیندی جاریش كە خۆر له لایەکی ترهوه هەلدهات و گۆرانیکی بە سەردا دەهات، له گەل هەمووان بە نەرمی دەجوولایهوه و بە چەند وشە دلی كەسە رەنجاوهكەى چاك دەكردهوه و خۆشەویستی خۆی بوو دەردهبرى. ئیستا له و كاتانە بوو. بە ئەفسەرەكەى گوت: «هاورپی بەرپیز! تۆ له من گەنجترى؛ هەر بۆیە ئەدەب و گەورە و چكۆلەیی واى حوكم دەكات كە تۆ جیگاكهى خۆت بەدى بەمن.» ئەفسەرەكە واقى بردهوه و رەنگى هەلبزرکا. پاشان وهك چەوئەندەر سوور هەلگەرا. كرتۆشینی بوو برد و خەرىك بوو لووتى بگاتەوه ئەژنۆی. له گەل كچه له لۆژەكە چوونە دەرئ و نیکۆلا و خاتوونیان پیکهوه بەجى هیشت. دەرکهوت كە خانم بیست سالی تەمەنە و كچی دایەنیکى سویدییه. كچه گوتى له مندالییهوه كە وینهكەى نیکۆلای دیتووه شهیدای بووه. هەر بۆیە بریاری داوه بە هەر لهونیک بیست سەرنجى ئەو بوو لای خۆی راکیشى. ئیستاش بە ئاواتى دلی خۆی گەیشتبوو و ئیتر هیچ ئارزوویهكى دیکهى نەبوو.

كچهیان برد بوو كۆشكێك كە نیکۆلا ژنانی دەرده ئەوی. نزیكەى كاتژمێرێك له گەل كچه راییوارد. كاتیك گەراپیهوه بوو ژوورى خهوهكەى خۆی. له سەر چرپایهكى رەق و بارىك كە شانازی پێوه دەکرد، خۆی له گەزدا. كەرکهكەى . كە پێى وابوو وهك كلاًوهكەى ناپلیون بە ناوبەنگە . بە خۆیدا دا. ماوهیهكى زۆرى پێچوو تا خەوى لیکهوت. هیندی جار رۆخسارى ترس تیزاو و هەلبزرکاوى كچه

سویدییه‌که‌ی وه‌بیر ده‌هاته‌وه. ئه‌وی به‌و شان و مله‌ سپی و سۆل و گوش‌تنه‌وه له‌گه‌ل گراوه‌ فه‌رمییه‌که‌ی خو‌ی واته‌ نیلیدۆقا⁶⁵ هه‌لده‌سه‌نگاند. به‌ خه‌یالیشیدا نه‌ده‌هات که‌ تۆلازی و داوینته‌ری بۆ پیاویکی خاوه‌ن ژن و مال ئاکاریکی ناحه‌ز و نه‌شیاو بی. ئه‌گه‌ر که‌سیکیش ئه‌وی به‌و هۆیه‌وه‌ سه‌ر کۆنه‌ بکردایه‌ تووشی سه‌ر سوورمان ده‌بوو. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌و کاره‌ی خو‌ی به‌ هه‌له‌ نه‌ده‌زانی، به‌لام هه‌ستیکی تال دلی ریک ده‌گوشی. بۆ ره‌واندنی ئه‌و هه‌سته‌ تاله‌ش خو‌ی به‌ فیکر و خه‌یالیکه‌وه‌ سه‌رقال ده‌کرد که‌ هه‌میشه‌ هیمنایه‌تی پیده‌به‌خشی: ئه‌ویش شکۆ و گه‌وره‌یی خو‌ی بوو و پیی وابوو زۆر مرو‌فیکی مه‌زن و بی وینه‌یه!

سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی شه‌وی زۆر ده‌رنگ خه‌وی لیکه‌وتبوو به‌ر له‌ سه‌عات هه‌شت خه‌به‌ری بۆوه. سه‌هۆلی به‌ جه‌سته‌ گوش‌تن و قه‌له‌وه‌که‌ی خویدا هینا. دۆعاکه‌ی خویند. (ئه‌و وشه‌ و رستانه‌ی له‌ مندالییه‌وه‌ دووپاتی ده‌کرده‌وه‌، بی ئه‌وه‌ی یه‌ک وشه‌ له‌ ماناکه‌یان تییگا.) کالو و که‌رکه‌ی ئه‌فسه‌ری له‌ به‌ر کرد و له‌ ده‌رگانه‌ی کۆشکه‌که‌ هاته‌ ده‌ری و رۆیشت بۆ پۆخی رووباره‌که‌. له‌ که‌ناری چۆمه‌که‌ تووشی گهنجیک بوو که‌ خویندکاری زانکۆی ماف و وه‌ک خو‌ی قه‌له‌و و زه‌به‌لاح بوو. به‌ دینتی یونیفۆرمی تایبه‌تی ئه‌و زانکۆیه‌ که‌ به‌ ئازادخو‌ازی به‌ناوبانگ بوو، نیو چاوانی گرژ کرد، به‌لام قه‌لافه‌ت و هه‌لسوکه‌وتی گهنجه‌که‌ و ریز و کرئوش بردنه‌که‌ی که‌ وای ده‌نواند به‌ شیوه‌ی سه‌ربازی ریزی بۆداده‌نی، گریی نیوچاوانی پیکرده‌وه‌ و گوتی:

هیلینا پاولوڤنا به لای ئەو هوه ئاخیزگه و سه‌ر چاوه‌ی ئەو دهسته‌یه له خه‌لک بوو که ده‌یانویست به و‌پینه و قسه‌ی هه‌رچی و په‌رچی نه‌ک سه‌باره‌ت به ئەده‌ب و زانست به‌لکوو سه‌باره‌ت به شیوه‌ی به‌په‌رینه‌ی کۆمه‌لگا و په‌په‌رینه‌ی گشتی حکوومه‌تیش بیرو‌رای خۆیان ده‌ربهرن. ئەو بۆچوونه هه‌له‌یه‌ش وای لیک‌ر‌د‌بوون که پینان وابوو ئەوان چاک‌تر له نیکولا ده‌توانن کار و باری ولات به‌په‌رینه به‌رن. به‌لام له‌گه‌ل ئەوه‌شدا ده‌یزانی به هه‌ر شیوه‌یه‌ک ئەو جو‌ره مرو‌فانه ته‌فرووتوونا بکات، دیسان سه‌ر هه‌ل‌ده‌ده‌نه‌وه. میخاییل پاولوڤچی⁶⁹ برای وه‌بیر هاته‌وه که ماوه‌یه‌ک له‌مه‌و به‌ر مرد بوو. هه‌ستی به‌خه‌م و توور‌په‌یی ده‌کرد. ده‌موچاوی ره‌ش داگه‌را. دیسان ده‌ستی پیک‌رده‌وه و ئەوه‌ی به‌زه‌ینیدا ده‌هات به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ریده‌ب‌ری. کاتیک پینی نایه‌ نیو کۆشکه‌وه ئینجا بیده‌نگ بوو.

که‌گه‌ی‌شته ژوور‌ه‌که‌ی سه‌ره‌تا پ‌یشی لاجانگ و لاپوومه‌ت و کل‌او پرچ و میلوانه‌که‌ی راسته‌وپاسته‌ کرد. سمیل‌ی بۆ لای سه‌ره‌وه بادا، له ئاوینه‌که‌دا چاوی له‌خۆی کرد و رو‌یشت بۆ وه‌رگرتنی راپوورته‌کان. سه‌ره‌تا چیرنیشوڤ چووه ژووری. چیرنیشوڤ به‌دیتنی نیکولا له‌په‌رینه بۆی ده‌رکه‌وت توور‌په‌ و بی‌تا‌قه‌ته. تیزار به‌ساردوس‌پ‌ری وه‌لامی سل‌اوه‌که‌ی دایه‌وه و داوای لیک‌ر‌د‌دانیشتی و به‌چاویکی کز و خه‌م تیزاوه‌وه تیی روانی. یه‌که‌م مه‌سه‌له که چیرنیشوڤ باسی کرد گه‌نده‌لیی کۆمیساریای ئەفسه‌ران بوو که په‌ته‌یان که‌وتبووه سه‌ر ئاو. دوا‌ی ئەویش مه‌سه‌له‌ی جوولانی هیزه‌چه‌کداره‌کان بوو له‌سنووری پروس. پاشان لیسته‌ی ناوی ئەو ئەفسه‌رانه‌ی پ‌ی ر‌اگه‌یان‌د که شی‌اوی

69- Pavlovich

بەرز کردنەوہی پلەوپایەن و ناویان لە قەلەم کەوتووہ. لە کۆتاییشدا راپۆرتەکەى فۆرۆنتسۆف سەبارەت بە حاجى مراد و ڤووداوى داتەزینى ئەو خویندکارەى زانکۆى پزشکی بوو کە ویستبووی مامۆستاکەى خۆى بکووژى.

تیزار گویى بۆ ڤووداوى گەندەلییە کە شل کرد بوو، لیوی بە سەر یە کدا دەگوشى و بە قامکە سپییە کەى (قامکى چوارەمى ئەنگوستیلەى تیدا بوو) لە کاغەزە کەى بەر دەستى دەدا. چاوى لە نیوچاوانى چیرنیشۆف و فۆکلەى سەر تەویلى بریوو. نیکولا سوور سوور دەیزانى هەمووان دزی دەکەن. دەیزانى ئیستا دەبى ئەفسەرانى کۆمیساریا سزا بدات. بریاری دا چەک و نیشانى هەموویان دامالئ و بیاننیرئ بۆ سەربازخانە. بەلام لەگەل ئەو هەشدا دەیزانى ئەو کارە نابیتە هۆى ئەوہى کەسانى جیگرەوہى ئەوانە دزی نەکەن و دەرووی گەندەلى کویر بکەنەوہ. تاییە تەندىی فەرمانبەرى دەولەت دزی و گەندەلى بوو. بەلام ئەو بە ئەرکى سەرشانى خۆى دەزانی سزایان بدات و هەولئ دەدا لە ئەنجامدانى ئەرکەکانى درىغى نەکات. گوتى: «وادیارە لە سەرانسەرى ڤووسیا دا تەنیا کەسیکى راست و پاک هەیه.»

چیرنیشۆف تیگەیشت کە نیکولا مەبەستى خۆیەتى. سەرى بە نیشانەى سەلماندن لە قاند و گوتى: «وادیارە هەق بە خاوەن شکۆیە.»

«لئى گەرئ باوابئ هەتا بریار دەدەم.»

کاغەزە کەى وەرگرت و لە لای دەستەچەپى میزە کە داینا. دواى ئەوہ چیرنیشۆف مەسەلەى بەرز کرنەوہى پلەى ئەفسەران و جوولانەوہى سوپای لە سنوورى ڤرۆس هینایە گۆرئ. نیکولا

چاوی له لیسته که کرد. هیندیک له ناوهکانی خهت کیشا و به شیوهیهکی کورت و لیبراونه فهرمانی دال له شکریک بۆ سنووری پرۆس بنیرن.

نهیده توانی له شای پرۆس خووش بی که دواى پوداوی 1848 له گه‌ل حکوومه‌تی مه‌شرووته یه‌ک که وتبوو. هر بۆیه سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی دۆستانه‌ترین نامه‌ی بۆ ئاوه‌لزاواکه‌ی ده‌نارد، به پیوستی ده‌زانی هیزه‌کانی نیشته‌جیی ئه‌و سنوره زیاتر و په‌رداختر بکات بۆ ئه‌وه‌ی له کاتی خویدا به کاریان بهیتی. ئه‌گه‌ر خه‌لکی پرۆس شوپشیان بکربایه ئه‌و هیزانه پیوست بوون، بۆ ئه‌وه‌ی بتوانی یارمه‌تی ئاوه‌لزاواکه‌ی بدات. (نیکولا هه‌موو شوینیکی به شیاوی شوپش کردن ده‌زانی.) هر وه‌ک هیزی چه‌کداری بۆ ئه‌وی نارد بوو. بوونی ئه‌و سپایه له سه‌ر سنور ده‌بووه هۆی ئه‌وه‌ی شای پرۆس به شیوهیهکی باش و قورس و قایمتر گوی بۆ ئامۆژگاری و رایژه‌کانی ئه‌و شل بکات. دیسان بیری کرده‌وه: خودا ده‌زانی ئه‌گه‌ر من نه‌بووايه‌م پووسیا چیی به سه‌ر ده‌هات!

«ده‌ی، چیدیکه‌ت پییه‌؟»

چیرنیشوڤ گوتی: «ته‌ته‌ریکیش له قه‌فقاژه‌وه هاتووه» و راپورتی خو به ده‌سته‌وه‌دانی حاجی مرادی ئاراسته‌ی تیزار کرد که قورونتسوڤ ناردبووی.

نیکولا گوتی: «خه‌به‌ری خووش ئه‌وه‌یه! به‌راستی ده‌ستپیکیکی

پیرۆزه!»

چیرنیشوڤ گوتی: «پوون و ئاشکرایه که پلانی خاوهن شکو زور باش و سه رکه وتووانه بووه.»

نیکولا زوری ههز ده کرد تاریفی مرخ و لیها تووییه ستراتیژییه کانی بکه ن و به بیستنی ئه و په سن و تاريفانه شانازی به خویه وه ده کرد. ئه گهر چی له ناخی خویدا دهیزانی له و بواره دا هیچ مرخ و لیها تووییه کی نییه، به لام به و تاريفانه دلخوش ده بوو و ده گه شایه وه. له چیرنیشوڤی پرسی: «مه به ستت چیه؟»

«مه به ستم ئه وه یه ئه گهر پیشتر پلانه کانی خاوهن شکویان جیه جی بکر دایه، یانی ئه و پلانه ی که به پیی ئه و بریار بوو به ره به ره بچنه پیشی و دارستانه کان له نیو بهرن و سه رچاوه ی بژیوی خه لک کویر بکه نه وه، ئه گهر ئه و کاره یان بکر دایه له میژ بوو قه فقاز خو ی به ده سته وه دابوو. به بروای من حاجی مراد بو یه خو ی به ده سته وه داوه، بو ی ده رکه وتوو له وه زیاتر توانای به ره ره کانی نییه.»

پلانی له نیو بردنی لیره واره کان و برینی سه رچاوه ی بژیوی خه لک، هی ئیرمیلوڤ^{۷۰} و ویلیامینوڤ^{۷۱} بوو. راست به پیچه وانه ی پلانی نیکولا که ده یویست شوینی ژیان و مانه وه ی شامیل و چه کداره کانی ژیره و ژوور بکات و خاکی به تووره که ببیژی. هه ر ئه و پلانه ی که سال ی 1845 مه فره زه یه ک بو دارگو به ری کرا و گوشت و گوشتاریکی زوریان وه ری خست. له گه ل ئه وانه شدا نیکولا خو ی به

70- Ermolov

71- Velyaminov

دارپژهری پلانی له نیو بردنی به ره به ره ی لیږه وار و فه وتاندنی مه زرا
 و باخ و کانی و ناوی خه لکی قه فقا ز ده زانی. ده یگوت باوه پری کردووه
 که خو ی دارپژهری ئه و پلانه ی برینی دارستان و فه وتاندنی
 سه رچاوه ی بژیوی خه لک بووه، چونکه پیو یستی به وه بوو بو ئه وه ی
 ئه و راستیه له بیر خو ی به ریته وه که بوچی جیبه جی کردنی پلانی
 1845 که راست به پیچه وانه ی ئه م پلانه بوو و ئه و زوری پیدا گری
 له سه ر کرد بوو؟ به لام له گه ل ئه وه شدا ئه و پلانه ی دیکه شی
 نه ده شارده وه و شانازی به پلانه که ی 1848 یشه وه ده کرد. هه ر ئه و
 جوړه ی که شانازی به پلانی برین و فه وتاندنه که وه ده کرد. له
 حالیکدا که هه مووان ده یانزانی ئه و دوو پلانه زور جیاواز و ته نانه ت
 زوریش دژی یه کن. ته شیرییسی و ماستاو چییتی ده ورو به ریبه کانی
 وه هیان چه واشه کرد بوو دژوازیی کار و کرده وه کانی خو ی
 نه ده دی. هه موو راستیه کان و به لگه مه نتیقیه کان و دیارده
 ساکاره کان نه ده بوونه هو ی ئه وه ی به خو دا بیته وه و له ناسازگاریه
 وتاری و رهفتاری و کرداریه کانی خو ی تیگیات. دلنیا بوو که
 فه رمانه کانی ئه و، هه ر چه ندهش بی مانا و زالمانه و دژوازیی بن،
 ئه و په ری دادگه ری و زانیاری و تیگه یشتوو ییان پیوه یه و هه لبه ت
 ته نیا هو کاریشی ئه وه بوو که ئه م فه رمانانه ئه و ده ریده کات.
 برپاره که شی له مه ر ئه و پووداوه خو یندکاریه ی زانکو ی پزشکیه وه
 یه کیک له و برپارانه بوو.

مه سه له کهش به و شیوه یه بوو که خو یندکاریک دوو جار له
 تاقیکاریدا ده رنه چو بوو؛ بو سیه مین جار له تاقیکاریدا به شداریی
 کردبوو، به لام ئه مجاره شیان ماموستا قه بوولی نه کردبوو.
 خو یندکاره که رقی هه ستا بوو و به چه قو ی قه له متراش هیرشی

کردبوو سەر مامۆستا و لە چەند جێوہ پووک و پێست برینداری کردبوو.

نیکولا پرسیی: «ناوی چی بوو؟»

«بژۆفسکی»^{۷۲}

«پۆلۆنیاییه؟»

«باوباپیرانی پۆلۆنیایی بوون، بەلام خۆی کاتۆلیکه.»

تیزار نیوچاوانی گرژ کرد. ئەوەندەى توانیبوو پۆلۆنیاییهکانى ئازار دابوو و دەرەق بە خەلکی ئەو ولاتە ستەمی نواندبوو، بۆ پاکانەش بە خۆی سەلماندبوو کە تەواوی پۆلۆنیاییهکان بەدزات و خاپینۆکن. بەو رادەیه کە زولمی لیکردبوون رقی لێیان بوو. چاوی نووقاند، سەری داخست و گوتی: «تۆزى پراوەستە و پەلە مەکه.»

چیرنیشۆف کە یەكەم جار نەبوو نیکۆلای لەو حالەتەدا دەدی، تیگەیشت کە ئیمپراتۆر دەیههوی بریاریک بدا و بۆ بریاردانەكەش دەبى بىر و هزرى چربكاتەوه بۆ ئەوهى باشتىن بریار، وەك بانگىكى دەروونى پىی ئیلهام بكرى. بىرى دەكردهوه چ فەرمانىك دەربكات كە رق و نەفرەتى خۆی لە پۆلۆنیاییهکان پيشان بدات و داخى دلای خۆی بە ئەوان بریژى. بەم شیوهیه ئیلهامەكەى بۆ هات؛ راپۆرتەكەى هەلگرت و لە پەراویزەكەیدا بە خەتیکى درشت و بە لانیکەم سى هەلەوه، ئاواى نووسى: «سزای مەرگ بۆ ئەو شیاوه. بەلام شوكر بۆ خودا سزای لە سىدارەدانمان لابردووه و نامانەهوى جارێكى تر ئەو یاسایه و سزای مردن جى بکەوێتەوه. هەزار پیاو هەر کام دوازدە قەمچى لێدن بۆ ئەوهى تەممى بى.» وازۆیهكى

زۆر گورهشى له ژیرهكهی دا. نیکولا زۆر باش دهیزانی تامل کردنی دوازدە ههزار زهبرى قهمچی، ئەویش به قهمچی دهولهتی، یانی مه‌رگی هه‌تمی له ژیر ئەشکه‌نجه‌دا - سته‌میکی له‌پاده به‌ده‌ر و بی هۆ. پینج هه‌زار زهبرى قه‌مچی به هیزترین و پۆلایینترین پیاو به‌رگهی ناگرئ. به‌لام زۆری چیژ له‌و سته‌مه‌گه‌وره و دل‌په‌قانه‌یه وه‌رده‌گرت؛ دل‌یشی به‌وه خۆش بوو که سزای کوشتنی یاساغ کردوه. دواى واژو کردنی فه‌رمانه‌که‌ی، دایه ده‌ستی چیرنیشۆف و گوتی: «فه‌رموو؛ بیخوینه‌وه.»

چیرنیشۆف خویندییه‌وه و به نیشانه‌ی سه‌رسام بوون به‌و ب‌پاره‌هه‌کیمانه‌یه سه‌ری دانه‌واند. نیکولای گوتیشی: «فه‌رمان به‌ده‌ن هه‌موو خویندکارانی زانکۆ له کاتی به‌پ‌یوه‌بردنی حوکمه‌که‌دا له گۆرپه‌پانی ر‌یژه ئاماده‌بن.» له دل‌ی خۆیدا بیری کرده‌وه که زۆر به سوود ده‌بی بو‌یان. «بۆ هه‌میشه بیری شو‌رش له م‌یشکیان ده‌رده‌هاویم و به‌ب‌ری ده‌که‌م.»

ده‌ستوو‌ر ناهه‌رموون چ وه‌لامیک به‌ قۆرۆنتسۆف به‌ده‌مه‌وه؟» «فه‌رمانی ب‌رینی دارستان و له نیو‌بردنی مه‌زرا و کیلگه‌کان ج‌یه‌ج‌ی ب‌که‌ن. مه‌هیلن خۆراک و ب‌ژیو ب‌گاته چ‌یچ‌ینییه‌کان. ه‌یرش ب‌که‌نه سه‌ریان و ته‌فروتوونایان ب‌که‌ن.» چیرنیشۆف پرسیی: «ئهی له مه‌ر حاجی مراد چی ده‌ستوو‌ر ده‌فه‌رموون؟»

«مه‌گین قۆرۆنتسۆف نه‌ینووسیه‌وه ده‌یه‌ه‌وئ له قه‌فهاز که‌لکی لیوه‌رگرئ و ب‌یکاته گرکانی ئاوری ب‌راکوژی؟»

چیرنیشۆف که چاوی له چاوی نیکولا نه‌ده‌کرد گوتی: «پیتان وانیه‌ئه‌وه کاریکی مه‌ترسیدار بی؟ من به‌شبه‌حالی خۆم ده‌ترسم و

زۆرىش نىگەرەنم؛ شازادە قۇرۇنتسۇف ھىندى جارى مەترسىدار دەكات و بە پارىزەوہ ھەلسوكەوت ناكات.»

نىكۇلا كە بۇى دەرکەوتبوو چىرنىشۇف دەخوازى راپۇرتەكەى قۇرۇنتسۇف بى كەلك و خراب بنوئى لى پىرسى: «بىرورپاى تۇ چىيە؟»

«گەرەم پىم وايە ئەگەر ئەو بۇ ئاسىيائى ناوەرپاست دووربخەينەوہ كارىكى بەچىيە و تووشى دلەراوكىش نابىن.»
نىكۇلاى بە تىتال و تەوسەبزەيەكەوہ گوتى: «ئەوہ بىرورپاى جەنابتانە، بەلام من وا بىر ناكەمەوہ. فەرمان بدەن بە پىي وىست و فەرمانى قۇرۇنتسۇف بجولئىنەوہ.»

چىرنىشۇف ھەستا سەر پى و گوتى: «بەلى فەرمانتە گەرەم! دەستى بە سىنگىيەوہ گرت و بە كىرئوشەوہ چوودەدرى. دۇلگارووكىش دەست لە سەر سىنگ و بە كىرئوشەوہ چوودەدرى. لەو ماوہيەدا تەنيا چەند وشە سەبارەت بە جوولانەوہى يەكەكان (لە وەلامى نىكۇلادا) باس كرا.

نىكۇلا دواى رۇيشتى چىرنىشۇف، بابىكۇف، پارىزگارى وىلايەتى رۇژئاواى بانگ كىردە ژوورى. دواى رەزايەت دەربرىن بۇ چالاكىيەكانى بابىكۇف دژ بەو گوندنىشانەى كە مەزەبى ئۇرتودۇكسىيان قەبوول نەكردبوو، فەرمانى دا تەواوى لادىنەكان بدرىن بە دادگاي نىزامى . ماناكەشى ئەوہ بوو كە ھەموويان بە توندترىن شىوہ سزا بدرىن. ھەر وەھا فەرمانى پىدا سەرنوسەرى ئەو رۇژنامەيەى كە نووسىبووى چەند ھەزار وەرزىريان بۇ بىگارى بردووہ بۇ ملكەكانى پاشايەتى، ناچارى بكەن وەك سەرباز لە ئەرتەشدا خزمەت بكات.

نیکولا گوتی: «بۆیه ئه‌و فه‌رمانانه ده‌رده‌که‌م چونکه به پێویستی ده‌زانم. هه‌ر بۆیه پاشگه‌ز بوونه‌وه و که‌م کردنه‌وه‌ی نییه.»

بابیکۆف ئاگاداری ئه‌و سته‌مه‌ بوو که له سه‌ر نه‌گۆرینی مه‌زه‌هب له گوندنشینه‌کان ده‌کرا. هه‌ر وه‌ها بردنی گوندنشینه‌کان بۆ کاری زۆره‌ملی له ملکه‌کانی پاشایه‌تی، به‌لام نه‌ده‌کرا دژایه‌تی له‌گه‌ڵ فه‌رمانی ئیمپراتۆر بکات. دژایه‌تی کردن له‌گه‌ڵ ئیمپراتۆر به‌ مانای له ده‌ست دانی په‌وپایه‌ به‌رزه‌که‌ی بوو که دوا‌ی چل سال خزمه‌ت و تیکۆشان له ریزی ئه‌رته‌شدا به ده‌ستی هینابوو، ئیستا که‌لکی لێوه‌رده‌گرت. هه‌ر بۆیه به شێوه‌یه‌کی مه‌راییکارانه سه‌ری دانه‌واند بۆ ئه‌وه‌ی نیشان بدات که فه‌رمانی زالمانه و گه‌وجانه و ویستی ناپاک و ده‌سه‌لاتدارانه‌ی تیزار به‌رپۆه ده‌بات.

دوا‌ی به‌رپی کردنی بابیکۆف، نیکولا وه‌ک که‌سیک که ئه‌رکی خۆی به‌ باشترین شێوه ئه‌نجام دابی خۆی با‌دا و رۆیشت. پاشان چاویکی له کاتژمیره‌که‌ی کرد و چوو خۆی بۆ رێوه‌په‌سه‌مه‌که ئاماده بکات. یونیفۆرمیکی سه‌رشانه‌داری له به‌ر کرد و نیشانه و قردیله‌کانی به‌ سینگی‌دا هه‌لواسی. پاشان چوو بۆ ته‌لاری میوانداری که زیاتر له سه‌د که‌س ژن و پیاو - پیاوه‌کان به یونیفۆرمه‌وه و ژنه‌کانیش به کراسی درێژ و پێسیری ئاوه‌لاوه - پاره‌ستا بوون و چاوه‌روانی؛ ئه‌و بوون. کاتیک به‌ چاوی لێل و سینگی ده‌رپه‌ریو و زگی هه‌لمه‌ساوه‌وه گه‌یشه‌ ته‌لاره‌که و ئاماده بووانی دی به‌ چاوی ترس تیزاو و به شێوه‌یه‌کی ریا‌بازانه‌وه چاویان تێپه‌ریوه، زیاتر له هه‌موو کاتی هه‌ستی به سه‌رکه‌وتن ده‌کرد. کاتیک چاوی به‌ که‌سیک ده‌که‌وت که ناوه‌که‌ی ده‌زانی و ده‌یزانی کێیه، راده‌وه‌ستا، به‌ رووسی و فه‌ره‌نسی هیندیک

له گه‌لی د‌دوا و به چاویکی ساردوسر گوی بی و ته و پرسیاره‌کانیان راده‌گرت.

دوای ئه‌وهی هه‌مووان، پیروژ بااییان لی‌کرد، به‌رهو کلیسا وه‌ریکه‌وت. له شوینیک که خواوه‌ند وه‌ک هه‌موو خه‌لکی تر له زمانی خزمه‌تکاره‌کانییه‌وه . قه‌شه‌کان . پیروژبایی له نیکولا کرد. له‌گه‌ل ئه‌وهی له وه‌موو پیروژبایی و پیا‌ه‌ل‌دانه ماندوو بو‌بوو، چونکه خوی به شایانی ئه‌وه ده‌زانی، قه‌بوولی کرد. دیاره ئاسایش و به‌خته‌وه‌ریی هه‌موو دنیا به هوی بوونی ئه‌وه‌وه بوو. هه‌مووانیش ئه‌ویان به پشتیوانی خویان ده‌زانی! سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش که ماندوو بو‌بوو نه‌یده‌توانی چاوپوشی له و جیهانه بکات که پیویستی به ئه‌و بوو.

له کوتایی ریوه‌ره‌سمه ئایینییه‌که‌دا، که ئوسقوف به جلو‌به‌رگی شکودار و سه‌ر و پرووی رازاوه‌وه، له‌گه‌ل ئاوازی شکومه‌ندی گوروپی کومیژان ده‌ستی کرد به چرینی ئاوازی «سالیانی سال»، نیکولا چاویکی له ده‌وربه‌ری خوی کرد. له پر چاوی به نیلیدوفا و شان و مله جوانه‌که‌ی که‌وت که له پال په‌نجه‌ره‌که‌دا راوه‌ستا‌بوو و دلنیا بوو که ئه‌م کچه له چاو کچه‌که‌ی دویشه‌و زور جوانتر و دل‌رفیتتره. دوای به ئه‌نجام گه‌یاندنی ریوه‌ره‌سمی ئایینی چوو بو‌لای بنه‌ماله‌که‌ی و چه‌ند خوله‌کیک له‌گه‌ل من‌داله‌کانی به گالته‌وگه‌پ و یاری کردن رایبوارد. پاشان له هیرمیتاژ^{۷۳} تیپه‌ری و چوو چاوی به وه‌زیری ده‌ربار فالکونسکی^{۷۴} بکه‌وی و هیندیک فرمان ده‌ربکات؛ یه‌کیک له فه‌رمانه‌کانی ئه‌وه بوو که له کوی خه‌رجه تاییه‌ته‌کان،

73- Hermitage

74- Valkonski

مووچەيەكى سالانە بۆ دايكى كچەكەى دويشەو بېرەنەو. لەويشەو وەك ھەميشە رۆيشت بۆ سواركارى.

نانى نيوهرۆى لە تەلارى پۆمپين خوارد. جگە لە مندالەكانى نيكولا، ميخاييل بالويزى پرۆس و ياوهرى شاي پرۆسيس لەوى بوون و شانازيان بەو ديدار و ھاوړيەتتياو دەکرد.

كاتيک بارون ليون و بالويزى پرۆس چاوهروانى ئيمپراتور و شاژنيان دەكيشا، سەبارەت بە ھەوالە ناخۆشەكان كە لە پۆلونياو دەگەيشتن، وتوويزىكى سەرنجراكيش لە نيوانياندا دەستى پيكرد:

«پۆلونيا و قەفقاز دوو برينى قوولن بە جەستەى رپوسياو. لە ھەر كام لەو دوو ناوچەيە، لانىكەم سەد ھەزار سەرباز پيويستە.»
بالويزى پرۆس واى نواند كە سەرى سوورپماو و گوتى: «گوتت پۆلونيا؟»

«بەلى، ئەو يەككە لە شاكارەكانى ميټيرنيخ^{۷۵} بوو كە ئەو دەرە سەريەى بۆ ئيمە بەجئەشت.»

ليردا بوو كە شاژن بە سەر لەقاندن و بزەيەكى ساردەو ھاتە ژوورى و ئيمپراتور بە دوايدا. لە كاتى خواردنى نانى نيوهرۆدا، ئيمپراتور ھەوالى خۆبەدەستەو ھەدانى حاجى مرادى راگەياند و گوتى شەرى قەفقاز بەم زووانە كۆتايى پى دى، ئەويش بە ھوى ئەو پلانەو بوو كە بۆ برينى دارستانەكان و لە نيو بردنى كشتوكال و بيناكردى رادەيەكى زور مۆلگە و سەربازخانەى چكۆلە دامرشتوو.

بالويز و ياوهرەكەى لە بنەو چاويكيان لە يەكتر كرد. ھەر ئەو رۆژە سەر لە بەيانى سەبارەت بە لاوازيى رۆحى نيكولا و

خۇھەلكىشەننى . كە خۇي بە پلان دارىژىكى مەزن دەزانى . قسەيان كىردىبوو. بالۆيز بە گەرمى باسى ئەو پلان و چالاككىيەى كىرد و گوتى دارشتنى ئەو پلانى و جىبەجى كىردنى نىشانەى مدىرىكى و بلىمەت بوونى پلان دارىژىكى مەزنى وەك نىكۆلايە.

دوای خواردن فراوین نىكۆلا چوو بو بالە. نىزىكەى سەد ژنى نىوەرپووت بە كراسى تەنكەوۋە سەمايان دەكىرد. يەكىان سەرنجى نىكۆلاى راکىشا. فەرمانى بە بەرپىرسى با دا لە لایەن ئەوۋە ئەنگۋستىلەيەكى ئەلماس بەن بەو خاتوونە.

پۆژى دوایى چىرنىشۆف بو پىشكەش كىردنى راپۆرت و بەجى هىنانى ئەرك و خىزمەتى خۇي هات بو دىدارى تىزار، نىكۆلا دىسان پىداگرى كىرد كە چىرنىشۆف فەرمانەكانى بە قۇرۇنتسۆف راکەيىنى. فەرمانى پىدا ئىستا كە حاجى مراد خۇي بە دەستەوۋە داو، زىاتر لە پىشوو بە چالاكى و ئوپەراسىون و جىبەجى كىردنى پلانىكانى ئەو تەنگ بە چىچىنىيەكان ھەلچىن و بە چۆكىاندا بىنن.

چىرنىشۆف ئەو فەرمانانەى بو قۇرۇنتسۆف نووسى و دىسان تەتەرىك دوای گۆرپىنى چەندىن ئەسپ و ماندوو كىردنى عارەبانەچىبەكان گەيشتە تىلىس.

شازده

به فرمانی نیکولا، دهسته و به جی و له ریکه وتی ژانویه 1852دا هیرش کرایه سهر چیچینییه کان. مه فرزه یه کی پیکهاتوو له چوار لیوای پیاده و دوو مه فرزه ی کازاخ و ههشت عه راده توپ به ره و ناوچه که وه ری که وتن. هیزه کان به که ناری جاده دا درویشته پیشی. له هر دوو به ری جاده که دوو ریز تیره ندازی موئه نگیوی جزمه له پی و که لپوس له بهر به کلای دریژوکه وه چه که له شان و به فیشه کلگی راست و چه په وه به سواری و به پیاده به ره و شوینی مه به ست وه ری که وتن.

کاتی وه ری که وتن، له و ناوچانه ی که له ژیر فرمان و دهسه لاتی دوژمندا بون، ئاساییه سه ربازه کان هه تا شوینی مه به ست زمانیان نه ده گه را. هیندی جار ته قوکتی تایه ی عه راده توپیک که له جوگه یه که ده په ریبه وه و پر مه و حیله ی ئه سپیک ده هات که نه یده زانی فرمانی بیده نگی راگه یه ندراره. جاروباریش هاواری تووره و توسنی فرمانده ری که ده هاته گوئی که ده نگی ژیردهسته کانی دها و داوای لیده کردن سه ربازه کان نه زور له یه که دوور که ونه وه و نه زوریش نزیک ببه وه بو ئه وه ی ریزه که یان ریکوپیک بی. ته نیا جاریک بیده نگیه که شکا، ئه ویش کاتیک بو که مامزیک بی به رزگ سپی و پشت خو له میشین له نیو چه ند ده وه نی توودرک ده ره ری و کارمامزیک هاوهرنگی خو ی به دواوه بو. ئه و ئازله جوان و جریپانه کاتیک خو یان ویک ده هینایه وه و بازیان دها وها له ریزی سه ربازه کان نزیک ده بوونه وه، سه ربازه کانیان خستبووه پیکه نین و

قربو و به سهرنیزه وه ده که وتنه داویان و دهیانویست بیانگرن. به لام مامز و به چکه که ی به لایه کی دیکه دا تییان ته قاند و به نیو ریزی ته ک تیره ندازه کاند تپه پین. چهند سهر بازی سواره و سه گه کانی گوردان دم له سهر پشت و ده دوویان که وتن. به لام مامزه کان وه ک تیسکه ی تفهنگ دهر په رین و دور که وتنه وه.

هیشتا زستان بوو. نژیک نیوهرؤ، مه فرزه که سی میل پښگان بریوو. به یانی زو وهریکه وتبوون. ئیستا خور به ته شقی ئاسمانه وه تیشکی دهباران و هه مووان جه سته یان گهرم داهاتبوو. پښنگی خور له سهرنیزه و پروکاری برنجی توپ هاویژکانی دها و تروسکه و بریقه یان چاوی نازار دها. مه فرزه که له چومیکي پروناک و زوالل تپه ریبوو. گه شتتوونه کیلگه ی شیوکراو و میرگ و پاوان و شیو و دولی پر دار و دوهن؛ له ولاتره وه گردیکی رازوی به دار و بنچک داپوشرابوو و رهش ده چوره، له ولای ئه ویشه وه شاخ و لووتک سپی و به فرپوشه کان وه که ئه لماس له ژیر پښنگی خوردا دهره و شان ه وه. ئه فسه ریکی بالابه رز و قه لافه ت ریکوپیک به ناوی بووتلیر^۶، به که رکه یه کی رهش و کلایکی دریژوکه وه بوو بووه پیشه نگی مه فرزه ی پینجه م و تفهنگه که ی نابووه سهرشانی. ناخی لیورپژ بوو له ههستی شیرینی ژیان و ترسی مهرگ و هزی شه ر و تیکه ه لچوون. ههستی ده کرد به شیک له و سروشته به رین و به ربلاوه یه و وزه یه کی تاک و نادیار هه لیده سوورپینی دووه م جار بوو که له ئوپه راسیوندا به شداریی ده کرد. نه ک هیچ باکیکی له گولله و ته قه و ویزه نه بوو، به لکوو سهری هه لدینا و به پرویه کی خوش و

دهم به پیکه نینه وه چاوی له هاوکاران و سهربازهکانی دهکرد و به دهنگیکی هیدی و نهرم سهبارت به مهسهلهی جورا و جورا دهدوا.

ریزی سهربازهکان له جادهی سهرهکی کلابوون و چوونه سهه ریگایهکی باریک و خاکی که به نیو کیلگهیهکی گهنهشامیدا تیدهپهپی. خهریک بوون له دارستانهکه نزیک ببنهوه ویزهه شوومی گوللهیهک هات و مهعلووم نهبوو له کام لاهه تهقهیان کردووه و گوللهکه به ویزهویز به نیوان عارهبانهی تفاق و کهلوپهلهکانیاندا تیپهپی و له قهراغ ریگاکه له زهوی درا.

بووتلیز به بزیهکهوه رووی له هاوریکهی کرد که لهگه لیدا پیاسهه دهکرد و گوتی: «دهستی پیکرد.»

ههرواش بوو. دوا ویزهه گوللهکه، دهستهیهک سواری چیچینی ئالا به دهست له ژیر سییهری دارهکان هاتته دهری. له نیو پۆلی سوارهکاندا، ئالایهکی سهوزی گهوره وهبهه چاو دهکهوت. ملازمیکی خاوهن نهزموون و چاوتیز هات بو لای بووتلیزی زلکویر و گوتی پیموایه دهبی شامل خوی لهوی بی. سواره چیچینییهکان له گردهکه هاتته خواری و له لای دهسته راستی ریگاکه و له بهرزترین شوینی زال به سهه مهفرهزهکهدا جیگیر بوون. ژینرالیکی وردیله به کهرکهیهکی رهش و کلاویکی دریزوکهوه و به سواری نهسپیک، به ویرغه کردن هاته پیشی و له دهستهکهی بووتلیز نزیک بووه و فرمانی پیدان بهرهو لای راست برونه پیشی و لهگه ل نهو سوارانه بهره و رووبن که دههاتته خواری. بووتلیز به خیرایی هیزهکانی بهرهو نهو لایه برد که فرمانی پیدرابوو، به لام بهه لهوهی بگاته دو لهکه له پشت سهرییهوه گرمهه دوو گولله توپ هات. ئاوپری دایهوه. دوو باقه دووکهلی خو له میشین له لوولهی دوو توپ هاویژهکه

دهاته دهري و وهك ههور سهر دۆلهكهي تهني. سواراني چيانشين، كه ويدهچوو چاوهپرواني ئهوه نهبووه لهگهلهگهله توپ هاويژ بهرهو رووبن، پاشهكشيان كرد. هيزهكاني بووتليز تهقهيان ليكردن. بۆني بارووت ههموو دۆلهكهي داگرتبوو. چيانشينهكان به پهله پاشهكشيان كرد و به قوونهشهر له دۆليكي تر تپهپرين و گهيشته گرديكي ديكه. هيزهكاني بووتليز چيانشينهكانيان رتهاند و له دۆليكي تر دا گهيشته گونديك.

بووتليز و سهربازهكاني و به دواي كازاخهكاندا چوونه نيو گوندهكه و ديتيان چۆلوهۆله. فهرمانيان به سهربازهكان دا مهزرا و گيشه و مالهكان ئاور تپهبردهن. بۆني دووكهله و بۆكرووز ئاسماني گوندهكهي تهني. له نيو ئه و چهره دووكهله دا سهربازهكان له مال و كۆلانان وهربوون. ئهوهي دوزيبانهوه هينايانه دهري. بهر له ههموو شتيك ئه و مريشك و كهلهشيرانهيان به گولله پيكا كه گوندنشينهكان فريا نهكوتبوون لهگهله خويان بيانبهن. ئهفسهرهكان دوور له گونده ئاور تپهبراووهكه دانيشتن و دهستيان كرد به خواردن و خواردنهوه. ملازميك له سهر تهخته داريك شانهيكه ههنگونبي بو هينان. چيچينييهكان له هيچ كوئ ديار نهبوون. فهرماني گهپانهوه راگهيهندرا. سهربازهكان له دهرهوهي گوندهكه ريزيان بهست. بووتليز يهكيك له وهفسهرايه بوو كه دوبه دواي هيزهكان دهرويشت. لهگهله وهرپيكه و تنيان چيچينييهكان پهيدا بوون. وه دووي سهربازهكان كه وتن و تهقهيان لي دهكردن. بهلام كه گهيشته دهشتاي دهستيان له شوين گرتن و تهقه كردن ههلهدگرت.

دواي تپهپرين له و چۆمهي كه بهياني لبي پهريبوونهوه، سهربازهكان به ميترگ و مهزراكاندا بلاو بوونهوه و گورانيبيژاني هه

دوو دهسته که هاتنه پیشی و دهستیان کرد به خویندنی سرود و گورانی.

سهربازدهکان سرودیان دهچری. ئەسپهکهی بووتلیز به ههوای سروده که ههنگای هه‌لدینایه وه. تریزورکا^{۷۷}، سه‌گه کولکنه‌کهی سه‌ریازخانه، له پیشه وه هه‌لدهات و کلکی له سه‌ر پشتی قانگله کردبوو. دهنگوت ئەویش وهک فه‌رمانده‌ر به‌رپرسایه‌تی هیزه‌کانی له ئەستویه. بووتلیز به نه‌شه و که‌یف ساز و ئارام بوو. ئەو پیی وابوو شه‌ر یانی چون به‌ره‌وپی‌ری مه‌ترسی و گیان له ده‌ست دان؛ مه‌رگی‌ک که ده‌بووه هوی پاداش و پیزی هاوقه‌تاره‌کانی لی‌ره و له پووسیا. ئەوه‌ش جیی سه‌ر سوورمان بوو که له خه‌یالی ئەودا هه‌یج کات لایه‌نه‌کانی دیکه‌ی شه‌ر خویان نه‌ده‌نواند؛ یانی ئەو گرینگی به کوژران و بریندار بوونی سه‌رباز و ئەفسه‌ره‌کانی و چیان‌شینه‌کان نه‌ده‌دا. بۆ ئەوه‌ی خه‌یالی شاعیرانه و ناراسته‌قیننه‌ی خوی بۆ جه‌نگ له ده‌ست نه‌دات، بی ئیختیار خوی له بینینی کوژراو و برینداره‌کان ده‌دزییه‌وه. ئەو رۆژه سی که‌س کوژرا بوون و دوازه که‌س‌یش بریندار بوو بوون. به‌لام کاتیک به لایاندا تی‌په‌رین بووتلیز پووی وه‌رگی‌را و نه‌یویست چاوی پیان بکه‌وئ. نه پاره‌ستا و نه‌چاوی له تهرمه‌کان کرد. ته‌نیا بارودۆخی سه‌یر و مؤم شکلی ده‌ستی کوژراویکی دیتبوو که په‌له خوینیکی ره‌شی پیوه مه‌یبوو.

عه‌مید پیی گوت: «هاورپی به‌ریزا! ژبانی ئیره له‌گه‌ل پترزبورگ جیاوازه. له‌وئ ته‌نیا مه‌شق و به‌راست و به‌چه‌پ و وریابن هه‌یه، به‌لام لی‌ره خوی و مه‌رگ و گولله هه‌یه. ئیمه‌ش ئه‌رکی خومان به

جی هیناوه و ئیستا دهگه پینهوه بو مالن. ماشا که یکمان بو دینن و پاشان ناشی خووش و به تامی که له رم له بهر دهممان داده نی. به وه ده لاین ژیان!» دواى ئه وه له گه ل سروودی سه ربازه کان هاوده نگ بوو. با سريوه ی نه ده هات. هه وا هینده تازه و ساف و سامال بوو، گرد و کپوه به فر گرتوو ده کان له دووره وه به جوانی ده بیندران. له گه ل دهنگی سروودی سه ربازه کان خر مه ی پوستان و ته قو کو تی توپ هاو یژ ده کان ده هات و له و دو له دا ئاو یته ده بوون. سروودیک که له ده سته که ی بوو تلیردا ده یانچری یه کییک له خویندکارانی زانکو ی ئه فسه ران ئاوازه که ی دانا بوو و به هه وایه کی شاد و تایبه تی سه ما، کو تایی پی ده هات.

بوو تلیر له گه ل عه مید پترو ف، هه نگاوی ده نا که ئه فسه ریکی له خو ی پله به رزتر بوو و پیکه وه له مالن کدا ده ژیان. پیی وابوو ناتوانی شوکرانه بژی بئ که له گاردی سه له نه ته تی ها تو ته ده ری و چو ته ریزی سو پای شه رگه ی قه فقا زه وه. هوی سه ره کیی گو رینی شوینی خزمه ته که شی ئه وه بوو هه رچی هه یبوو له قوماردا دو راند بووی. ده ترسا نه توانی واز له قومار بیئی و ئیتر هیچیشی نه بوو بیدو رینی. ئیستا بارودوخه که به ته وای گو را بوو و چیژی له م جو ره ژیا نه پر ئازایه تی و به جه رگانه یه وه رده گرت و هه سته به به خته وه ری ده کرد. له بیرى نه مابوو مایه پووچ بووه و ئه فسه رانی بویر و پو حسووک و هه میشه مه ست و عه مید پترو ف خو ی، هینده شیرین و له دل وه نزیکیان ده نواند که هیندی جار پیی وابوو ئه م هه موو خو شیه ده بی خه ون و خه یال بی و ئه و هیشتا له پتر زبو رگه و له ژووری پر له دوو که لی جگه ردها چاوی له په ره کان بریوه و خه ریکی قومار کرده و رقی په قیبه که ی، دلی داگرتوو و به هوی ژانه سه ریکی قورسه وه

سەرى پىچاۋە. باۋەرى نەدەكرد لە ناۋچەيەكى پىشكۆى قەققازە و لەگەل ھاوسەنگەر و ھاوقەتارە بەجەرگەكانى دانىشتووہ.

عەمىد لەگەل كچى خرمەتكارىكى سەربازخانە، كە پىشتەر ناوى ماشا بوو و ئىستا ناوىكى خانەدانانەى لە خۆى نابوو و بە ماریا دىمىترى يۇقنا بانگيان دەكرد، وەك ژن و مىرد پىكەوہ دەژيان. ماریا ژنىكى كەزىە زىرپىن و خوين شىرىن و شوخوشەنگ بوو، زگى نەدەكرد. سى سالى تەمەن بوو. رابردوى ھەر چۆنىك بوو، ئىستا ھاوپى وەفادارى عەمىد بوو، وەك پەرستارىكى دلسۆزىش خزمەتى دەكرد «ھەلبەت عەمىدەش پىۋىستى بە پەرستارىكى دلسۆز ھەبوو، چونكە زۆربەى كات مەشرووبى دەخواردوہ و ھىندە سەرخۆش دەبوو ھۆش و ئىختىارى لانەدەما.

كاتىك گەيشتنە سەربازخانە ھەموو شتىك بەو شىۋەيە بوو كە عەمىد پىشەبىنى كىردبوو. ماریا دمتىرى يۇقنا^{۷۸} شىۋىكى خۆش و بەتامى بۆئەو و بووتلىر و دوو ئەفسەرى تر لىنابوو كە بانگەپىشتن كرابوون. عەمىد ھىندەى خوارد و خواردوہ ئىتر نەيدەتوانى قسە بكات. ھەر بۆيە ھەستا و رۆيشت بۆ ژوورەكەى خۆى.

بووتلىرىش زياتر لە ھەدى خۆى خواردبوويەوہ. كاتىك چوو بۆ ژوورەكەى خۆى ھەستى بە شەكەتییەكى خۆش و چىژبەخش كىرد. بە بى تاقەتییەوہ جەكانى داكەند و لە سەر قەرەۋىلەكەى خۆى راکىشا و خەۋىكى قورس و شىرىن داىگرت.

حه فده

گونده خاپوور كراوه كه، ئه و گونده بوو كه حاجى مراد شهوى پيش خۇبه دهسته وه دانه كهى له وى مابووه. سادو و بنه ماله كهى پيش ئه وهى هيزه كانى روىس بگه نه گونده كه هه لاتبوون و خويان دهرباز كرد بوو. كاتيك گه رايه وه ديتى ماله كهيان روىخاندووه، سه ربانى ماله كهى له به ريهك هه لوه شاوه و ده رگا و په نجه ره و ده ستهك و ئالودارى ميچى خانووه كهى هه مووى سووتيندراوه و بوته خو له ميش. هه وشه كهى پر بووه له پيسى و زبلوزال. تهرمى كورپه كهى، ئه و گه نجه چاورهش و جوانچا كه كهى به ديتنى حاجى مراد گه شا بووه و ترووسكهى شادى دهموچاوى داگرتبوو، له سه ر ئه سپيك بوو و به مه فره شبار به ره و مزگه وت ده يانه ينا. له پشته وه به سه ر نيزه ليياندا بوو و كوشتبوويان. ژنيكى مهند و له سه ره خو كه ئه و شه وه ميواندارى له حاجى مراد و ئيلدار كردبوو، له ژورسه رى تهرمى كورپه كهى دانىشتبوو. قزى ئالوزا بوو و هيندهى دهموچاوى خوى رنيبوو خوين به چه نه و رومه تيبه وه وشك بوو بووه. ده گريا و فرميسكى هه لده وه راند. سادو ده ستهى دابووه قولينگ و پيمه ره و له گه ل خزمه كانى چووبوو قه بر بوو كورپه كهى هه لكه نى. باوكه پيره كهى سادوش پالى به ديواره روىخوا وه كه وه دابوو به چه قو

چیلکه یه کی ده تاشی و به سهرسامییه وه چاوی له پروبه پرووی خوی بریبوو. تازه له شوینی پلووره ههنگه کانی گه رابوو. دوو خویان کا و گزره ی هه بوو، ئه ویشیان ئاور تیه ردابوو. داری قه یسی و به لالووکه کانشی که خوی چه قاندبوونی و تازه هاتبوونه بهر، شکاند بوویانن و ئاوریان تیه ردابوون. له وهش خراپتر هه موو پلووره ههنگه کانیان به ههنگوین و میشه کانه وه سووتاند بوو. زیړه ی مندال و گریان و هاواری دایکان و باره باری مه پ و بهرخ له برسانا، ئاویتته بووبوون و له و گونده سووتاو و خاپووره دا دهنگیان ده دایه وه. ئه و مندالانه ی فامیان کرد بووه به چاوی ترس تیزاو و دلّی پر و به کوله وه له گه وره کانیان ده روانی. دیار بوو ئاوی کانیاه که بیان رمووده کردووه بو ئه وه ی که لکی لی وهرنه گیری. مزگه وته که شیان پیس کردبوو و مه لا و مجیور خه ریکی خاوین کردنه وه ی بوون. ههستی چیچینییه کان، به گهنج و پیره وه، لپاولپ له رق و نه فره تیکی زور بوو. ئه و رق و نه فره ته به شیوه یه ک بوو که نه ته ده زانی چ ناویکی لی بنی، چونکه ئه وان ئه و رووسییه گلاوانه یان به مرؤف نه ده زانی که رقییان لیان بی. ئه و ههسته ی به هوی زولم و سته می ئه و درنده مرؤف ئاسایانه وه ناخیانی داگرتبوو، هینده به لایانه وه قیزه ون و دزیو بوو، دلّی ریک ده گوشین و وهک ویست و ئاره زووی له نیو بردنی مشک و کاکله میشان و گورگ به لایانه وه سروشتی ده نواند - چه شنی غه ریزه ی ژیان.

گوندنشینه کان، ته نیا دوو ریگیان له بهر بوو: یان له گوند بمیتنه وه و ئه وه ی له ماوه ی ژیاناندا به کاری بهرده وام و تاقه تپرووکین سازیان کردبوو و ئاوا بی به زه بییانه خاپوور کرابوو، سه ر له نوی دروست بکه نه وه و بیر له وه نه که نه وه که دیسان ئه و

به لایه یان به سهر دیتته وه. یان به پیچه وانه ی دین و ئیمانیا، کاریک
بکه ن که زۆر به لایانه وه ناخۆش و قیزه وه ن بیت، یانی خۆیان
ته سلیمی پووسه کان بکه ن. که یخودا و ریش سپییه کان کۆرئیکیان
پیکهینا، نوێژیان کرد و پاشان چهند نوینه ریان نارد بو لای شامیل
تابیت به هانایانه وه. دواى ئه وهش دهست به کار بوون تا گونده کاول
کراوه که یان سهر له نوێ نۆژهن و ئاوه دان بکه نه وه.

ههژده

پوژی دوايي، سهر له بهياني، بووتليز له دهرگاي دواوهي مالهكهي هاته دهري. دهويست بهر له خواردني ناشتا. كه ههميشه له گهل پتروڤ دهخوارد. پياسهيهك بكات و ههوايهكي تازه ههلمزئي. خوور تازه له پشت كيوه بهرزهكان هاتبووه دهري و تيريژهكهي له ديواره سبييهكاني دهسته راستي دابوو و چاوي وهشهواره دهخست. بهلام وهك ههميشه چاوليكردي گرده پر دار و دهوهنهكاني دهسته چهپ و هيئي ليئي لووتكه به بهفر داپوشراوهكان وهك ههور دهچون و دلگر و هيمنايهتي بهخش بوون.

بووتليز چاوي له كيوهكان كرد و ههناسهيهكي قوولي ههلكيشا. دلخوش بوو كه زيندووه و له شويينيكي ئاوا جوان و دلگر دهژي. بيري له ههوالهكاني پوژي رابردووي دهكردهوه و تيكههچوون و پاشهكشي كردنهكهي به دل بوو و ههستي به رهزايهت دهكرد. وهبيري هاتهوه ماريا چهنده به ميهرهبانبيهوه له گهليان بهرهوړوو بووبوو و بهتاييهت پريزيكي زوري بوو و دانابوو و به ديتني گهشابووه. پهلكه و كهزيه زيرينهكهي ماريا ديميتري يوقنا بهو بزه شيرين و پرشنگ هاويژهوه و به دهموچاوي سبي و ناسك و سهر كولمهي توزي شلهوه، بي ئيختيار سهرنجي بووتليزي گهنج و دلتهري راكيشابوو. هيندي جار پيي وابوو ماريا دلي بوئي

دهكوركينى، بهلام نهیدهويست خيانهت به هاوړئ پړوحسووک و دلپاکهکهى خووى بکات. لهوهى که پړيزى بوئو ژنه دادهنا و نهیدههيشت دلى گهرد بگرئ، ههستى به پهزايهت و سهربهزى دهکرد.

سهرقالىئو جوړه خيال و بيړوکانه بوو که خرمهى سمى چهند ئەسپ له رېگا خاکييهکهى رووبهروويهوه هات و هوداى خهيالکاني لئالوزاند. چهند سوار لهو لايهوه دههاتن. دوو سوار چاک له پيش دستهيهک کاذاخهوه دههاتن. يهکيان چهرکهسييهکى سپى لهبهردا و ميژهريکى گهورهى به سهروهو بوو. ئهوى دیکهشيان ئهفسهريکى رووسى بوو: پهشتاله و لووت قهلهنگى و چهند نيشانهى زيويى به سينگهوه بوو. پياوه ميژهر به سهرهکesh سوارى ئەسپه شپيهکى جوان بووبوو. يال و کلکى ئەسپهکه کالتر بوو، سهرى چکوئه و چاوهکانيشى گesh و پر ترووسکه بوون. ئەفسهري رووسى سوارى ئەسپکى گهوره و خوشرهو بووبوو. بووتليز که ئاشقى ئەسپ بوو لهپړوه هيز و توانايى و پهسهن بوونى ئەسپى يهکهمى بو دهرکهوت و راوهستا بوئوهى بزانيئو سوارانه کين.

ئەفسهرهکه لى پرسی: «ئهمه مالى ئەفسهري فرماندهيه؟» به زارواکهيدا ديار بوو به پهچهلهک بيانويه.

بووتليز لهوهلاميدا گوتى: «بهلى، مالى ئەفسهري فرماندهيه». له ئەفسهرهکه چووه پيشى و به ئاماژه لى پرسیئو کابرا ميژهر به سهره کتبه؟

«ئوه حاجى مراده. هاتوه له لاي ئەفسهري فرمانده

بمينيتهوه.»

بووتلیئر ئاگاداری خۆبه دهسته وه دانه که ی حاجی مراد بوو، به لام
چاوه پروانی ئەوه نه بوو لیڤه و له م سه ربازخانه بچوکه چاوی پیی
بکه وئ. حاجی مراد به چاویکی دۆستانه وه ته ماشای بووتلییری کرد.

بووتلیئر به زمانی تاتاری گوتی: «خوش گیلدی!»

حاجی مراد سه ری له قاند و گوتی: «ساغ ئۆل». پاشان ئەسپه که ی
بو لای بووتلیئر رادا. دهستی راداشت و خه رهنه که ی به دوو قامکیدا
شۆر بوو بوۆوه، لیی پرسی: «سه رۆک؟»

بووتلیئر وه لامی دایه وه: «نا. سه رۆک له وییه، ئیستا ده چم بانگی
ده که م.»

به قالد رمه کاند و سه ره که وت و ده رگا که ی کرده وه، به لام ئەو
ده رگایه ی که ماریا دیمتیری یۆقنا ده رگای میوانانی پییده گوت،
داخرابوو. ته نانه ت دوا ی ئەوه ی چه ند جاری له ده رگا که دا، هیچ
که س نه هات بیکاته وه. دیسان له ده رگا که ی دا، که دیتی ناکریتته وه، له
ده رگای دوا وه چو وه ژووری. بانگی خزمه تکاره که ی کرد به لام
ئه ویش وه لامی نه دایه وه. کاتی که هیچ کام له خزمه تکاره کانی به
ده نگییه وه نه هاتن، رۆیشت بو چیشته خانه که. ماریا به ده موچاوی
سووره له گه راپ و له چکه به سه ر و قۆلی هه لکرا وه وه باسکه سپی و
ناسکه که ی وه ده رخستبوو و خه ریکی هه ویر شیلان بوو بو شیرینی.
هه ویره که له ره نگی باسکی بوو.

بووتلیئر لیی پرسی: «خزمه تکاره کان له کوین؟»

«چوون بو شه راب خوار دنه وه. چکاریکت پییانه؟»

«بین ده رگای پییشه وه بکه نه وه. پۆلیک خه لک له کوستانه وه
هاتوون و له بهر ده رگای ده ره وه چاوه پروانن. حاجی مراد هاتووه.

ماريا ديميتري يوقنا به بيكه نينه وه گوتى: «ئەمەش يەككى تر له درۆكانتە؟ چلدرۆ!»

«نا، گالته ناکەم. له بەر هەيوانە که پراوەستاوه.»

«بەراستیتە؟»

«ئەى خۆ درۆ ناکەم. برۆ خۆت چاو ليکه.»

ماريا ديميتري يوقنا قولى دادايە وه. دەستىكى به سەر و قژيدا هينا بۆ ئەوهى دلنيا بى دەرزيله و قرديله كان ريكوپيكن يان نا و گوتى:

«كەوايه واباشتره بچم ئيفان ماتفيقيچ له خەو هەستينم.»

«نا خۆم دەچم.»

خزمەتکارە که به پەله هاته ژوورى و به بووتلير گوت:

«باندارنکوڤ برۆ زوو دەرگا که بکەوه.»

ماريا ديميتري يوقنا گوتى: «ئەوه باشتريه» ديسان چوو به لای

هەويرە که يه وه و دەستى کرد به گونتک گرتن.

عەميد ئيفان ماتفيقيچ که ئاگادار کرا حاجى مراد هاتوو ه بۆ

ماله کهى، چونکه زانيبووى گەيشتۆته گرۆزنيا، به وه هه واله تووشى

سەرسورمان نەبوو.

له سەر قەرەوييله کهى دانىشت. جگەرەيه کى داگيرساند. به دەنگى

بەرز گەرووى ساف کرد و له وهى که کار به دەستانى بالائە و

دەردەسەرييه يان به تووشه وه کردوو، دەستى کرد به پرته و بۆله و

له بەر خۆيه وه قسەى دەکرد.

که خۆى ئاماده کرد بچييت بۆ لای ميوانەکانى، داواى له

خزمەتکارە کهى کرد «دەوا»ى بۆ بينى. خزمەتکارە کهى دەيزانى

مەبهستى له دەوا «ڤودکا»يه. له پيوه چوو هينايى.

عەمىد لە گەل ئەوەى فۆدكاكهەى نا بەسەرىهەو گوتى: «هەيچ شتیک لە مەشرووبى تیکەل خراپتر نییە. دۆینی چۆرێکم خواردەو، ئیستاش سەرم ژان دەکا.» هەستا و چوو بۆ ژوورى میواندارى. بووتلیز حاجى مراد و ئەفسەرەكهەى هاوڕێی بردبوو بۆ ئەوێ. ئەفسەر، فەرمانەکانى فەرماندەى باڵی چەپى پى راگەیانند. فەرمانەكەش ئەو بوو كە ریز لە حاجى مراد بگرى و بە گەرمى میواندارى لى بکات، هەروەها بواریک برەخسینی و بە هۆى سیخوڕەکانەو پێوەندى بە بنەمالەكهەى حاجى مرادەو بگرى، بەلام هەيچ كات رینگە نەدات حاجى مراد بەبى تاقمیک كازاخى چاوەدێر بۆ شوینیک بچیت.

عەمىد دواى خویندەوەى فەرمانەکان چاویكى لە سەرتاپای حاجى مراد كرد و دیسان سەرنجى كاغەزەكهەى دایهەو. دواى چەند جار دووپات كردنەوەى ئەو كارە چاوى لە حاجى مراد برى و گوتى: «ياخچى، بەیگ، ياخچى (باشە، قوربان باشە.) با لێرە بمینیتەو. بەلام پى بلین من رینگەم پى نەدارو بەهێلم بە تەنیا بەملاو و بەو لادا بروات و دەبى گویرایەلى فەرمانەکان بم. باشە بووتلیز، تۆ پیت وایە كوئى بۆ نیشتهجى كردنى ئەو شیاو؟ نووسینگەكەت پى چۆنە؟» بووتلیز دەرڤەتى وەلام دانەوەى نەبوو. ماریا دیمیتى یۆقنا كە لە چیشخانەكەو هاتبوو و لە پال دەرگاكدە راوہستا بوو گوتى: «هەر ئێرە باشە. ژوورى میوان و ئەمبارەكە بۆ نیشتهجى بوونى دادەنێن. چونكە ئێرە بەر چاوترە و هەمیشە چاویان بە سەرىهەو دەبى.» بووتلیز گوتى: من قسەكهەى ماریا دیمیتى یۆقنا بە دلە و زۆر فیکریكى باشە.»

عەمید نۆچاوانی گرز کرد و گوتی: «ژنه که تو خو له و کارانه هه‌لمه‌قوتینه. ژنان نابێ خو له هه‌موو کاروباریک وهردهن.»

له‌و ماوه‌یه‌دا که سه‌رقالی دهمه‌ته‌قی بوون، حاجی مراد ده‌ستی له سه‌ر مشتووی خه‌نجه‌ره‌که‌ی دانابوو، بزه‌یه‌کیشی له سه‌ر لێبوو. به‌بێ تاقه‌تییه‌وه‌ مات و بێده‌نگ دانیشتبوو. گوتی: بۆ ئه‌و گرینگ نییه له کوێ نیشه‌جێ ده‌بێ. هیچ شتیکی نه‌ده‌ویست جگه له‌و شتانه‌ی سه‌ردار رێگه‌ی پێداوو، یانی پێوه‌ندی له‌گه‌ڵ چیانیشنان. که‌وایه ده‌ویست به‌ ئاسانی و به‌بێ کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ بتوانن چاویان پێی بکه‌وێ.

عەمید گوتی هه‌روا ده‌بێ. داوای له بووتلیز کرد تا ژووره‌کان ئاماده‌ ده‌که‌ن و خواردنی ساز ده‌بێ، میوانه‌کان سه‌ر گه‌رم بکات. خوشی چوو بۆ نووسینگه‌که‌ی و ده‌ستی کرد به‌ ئاماده‌ کردنی راپۆرتی پێویست و ده‌رکردنی فرمانی تایبه‌تی.

ته‌کلیفی پێوه‌ندی حاجی مراد له‌گه‌ڵ ناسیاوه نوێیه‌کانی هه‌ر له‌رپوه‌ روون بووه. هه‌ر له سه‌ره‌تاوه عه‌میدی نه‌که‌وته به‌ر دڵ. لووتبه‌رزانه هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵ ده‌کرد و رقی لێی بوو. زۆری ماریا دیمتیری یۆفنا خوشده‌ویست، جوانی و ساکارییه‌که‌ی که وه‌ک ژنانی بیانی ده‌چوو، سه‌رنجی راکیشا بوو. که‌وتبووه ژێر کاریگه‌ری ئه‌و ژنه‌ خوین شیرینه‌وه و بێ ئیختیار دلی بۆ جوانیه‌که‌ی لێده‌دا و بۆ لای راده‌کیشرا. هه‌ولێ ده‌دا چاوی لینه‌کات و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵیشیدا نه‌دوێ، به‌لام بێ ئیختیار چاوی بۆ لای ده‌فری و ره‌وت و رۆییی ده‌خسته ژێر چاوه‌دی.

له‌یه‌که‌م کاتی ئاشنایییه‌وه بووتلیزی که‌وته به‌ر دڵ. زۆر زووش پیکه‌وه بوونه هاوڕێ. به‌ تامه‌زۆرییه‌وه قسه‌ی له‌گه‌ڵ ده‌کرد و چیژی

له وته کانی وهرده گرت. سه بارهت به ژيانی پرسياری ليده کرد. دهرده دله کانی خوئی بو باس ده کرد. نه و هه والانهی سيخوره کان بویان ده هینا له گه ل نه و ده هینا یه گورئی و ته نانهت ته گبیر و راویژی شی پیده کرد و داوای لیده کرد پیی بلی چون هه لسوکه وت بکات.

هه والی سيخوره کان باش نه بوون. له چوار رۆژی سه ره تادا که له سه ر بازخانه بوو، دوو جار هاتن بو چاوپیکه وتنی و هه ر دوو جاره که ش هه والی ناخوش و دل تاسینیان پيدا.

تۆزده

دوای چوونی حاجی مراد بۆ نیو ڤووسه‌کان، چه‌کداره‌کانی شاملیل بنه‌ماله‌که‌یان ده‌ستبه‌سه‌ر کرد و بردیانن بۆ ڤیڤریتتو^{۷۹} هه‌تا شاملیل بیت و بریار بدات چییان لیبکه‌ن. ژنه‌کان یانی دایکی و دوو ژنه‌که‌ی له مالی یه‌کیک له سه‌ر کرده‌کانی هیژی شاملیل که ناوی ئیبراهیم ڤه‌شید بوو، به‌ند کرابوون. یۆسفی کوری حاجی مراد که لاویکی هه‌ژده سالان بوو، له سیاچالیکدا که هه‌وت پا قول بوو له‌گه‌ل هه‌وت کهس جینایه‌تکار زیندانی کرابوو. چاوه‌ڤوان بوون شاملیل له شه‌ڤری ڤووسه‌کان بگه‌ڤیته‌وه و بریار بدات چی لی بکه‌ن.

شامیل ڤوژی شه‌شه‌می ژانوییه دوای شه‌ڤ و پیکدادانیکی قورس له‌گه‌ل ڤووسه‌کان، گه‌ڤایه‌وه بۆ ڤیندیتتو. به‌ قسه‌ی ڤووسه‌کان شاملیل له‌و شه‌ڤه‌دا شکستی هینا بوو، زور به زه‌حمه‌ت توانیبوو پاشه‌کشی بکات و خۆی بگه‌ییته‌وه ڤیندیتتو. به‌لام به قسه‌ی شاملیل و چه‌کداره‌کانی له‌و شه‌ڤه‌دا زور بویرانه له‌گه‌ل ڤووسه‌کان تیکه‌له‌چووبوون و توانیبوو یان هیژه‌کانی ڤووس ته‌فروتونا بکه‌ن. له‌و شه‌ڤه‌دا شاملیل خۆشی ته‌قه‌ی کردبوو، کاریک که هیچ کات نه‌یده‌کرد و ته‌نیا فه‌رمانی به هیژه‌کانی هدا و خۆی ته‌قه له تفه‌نگیه‌وه نه‌ده‌هات. شمشیره‌که‌ی له کالان ده‌رکیشا بوو و

ویستبووی هه لکو تیتته سه ر پوسه کان. به لام مریده کانی
 نه یانه یشتبوو. دوو کهس له مریده کانی هه ره له پئوه کوژرابوو.
 نزیک نیوه پۆ شامیل و هیزه کانی گه یشتته وه گوندی قیدینۆ،
 مریده کانی دهوریان گرتبوو و بۆ خۆنۆندن ته قه یان ده کرد.
 ته واوی دانیش تئوانی ئه و گونده گه وره یه به ورد و درشته وه
 رژابوونه کۆلان، یان چووبوونه سه ربان بۆ ئه وه ی فه رمانده ره
 لیها توه که ی خۆیان ببینن. بۆ ریزگرتنی ئه و به تفهنگ و شه شه ئاگر
 ته قه یان ده کرد. شامیل سواری ئه سپکی سپی بووبوو. ئه سپه که هه تا
 له مائی نزیکتر ده بۆوه زیاتر گوشاری بۆ له غاوه که ی ده هینا و
 ده گوت گازی لیده گری. زین و رهختی ئه سپه که سلسله و پلپله ی زیو
 و ئالتوونی پیوه نه بوو و زۆر ساکار بوو. نیوه راستی قایشی
 هه وساره که ی به ورده کارییه وه ته نزلیکی سووری پیوه قایم کرا
 بوو. رکیفه کانی وهک قاپی کانزا ده چوون. له ژیر زینه که یدا لویه کی
 شالیکی سوور به ده رکه وتبوو. ئیمام که رکه یه کی قاوه یی له بهر
 دابوو، دهوری ملیوانه و سه رقۆله کانی به کۆبه یه کی تیسکن رازابۆوه،
 پشتینیکی رهشی له نیو قه ده باریکه که ی به سستبوو و خه نجه ریکی له
 بهر پشتینه ی چه قاندبوو. کلاویکی رهشی له سه ر نابوو نوو که که ی
 تۆزی خوار بووبۆوه و گولینگیکی رهشی پیوه هه لواسرابوو.
 میزه ریکی له دهوری کلاوه که ی هالاندبوو و لکه یه کی به ردا بۆوه.
 چه کمه ی قایشی تۆخی له پیدا و پووزه وانه ره شه کانی قردیله یه کی
 رهش و باریکی پیدا درووابوو. هیچ شتیکی به نرخ وهک زیو و زیوی
 به خۆیدا نه کردبوو. له شولاری له بار و که له گهت و به هیزی به و
 جلو به رگه ساکار و به بی سلسله و پلپلانه وه له نیو مریده کانیدا که
 هه موویان زیو و زه مبه ریان به جلو به رگ و چهک و ره خته کانیا نندا

هه‌ل‌واسیوو، ئەو شوینەى لەسەر خەلکى دانابوو کە خۆى دەیویست دەیزانى کارىگەرىى باشى لە سەریان هەیه. دەموچاوى رەنگ بزرکاوى بەو ڕدینە تاشراوه‌وه دەتگوت وشک بووه و چاوه چکۆلەکانى و نیوچاوانە گرزەکەى هیندە سارد و بى جوولە بوو دەتگوت پەیکەرەیکى بەردینە و لەو شوینە چەقیوه.

بنەمالەى حاجى مراد وهک خەلکى تر هاتبوونە بەر هەیانەکە و سەیری هاتنى ئىمامیان دەکرد. تەنیا پاتىمات^٨ دایکى حاجى مراد نەهاتبوو دەرى و بە پرچى سپییه‌وه لە نیو ژوورەکەدا لە سەر عەرزى مات و دلته‌نگ بە قۆلە دريژ و کزەکانى، لاقە رەقەلەکانى لە باوه‌ش گرتبوو، چاوه‌رەش و بى سۆماکەى لە سەلکە‌بزوتى نیو کۆماجەکە بریوو. وهک کورپەکەى دللى لیۆرپيژ بوو لە ڕق و نەفرەتى شامیل. ئىستاش زیاتر لە هەموو کاتیک ڕقى ئەوى لە ناخیدا کۆکردبووه و چاوى لە هاتنى سەر کەوتوانەى شامیل نەبوو. لە سیاچالیکى تاريک و بۆگەندا گویى لە گۆرانى و تەقەى شادى بوو، ئەشکە‌نجەیه‌کى تامل دەکرد کە هەموو گەنجیکى وریا و بزۆز و بیبەش لە ئازادى هەستى پیدەکا. تەنیا هاوبە‌ندە داماوەکانى خۆى دەدى لە ژیر گوشارى ئەشکە‌نجە و تۆق و زەنجیردا دەیاننالاند و بەو حالە‌شەوه لە یەکتەر بیزار بوون. لە ناخى دل‌وه ئیره‌بیان بەو کەسانە دەبرد کە لە هەواى ئازاد و ڕووناکدا بە شادى و دلخۆشیه‌وه سواری ئەسپى خۆش‌بەز بوون و بە نیو کۆلانە‌کانى گوندا خەریکی جلیتین و تەراتین و هەوه‌هون.

شامیل به گورپانی گونده که دا تیپه‌ری و خوی کرد به حه‌وشه‌ی به‌رینی قه‌لادا. دوو چه‌کداری له‌زگی ده‌روازه‌ی حه‌وشه‌که‌یان کرده‌وه که ئاپوره‌ی خه‌لک له‌ویدا شه‌پولی ده‌دا. تا‌قمیک له‌ ریگی‌ای دووره‌وه هاتیبون بۆ ئه‌وه‌ی ویست و داخوازی خویانی پی بلین. ده‌سته‌یه‌ک هاتیبون بۆ سکالا و داوای دادپه‌روه‌رییان ده‌کرد. چه‌ند که‌سیش شامیل خوی فه‌رمانی دابوو بیانیه‌ین بۆ سزدان و محاکمه‌ کردن. کاتیک ئیمام هاته ژووری، هه‌مووان ده‌ستیان له‌ سه‌ر سینگیان دانا و به‌ریزه‌وه کرنۆشیان بۆ برد و سلاویان کرد. تا‌قمیکیش چۆکیان دادا و هه‌تا له‌ حه‌وشه‌ی ده‌روه‌ه تیپه‌ری و چووه حه‌وشه‌ی ژووره‌وه هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ مانه‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی له‌ نیو ئه‌و خه‌لکه‌دا که‌سانیکی ده‌دی که‌ حه‌زی به‌ چاره‌یان نه‌ده‌کرد، به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ش که‌م نه‌بوون که‌ داخوازی و سکالا‌یان هه‌بوو و چاوه‌پروانی دادپه‌روه‌ریی ئه‌و بوون؛ هه‌ر بۆیه به‌و حاله‌ته‌ سارد و به‌ردینه‌یه‌ی خوی مایه‌وه هه‌تا خوی کرد به‌ حه‌وشه‌ی ژووروودا. له‌به‌ر ده‌رگانه‌ی دیوه‌خانه‌که‌ی له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی دابه‌زی. به‌ هوی گوشاری شه‌ر و تیکه‌هه‌لچوونه‌که‌وه رۆح و جه‌سته‌ی شه‌که‌ت بووبوو. چونکه سه‌ره‌رای راگه‌یانندی سه‌رکه‌وتن، ده‌یزانی شه‌ر و پیکدادانه‌که سه‌ر که‌وتووانه نه‌بووه و چه‌ندین گوندی چیچینییه‌کان کاول بوون و له‌ ئاگردا سووتاون. ده‌یزانی چیچینییه‌ پارایی و حولولیه‌کان لئی دلسارد بوونه‌ته‌وه و له‌وانه‌یه ئه‌وانه‌ی له‌ نزیک سنوور ده‌ژین پشتی تیکه‌ن و بچنه پال رووسه‌کانه‌وه.

ئه‌وانه هه‌مووی له‌ سه‌ر دللی قورسایییان ده‌کرد و دل و هه‌ستیان ریگ ده‌گوشی. له‌و کاته‌دا نه‌یده‌ویست بیر له‌و شتانه‌ بکاته‌وه. ته‌نیا یه‌ک شتی ده‌ویست: پشوودان و چیژوه‌رگرتن له‌ ژبانی ژن و

میردایه تی و له ئامیز گرتنی ژنه جوان و شوخوشه ننگه که ی، ئامینه ی هه ژده سالان و رهوهک، که له و کاته دا ده تگوت کامامزی سلوک که چند ههنگاو له و لاتره وه له گه ل ژنان له پشت لاجامه کانه وه ده پروانی. شامیل دهیزانی ئه ویش له گه ل ژنه کان له نیوان که لینی لاجامه کانه وه چاوی تیبریوه. به لام له و کاته دا نه ک نهیده توانی بچیت بو لای ژنه ناسک و نازداره که ی به لکوو نهیده توانی دانیشی و بو تاویک پال بداته وه و شه که تی له له شی ده رچی. ده بوو نویژی نیوه رۆ بکات به لام تاقتی نه بوو، له لایه کیشه وه وه ک پیشه وای ئایینی نهیده توانی چاوپوشی له نویژه که ی بکات و جگه له وهش خو ی وه ک نانی شه و ی به پیویستی ده زانی و پیی وابوو ئه رکیکی واجب و ئاسمانییه و پشت گو ی خستنی تاوانیکی گه وره یه. هه ر بو یه ده سنویژی گرت و ئه و که سانه ی چاوه پروانی بوون بانگی کردن.

یه که م که س که هات جه ماله دین خه زوور و ماموستای بوو؛ پیره پیایکی جوانچاک، ریشی ده تگوت چۆری شیره و سه ر کولمه کانی سوور و خوین تیزاو بوون. دوعایه کی خویند و سه باره ت به تیکه ه لچوونه که پرسیری له شامیل کرد، ئه و پروداوانه شی بو گنرپایه وه که له کاتی نه بوونی ئه ودا له گونده که پرویان دابوو.

له میانه ی ئه و هه موو پروداوه جوړاوجۆرانه دا و له وانه کوشتن و کیشه و خوینخوازی و دزینی مه پومالات و خراپه کاری، که سانیک تومه تبار بوون که به پیچه وانه ی یاسای بنه رته ی جوولابوونه وه و په نایان بو کیشانی ماده ی سر که ر و مه شرروباتی ئه لکۆلی بردبوو. هه روه ها جه ماله دین به وردی باسی کرد که حاجی مراد چۆن که سانیکی ناردوو ئه ندامانی خیزانه که ی به رن بو لای پروسه کان. به لام له وه ئاگادار بوون و بنه ماله که یان ده سته سه ر کردوو و

هیناویانه بۆ قیدیئۆ تا ئیمام بریار بدات چۆنیان هه‌لسوکه‌وت له‌گه‌ل بکری. که‌یخودا و ریش سپییه‌کان له ژووریکی ته‌نیشت گۆرپه‌پانه‌که کۆ بووبوونه‌وه و سه‌باره‌ت به‌وه مه‌سه‌لانه خه‌ریکی ئاخافتن بوون. جه‌ماله‌دین داوای کرد چونکه سی پۆژه چاوه‌روانی ئه‌ون و اباشتره هه‌ر ئیستا کاروباره‌کانی ئه‌وان یه‌کلایی بکاته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی دلنیا بن و بچنه‌وه سه‌ر کار و ژیا نی خۆیان.

زیدات ژنه‌گه‌وره‌که‌ی خواردنی بۆ هینا، ژنیکی ره‌شتاله‌ی دهمولوت باریک و ره‌قه‌له‌ بوو، شامیل خۆشی نه‌ده‌ویست به‌لام ریز لیتانی ئه‌وی به‌ پیویست ده‌زانی. شامیل نانی خوارد. پاشان چوو بۆ ژووری میوانداری. شه‌ش که‌یخودا که‌ ئه‌ندامانی شو‌رای گونده‌که‌ بوون و ریشیان سپی و ماش و برنجی یان سوور بوو، کلاوی قووچ یان میزه‌ریان له‌سه‌رنا‌بوو. هه‌موویان به‌شمیت و چه‌رکه‌سی نوێیان له‌به‌رکردبوو، خه‌نجه‌ریان له‌ به‌ر پشتینه‌یان هه‌له‌چه‌قاندبوو. له‌گه‌ل وه‌ژوور که‌وتنی شامیل هه‌موویان قرچه‌پی هه‌ستان و سه‌ری ریزیان بۆ دانه‌واند. شامیل له‌ هه‌موویان که‌له‌گه‌تتر بوو. که‌ هاته‌ ژووری، هه‌موویان ده‌ستیان هه‌لبه‌ری و چاویان قووچاند و ده‌ستیان کرد به‌ دۆعا خویندن، پاشان هه‌ر دوو ده‌ستیان به‌ دهموچاویاندا هینا. داوی ئه‌وه‌ دانیشتن. ئیمام له‌ سه‌رووی هه‌موویانه‌وه‌ دانیشتن، پالی دایه‌وه‌ و ده‌ستیان کرد به‌ راویژ و هینانه‌ گۆری مه‌سه‌له‌ و کیشه‌کان.

به‌ پێی یاسا و شه‌رع بریاریان له‌ سه‌ر جینایه‌تکاره‌کان دا. دوو که‌س که‌ دزیان کرد بوو حوکی په‌راندنی ده‌ستیان بۆ ده‌رکرا. بریار بوو پیاویک که‌ که‌سیکی کوشتبوو سه‌ری به‌رینن. سی که‌سیش فحیل بوون و حوکی به‌خشینیان بۆ ده‌رکرا. پاشان چوونه‌ سه‌ر

باسی سهره‌کی: چبکه‌ن که چیچینییه‌کان نه‌چنه پال پروسه‌کانه‌وه. جه‌ماله‌دین پیشنیاری کرد ئەم ئاگادارییه‌ی ژیره‌وهه بلاو بکریته‌وه:

«خه‌لکی به‌شهره‌فی چیچین؛ ره‌حمه‌تی خوداتان لی بی. وه‌ک بیستوومانه پروسه‌کان ئامیزیان بو گرتوونه‌وه و داواتان لیده‌که‌ن بچنه پالیان و له ریزه‌کانی ئەواندا خه‌بات بکه‌ن. باوه‌ریان پی مه‌که‌ن. خۆتان به‌دهسته‌وه مه‌ده‌ن. ئازا و به‌جهرگ بن و دژوارییه‌کان تامل بکه‌ن. ئەگه‌ر له‌م دنیا‌یه‌ش پاداش وهرنه‌گرن خودا له‌و دنیا لیتان خۆش ده‌بی و پاداشتان ده‌داته‌وه. خۆ له‌ بیرتان ماوه له‌ پابردوودا چه‌کتان دانا و خۆتان به‌دهسته‌وه‌دا ئەو ئەو پروسه‌ شه‌ره‌نگیزانه‌ چ به‌لایه‌کیان به‌سهرتان هیتا. ئەگه‌ر سالی 1848 خودا ئەقلی پی نه‌دایه‌ن و ریگای راستی نه‌خستایه‌ته به‌ریپتان ئیستا سهربازی ئەوان بوون و به‌جی خه‌نجه‌ری خۆتان، سهرنیزه‌ی ئەوانتان به‌نیوقه‌دتاندا هه‌لده‌واسی و چه‌کی ئەوانتان له‌ شان ده‌کرد و ژنه‌کانتان بی ده‌رپی و لاقوقول رووت و بی ئابروو بوون.

عیبره‌ت له‌ پابردوو وهرگرن. واباشتره‌ نه‌یاری پروسه‌کان بن و له‌ ریگای به‌رگری کردن له‌ خاک و ناموسی خۆتاندا شه‌هید بن نه‌ک بچنه ریزی کافره‌کانه‌وه. هیندیک سه‌بر بگرن هه‌تا به‌ شمشیر و قورئانه‌وه دیم و ریبهریتان ده‌که‌م و به‌ دژی نه‌یاران پاده‌پهرین. به‌لام ئیستا فه‌رمانتان پنده‌ده‌م که‌ بیری خۆبه‌دهسته‌وه‌دان و ته‌سلیم بوون له‌ سهرتان ده‌رکه‌ن متمانه‌ به‌و پروسه‌ دپندانه‌ مه‌که‌ن.»

شامیل ئاگادارییه‌که‌ی په‌سند و ئیمزا کرد و ناردی بلاوی بکه‌نه‌وه. دوای کوتایی پی‌هینانی ئەو بابته‌هه‌ چوونه‌ سهر مه‌سه‌له‌ی حاجی مراد که‌ به‌ لای شامیله‌وه زۆر گرینگ بوو؛ ئەگه‌ر چی نه‌یده‌ویست به‌ ئاشکرا دانی پیدا بنی. به‌لام ده‌یزانی ئەگه‌ر حاجی مراد به‌و لیزانی و

ئازايەتى و لىبور دوويىەو لەگەل ئەو بووايە، ئىستا ئەو دوو پۆيى و سارد بوونەو هەيە لە نىو چىچىنىيەکاندا سەرى هەلنەدەدا. ئەو بەرژەو هەندىيى کار و بزوو تەو هەكەي لە سازان و ئاشتبوونەو هەگەل حاجى مراددا دەدى و دەيوست ديسان كەلک لە خزمەت و ئازايەتییەكەي وەرگرى. بەلام چونكە ئەو سازان و يەكگرتنە نەدەلوا، نەيدەويست ڤووسەکانيش كەلک لەو ئازايەتى و تايبەتمەندىيانەي حاجى مراد وەرگرن. هەر بۆيە پىوست بوو هەليخەلەتيني بۆ ئەو هەي بگەرپتەو و سەرى بە گومدا بکات. بۆ گەيشتن بەو ئامانجە يان دەبوو كەسيك بنيرى بۆ تڤليس و لەويى بيكوژى يان بە زمانلووسى هەليڤريوتى و وای ليبيكات بە پىي خوى بيت بۆ قوربانگاكەي. رپىگاي گەيشتن بەو ئامانجەش، كەلک وەرگرتن لە بنەمالەكەي و بەتايبەت كۆرەكەي بوو كە شاميل دەيزانى حاجى مراد ڤۆح و گيانى لەگەليەتى؛ هەر بۆيە بريارى دا لەو رپىگايەو بۆي بچيت.

دواي كۆتايى هاتنى ئەو باسانە لە لايەن ئەندامانى ئەنجومەنەو، شاميل چاوى قووچاند و بيدەنگ بوو. ئەندامانى ئەنجومەن دەيانزاني ئەو كارەي شاميل مراقيب مان و گوى شل كردنە بۆ فەرمائيشتەكانى پيغەمبەر كە فەرمانى پيئەدا چيبكات و چۆن بۆ ئەو كارە پيرۆزە هەنگاو هەلگرى.

دواي پينج خولەك بيدەنگى، بە شيوەيەكي هيدى و بە قورساخى و يقارەو، چاوى هەليئا، زياتر لە كاتى ئاسايى خوى توورە كرد و گوتى: «كۆرەكەي حاجى مراد بينن.»

جەمالەدين گوتى: «قوربان ليترەيە.»

يوسف كۆرە لاواز و رەنگ بزركاو و جل شەرەكەي حاجى مراد، ئەگەرچى بۆگەنى ليئەهات، بەلام دەموچاو و قەلافەتى جوان و دلگر

بوو. چاوه په شه کانی وهک چاوی پاتیماتی دایه گوره ی ترووسکه ی دهات. له پال دهرگای حه وشه که دا راوه ستا بوو بؤ ئه وه ی بانگی بکن.

ههستی یوسفیش دهره ق به شاملی کتومت وهک باوکی وابوو. نه یده زانی له رابردوودا چی روویداوه. ئه گهر بیشیزانیبایه چونکه به چاوی خزی نه یده یبوو و ههستی پینه کردبوو، نه یده توانی تیگا بؤچی باوکی ئاوا داخی شاملی له دلدايه و به خوینی سه ری تونیه. بؤ ئه و ته نیا ئاره زوی ژیان، ئاسووده یی و رابواردن بوو، ده یویست وهک کوپی نایب ژیانکی خو ش و به خته وه رانه ی هه بی و خه لکی خوونزاخ ریزی بؤ دانین، دوژمنایه تی له گه ل شاملی و داروده سته که شی به لای ئه وه وه کاریکی هه له و بی مانا بوو. به تایبهت به هوی سهر بزیوی و دژایه تی کردنی باوکی له گه ل شاملی، له ناخوه ئاکار و کرده وه کانی شاملی به لاره په سند بوو و به چاوی ریزه وه لی دهروانی و کاره کانی باوکی به هه له دهرانی. ئه ویش وهک چیانشینه کانی تر ئاشق و شه یدای شاملی بوو و ئه وی به پیشه وا و ریبه ری رۆحیی خو ی دهرانی. به ههستیکی تایبهت و دله دوا ییه کی ئاویتته ی ریژ و خو شه ویستیه وه پیی نایه ژووری میوانداری. که چووه ژووری شاملی نیوچاوی گرژ کرد و چاوی له چاوی بری. یوسف گتیکي گرت. پاشان رۆیشت بوی لای شاملی و دهستی سپی و درپژۆکه ی شاملی ماچ کرد.

«تو کوپی حاجی مرادی؟»

«به لی ئیمام.»

«ده زانی باوکت چیی کردووه؟»

«ده زانم ئیمام؛ من خو م به شهرمه زار ده زانم.»

«نوسین دہزانی؟»

«دہرسی فہقییہ تیم خویندووہ.»

شامیل گوتی: «کہواہ نامہیک بؤ باوکت بنووسہ و پینی بلی
ئہگہر پیش بایرام^{۸۱} بگہریتہوہ بؤ لای من لئی خووش دہبم و وہک
رابردوو چاوی لیدہکہم و دلم لئی پاک دہبیٹہوہ. بہلام ئہگہر
نہگہریتہوہ و لہ ریزی رووسہکاندا بمینیٹہوہ - لیرہدا شامیل نیو
چاوی تیگ نا. دایہگہورہت و دایکت دہنیرم بؤ گوندیکی تر و سہری
توش دہپہرینم.»

یوسف چاوی لہ چاوی شامیل بری و بہبی ئہوہی
چاوبترووکیٹی، بہ نیشانہی تیگہیشتن سہری کرنوشی بؤ شامیل
دانہواند.

«ئہوہ بنووسہ با بیدہم بہ تہتہرہکہ بیگہینی.»

شامیل بیدہنگ بو؛ ماوہیک بہ بیدہنگی چاوی لہ یوسف بری.
«ئہوہ بنووسہ. بالی بہزہییت و سہرہدہکیشتم و سہرت ناپہرینم
بہلام وہک ہموو ناپاک و خہیانہ تکارہکان ہر دوو چاوت
دہرہہینم.»

یوسف لہ بہر دہمی شامیل ہیمنایہتی خوئی پاراست، بہلام کاتیک
ہاتہ دہری ہومہنی بؤ پاسہوانہکہی ہاورپی برد و خہنجہرہکہی لہ
بہر پشتینہی دہرکیشا و ویستی بیکات بہ زگی خویدا، بہلام
دہستہوبہجی ہلایانکوتایہ سہری و دہست و لاقیان بہست و
خستیانہ سیاچالہوہ.

۸۱- بایرام: جہژن

عەسر بەر لە نوێژی شیوان، شامیل کەرکە کەلبەدوون کراو و
میلوانە تیسکنەکەى دا بە شانیدا و پۆیشت بۆ ئەو دیوی
شیشبەندەکان، ئەو شوینەى ژنەکانى لێى نیشتهجى بوون. راست
پۆیشت بۆ ژوورەکەى ئامینە. لەوێ نەبوو. شامیل چونکە
نەیدەویست هیچکەس ببینی، لە پشت دەرگاگە خۆى حەشاردا و
چاوەرپوان مایەو. بەلام ئامینە لێى زویر بووبوو؛ چونکە پارچەى
هەوریشمینی بۆ زیدات هینا بوو بەلام هیچى بە ئەو نەدابوو. چاوی
لێبوو شامیل چوو ژوورەکەى، بەلام بە ئانقەست نەچوو بۆ لای؛
ماوەیهک لە ژوورەکەى زیدات راوەستا و چاوی لە قەلافەتى سى
پۆشى شامیل برى دەچوو ژوورى و دەهاتەو دەرى، لە دلى خۆیدا
پێى پیکەنى.

شامیل دواى ئەوێ ماوەیهک چاوەرپوانى کیشا و بۆى دەرکەوت
چاوەرپوانییەکەى بێهوودەیه، گەرایەو بۆ ژوورەکەى خۆى. ئیتر هەوا
تاریک داھاتبوو و کاتى نوێژی خەوتنان بوو.

بیست

حاجی مراد ماوهی حه وتوویهک له قه لا میوانی عه مید بوو. ماریا دیمیتری یوڤنا له گه ل خه نیفه ده مقره یان لی په یدا بوو بوو (حاجی مراد ته نیا دوو کهس له هاوړپیکانی - خه نیفه و ئیلدار- ی له گه ل خوئی هیئا بوو) و له چیش-تخانه که ده ریکرد بوو، دیار بوو ریژ و خوشه ویستییه کی تاییه تی بو حاجی مراد هه یه. هه ر بوئی له ده رفه تیک ده گه را له ته نیاییدا چاوی پیی بکه وی و خزمه تیکی پی بکات. زوری حه ز ده کرد گوئی له باس و به سه رهاتی بنه مالله که ی حاجی مراد بی. ده یزانی چهن د ژن و چهن د مندالی هه یه و هه ر کام چهن د سالیان ته مه نه. هه موو جاریک که سیخوره کان ده هاتن، هه تا ئه و جییه ی له توانایدا بوو، هه ولی دها له ئاکامی دانووستانه کان ئاگادار بی و بزانی به کوئی گه یشتوو.

له و ماوه یه دا بووتلیریش به ته واوی له گه ل حاجی مراد بوو بووه هاوړی و خو مانه هه لسوکه وتی له گه ل ده کرد. هیئدی جار حاجی مراد ده چوو بو ژووره که ی و جاروباریش ئه و ده هات بو لای حاجی مراد. زور جار به یارمه تی دیلمانچ پیکه وه ده دوان، بری جاریش - هه تا ئه و جییه ی له توانایدا هه بوو- به ئاماژه و بزده و زهرده خه نه تییده گه یاند و خوشه ویستی خوئی بو درده بری. به هه لسوکه وتی ئیلداردا دیار بوو حاجی مراد بووتلیری که وتوته بهر دل. کاتیک

بووتلیز دهچووه ژووره‌که‌ی حاجی مراد ئیلدار ده‌گه‌شایه‌وه، به بزیه‌کی شیرین ددانه سپییه‌کانی به دیار ده‌که‌وت و به گهرموگوپی پیشوازی لیده‌کرد. خیرا پال‌وپشته‌که‌ی بۆ راسته و پاسته ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی پالی پیوه‌دا و شمشیره‌که‌ی لیوه‌رده‌گرت.

بووتلیز له‌گه‌ل‌خه‌نیفه‌ی تیسکن، برای شیرینی حاجی مرادیش نیوانی خوش بوو. خه‌نیفه زۆربه‌ی ئاواز و گۆرانی چیانشینه‌کانی ده‌زانی، به‌ده‌نگیکی خوش ده‌چرپی و بووتلیز که‌یفی پیده‌کرد. جاروبار حاجی مراد داوای له‌خه‌نیفه ده‌کرد گۆرانی بلای و فه‌رمانی پیده‌دا چ گۆرانیه‌ک بچرپی. خه‌نیفه ده‌نگیکی گری هه‌بوو به‌لام زۆر خوش و نه‌رم و دل‌زوین بوو. به‌تایبه‌ت یه‌کیک له‌و گۆرانیه‌ی وا حاجی مراد پیی خوش بوو سه‌رنجی بووتلیزیشی راکیشا بوو. ده‌نگیکی پیوانه و خه‌ماوی و هه‌ست بزوینی هه‌بوو. بووتلیز داوای له‌دیلمانه‌که‌ کردبوو بۆی وه‌رگیریه‌وه.

ناوه‌رۆکی گۆرانیه‌که، چیرۆکیکی خه‌ماوی و تۆله‌خوازانه بوو. په‌یمانیکی قایم بوو وه‌ک ئه‌و په‌یمانه‌ی حاجی مراد و خه‌نیفه پیکه‌وه به‌ستبوویان و ته‌نیا مه‌رگ له‌یه‌کی جیا ده‌کردنه‌وه:

دایه...دایه!

خاکی گۆره‌که‌م ویشک ده‌بیته‌وه

تۆش له‌بیرم ده‌به‌یته‌وه.

باوکه...باوکه!

پۆلی گیاوگژ له‌سه‌ر گلکۆکه‌م ده‌رسکیت و

تۆ داخ و خه‌می نه‌بوونم له‌سه‌ر دلت ده‌سپریته‌وه.

تۆش ئه‌ی خوشکه‌که‌م!

ئه‌و کاته فرمیسکی چاوت ویشک ده‌بی

خەمى منىش بال لىدەدا و گويىسوانەى دلت جى دىلى.
 بەلام توش ئەى براى گەورەم!
 ھەتا تۆلەم لە دوژمنان نەكەيتەوھ
 دلنيام من لە بىرى خۆت نابەيتەوھ.
 توش ئەى براى مېرمندالم!
 ھەتا لە پالما رانەكشىي
 تەمى خەم نارەوئى لە سەر شووشەى دلت.
 ئەى گوللەى گەرم! ئەى پەيام ھىنى مەرگ و نەمان!
 خۆ لە بىرتە عومرىك گويرايەلى من بووى.
 توش ئەى خاكي رەشى گلکۆم!
 خۆ لە بىرتە ئەسپەكەى من
 چۆن دەيشىلاى بەزەبرى سم،
 لە سەر سىنگت و یرغە و سمکولانى دەکرد.
 ئەى مەرگ توش
 ھاتووى ھەناسەى ساردى خۆت
 بە گەرودما بدەمىنى!
 ئەوھ منم دەتەزىنم:
 خاک جەستەم لە تۆ دەستىنيتەوھ.
 خوداى ئاسمانىش رۆحم.

حاجى مراد ھەمىشە کاتى بىستنى ئەو گۆرانىيە چاوى دەقوچاند
 و رۆحى دەكەوتە سەر بالى خەيالکى ئاسمانى و بە زمانى رۈوسى
 دەيگوت: «گۆرانىيەكى دلبروینە؛ ئاوازيكى ژىرانەيە.»
 بووتليز، دواى ھاتنى حاجى مراد و ھاودل بوون لەگەل خوى و
 مريدەکانى، شىعەرى ژيانى پر لە راز و ئەشق و ھەستى چىانشينەکان،

کاری له پوچی کرد و ههستی خو شه ویستی ئه وان دلی داگرت. هه
بویه به شمیتیک و چه رکه سی و به له کپیچی کرپی و خوئی به چیانشین
دهزانی و وهک ئه وان دهژیا و هه لسوکه وتی ده کرد.

پوژی هاتنی حاجی مراد، عه مید چه ند ئه فسه ری دیکه ی
بانگه یشتن کرد و بو پیشوازی کردن میوانیه کی پر شکوی ساز کرد.
چه ند که س له دهوری ئه و میزه کو بو بو ونه وه که ماریا دیمتری
یو قنا سه ماوهره که ی له سه ر دانابوو؛ چه ند که سیش له دهوری میزیک
دانیشتبوو که فودکا و چیخیر و ساردی و بیرهی دیکه یان له سه ر
چنیبوو. حاجی مراد جلو به رگی سه فه ری له به ردا و به هه نگاوی
گورج و خیرا هاته ژووری.

هه مووان له به ری هه ستان و ده ستومشتاخیان له گه ل کرد. بو وتلییر
قه نه فه یه کی پیشان دا و داوای لیکرد له سه ری دانیشی؛ به لام حاجی
مراد له سه ری دانه نیشت؛ سپاسی لیکرد و چوو له سه ر
کورسیله یه کی به ر په نجه رکه دانیشت.

ئه و بیده نگییه ی داوی هاتنی ئه و کو پره که ی داگرت، نه تووشی
خه جلانی کرد و نه وای لیکرد هه ست به شه رمه زاری بکات. به وردی
چاوی به ناماده بوواندا گیرا. به ساردوسپی چاوی له و میزه ش کرد
که سه ماوهره که و خواردنی دیکه ی له سه ر بوو.

پیترۆکوفسکی^{۸۲} ئه و ئه فسه ره سه روپوو خو شه ی بو یه که م جار
بوو چاوی به حاجی مراد که وتبوو، داوای له دیلمانجه که کرد لیتی
بپرسی تفلیسی پی خو شه یان نا؟
به زمانی خوئی گوتی: «به لی» و دیلمانجه که وه رگیزایه وه.

«چ شتیکی ئیرهت به دله؟»

حاجی مراد له وهلامدا گوتی زیاتر له هه موو شتیک لیتره شانۆ سهرنجی راکیشاوه.

«کوڤی هه لپه پکئی و سهمای مالی فه رماندهری گشتی چی؟»

حاجی مراد تۆزی نیوچاوانی گرژ کرد و گوتی: «هه ر گه لیک ریورپه سم و داب و نه ریتی خوئی هه یه. ژنانی ئیمه جلو به رگی له و شیوهیه له بهر ناکهن و له لای ئیمه باو نییه.» به دهم وتنی ئه و قسانه وه چاوی له ماریا دیمیتیری یو قنا کرد.

«ئه وانت به دل نه بوو؟»

حاجی له لایهن دیلمانجه که وه وه لامی دایه وه: «ئیمه په ندیگمان هه یه ده لئی: گویدر یژ سه گی بانگه یشتن کرد و ئالیکی کرده به ری، سه گیش له مالی خوئی یه سقانی بو گویدر یژ که دانا؛ هه ر دووکیان به برسییه تی سه ریان نایه وه.» پاشان زهرده یه کی گرت و گوتی: «ریورپه سم و داب و نه ریتی هه ر نه ته وه یه ک به لای خوئی وه پیروزه.»

ئیتیر در یژه یان به ئاخافتن نه دا. چه ند که س له ئه فسه ره کان چاییان هه لگرت و هیندیگیشیان شتی دیکه. حاجی مراد په رداخی چایی که بو یان هینا هه لیگرت و له بهر دهمی خوئی داینا.

ماریا دیمیتیری یو قنا داوای له حاجی مراد کرد نانی خامه دار هه لگری. حاجی مراد سه ری ریژی بو دانه واند.

بووتلیز گوتی: «وادیاره کاتی ئه وه یه خودا حافیزی بکه یین.»

حاجی مراد به پیکه نینه وه و به زمانی پرووسی گوتی: «هاورپی باشم! کات چه نده زوو تیده په ری!» به سه ری ئاماژه ی بو ئه و لایه کرد که ده بوو لیوه ی برۆنه ده ری.

ئىلدار ھات و لە نيو دەرگانه كه دا پراوه ستا. پرووبه ندىكى دريژى به دهستىكه وه و شمشيرىكى به دهسته كهى ديكه يه وه گرتبوو. حاجى مراد ئاماژەى بۆ كرد. ئىلدار به ههنگاوى خيرا و پته و ھات بۆ لای و پرووبه نده سپييه كه و شمشيره كهى پيدا. حاجى مراد هه ستا. پرووبه نده كهى دا به سەر دهستيدا و شتىكى به ديلمانجه كه گوت، رويشت بۆ لای ماریا ديميتري يوقنا و پرووبه نده كهى پيشكه ش كرد. ديلمانجه كه گوتى: «دهلى ئيوه دلتان له و پرووبه نده چووه؛ دهيهه وي ئه و دياربييه لى وەرگرن.»

ماریا سوور هه لگه را و گوتى: «بۆچى؟ من ئه وه چى لىبكه م؟»
 «دهبى وهرىگرى، ئه وه پيشكه شيبه و نابى دهستى رهد كه يه وه.»
 ماریا پرووبه نده كهى وەرگرت و گوتى: «زۆر سپاس. هيوادارم
 كورەكه ت رزگار بى و بنه ماله كه شت نه جاتيان بى.»
 حاجى مراد چاويكى له ماریا كرد و به نيشانهى رەزايەت سەرى له قاند. پاشان شمشيره كهى له ئىلدار وەرگرت و دای به عەمید. عەمید به ديلمانجه كهى گوت: «منيش دهمهه وي ئه و جوانووه ئه سپه كويتهى پيشكه ش بكه م، حەز ده كه م ليم قه بوول بكات. هيجى ديكه م نيه پيشكه شى بكه م.»

حاجى مراد دهستى راته كاند بۆ ئه وهى تىببگه يىنى پيوستى پىي نيه و هيجى لى وەرناگرى. پاشان ئاماژەى به كوستان و دلى خووى كرد و له دەرگا كه چووه دهرى. خيزانى ماله كه هه تا بهر دەرگا به پرييان كرد. ئه و ئه فسهرانهى له ژووره كه دا مابوونه وه شمشيره كه يان له كالانه كهى دهرهينا و بهوردى چاويان لىكرد، هه مووشيان ئوباليان كيشا كه ئه سله و شمشيرى جه وه رداره.

بووتلیر هه تا بهر هه یوانی ماله که حاجی مرادی به پری کرد. له و کاته دا له ناکاو پروداویک قهوما، نه گهر حاجی مراد وریا نه بووايه و خوی نه پاراستبایه گیانی له دهست ده دا.

دانیشتووانی گوندی تاش کیچوو^{۸۳}، له گه ل پروسه کان هاوړا بوون و ریژیکی تاییه تیان بو حاجی مراد داده نا. هه موو هاتبوون له نزیکه وه نه و ناییه به ناوبانگه بیینن. سی پوژ له مه و بهر هه والیان ناردبوو که پوژی ههینی ده چیته مزگه وته که یان و له گه لیان کو ده بیته وه. به لام ناغاکانی دانیشتووی تاشکیچوو دوژمنی قهسته سهری حاجی مراد بوون و به خوینی سهری تینوو بوون. کاتیک ناگادار بوون بریار وایه حاجی مراد بچیت بو مزگه وتی گونده که، به خه لکیان راگه یاندبوو ریگه ناده ن نه و پی بنیته مزگه وته که وه. خه لکه که ش به و هه ره شهیه ی ناغاکان تووړه بوو بوون و شه پ و تیکه لچوون دهستی پیکردبوو. کار به دهستانی پروسی خه لکه که یان هیور کردبووه و به حاجی مراد یان راگه یاند بوو نه چیت بو مزگه وتی گونده که.

حاجی مراد رازی بوو بوو نه چیت بو مزگه وت. هه مووان پییان و ابوو کیسه که دامرکاو و کو تایی پی هاتوو، به لام له و کاته دا که حاجی مراد پیی نایه ده رگانه ی ماله که و پویشته بو لای نه سپه کان که له وی راگیرابوون و چاوهروانی بوون، یه کیک له ناغاکانی ناوچه - به ناوی نه رسه لان خان که دوستی بووتلیر و عه مید بوو، هاتبوو بو بهر ده رگای ماله که «هه ر که چاوی به حاجی مراد که وت شه شلووله که ی له بهر پشتیتنه ی ده رهینا و سی ره ی له حاجی مراد گرت. به لام بهر له وه ی قامک به په له پیته که دا بنی، حاجی مراد

سهره‌پای شه‌لین، وهک تیسکه‌ی تفه‌نگ له بهر هه‌یوانه‌که‌وه بازی دا خوارئ و گولله‌که‌ی ئه‌رسه‌لان خان له دیواره‌که درا. حاجی مراد به ده‌ستیکی هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌ی ئه‌رسه‌لان خانی گرت و به ده‌سته‌که‌ی دیکه‌ی خه‌نجه‌ری هه‌لکیشا و به زمانی تاتاری ده‌نگی هه‌لب‌ری و گوراندی به سهریدا. بووتلیز و ئیلدار هه‌ریه‌ک به‌لایه‌کدا هه‌لیانکوتا سهری و قۆلیان گرت.

عه‌مید به بیستنی ته‌قه‌ی شه‌شلووله‌که له مائی ده‌رپه‌ری. که رووداوه‌که‌ی بۆ ده‌رکه‌وت گوتی: «ئه‌رسه‌لان، ئه‌وه کاره؟ شه‌رم ناکه‌ی له ماله‌که‌ی خۆمدا هه‌رش ده‌که‌یه سهر میوانه‌که‌م؟ ئه‌گه‌ر پیای له مه‌یدانی شه‌ردا له هه‌مبه‌ریدا راوه‌سته و چۆنت پینخۆشه و ابکه، به‌لام شه‌رمه بۆ تۆ ده‌ته‌هوی له ماله‌که‌ی مندا خوین برپه‌ژئ.» ئه‌رسه‌لان خانی کورته بالا و سیمیل ره‌ش، به‌ره‌نگی بزراکاو و ده‌ست و لاقی له‌رزۆکه‌وه له ئه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی و به‌رقه‌وه چاوی له حاجی مراد کرد و شان به‌شانی عه‌مید ره‌ویشت و چووه ژووری.

بووتلیز له دیلمانجه‌که‌ی پرسى: «بۆ ده‌یویست بیکوژئ؟» دوای وه‌لام دانه‌وه‌ی حاجی مراد دیلمانجه‌که گوتی: «ئه‌وه یاسای ئه‌وانه. کۆنه رقه و خوین و خوینخوازییان له نیواندایه. هه‌ر بۆیه ئه‌رسه‌لان خان ویستی بیکوژئ و تۆله‌ی لئ بکاته‌وه.» بووتلیز لئی پرسى: «ئه‌گه‌ر له ریگا تووشی بووایه چی رووی ده‌دا؟»

«دیاره ئه‌گه‌ر منی بکوشتایه نیشانه‌ی ئه‌وه بوو خواستی خودایه و له‌گه‌ل ویستی خودا هه‌چ ناکرئ.»

جاریکی تر به زمانی رووسی خودا‌حافیزی کرد. هه‌وساری ئه‌سپه‌که‌ی گرت. چاویکی به هه‌موو ئه‌وه که‌سانه‌دا گیرا که بۆ به‌رئ

کردنی هاتبوونه ده‌ری. کاتیک چاوی به ماریا دیمیتری یوڤنا که‌وت،
گوتی: «خودا حافیز کچه‌که‌م. زور سپاس بو میوانداریه‌که‌ت.»
ماریا گوتی: «خودات له‌گه‌ل بی. له خودام داوایه بتوانی
بنه‌ماله‌که‌ت رزگار بکه‌ی.»

حاجی مراد له قسه‌که‌ی ماریا تینه‌گه‌یشت به‌لام هه‌ستی به
میهره‌بانیه‌که‌ی کرد و سه‌ری له‌قاند.

بووتلیز گوتی: «دوستی خوت له بیرنه‌که‌ی.»

حاجی مراد داوای له دیلمانجه‌که‌ کرد تیی گه‌ینی که‌ ئه‌و دوست و
هاوپی راسته‌قینه‌ی‌تی و هیچ کات له بیرى ناکا.

سه‌ره‌پای شه‌لینه‌که‌ی، گورج و خیرا خوی هه‌لدا و له سه‌ر زینه‌که‌
قیت و قوز دانیشت. هیشتا لاقی له سه‌ر رکیفه‌که‌ دانه‌نابوو بی
ئیختیار ده‌ستی برد بو خه‌نجه‌ره‌که‌ی و شمشیره‌که‌ی راسته‌وپاسته
کرد. پاشان به شیوه‌یه‌کی لووتبه‌رزانه که‌ ته‌نیا تاییه‌تی چپانشینه‌کانی
قه‌فقازه، جوریک له‌سه‌ر ئه‌سپه‌که‌ی دانیشت که‌ ده‌تگوت سوار و
ئه‌سپ بوونه‌ته‌یه‌ک په‌یکه‌ره. له مالى عه‌مید دوور که‌وته‌وه. خه‌نیفه و
ئیلداریش که‌ سوار بووبوون به شیوه‌یه‌کی دوستانه‌ مالئاواییان له
خانه‌خویکه‌یان کرد و به یورغه به‌ دواى سه‌رکرده‌که‌یاندا رویشتن.
هه‌ر وه‌ک باوه، دواى رویشتنی حاجی مراد ئه‌وانه‌ی هاتبوونه
ده‌ری و به‌رئیان کرد، ده‌ستیان کرد به‌ باس کردنی.

«به‌راستی پیاویکی به‌ جه‌رگ و دل شیره!»

«وه‌ک گورگ شالاوی بو ئه‌رسه‌لان خان برد. دیتت چوون

قه‌لافه‌تی گورپا؟»

پتروکوڤسکی گوتی: «له‌و فیله‌بازانه‌یه که‌ هیچ که‌س ده‌سکی له

دوو ناکا!»

« بریا لهو پروسه فیله بازانه زورمان هه بووایه!»
له ناکاو ماریا دیمیتری یوڤنا وهدهنگ هات و گوتی: «ئهو پیاوه
حه وتوویهک له گهله ئیمه ژیا، جگه له چاکه و ئهدهب و ئهقل و ویژدان
چ شتیکی دیکه تان پیوه دی؟»
«هه موو ئهوانهت چون بو دهرکهوت؟»
«من ههر به راستی وا تیگه یشتم.»
عهمید لهو کاته دا هاته ژووری و گوتی: «به جاری شهیدای
بووه.»

«دهی گریمان شهیداشی بوو بیتم، به ئیوه چی؟ بو پاشمله باسی
که سیکی ئاوا باش و نه جیب دهکه ن؟ راسته پیاویکی تاتاره، به لام
مروڤه و مروڤیکی باشیشه.»
بووتلیر گوتی: «ماریا دیمیتری یوڤنا! به راستی ههق به تویه
شهیدای بی و لایهنگریی لی بکهی.»

بیست و یهک

بارودوخی بهره‌گهی شهر له چیچین به شیوهی ئاسایی بوو. له کاتی قه‌ومانی ئەو رووداووه که باس کرا، دوو جار شووتهی مه‌ترسی لیدرا بوو. دوو لیوا له حالی ئاماده باشدا بوون و هیزی تایه‌تیاں هینابوو بۆ به‌رگری. به‌لام هەر دوو جاره‌که له هه‌مبه‌ر پلان و ئازایه‌تی چیا‌نشیناندا خۆیان نه‌گرتبوو و ناچار بووبوون پاشه‌کشی بکه‌ن. جاریکیش له ویزدویژنسک توانییان کازاخیک بکووژن و ئەو هه‌شت ئه‌سپه‌ی هینا بووی ئاویان بدات ده‌ستیان به سه‌ردا بگرن. دوا‌ی ئەو هه‌رشه‌ی که بووه هۆی کاول بوونی گونده‌که ئیتر ویزه‌کانی رووس ئۆپه‌راسیونی دیکه‌یان ئه‌نجام نه‌دا. چونکه سازاده باریاتینسکی⁸⁴ کرابوو فه‌رمانده‌ی بالی چه‌پی سپاکه و خه‌ریکی دارشنتی پلانیکی توکمه و به‌ربلاو بوو. باریاتینسکی له دۆستانی له میژینه‌ی نایب سه‌لته‌نه و یه‌کیک له فه‌رمانده‌رانی پیشووی لیوای کابارادا⁸⁵ بوو. کاتی که وه‌ک فه‌رمانده‌ری بالی چه‌پ گه‌یشه‌ گروژنی، له‌ریوه ده‌سته‌یه‌ک سه‌ربازی ئازا و چاونه‌ترسی پرچه‌ک و ئاماده کرد بۆ ئەوه‌ی فه‌رمانی تیزار به‌ریوه به‌رن، که له لایه‌ن چیرنیشو‌فه‌وه به‌ ویزنیتو‌ف راگه‌یه‌ندرا بوو. ئەو هه‌یزه‌ی له ویزدویژنسک کو‌بووبوونه‌وه له قه‌لاکه هاتبوونه ده‌ری و له

84- Baryatinski

85- Kabarada

نزيك كوورين^{۸۶} جيگير بووبوون. لهوئ هوردوويان ليڊا و دهستانيان
کرد به بريني دارستانه‌که.

قوروتسوڤي لاهو له خيوه‌تيكي پر شڪودا نيشته‌جي بوو و زوربه‌ي
کاته‌کان ماريه قاسيلييوڤناي ژني دههات بو لاي و شهوانه له لاي
دهمايه‌وه. پيوهندي ماريه قاسيلييوڤنا و بارياتينسكي بووبوه بنيشته
خوشکه‌ي سه‌رزاران. هه‌موو سه‌ربازه‌کان و تهنانهت هه‌و هه‌فسه‌رانه‌ي
له چيني خانه‌دانش نه‌بوون باسي هه‌و که‌ينوبه‌ينه پر شوروه‌ي و
ناحزه‌يان ده‌کرد. هه‌و شهوانه‌ي ژنه دههات بو هوردوو هه‌وان ناچار
ده‌کران له خيوه‌ته‌کان دووربه‌که‌نه‌وه و له بو‌سه‌دا بن بو هه‌وه‌ي هه‌وان
خه‌ريکي که‌يف و نه‌هنگي خويان بن و به خوشي راييويرن.
چيانشينه‌کان هيندي جار توپه‌کانيان زور نزيك ده‌کرده‌وه و به جواني
ده‌يانتواني هوودوگا که‌ توپاران بکه‌ن. توپه‌کان که‌م وابوو ئامانجه‌که
بپيکن؛ که‌وايه له کاته ئاساييه‌کاندا پنيويست نه‌بوو بو به‌رگري کردن له
توپاراني چيانشينان هه‌ول بدن. به‌لام ئيستا سه‌ربازه‌کان ده‌بوو له
ده‌روه‌ي هوردوگا که‌مين دانين و نه‌هيلن چيانشينه‌کان نزيك بينه‌وه و
بينه‌هوي ترس و دلله راوکيي خاتوو ماريه قاسيلييوڤنا. هه‌موو شهوي
هه‌تا به‌ياني سه‌ربازه‌کان له بو‌سه‌دا ده‌مانه‌وه، تهنيا له به‌ر هه‌وه‌ي هه‌و
خاتوونه خانه‌دانه دلي ئاسووده بي و که‌يف و رابواردنه‌که‌ي لي تيک
نه‌چي. هه‌ر بويه هه‌و سه‌رباز و هه‌فسه‌رانه‌ي ريگه‌يان نه‌بوو له کوپ و
کوپوونه‌وه‌ي خانه‌دانه‌کاندا به‌شداري بکه‌ن، پاشمله باسي خاتوو ماريه
قاسيلييوڤنايان ده‌کرد و دداني خيريان پيدا نه‌ده‌ينا.

بووتلیږ مۆلّه تی له خزمه تکر دنی نیو قه لا وەرگرت و هات بو
هوردووگا تاکوو چاوی به هاوسه فەر و هاوریکانی مەدرسه ی نيزام و
ئەفسه رانی هاوقه تاري بکه وئ که له کورینسک له گه ل یه ک ئاشنا
بووبوون. سه ره تا زور خوئی رابوارد. له خیوه ته که ی پۆلتوراتسکی دا
نیشته جئ بوو و دوستان و هاوریانی پیشووی زور به گه رمی
پیشوازیان لی کرد. چوو بو سهر دانی قورونتسوڤ که ماوه یه ک له
لیواکه ی ئەوان خزمه تی کردبوو و سووکه ئاشنا یه تییه کیان هه بوو.
قورونتسوڤ به روویه کی خوشه وه به خیره اتی کرد و به باریاتینسکی
ناساند. باریاتینسکی، بووتلیږی بو میوانیه ک بانگه یشتن کرد که بو
ریزگرتن له ژنیرال کازلوڤسکی ساز کرابوو. کازلوڤسکی هه تا کاتی
هاتی باریاتینسکی فه رمانده ی به ره گه ی چه پ بوو.

میوانیه که زور خویش و ریکوپیک بوو. ریزیک خیه تی تاییه تیان
هه لدا بوو. کورسییه کانیا ن به ریز له به ریکی خیه ته که دانا بوو. له سه ر
میزه کان، قاپ و دهوری و که وچکی نان خواردن و هه موو جوریک
بتری مه سرووب و ساردی ریز کرابوون. هه موو شته کان وه ک شیوه
ژیانی گاردی سه لته نه تی له پترزبورگ ده چوون. سه عات دوو له سه ر
کورسییه کان دانیشتن. کازلوڤسکی له نیوه راستی ریزه که و باریاتینسکی
به ره ورووی دانیشتبوو. قورونتسوڤ و هاوسه ره که شی له م شانە و
شانی کازلوڤسکی دانیشتبوون. له هه ر دوو به ری میزه کیان، ئەفسه رانی
لیوای کابارادا و کوورین دانیشتبوون. بووتلیږ شان به شانی
پۆلتوراتسکی دانیشتبوو. شاد و به ده ماخ و سه رخویش له گه ل
ئەفسه ره کانی ته نیشته ی گالته و گه پیا ن ده کرد و پیک له دوای پیک
شه راب و قودکایان هه لده دا.

کاتیک که بابی به رخیان خوارد و خزمه تکاره کان په رداخه کانیان پر
کرد له شامپانی، پۆلتوراسکی رووی له بوولتیر کرد و به نیگه رانییه وه
پیی گوت: «ئیسنا کاتی ئه وه یه جه نابی (چونکه) به چه کمه وه تیی
که وی!»

«چون؟!»

«چونی ناوی، ده بی وتار پیشکesh بکات! به لام کوا ئه ویان گوتوه و
وتاردان؟ وتاردان له گه ل شکنندی ریزی دوژمن له ژیر پیژنه ی گولله و
ئاگر دا، جیاوازه. ئه ویش کاتیک که شازاده شان به شانی دانیشتی و
ئه وه هموو ئه فسه ره خانه دانه به رده نگی بن.»

ئه فسه ریک که له ته نیشتیان دانیشتبوو گوتی: «ته نانه ت چاو
لیکردنیشی کاریکی دژواره.»

کاتی دیاری کراو هات. باریاتینسکی ههستا، په رداخه که ی هه لگرت و
هیندیک له مه ر کازلوفسکییه وه دوا. دوا ی ئه و کازلوفسکیش ههستا و به
دهنگیکی به رز گوتی:

«به پیی فرمانی خاوه ن شکو حه زره تی تیزار من له خزمه تی ئیوه
مه ره خه س ده بم. دابرا ن له ئیوه بو من زور دژواره به لام دلنیا بن
هه میشه له بیر ی ئیوه دام و له دلما ده ژین. به ریژان په ندیک هه یه ده لی:
«پیاویک که له به ره گه ی شه ر ته نیایه ئیتر خه با تگی ر نییه.» هه مووتان
ئه وه په نده تان بیستوه و له و راستییه ئاگادارن. که وایه چونکه ئه وی
پاداشی پی م دراوه، چونکه که ره می له راده به در و دل فراوانیی خاوه ن
شکو، ده ریائاسایی به سه رمدا رژاوه، چونکه هه موو نیشانه و
پله و پایه کانم، چونکه هه موو ناوی باش و چونکه هه موو شتی کم و چونکه
هه رچی هه مه (لیرده دا زمانی که وته ته ته له و ده نگی له رزی) له سایه ی
سه ری ئیوه و ته نیا ئیوه وه یه، هاو ریانی به ریژم!»

دەموچاوه چرچولۆچهكەى چرچولۆچتر و دلّى پر بوو و ئۇناقىك
 گەرووى گرت. فرمىسك بە چاويدا هاته خوارى: «چلۇن لە ناخى دلّمه وه
 گەرمترىن سپاس و پىزانىنى خۇمتان پىشكەش بكەم...»
 كازلۇفسكى ئىتر نەيتوانى درىژەى پىندا؛ دەستى كرد بە دەستومشتاخ
 و لە ئامىز گرتنى ئەو ئەفسەرەنەى لە دەوروبەرى بوون. هەموويان
 هەستيان جوولابوو. شازادە خانم دەسرهەكى بەبەر دەمولووتىيە وه
 گرتبوو. شازادەكەوتە چاوترووكاندن و دەمى قووچاند؛ ديار بوو دلّى پر
 بووه. زۆربەى ئەفسەرەكان چاويان فرمىسكى تىزابوو. تەنەت
 بووتلىرىش كە كازلۇفسكى نەدەناسى، نەيتوانى ددان بە خۇيدا بگرى و
 نەگرى. هەموو ئەوانەى بە دلّ بوو. پاشان بادەنۆشى دەستى پىكرد: بە
 خۇشى بارىاتىنسكى، بە خۇشى قورۇنستوف، بە خۇشى ئەفسەرەن و
 سەربازان. لە كۇتايدا ميوانەكان لە سەر مېزەكان هەستان. مەستى
 شەراب و مەستى هەستى شادى بزوينى نيزامى بوون و بۇ ئەو چەشنە
 مەستىيە بە گيان و دلّ ئامادە بوون.

هەواكەى زۆر خۆش بوو: تاووسا، ئارام و نەشەبزوين. لە هەموو
 لايەكە وه دەنگى ئاگرىبازى و بەزم و گۆرانى دەهاتە گوى. دەتگوت
 هەمووان پروداويكى خۆش و ويژدان بزوينيان كردوه بە جىژن.
 بووتلىر بەو پەرى شادى و سەرخۇشىيە وه چوو بۇ لاي پۆلتوراتسكى.
 چەند ئەفسەر لەوى كۆبوو بوونە وه و خەرىكى يارىي پاپەزىن بوون و
 وەرەقيان بلاوكردبوو. ياوهرىك يەكسەد رۆبلى دانا و كردىيە بانكى
 يارىيەكە. بووتلىر دوو سى جار لە خىوئەكە چوو دەرى. دەستى لەو
 كىسە پارەيەدا كە لە گىرفانىدا بوو، بەلام ئاخىرى نەيتوانى لە هەمبەر
 وەسوەسەى خۇيدا خۆراگرى بكات. بە پىچەوانەى ئەو بەلینەى بە خوى
 و براكەى دابوو، دەستى كرد بە قومار كردن. هېشتا سەعاتىك

تینه‌په‌ریبوو، سوور هه‌لگه‌را و عاره‌قه‌ی دهردا و هر دو هه‌نیشکی له سهر میزه‌که دانا و دهستی کرده کۆله‌که‌ی چه‌نه‌ی و ده‌یویست ئه‌و گوژمه پاره‌یه بژمی‌ری که دۆراند‌بووی. هینده‌ی دۆراند‌بوو له ترسانا نه‌یده‌و‌ی‌را حیسابی بکات، به‌لام ده‌شیزانی ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ته‌واوی مووچه‌ی مانگانه‌که‌ی وهرگری و ئه‌سپه‌که‌شی بفرۆشی ناتوانی قهرزی ئه‌و یاوه‌ره بداته‌وه که قوماری له‌گه‌ل کرد‌بوو، ئه‌وه‌ی زیاتر له دۆراندنه‌که ئازاری ده‌دا، ناسیاو نه‌بوونی ئه‌و یاوه‌ره بوو. ئه‌گه‌ر یاوه‌ره‌که به‌هۆی دۆراندنی له‌ راده‌به‌دری بووتلیز وازی له‌ قوماره‌که نه‌هینایه، بووتلیز هه‌روا درێژه‌ی پیده‌دا و له‌ پووی هه‌لنه‌ده‌هات بکشیته‌وه. به‌ په‌شوکاوی گوتی ئه‌و گوژمه پاره‌یه‌ی پی نییه و ده‌بی له‌ بنه‌ماله‌که‌ی وهرگری و بیداتی. که‌وت‌بووه ژیر باری قهرزیک‌ی زۆر قورسه‌وه. بۆشی دهرکه‌وت داوی ئه‌و قسه‌یه ته‌نانه‌ت پۆلتوراتسکیش نایه‌ه‌وی چاو له‌ چاوی بکات و نیگای خۆی لی دهرزییه‌وه. دوا‌یین شه‌وی مانه‌وه‌ی بوو و له‌ ئه‌وی و بی‌ری ده‌کرده‌وه و اباشتر بوو خۆی له‌ قهره‌ی ئه‌و قوماره نه‌دایه. خوزگه به‌ جیی قومار، بچوایه‌ت بۆ لای فۆرۆنتسۆف که بانگه‌یشتنی کرد‌بوو. ئه‌گه‌ر ئه‌و کاره‌ی بکر‌دایه، تووشی ئه‌و کیشه‌یه نه‌ده‌بوو؛ به‌لام ئیستا تووشی بارودۆخیک‌ی زۆر خراپ بوو‌بوو و نه‌یده‌توانی له‌ ژیر باری ئه‌و قهرزه قورسه بیته‌ ده‌ری.

مالئاوایی له‌ دۆستان و هاو‌ڕینیانی کرد. به‌ سواری گه‌رایه‌وه بۆ مالی و یه‌کسه‌ر چوو‌ه سهر پیخه‌فه‌که‌ی خه‌وی لیکه‌وت. وه‌کوو هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که گوژمه‌یه‌کی به‌رچاو پاره ده‌دۆرینن، هه‌ژده سه‌عاتی ره‌به‌ق خه‌وت. ماریا دیمتری یۆفنا به‌ چاوپیکه‌وتنی بووتلیز و ره‌نگ بزرکانی بۆی دهرکه‌وت خه‌میک‌ی له‌ دل‌دایه؛ کاتیک داوی په‌نجا کۆپکی لیکرد بۆ

ئەوھى بىدات بەو كازاخەى لەگەلیدا ھاتبوو، تىگەيشت لە قوماردا
دۆراندوويەتى. ھەر بۆيە ەمىدى سەر كۆنە كرد كە مۆلەتى پىداوھ.

رۆژى دوايى لاي نيوەرۆ لە خەو ھەستا و وەبىرى ھاتەوھ چ قورپىكى
بۆ خۆى گرتۆتەوھ و تووشى چ بارودۆخىكى خراب بووھ. ئاواتى
دەخواست ديسان خەوى لى بگەوئتەوھ و بگەرئتەوھ بۆ نيو دنياى بى
خەيالى؛ بەلام ئەوھ نەدەلوا. دەبوو ھەول بەدات و چوارسەد رۆبلى
دەستەبەر بكات و بىدات بەو كابرا غەوارەيەى لە قوماردا لىى بردبۆوھ.
يەكەم بىر كە بە مئشكىدا ھات ئەوھ بوو كە نامەيەك بۆ براكەى
بنووسى. دەستى كرد بە نووسىنى نامەكە و داواى لە براكەى كرد
پىنجسەد رۆبلى بە قەرز بەداتى و لە ھەمبەردا ئەو ئاشە ھەلگىرى بۆ
خۆى كە پىكەوھ شەرىك بوون. پاشان نامەى بۆ خزمىكى پڙد
مست قووچاوى خۆيان نووسى و داواى لىكرد پىنجسەد رۆبلى بە قەرز
بەداتى و بۆ بەھرەكەشى دەمى خۆى قەپان بى و ھەر چەندىك بلى
دەيداتى. دواى ئەوھ چوو بۆ لاي ەمىد. دەيزانى ئەو و ماریا پارەيان بە
دەستەوھ ھەيە، بۆيە داواى لىكردن پىنجسەد رۆبلى بە قەرز بەدەنى.

ەمىد گوتى: «من ھىچ قسەيەك نىيە بەلام ماشا ناھىلى. ئەو ژنەتيوھ
ھىندە چكووس و نىئوكوشكە ھىچى لە دەست ھەلناوھرى. ژنان
ھەموويان ھەروان و شەتيان دەرەقەتيان نايە. بەلام ھەر چونىكە دەبى
چارەسەرىك بۆ ئەو كىشەيە بدۆزىيەوھ. بلىى خاوەنى مۆتيلەكەى
گەرەك نەيىن بە قەرز لىى وەرگىرى؟»

چوو بۆ لاي كابرانى خاوەن مۆتيليش، بەلام بە دەستى خالى و
ھىوابراوى گەپايەوھ. تەنيا ھىواى بووتلىر براكەى و ئەو خزمە جەبوون
و توكيسەيان بوو.

بيست و دوو

حاجى مراد داواى بى هيومانه وه له چيچين، گهرايه وه بۇ تقليس. هر كاتيک بيويتسبايه دهيتوانى بچيت بۇ سهردانى قورونتسوف، داواى له نايب سهلته نه ده کرد به ندييه سياسيه كان له گهل بنه ماله كهى بگورپته وه دهىگوت هه تا بنه ماله كهى ئازاد نه بن و له و بابته وه خاترجه م نه بن ناتوانى بۇ له نيو بردنى شامل يارمه تىي رويسه كان بدات قورونتسوف قيش دهستى دهستى پیده کرد و هر جارهى بيانويه كى ده دوزيه وه. دهىگوت ده بى ژينرال ئارگووتينسكى⁸⁷ بيت بۇ تقليس بۇ ئه وهى له و باره وه قسه بكن و بريار له سهر ئه و كاره بدن.

حاجى مراد داواى له قورونتسوف کرد ريگه كى پى بدات بيت بۇ نووخا⁸⁸ و ماوهيك له وى بژى. نووخا شارىكى لاپه رى ناوچه كى قه فقا ز بو. پيى وابو له وى باشتر ده توانى له گهل شامل و دهست و پيوهنده كانى دانوستان بكات و بنه ماله كهى رزگار بكات. جگه له وهش نووخا شارىكى موسلمان نشين بو و دهيتوانى بچيته مزگهوت و پينج فه رزه كى نويزه كانى به جى بينى كه نويزه كوله كهى دىنى ئيسلامه. قورونتسوف له و باره وه راپورتىكى نارد بۇ پترزبورگ به لام ريگه كى به حاجى مراد نه دا بچيت بۇ شارى نووخا.

كىشه كهى حاجى مراد به لاي قورونتسوف وه زور گرينگ بو، بۇ كاربه دهستانى بالاي پترزبورگ و ئه و كه سانهش كه پيشينه كى حاجى مرادىان ده زانى هه موو ئه و رپوداوانه دوخىكى له بار بوون و پينان

87- Argutinski

88- Nukha

وابوو بابہ تیکی زور سہرنج پراکیشہ و قازانجی شہری قہفقازی لئ
 دہکے ویتہوہ؛ بہ لآم بؤ حاجی مراد قہیران و بارودوخیکی زور تال و
 دژوار بوو، کہ و تبووہ گیزاوی کیشہیہ کی مہترسیدارہوہ و نہیدہ زانی
 چی بکات و چ ریوشوینیک بگریتہ بہرہ بہ تاییہت لہم دوا بییانہ دا
 ہستی دہکرد کہ وتوتہ چالیکہوہ ہر دوو بہری ئاگرہ و رزگار
 بوونی مہ حالہ. ہوی پراکردنی لہ کوستان رزگار کردنی گیانی خوئی
 و بیزاری و نہ فرہت لہ شامیل بوو. کاتی ہلالتن لہ کوستان
 سہرہ رای کیشہ و دژواری زور ہستی بہ شادی و ئازادی دہکرد.
 ماوہیہ کیش زور بہ دلخوشی دہژیا و پلانی بؤ لہ نیو بردنی شامیل
 دادہ رشت. بہ لآم رزگار کردنی بنہ مالہ کہی، کہ بوی دہرکہ و تبوو
 کاریکی سانا نییہ، زور لہوہ دژوارتر بوو وا بیری لیدہ کردہوہ.

شامیل بنہ مالہ کہی بہ بارمتہ گرتبوو و ہرہ شہی دہکرد ئہ گہر
 حاجی مراد نہ گہر پیتہوہ و خوئی بہ دہستہوہ نہ دا ژنہ کانی ہر کام
 بؤ گوندیک دوور دہخاتہوہ و چاوی کورہ کہشی دہر دہہیتی، یان
 دہیکوژی.

حاجی مراد ہاتبوو بؤ شاری نوخا تاکوو بہ یارمہ تیی ئہو
 دؤستانہی کہ لہ داغستان بووی، پیلانیک داریژی و بہ فیئل و تہلہ کہ
 یان شہر و ئازایہ تی بنہ مالہ کہی لہ چنگی شامیل رزگار بکات. دوا بین
 سیخور کہ ہات بؤ شاری نوخا ہوالی ہینابوو کہ ئاقاریاییہ کانی
 گیانفیدای ئہو ئامادہن لہ ہلمہ تیکدا بنہ مالہ کہی رزگار بکہن و
 بیانہینن بؤ لای رووسہ کان. بہ لآم پیوستیان بہ ہیژی زیاتر ہہیہ بؤ
 ہیرش کردنہ سہر گوندی قیدونؤ کہ بنہ مالہ کہی حاجی مراد لہوی
 دیل کرابوون. تہنیا کاتیک دہیانتوانی بنہ مالہ کہی نہجات بدہن کہ لہ
 قیدونؤ رایانگویزن و بیانہن بؤ شوینیکی تر. حاجی مراد پہیامی بؤ

لايه نگره کانی نارد و رایگه یاند هر که س بنه ماله که ی رزگار بکات سی هزار رۆبلی خه لات دهکات.

له نووخا مالیکی چکۆله ی پینچ هۆده بیان له نزیك مزگه وته که و مالی حاکم دابوو به حاجی مراد و له ویدا ده ژیا. ئەفسه ره کانی هاوری و دیلمانج و مریده کانیشی له و ماله دا ده ژیان. ژیا نی حاجی مراد له چاوه روانیدا تیده په ری و هه میشه چاوه ری بوو قاسیدیک له کوستانه وه بیت و هه والی رزگار بوونی بنه ماله که ی بو بینی. یان جاروباره ده چوو بو ئەسپ سواری له دهره وه ی شار و ریگه ی ئەوه ی پیدرا بوو.

رۆژی بیست و چواری ئاقریل دوا ی گه رانه وه له ئەسپ سواری، ئاگادار کرا کاتی نه بوونی ئەو قاسیدیک له لایه ن قورۆنتسوۆفه وه هاتوه. له گه ل ئەوه ی تامه زرۆ بوو بزانی قاسیده که چ په یامیکی هیناوه، رۆیشت بو ژووره که ی خوی. نویژی نیوه رۆی کرد. پاشان چوو بو ئەو ژووره ی که ئەفسه ری به رپرس و قاسیده که چاوه روانی بوون. ئەو ژووره ش شوینی دانیشتن و میوانداریی حاجی مراد بوو. ئەو قاسیده ی له تفلیسه وه هاتبوو ناوی کریلوف^{۸۹} بوو، به حاجی مرادی راگه یاند که قورۆنتسوۆف ده یه وه ی رۆژی دوازه هه م بچیت بو تفلیس بو ئەوه ی چاوی به ژنیرال ئارگوتینسکی بکه وئ. حاجی مراد روخسار و قه لافه تی قاسیده که ی نه که وته به ر دل و به توورپه یی وه لامی دایه وه: «یاخچی. پاره ت هیناوه؟»
کریلوف وه لامی دایه وه: «هیناومه.»

حاجی مراد گوتی: «بۆ دوو چه وتوو!» سه ره تا هه ر دوو دهستی و پاشان چوار قامکی به رز کرده وه: «بینه بمدهیه.»

قاسید گوتی: «هه ر ئیستا دهیده مه خزمه تان.» دهستی کرد به نیو کیسه ی که لوپه له کانیدا و پاره که ی دهره ئتا. پینی وابوو حاجی مراد رووسی نازانی. به زمانی رووسی گوتی: «پاره ی بۆ چیه؟»

حاجی مراد حالی بوو. مؤرپه یه کی لیکرد. قاسید که ده یویست پاره که دهره ئینی چه زی ده کرد له گه ل حاجی مراد قسه بکات بۆ ئه وه ی کاتی گه رانه وه بۆ لای فۆرۆنتسوڤ هه والیک ی پی بی. داوای له دیلمانجه که کرد له حاجی مراد بپرسی لێره تا قه تی به سه ر نه چوو ه؟ حاجی مراد به لاچاو یکی و به مؤرپه وه له و پیاوه کورته بالا و سه رسافه ی پروانی که جلو به رگی سقیلی له به ردا بوو، وه لامی نه دایه وه. دیلمانج دیسان پرسیاره که ی دووپات کرده وه. حاجی مراد نیوچاوانی تیک ناو گوتی:

«پینی بلی هیچ قسه یه کم نییه، پاره که م پی بدات.»

له سه ر میزه که دانیشت پاره کان بژمیرئ. رۆژی پینج دراوی ئالتوون مووچه ی حاجی مراد بوو. کریلوڤ پاره کانی دهره ئتا. هه وت ریزی ده دانه یی دانا و له به ر ده می حاجی مراد ریزی کردن. حاجی مراد دراوه کانی خسته گیرفانی چه رکه سییه که یه وه و له ناکاو چه پوکیکی به سه ری سافی کریلوڤدا کیتشا و هه لیبه زانده وه.

کریلوڤ له جیی خۆی دهرپه ری و به دیلمانجه که ی گوت: «به حاجی مراد بلی مافی ئه وه ی نییه ئاوا له گه ل من هه لسوکه وت بکات، من کار به دهستی ده وه له تم و پله پایه م به رانه به ری عمیده! ئه فسه ره که ش وته که ی ئه وی پشت راست کرده وه. حاجی مراد ته نیا سه ری له قاند تا کوو تییان بگه ئینی ئه وه ده زانی. هه ستا و له ژوو ره که چوو ه ده ری.»

ئەفسەرى بەرپرس گوتى: «ئەو كىتابىيە نازانم چىيى لى بىكەين. سەر بخەيە سەرى بە خەنجەرەوھ ئاوقات دەبى؛ ھەر بۇيە قەسە لى گەل نايە. بەلام واپزانم ژان بە جەرگى گەيشتووھ و بۇي تامل ناكرى.»

ئىوارە كاتىك ولات تارىك داھات دوو سىخورى دەمامكدار لە كوستانەوھ ھاتن بو لاي حاجى مراد. بەكىان زىلەھ و پەشتالە و ئەوى دىكەيان پىرەپىياوئىكى لاواز و دالگۆشت بوو. ئەو ھەوالانەي ھىتابوويان ھىوابەخىش نەبوون. لايەنگرانى حاجى مراد كە بەلئىيان دابوو بنەمالەكەي پزگار دەكەن، لە ترسى شامىل لە بەلئىنەكەيان پاشگەز بووبوونەوھ. شامىل ھەپەشەي كىردبوو ھەر كەسىك يارمەتتى حاجى مراد بدات بە توندترىن شىوھ سزا دەدرى. دوای بىستنى ھەوالى قاسىدەكان، حاجى مراد دەستەوئەژنو دانىشت و سەرى كىردە سەر چۆكى و ماوھىكى زور بەو شىوھىە ماىوھ. بىرى دەكردەوھ. بەشىوھىەكى جىددى بىرى دەكردە. دەيزانى ئەمە لىپراوانەترىن و دوایىن بىر كىردنەوھىەتى. دەبوو بىرپارىكى بەجى بدات. لە ئاكامدا سەرى بەرز كىردەوھ و ھەر يەكى دراوئىكى ئالتوونى دا بە قاسىدەكان و گوتى: «بىرۆن.»

«وھلام چىيە؟»

«بزانىن خودا چىمان وھرى دىنى.»

قاسىدەكان ھەستان و پۆيشتن. حاجى مراد لە سەر مافوورەكە دانىشتىبوو. ئەژنوئى لە باوھش گرتىبوو. ماوھىەكى زور دانىشت و بىرى كىردەوھ.

"چىكەم؟ بىروا بە قەسەكانى شامىل بىكەم و خۆم بە دەستەوھ بدەم؟ بەلام ئەو ھىندە فىلەبازە دەلئى رىويىە! تەنانەت ئەگەر فرىويشم نەدات، ناتوانم لە بەر دەستى ئەو سوورھوولى چل درۆيەدا كار بىكەم.

مه‌حاله بتوانم بگه‌رېمه‌وه بۆ لای، چونکه هاتوومه‌ته پال پروسه‌کان و هه‌تا هه‌تایه دلای لیم پاک نابیته‌وه و متمانه‌م پئی ناکات.

ئهو ئه‌فسانه‌یه‌ی چپانشینه‌کانی وه‌بیر هاته‌وه. "مرۆقه‌کان هه‌لۆیه‌کیان گرت و هینایان بۆ نیو خویان. هه‌لۆکه‌ دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ژیان له‌گه‌ل مرۆقه‌کان، زه‌نگوله‌یه‌ک له‌ملدا گه‌رایه‌وه بۆ کویستان و چووه‌ نیو هاو ره‌گه‌زه‌کانی. هه‌لۆکان ریگه‌یان پینه‌دا و له‌ خویان تاران. گوتیان: بگه‌رپوه بۆ لای ئهو که‌سانه‌ی زه‌نگوله‌یان له‌مل کردی. هه‌لۆکه‌ نه‌یده‌و‌یست له‌ چیا و هیلانه و هاو‌ره‌گه‌زه‌کانی دوور بکه‌یته‌وه؛ پئی چه‌قاند و نه‌رۆیشه‌ته‌وه بۆ لای مرۆقه‌کان. هه‌لۆکانیش چه‌زیان نه‌ده‌کرد هه‌لۆیه‌کی زه‌نگوله‌ له‌ مل له‌ نیو ئه‌واندا بی، هه‌ر بۆیه‌ هینه‌دیان به‌ دهن‌دووک و چرنووک لیدا هه‌تا کوشتیان.

حاجی مراد بیری کرده‌وه: "ئه‌گه‌ر بگه‌رپیمه‌وه بۆ لای شامیل به‌ دهردی هه‌لۆکه‌ ده‌چم. وا باشتر نییه‌ لیره‌ بمینه‌وه و هه‌موو خاکی قه‌فاز له‌ چنگ یاغییه‌کان دهره‌ینم و پیشکه‌ش به‌ تیزاری بکه‌م؟ ئهو کاته‌ ناوبانگی ئازایه‌تیم هینه‌دی دیکه‌ بلاو ده‌بیته‌وه و ده‌بمه‌ خاوه‌نی ناو و ناوبانگ و مال و سامانیکی زۆر.

له‌ دلای خویدا گوتی: "ئه‌وه‌ش مه‌حاله." بیری له‌ دیداره‌کانی له‌گه‌ل فۆرۆنتسووف و واده‌ و به‌لینه‌کانی شازاده‌ کرده‌وه. به‌لام له‌ دلای خویدا گوتی: "هه‌ر ئیستا ده‌بی بریاری خۆم بده‌م دهن‌ا شامیل بنه‌ماله‌که‌م له‌ نیو ده‌بات."

ئهو شه‌وه‌ هه‌تا به‌یانی خه‌و نه‌چووه‌ چاوی. هه‌ر وا بیری ده‌کرده‌وه و بارودۆخ و ریکاره‌کانی هه‌لده‌سه‌نگاند و له‌ بیری چاره‌سه‌ریکی گونجاودا بوو.

بیست و سئ

له نیوه شه ودا بریاری خوئی دا. ده بوو رابکات و بگه ریته وه بو چیا. به هاوکاری ئه و داغستانیانه ی که هیشتا پیی وه فادار بوون، هیرش بکاته سهر قیدونو و یان بنه ماله که ی پزگار بکات یان له و ریگایه دا سهری خوئی دانی. به لام هیشتا بیرى له وه نه کردبو وه دوای پزگار کردنی بنه ماله که ی ده بی چبکات. بو لای رووسه کان بگه ریته وه، یان بچیت بو خونزاخ و هه لکو تیته سهر هیزه کانی شامیل؟ ته نیا شتیک که ئیستا بیرى لیده کرده وه راکردن له لای رووسه کان و روو له چیا کردن بوو. دهسته و به جی دهستی کرد به دارشتنی پلانه که ی.

به شمیتی رهشی بهرداری له ژیر بالیفه که ی دهرهینا. نایه بن باخه لی و چوو بو لای هاوړیکانی له ژووره که ی ئه و بهری دالانه که. دهرگای دهره وه ی دالانه که کرابو وه. ههر که پیی نایه نیو دالانه که وه هه وای فینکی مانگه شه و و شنه ی شیداری شه و بای نیوه شه و له دهموچاوی دا. چریکه ی بولبوله کانی نیو باخی ماله که گوچکه و ههستی لاوانده وه.

کاتیک له دالانه که تیپه ری و دهرگای ژووری هاوړیکانی کرده وه، ژووره که رووناک نه بوو، به لام تریفه ی ته ربیعى یه که م له په نجره که وه ده هاته ژووری. له بهریکی ژووره که میزیک و چوار

کورسی داندرا بون. چوار کەس لە ھاو پێکانی لە سەر مافوورە ی تەرکی ھۆدە کە پراکشابون و عەباکانیان بە خۆیان دادابوو. خەنیفە لە دەرەوہ لای ئەسپەکان خەوتبوو. گەمزالۆ بە بیستنی تەقە ی دەرگا کە راپەری. کە چاوی بە حاجی مراد کەوت ناسییەوہ. دیسان پراکشایەوہ. ئیلدار کە لە پال ئەو دا پراکشا بوو، لە رێوہ ھەستا بە شمتیە کە ی لە بەر کرد و چاوەروانی فەرمانی مورشیدە کە ی راوہستا. خان محەمەد و قوربان ھەروا لە خەودا بوون. حاجی مراد ئەو بە شمیتە ی پێی بوو لە سەر میزە کە داینا و خرنیگە ی ھات. خرنیگە کە ش ھی ئەو دراوہ ئالتوونانە بوو کە بە بەری بە شمیتە کە یەوہ دروو بوو. حاجی مراد دراوہ ئالتوونە کانی کە ئەو پۆژە وەر یگرتبوو دای بە ئیلدار و گوتی: «ھانی ئەوانە شی پێوہ بدروو.» ئیلدار بە شمیت و دراوہ کانی لێ وەرگرت. خێرا چوو بو بەر پەنجەرە کە و لە بەر تریفە ی زیوینی مانگ چە قویە کە چکۆلە ی لە ژیر کالانی خەنجەرە کە ی دەرھینا، بەری بە شمیتە کە ی کون کرد، دراوہ کانی تیخست و دەستی کرد بە دروونی. کەمزالۆ ھەستا و چوار مەشقی دانیشت. حاجی مراد گوتی: «گەمزالۆ! ھەستن تەفەنگ و شەشلوولە کان و فیشەک و تەقە مەنی ئامادە بکەن. سبەینی رێگایە کە دوورمان لە بەرە.»

گەمزالۆ لەوہ لامدا گوتی: «گوللە شمان ھە یە و بارووتیش. ھەر ئیستا ھەمووی ئامادە دەکەین.» دەیزانی بو چی حاجی مراد دەلی تەفەنگە کان پێکەن. لە بەر خۆیەوہ گوراندی و بزە یە ک نیشتە سەر لیوی. لە سەرەتاوہ ئەو تەنیا ئاواتیککی ھەبوو: ھەتا ئەو جییە ی دەتوانی و لە دەستی دێ ئەو سەگە پووسیانیە بکووژێ و بە خەنجەر ھەلیاندی و پوو بکاتەوہ کوستان. ئیستا کە بۆی

دهرکه وتبوو حاجی مرادیش دهیهه وئ ئه و کاره بکات، شاد و دلخوش بوو.

دوای رۆیشتنی حاجی مراد، گه مزالۆ هاورپیکانی له خه و ههستاند. ههر چواریان دهستیان کرد به پرکردنی تفهنگ و شهشلول و ئاماده کردنی فیسقوفلاسقی تایبهتی و سازوبه رگی جهنگی. ئه و چه کوچۆل و له تکانه ی چه پله ک بووبوون، هه موویان گوپی و بارووتی تازه یان کرده نیو ئاگردانی تفهنگه کانه وه؛ گولله کانیان له تیتۆله په رۆی چه ور پیچا و بۆ ههر فیشه کیک به راده ی پیویست بارووتی تازه یان تیکرد و فیشه که کانیان پر کرد. شمشیر و خه نجه ره کانیان چه ور کرد و تیغه کانیان تیژ کرده وه.

به ره له هه لاتنی خۆر حاجی مراد دیسان هات بۆ دالانه که و مه سینیه کی پر کرد له ئاو بۆ دهستنۆیژ گرتن. چریکه و ورینگه ی بولبوله کان له و به ره به یانه فینکه دا ولاتی داگرتبوو و شادیی به دلان ده به خشی. له ژووری هاورپیکانییه وه خشه و کره کپی زووره و سیسوو ده هات و دیار بوو خه ریکی تیژ کردنه وه ی خه نجه ر و شمشیره کانن. حاجی مراد مه سینیه که ی پر کرد له ئاو هیشتا نه گه یشتبووه ژووره که ی خۆی جگه له خشه خشی زووره و سیسوو، دهنگی نه رم و له سه ره خۆی خه نیفه ی هاته گوئ که له به ره خۆیه وه گوپانیی ده گوت. راوه ستا و گوپی بۆ شل کرد. باسی داستانی ئازایه تی که سیکی ده کرد به ناوی هه مزه که له گه ل هاورپیکانی ره وه یه ک ئه سپی ره وسه کان راده دا و کاتیک ئه و هه واله به شانزاده ی ره وسی ده گئا، به هیزیکی زۆره وه ده که ونه شوینیان و به نیو لیژه واریکدا تیده په پرن، به لام به داخه وه له و به ری ره وباری ته ره ک گه مارۆیان ده دن. گوپانییه که باسی چۆنییه تی شه ره که و ئازایه تی

همزه‌ی ده‌کرد که چوَن ئه‌سپه‌کان ده‌کووژئ و به‌جنده‌که‌کانیان مه‌ته‌ریز بۆ خۆی و هاو‌پیکانی دروست ده‌کات. همزه و هاو‌پیکانی هه‌تا دوایین فیشه‌ک شه‌ر ده‌که‌ن و پاشان ده‌ست به‌خه‌نجر ئاوقای هیزه‌کانی ڤووس ده‌بن و ده‌بیته شه‌ری ده‌سته‌ویه‌خه. همزه به‌ر له‌وه‌ی گیانی له‌ده‌ست بدات چه‌ند مرای به‌ئاسمانه‌وه‌ ده‌بینی و ڤووی ده‌می ده‌کاته ئه‌وان و ده‌لی:

ئه‌ی بالداره‌کان، بفرن، بفرن، بفرن

به‌ره‌و ماله‌کانی ئیمه‌ بال لی‌ده‌ن!

ڤرۆن به‌دایک و خوشکان و کچانی

ڤووسوورمان بلین

ئیمه‌ له‌ ڤیگای سه‌ربه‌رزی نیشتماندا

خه‌باتمان کرد و شه‌هید بووین.

پیتان بلین ته‌رمه‌که‌شمان له‌ نیو گوڤدا

هه‌دا نادا و قه‌ت ناخه‌وی

گورگ و چه‌قه‌ل جه‌رگ و دل‌مان هه‌لده‌ڤن و

دال و سیارک و قشقه‌ڤه‌ گلینه‌مان هه‌لده‌کۆلن.

به‌لام ئیمه‌ قه‌ت نامرین، قه‌ت نامرین...

ئه‌م گۆرانیه‌ به‌هه‌وایه‌کی خه‌مناک و دلته‌زین کۆتایی ده‌هات و

باتا به‌دنگه‌ به‌هیزه‌که‌ی له‌گه‌لی ده‌گوته‌وه‌ و به‌لاله‌لاله‌ و هاوار و

بانگ ته‌واو ده‌بوو.

دیشان بی‌ده‌نگی. هیچ ده‌نگیک نه‌ده‌هات جگه‌ له‌ ورینگه‌ی بولبولان

و خشه‌ی لیک ساوینی به‌رد و ڤۆلا.

حاجی مراد وه‌ها که‌وتبووه‌ گۆمی بیر و خه‌یاله‌وه‌ نه‌یده‌زانی

مه‌سینه‌که‌ی خوار کردۆته‌وه‌ و هه‌موو ئاوه‌که‌ی ڤژاوه‌. بۆ لۆمه

کردنی خوئی سهری راوه‌شاندا و دیسان گه‌رایه‌وه بو ژورره‌که‌ی. دواى نۆیژی به‌یانی تفه‌نگه‌که‌ی هینا، به وردی چاوی لیکرد و تاقیی کرده‌وه. پاشان چوو له سهر ته‌خته‌که دانیشته. هیچ کاریکی تری نه‌بوو بیکات. بو ئه‌وه‌ی بپروات بو ئه‌سپ سواری ده‌بوو مؤله‌ت له ئه‌فسه‌ری به‌رپرس وهرگرئ. هیشتا هه‌وا روون نه‌بوو بووه و ئه‌فسه‌ری کیشک له خه‌وه‌نه‌ستابوو.

گۆرانیه‌که‌ی خه‌نیفه ئه‌و شیعره‌ی وه‌بیر هینایه‌وه که دایکی دواى له دایک بوونی ئه‌و هۆنیه‌بوویه‌وه و به هه‌واى لایه لایه ده‌یگوت. گۆرانیه‌که بو باوکی حاجی مراد بوو و زور جار له دایکی بیستبوو؛ ئه‌و گۆرانیه‌ی که بو لوریس ملیکوژی گوتبوو.

ئیسته ده‌تگوت دایکی له به‌ر چاویه‌تی؛ به‌لام نه‌ک وه‌کوو دوایین جار به ده‌موچاوی چرچولۆچ و سهری سپی و ده‌می بی ددانه‌وه، به‌لکوو جحیل و شوخوشه‌نگ و توندوتۆل؛ هینده به هیز و توندوتۆل بوو ته‌نانه‌ت ئه‌و کاته‌ی ئه‌م مندالیکى شه‌ش سالانی قورس و پهل قه‌ویش بوو به کۆلیدا ده‌به‌ست و به کو‌یستاندا هه‌لده‌گه‌را و ده‌بیرد بو لای باوه‌گه‌وره‌ی. بیره‌وه‌ری مندالی، ئه‌وی خسته بییری کوره‌ خوشه‌ویسته‌که‌ی، ئه‌و کاته‌ی بو یه‌که‌م جار به ده‌ستی خوئی سهری بو تاشیبوو. ئیسته یوسفی کورپی گه‌نجیکی ئازا و به‌جهرگ بوو. ئه‌وی به‌و جوړه هاته به‌ر چاو که بو دایین جار دیتبووی:

ئه‌و رۆژه‌ی له (تسلمیس) هاته ده‌ری. یوسف ئه‌سه‌په‌که‌ی بو هینابوو ده‌ری و داواى لیکردبوو ریگه‌ی پیدات له‌گه‌لی بچی. یوسف گورج و ئاماده و چه‌ک له شان هه‌وساری ئه‌سه‌په‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرتبوو. ده‌موچاوی جوان و سووره‌لگه‌راوی جوامیری و ئازایه‌تی لى ده‌باری، قه‌لافه‌تی باریکه‌له و له‌باری، هیندیک له باوکی که‌له‌گه‌تتر

بوو. حاجی مراد هه موو ئه وانه ی هینابوو بهر چاوی خوئی و له تاوی بنه ماله که ی ئوقره ی لیهه لگیرابوو. حاجی مراد رۆح و گیانی له لای کوربه که ی بوو و کاتیک دهیدی سه ره رای ته مه نی که م، گه نجیکی به هیزه و نیوشانی پان و نیوقه دی باریکی و باسک و باهوئی به هیزی و هه لسوکه وتی چالاکانه ی دههینایه وه بهر چاوی خوئی، له خویشیانا گه زگه ز بالای ده کرد.

حاجی مراد گوتبووی: «واباشتره تو هه ر لیتره بمینییه وه. تو ئیستا ته نیا پیاوی مالیی. ده بی ئاگات له دایکت و دایه گه وره ت بی.»
وه بییری هاته وه یوسف به سه ر بهر زانه و به بزیه کی پر له ره زایه ته وه وه لامی دابوو هه تا ئه و کاته ی زیندوو بی هیچ که س ناتوانی ئازار به دایکی و دایه گه وره ی بگه یینی. له گه ل ئه وه شدا هه تا قه راغ چۆمی به سواری ئه سپ باوکی به ری کرد و له وی گه رایه وه. له و کاته وه ئیتر حاجی مراد دایکی و ژنه کانی و کوربه که ی نه دیتبوو. ئیستا شامیل هه ره شه ی ده کرد چاوی یوسفی کوری ده رده هینی. سه باره ت به ژنه کانیشی چیان به سه ردی و چ بی ری زییه کیان پی ده کری، نه یده ویست بیر بکاته وه.

ئه و بیر و خه یالانه وه های تووشی خه م و دله راوکی کرد بوو ئارواقارای لیهه لگیرا بوو. به په له هه ستایه سه ر پی و به شه له شه ل رویشت بو بهر ده رگاکه و ئیلداری بانگ کرد. هیشتا خو ر هه لئه هاتبوو، به لام هه وا به ته واوی رووناک بوو بوو. بولبه له کان هه روا ده یان چریکاند. گوتی: «بچو به ئه فسه ری کیشک بلی ده مه هوئی بچم بو ئه سپ سواری. ئه سپه کانیش زین بکه ن.»

بیست و چوار

له ههموو ئهو ماوهیهدا فیکر و زیکری بووتلیز له لای شیعیری خهباتگیزان بوو. له بهر خوویهوه ویرهوییری دههات و ئهو شیعرانهی دهگوت. نهک له کاتی دهوامدا بهلکوو له ژیانی تاییهتی پوژانهشدا ههروا له سهه لیتی بوو. جلو بهرگی چه رکهسی له بهر دهکرد. به ئهسپ ته راتینی دهکرد و ئهو شیعر و ئاوازانهی دهگوتهوه. دوو جار له ههلمهتی شهوانهی بوگدانوئوچیدا⁹ به شداری کرد. بهلام نه کهسیکی کوشت و نه کهسیکیشی دهستگیر کرد. نزیکي و دوستایهتی له گهله بوگدانوئوچ شانهزیهکی گهروه بوو، چونکه ئهفسه ریکی زور به جهرگ و چاونه ترس بوو. ئهو دوستایهتییه وههه ی پی ده به خشی. قه رزه که ی بو دابووه. به بههرهیهکی زور قه رزی له جووله کهیهکی سووت خو ر وهرگرتبوو. له راستیدا کیشه که ی چاره سهه نه کرابوو، ته نیا ماوهیهک وهدوا خرابوو. نهیده وهیست بیر له بارودوخی خو ی بکاته وه. بو له بیر بردنه وهی خه م و کیشه کانی ته نیا په نای بو چرینی شیعر و ئاوازی خهباتگیزانه نه ده برد، مه شروو بییشی ده خوارده وه. پوژ له گهله پوژ له باری ئاکار و پهفتاره وه که سایه تی داده به زی و له بهر چاوی ده ور و به رییه کانی سووک ده بوو. ئیتر ئهو یوسفه داوینپاکه نه بوو که گرنگی به ماریا دیمتیری یوئقنای زله خا شیوه نه دات و خو له ئه شق و هه وهس بیوویری. به پیچه وانه زور بی شه رمانه و به رووه لمالدارو بییه کی ئاشکراوه ده یویست له خشته ی به ریته، به لام

وهها توند و راشكاوانه ماریا دهستی به پروویه وه نا، له گه‌ل ئه‌وه‌ی تووشی سه‌رسوو‌رمان بوو، هه‌ستی به شه‌رمه‌زاریش کرد.

له کوتایی مانگی ئافریلدا تا قمیگ ئه‌فسه‌ر و سه‌رباز که دوو مه‌فرزه له لیوای کابارادا بوون هاتن بو قه‌لا. باریاتینسکی ده‌یویست به یارمه‌تی ئه‌و هی‌زانه هه‌موو خاکی چی‌چین داگیر بکات، کاریک که هه‌تا ئه‌و کاته مه‌حال بوو. به پیی داب و نه‌ریتی قه‌ققاز ئه‌وانه میوانی لیواکانی کوورین بوون. سه‌ربازه‌کانیان له سه‌ربازخانه نیشته‌جی کرد و جگه له ئاشی گه‌نمه ره‌شه، گوشت و قو‌دکاشیان پی‌ده‌دان. ئه‌فسه‌ره‌کانیش له گه‌ل ئه‌فسه‌ره‌کانی دانیش‌تووی کوورین بوونه هاومه‌نزل. بو ری‌زگرتن له میوانه‌کان میوانییه‌کی گه‌وره‌یان به‌ریوه برد و به‌زم و گو‌رانی و باده‌نووشی گه‌رموگو‌ر و شاهانه بوو. عه‌مید پی‌ترۆف هی‌نده مه‌ست بوو هۆشی له لا نه‌ما بوو. به ره‌نگی بزراکاووه له سه‌ر کورسییه‌که تخیل بوو بوو. شمشیره‌که‌ی له کالان ده‌رکیشابوو، هی‌رشه‌ی ده‌کرده سه‌ر دوژمنیکی خه‌یالی و جنیوی ده‌دا و پی‌ده‌که‌نی. جاروبار یه‌کیکی له باوه‌ش ده‌گرت و دواتر به هه‌وای گو‌رانییه‌ک که هه‌زی پی‌ده‌کرد، ده‌ستی ده‌کرد به سه‌ما و هه‌له‌په‌رکی:

شامیل شو‌رشی کردوه

له سالانی رابردوودا

ده‌له‌ی له‌له‌ی، له‌له‌ی له‌ی

له سالانی رابردوودا...

بووتلی‌ریش له‌وی بوو. ده‌یویست له‌و کۆره‌شدا وه‌ک خه‌باتگێریکی به‌جه‌رگ هه‌لسوکه‌وت بکات. به‌راستی به‌زه‌یی به‌عه‌میددا ده‌هات، به‌لام هیچی له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات. که دیتی سه‌رخووشی خه‌ریکه ئه‌ویش له پی بخت، ده‌ره‌دزه‌ی دایه و به هی‌واشی له کۆره‌که چوو ده‌هه‌ری.

مانگی چارده، ماله كان و سهنگه پرشی كۆلان و شه قامی سپی هه لگیزا بوو. هینده رووناك بوو دهتوانی زهنگیانهی له بهر بگریه وه، خیز و گه لا و په له پووش و چالوچۆلی كۆلان هه مووی مه علوم بوو. له نزیك مائی چاوی به ماریا كهوت شالیکی له سه ر و ملی هالاند بوو. دواي ئه و سارد و سرپی و بی مه یلییهی پیوهی دیوو، بووتلیز به شه رمه زارییه وه پرووی لی وه رده گیرا و خوئی لی به دور ده گرت. به لام له و مانگه شه وه خو شه دا و له و په ری مه ستیدا، به دینی ماریا گه شایه وه و ویستی دیسان خوئی لی نزیك بکاته وه.

لیی پرسى: «دهچی بۆ کوئ؟»

ماریا به میهره بانیه وه وه لامی دایه وه: «دهچم بزانه پیره پیاو حالی چۆنه.»

ماریا راست و راشكاوانه له گه ل بووتلیز ده دوا، به لام كه دهیدی ماوهیه كه ئه و خوئی لی ده بویری و دور په ریزی لیده كات، هیندیك دلی لئی ره نجا بوو.

«خه مت نه بی. زوو دیته وه بۆ مائی.»

«دهتوانی؟»

«ئه گه ر به پیی خوئی نه توانی بیته وه، دهیهیننه وه.»

«هه روایه. به باشی نازانه بچم بۆ لای. وانیه؟»

«به لی، واباشتره نه چی، وه ره باپرۆینه وه بۆ مائی.»

ماریا دیمتیری یۆقنا گه رایه وه. به ره و مائی وه ری كه وتن. مانگه شه وه هینده رووناك بوو دهتگوت خه رمانه یه كه تریفه دوری سییه ره كه ی ئه وانى داوه. بووتلیز چاوی له و تریفه رووناكه ی مانگ ده كرد و دهیویست به ماریا بللی ئه شق و خو شه ویستی ئه و هه روا له دلیدایه، به لام نه یده زانی چۆنی بدرکینی و له کوپوه دهست پییکات. ژنه

چاوه پروان بوو بووتلیز قسه بکات. بهو شیوهیه ههنگویان دهنه و هیچیان متهقیان نه ده کرد. گه یشتبوونه نزیک مائی، چاویان به چند ئه سپ سوار كهوت به ره و كۆلانه كه بايان دایه وه، ئه فسه ریک بوو به چند سه ر بازه وه.

ماریا دیمتیری یوقنا خوئی کیشا دواوه و گوتی: «ئوه کییه به ره و ئیره دی؟» مانگ له پشت سه ری سواره كه وه تریفه ی داده باراند. ماریا نه یناسییه وه هه تا گه یشتنه په نایان. کامینیف⁹¹ بوو؛ ئه فسه ریک كه بیشترا هوکاری عه مید بوو، هه ر بویه ماریا ئه وی دهناسی.

ماریا سه ری هه لبری و گوتی: «پیتیرنیکولایبیچ⁹² ئه وه توئی؟» وه لامی دایه وه: «به لئی خووم. بووتلیز ئه وه توئی؟ هیشتا نه خه و تووی؟ له گه ل ماریا دیمتیری یوقنا پیاسه ده کن؟ و اباشه وریابی و پئی زیادی دانه کیشی، دهنه عه مید پیت ده لی پووتیک چند سیه یه! ئه ی عه مید له کوئییه؟»

ماریا سه ری بۆ لای دهنگی به زم و گۆرانییه كه سووراند و گوتی: «خه رکی باده نوشییه!»

«چی بووه؟ به چ بۆنه یه كه وه ئه و به زمه یان ساز کردووه؟»
«چند كه س له ئه فسه رانی هه سا ف - یوورت⁹³ هاتبوون. میوانییه كه بۆ ئه وان گیراوه.»

«چهنده باش و له کاتی خویدا گه یشتم. هیندیک ئیشم به عه میده.»
بووتلیز لیی پرسی: «ئیشی فه رمی؟»
«که م تا کورتی.»

91- Peter Nikolaevich

92- Hasav Yurt

93- Chikhirev

«چاک يان خراب؟»

كامينيڤ پيكنى و گوتى: «فهرق ناكا؛ بۇ ئىمه باشه و بۇ هيئدكهيش خراب.»

ئىستا گه يىشتبوننه مالى عه ميد. كامينيڤ گوراندى به سهر يه كيك له كازاخه كاندا: «چيخيرنيريڤ^۹ وهره بۇ ئيره.»

يه كيك له كازاخه كان هاته پيشى. يۇنيورمى ئاسايى كازاخه كانى دۇنى له بهردا و چه كمه ي مل دريژى له پيدا بوو. توربينيكيشى به دسته وه بوو.

كامينيڤ له كاتى دابه زيندا گوتى: «دهرى هينه.»
كازاخه كه دابه زى. كيسه يه كى له خورجينه كه ي دهره يئا. كامينيڤ كيسه كه ي لى وهرگرت. دستى كرد به نيو كيسه كه دا و گوتى: «ماريا ديميتري يۇقنا ناترسى؟»

ماريا وهلامى دايه وه: «له چى بترسم؟»
كامينيڤ سهرى براوى مروڤيكي له كيسه كه دهره يئا. له بهر تريفه ي مانگه شه و پيشانيدا. «كه وايه بروانه بزائم ده يناسييه وه؟»

سهرىكى تاشراو بوو به جووتى برؤى پر و ريش و سميلى كورت و ره شه وه؛ يه كيك له چاوه كانى زهق و ئهوى ديكه يان نيوه قوچاو بوو. ته پلى سهرى بريندار بوو برينه كه ي ده مى كرد بؤوه. لووتى خوينى پيوه ده له مه بوو بوو. خاولييه كى خويناو بيان له مى پيچابوو. سهره راي برينى زورى دهموچاوى، بزه يه كى ميهره بان و مندا لانه ي له سهر ليو بوو.

ماریا دیمیتیری یوڤنا چاوی لیکرد. به بی ئه وهی زمانی بگه ری پروی
وهرگیرا و به پهله خوئی کرد به مالیدا.

بووتلیز نهیده توانی چاو له سهر ئه و سهره برپاوه سامناکه هه لگری:
سهری حاجی مراد بوو، ئه و پیاوه خه باتگیره ی ماوه یه که له مه و بهر
شه وانیکی زور پیکه وه دانیشتبوون و قسه یان کرد بوو.

کامینیڤ گوتی: «دهیویست رابکات، به لام گرتمان وه.» که لله
سهره که ی دایه وه به کازاخه که و له گه ل بووتلیز چوونه ژووری.

کامینیڤ گوتی: «زور قارمانانه گیانی له دهست دا.»

«به لام بو کوژرا؟ چی پروی دا؟»

هیندیگ سه برکه. عه مید بیت هه موو پروداوه که تان به وردی بو
دهگیرمه وه. ده بی ئه و که لله سهره به هه موو قه لا و گوند و شاره کاند
بگیرین!»

ناردیان به دوا ی عه میددا. عه مید له گه ل دوو ئه فسهری تر که
ئه وانیش وه ک خوئی به دمه ست بوون، هاته وه. کامینیڤی له ئامیز گرت
و به خیر هاتنی کرد.

کامینیڤ گوتی: «سهری حاجی مرادم بو هیناوی.»

«نا! شتی وا نه لئی کوژرا!»

«به لئ، دهیویست رابکات.»

«هه همیشه ده مگوت فیلیکی له ژیر سهردایه و ئه و هاتنه ی به راستی

نییه. کوا؟ سهری کوا! پیشانم ده.»

بانگی کازاخه که یان کرد. کیسه که ی هینا. عه مید به چاوی مهسته وه

ماوه یه که تیی راما.

«له گه ل ئه وه شدا پیاویکی ئازا و به شه ر هف بوو. ده مه هوی ماچی

بکه م.»

یه کیچ له ئەفسەرەکان گوتی: «بەلێ، بەراستی پیاویکی بەجەرگ و چاونه ترس بوو.»

داوی ئەوێ هەمووان چاویان له کەلەسەرەکه کرد، دایانەوه به کازاخەکه. ئەویش خستییهوه نیو توورەکه که و به هیواشی له سووچیک داینا.

ئەفسەرەکه پرسیری کرد: «جەنابی کامینیف ئەو سەرە پیشان دەدهی، وتاریش پیشکەش دەکەیی؟»

عەمید دەنگی هەلبەری: «نا، لیم گەرین باماچی بکەم. ئەو شمشیریکی به دیاری دابەمن.»

بووتلیز چوو دەری، لەبەر هەیوانەکه راوهستا.

ماریا دیمیتیری یۆقنا له سەر پلیکانی دووهەم دایشتبوو. پرووی کردە بووتلیز و به توورەیی سەری هەلینا. بووتلیز لێی پرسی: «ماریا دیمیتیری یۆقنا، چی بووه؟»

«ئێوه پیاو کوژن... ئێوه دلرەق و خوینەرژن... رقم لیتانە و نامهوی بتانینم... ئێوه پیاو کوژن!»

بووتلیز نەیدەزانی بلێ چی؛ گوتی: «ئەوه بەلایه که لهوانهیه هەموو کەس به سەری بی. شەر ئەوهیه ئیترا!»

ماریا بەگریانەوه دەنگی هەلبەری: «شەر! ئەوه چ شەریکه؟ ئەوه قەسابیه! تەرمی مردوو دەبی به خاکی بسپین، نهک ئاوا بیکەنه مه لحه که. پیاو کوژانه! پیاو کوژانه!» به دەم گریان و شەپۆرەوه له دەرگای پشتهوه چوو ژووری.

بووتلیز گەرپاوه بوو هۆدەکه و داوی له کامینیف کرد چۆینه تی پووداوه که یان بوو بگێریتەوه

کامینیف گوتی:

پووداوه که به م شیوهیه بوو:

بیست و پینج

حاجی مراد ریگهی ئه وهی پیدرابوو به سواری له دهوروبه ری شار بسوورپیته وه، به لام هه میسه گورووپیکی کازاخی له گه لدا بوو. سه رجه می ئه و سه ربازانه ی له نووخا خزمه تیان ده کرد بیست که س بوون، ده که سیان پاریزه ری حاجی مراد بوون و ده که سه که ی دیکه ش خزمه تکاری ئه فسه ره کان بوون. که وای به پیی ئه و فه رمانه ی پیمان کرابوو، ئه گه ر لانیکه م ده سه ربازمان بکرده یه ته پاریزه ری حاجی مراد، ده بوو ئه و ده که سه هه موو رۆژی له گه لیدا بن. هه ر بۆیه دوا ی چه ند رۆژ مانه وه ی له نووخا، بریار درا له وه به دوا وه ته نیا پینج که س پاریزه ری بن و له گه لیدا بچن. داوا حاجی مرادیش کرا هیچ کات هه موو هاوړیکانی له گه ل خوی نه بات. به لام رۆژی بیست و پینجه می ئاقریل، حاجی مراد له گه ل هه ر پینج هاوړیکه ی وه ریکه وت. کاتییک ویستی بروات، ئه فسه ری فه رمانده پیی راگه یاند که نابج هه موو هاوړیکانی له گه ل خوی ببات. حاجی مراد وای نواند گوویی لی نه بووه و ملی رپی گرت. ئه فسه ریش ئیتر پیداکری نه کرد.

ئەفسەرىك بە ناوى نازارۆف^{۹۵} فەرماندەى سەربازەكان بوو، چەن كەپەت نىشانى قارەمانىتىيى وەرگرتبوو. لاويكى بەهيز و مووخورمايى و گورجرگول و زيرەك بوو. ئەو نۆبەرەى بنەمالەيەكى ھەژار و دەستكورت بوو. باوكى كۆچى دوايى كرد بوو و دايكە پيرەكەى و سى خوشك و دوو براى بەخيو دەكرد.

ئەفسەرى فەرماندە گوتى: «نازارۆف چاويكت بكة چوار چا و وريابه. له بىرت نەچى زور وريابه!»

نازارۆف له وەلامدا گوتى: «بە چاوان گەورەم!»

پيى نايە سەر ركيّف، تەفەنگەكەى له شانى كرد و له سەر مالى زين دانىشت تەفەنگەكەى بە شانييەو ە راستەوپاستە كرد و بە سواری ئەسپە شىي يال بە ژەنگار و سىنە بەرز و كەفەل پان دەستى كرد بە يورغە و وەرپى كەوت. چوار كازاخ لەگەلى رويشتن: فيرايونتۆف^{۹۶} كەلەگەت و بەلەباريكە و له زاتى خويدا دز و دەست پيس؛ ئەو بوو ھىندىكى بارووت بە گەمزالو فرۆشتبوو؛ ئىگنانوف^{۹۷} وەرزيپىكى گەپاوى بە توانا بوو، ئەگەر چى ھىندەى نەما بوو خزمەتەكەى كوتايى پى بى، بەلام ھىشتا بەھيزى شان و باھوى خوى دەنازى؛ ميشكين^{۹۸}، گەنجىكى لاواز و زەردل بوو ھەمووان گالتهيان پيدەكرد و

95- Nazarov

96- Ferapontov

97- Ignatov

98- Mishkin

کلاویان له سهر دهنه؛ پتراکوف^{۹۹} گهنجیکسی قژکالی
 سهروپووخوش و دهم به پیکه نین و تاقانه کوری دایکی بوو.
 به یانیکسی فینک بوو، ته مومژ ولاتی داگرتبوو. پاشان ته مه که
 رهوی و ههواکهی تاووساو بوو. میړگ و سهوزه لانییه کی
 بهربلاو، گژوگیای ته پ و تازه، گهرمه شانی تازه رسکاو و
 پووباری پر ته وژم و که فچرین که به لای راستی ریگاکه دا
 هارهی دههات و دهیلرفاند، هه موو له ژیر تیریژی خوردا
 ددرهوشانه وه.

حاجی مراد ئارام و له سه ره خو ئه سپه کهی ده ئاژوا.
 هاوپریکانی و کازاخه کان به دوایدا به نهرمی دهرویشتن. زور
 به هیواشی له ریگاکه ی ئه و بهری قه لا تیپه رین. به پال ئه و
 ژنانه دا پرویشتن که قه رتاله یان له سهر سه ریان دانابوو، چهند
 سه رباز عاره بانه یان لیده خوپی و چهند هیلینگه ش گامیش و
 بارگین رایانده کیشان. له وان دوور که وتنه وه. یهک میل و نیو
 ریگیان بری، حاجی مراد زه بریکی هیواشی له ئه سپه کهی دا و
 خیراییه کهی زیاتر کرد. هاوپریکانی و کازاخه کان بو ئه وهی
 دوا نه که ون ناچار بوون ئه سپه کانیاں بخه نه چوارنال.

فیراپونتوف گوتی: «ئه سپه کهی زور ئه سپی چاکه. ئه گهر
 نه هاتبایه ته پالمان و دوژمنمان بوايه، دهمکرد به قوربان
 گولله یهک و ئه و ئه سپه بی وینه یه م هه لده گرت بو خوم!»
 «به لن هاوری. له تفلیس سیسه د رولیان پیدا نه یفروشت.»

نازاروڤ گوتى: «ئەگەر ئىشتيام لى بى بەو ئەسپەي خۆم
وەپىشى دەكەوم.»

«وەپىشى دەكەوى؟ ئەو خەيال پلاو!»

حاجى مراد جار لەگەل جار خىرايىيەكەي زياتر دەکرد.
نازاروڤ كە دەيوست بە حاجى مراد بگاتەو دەنگى ھەلبىرى:
«ھاوړى ھىواشتەر؛ ئەوئەندە خىرا مەړۆ.»

حاجى مراد ئاورىكى دايەو ھىچى نەگوت، خىرايىيەكەشى
كەم نەكردەو.

ئىگناوڤ گوتى: «واديارە كارىكيان لە ژىر سەردايە!
دیتووتە چەندە بە پرتاو دەرۆن!»

يەك مىلى تر بەرە و كوستان پىگيان برى.

نازاروڤ دەنگى ھەلبىرى: «دەلىم ئەوئەندە بە پرتاو مەړۆ!»
حاجى مراد نە وەلامى دايەو، نە ئاورى دايەو.
خىرايىيەكەشى زياتر كرد. ئىستا بە چوار نال دەرۆشت.

نازاروڤ نەراندى: «نەگبەتى! ناھىلم خۆت دەر بازكەي.»
قەمچىيەكى لە ئەسپەكەي راکىشا. لە سەر زىنەكە ھەستا،
بەرەو پىشەو ھاھاتەو بە پرتاو غارى دا بو ئەوئەندە پىشى
بگاتەو.

ھەواكەي زۆر پووناك و سامال بوو، ژيانىش بە لای
نازاروڤقەو كە لەگەل ئەسپەكە بووبوونە يەك جەستە و ھەك
باي شەمال دەفرى، ھىندە جوان و رازاوە و پرنەشە بوو،
پوودانى كارساتىكى دلتەزىن و خەماوى بە زەينىشيدا
نەدەھات. لەوئەندە كە جار لەگەل جار لە حاجى مراد نزيكتر
دەبوو، كەيفى دەکرد.

حاجی مراد به خرمنی سمی ئەسپهکەى دواویدا بۆى دەرکەوت خەریکە پێى بگاتەو. بە دەستی راستى شەشلولەکەى دەرھینا و بە دەستی چەپى ھیندیک ھەوسارى ئەسپهکەى کێشا کە خرمنی سمی ئەسپهکەى دواویدی تووشى ھەبەجانی کردبوو؛ نازارۆف بە حاجی مراد گەشتبوو و لەگەڵ ئەوئە دەستی درێژ کردبوو و دەیویست ھەوسارى ئەسپهکەى حاجی مراد بگرى، دەینەراند: «پیت دەلیم نابى...» بەر لەوئە دەستی بگاتە ھەوسارى ئەسپهکە شەشلولەکەى دەستی حاجی مراد شریخەى لیوھەات. نازارۆف دەستی بە سینگییەو گرت و ھاواری کرد: «ئەوا چى دەکەى؟ کورپنە بیانگرن!» نووشتایەو و بە سینگەو کەوتە سەر زینەکە.

ھاوپیانی حاجی مراد چونکە لەوان خەباتگێرتەر و نازاتر بوون دەستیان کرد بە تەقە کردن و بە شمشیرەو ھەلیانکوتایە سەریان.

نازارۆف خۆى بە ملی ئەسپهکەیدا ھەلواسیبوو و ئەسپە خوودارەکەى بى ئۆقرە ھەلدەسوورا و بە دەورى خۆیدا دەخولایەو. ئەسپهکەى ئیگناتۆفیش گلا و ھەر دوو لاقى شکا. دوو کەس لە چیانشینان بى ئەوئە لە ئەسپهکانیان دابەزن ئیگناتۆفیان دایە بەر زەبرى شمشیر. پتراکۆف دەیویست بچیت بۆ یارمەتیی ھاوئەتارەکانى، بەلام بەر لەوئە بگاتە لایان دوو گوللە لە پشت و لاقەبرغەى درا و وەک تەرمەکە گیا لە سەر ئەسپهکەى کەوتە خواری.

میشکین بە چوار نال بەرھو قەلا تیی تەقاند. خەنیفە و خان محەممەد کەوتنە دواى، بەلام ھیندە دوور کەوتبوو پێى

نه گه یشنه وه. که دیتیان پیی ناگه نه وه، گه پانه وه بو لای
هاورپیکانیا.

پتراکوف به زگی هه لدر اوه وه له سهر زهوی ره هیل بو بوو.
رووی له ئاسمان بوو و زاری داچاقاوی پر بو بوو له خول و
خوین؛ وهک ماسیی له ئاو دابراو ده می به یه کدا ددا. گه مزالو
که به شمشیر حیاتیی له ئیلناتوف بریبوو، زه بریکیشی له
نازاروف دا و له سهر ئه سپه که وه خستیه خوارئ. خان
مه ممد کیسه ی فیشه که کانی نازاروفی هه لگرت. خه نیفه
ده یویست ئه سپه که ی نازاروف بگری، بلام له و کاته دا حاجی
مراد بانگی کرد. به پرتاو رویشتن و له گوره پانی شه ره که
دور که تنه وه. ههر پینج سواره چیانشینه که به دوا ی حاجی
مراد دا به چوار نال ده رویشتن و ئه سپه که ی پتراکوف که
ده یویست له گه لیان که وئ بو دوا وه رایاندا. گه یشتبوونه
چه لئوکچاره کانی نوو خا و نزیکه ی شهش میل له قه لاکه دور
که وتبوونه وه؛ ته قه یه ک به نیشانه ی ئاماده باش و له ئارادا
بوونی مه ترسی له بورجی قه لاکه ی نوو خا وه هات.

فه رمانده ی قه لاکه ئاگادار کرا حاجی مراد رایکردوو، ههر
دوو دهستی به لاجه سه ریه وه گرت و له دلی خویدا گوتی:
«خودایه، خودایه، خودایه، خودایه گیان! دیتت چ قورپکم به
سه ردا کرا؟» گوئی بو قسه کانی میشکین راگرتبوو و ده یگوت:
«ئه و نا که سانه هه لیان خه له تان دین!» له هه موو لایه که وه ئاماده
باشیان را گه یاندا. نه ک هه موو کا زاخه کان، به لکوو هه موو
خه لکانی سفیلی لایه نگری روو سه کان و گونده کانی ئه و ده قهره
ده ستیان دایه چه ک و شمشیر و که وتنه دوا ی حاجی مراد و

هاورپیکانی. رایانگه یاند هر که سیک بتوانی به مردوویی یان به زیندوویی حاجی مراد رادهست بکات هه زار رۆبَل خه لات ده کری. دوو سهعات دواي هه لاتنی حاجی مراد و هاورپیکانی زیاتر له دووسه د کازاخ، به چوار نال به دواي ئه فسهری فه رمانده دا غاریان ده دا بو ئه وهی بگه نه سه ریان و ده ستگیریان بکه ن.

دواي چه ند میل تاودان به جادهی سه ره کیدا، حاجی مراد هه وساری ئه سپه که ی کیشا، که له تۆز و ئاره قه دا خووسا بوو و که وتبووه هه ناسه برکی.

له لای راستی جاده که، مالی گوندنشینان و مناره ی بندرژیک^{۱۰۰} و له و بهری دیکه شه وه کیلگه و مه زرا، له و لاتریشه وه رووباریک وه بهر چاو ده که وت. ئه گه رچی ریگای کویتستان له لای دهسته راست هه لکه وتبوو، به لام حاجی مراد به لای چه پدا بایدايه وه. دلنیا بوو شوینگی ره کان به لای راستا ده رۆن، به لام ئه و دوور له جاده که، دواي تیپه رین له ریگایه کی نیوبری ئه و لای ئالازانه وه^{۱۰۱}، ده گه یشته شوینیک که هیه که س چاوه روانی ئه وهی نه ده کرد. به شان ی رووباره که دا داده گه را هه تا ده گه یشته لی ره وار که، پاشان دواي په ری نه وه له رووباره که ده گه یشته کویتستان. به پیی ئه و پلانه به لای چه پدا رۆیشت.

به لام په ری نه وه له رووباره که مه حال بوو. ئه و چه لتوکچارانه ی ده بوو پییدا تیپه رن، ئاویان لینرا بوو و

100- Benerdzhik

101- Alazan

ئەسپەكان ھەتا چۆكیان تیدەچەقى. بۆیە حاجی مراد و ھاورپیکانی ناچار بوون جارێك بە لای راستدا و جارێك بە لای چەپدا برۆن بۆ ئەوەی زەویبەکی وشکتر بدۆزنەو. بەلام تەواوی چەلتووچارەكان ئاویان لێنرا بوو و دەتگوت ھەموو ئاوی ڕووبارەکیان لەو دەشتە ئاژین کردوو.

ئەسپەكان کاتیك لاقیان لە قورپەكە دەچەقى و دەریان دەھینایەو تەلپەى دەھات و دەتگوت چۆپەمۆ لە سەرى بەتلیك دەرینى. ناچار بوون چەند ھەنگاو برۆنە پێشئى و ڕاوەستن بۆ ئەوەی ئەسپەكان پشوو بدەن. وەھا لەو قور و زیلافەیدا گیریان کرد، ھەوا تارێك داھات و ئەوان ھیشتا نەگەشتبوونە ڕووبارەكە. لای دەستە چەپیان زەویبەكەى بەرزتر و پەر لە بنچک و دەون بوو. حاجی مراد بریارى دا بچیتە ئەو شوینە، شەوئى لەوى بمیننەو و ئەسپەکانیش پشوو بدەن و بلەوەرین. ھاورپیکانى نان و پەنیریان دەرھینا و ملیان نا لە خواردن. ولات تارێك داھات. سەرەتا مانگ لە لای ڕۆژاواو ھیندیک تریفەى دايارند، بەلام زۆر زوو ئاوا بوو و تارێكى بالى بە سەر دەشت و کێو و ڕووباردا کیشا. لە نیو بنچک و دەونەدکاندا بولبول ورنیگەیان دەھات. دوو بولبول لە نزیک ئەوان لە نیو دەوونیکدا بوون. تا ئەو کاتەى حاجی مراد و ھاورپیکانى دەنگیان دەھات ئەوان بیدەنگ بوون، بەلام کاتیك ئەوان ڕاکشان و ھەست و خوستیان لە خۆیان برى، بولبولەكان کەوتنە سەر بەزمى خۆیان و ئەویندارانە دەیانچریکاند و بۆیە کتریان دەساندەو.

حاجی مراد گوئی بۆ ھەموو دەنگ و چرپە و خشپەیک شل کرد بوو، دەنگى بولبولەكان سەرنجى ڕاکیشا و ئەو ئاوازەى

همزه كه و ته وه يادى كه شهوى رابردوو كاتى دهسنوئژ گرتن وهبىرى هاتبووه. به خه ياليدا هات كه ئه و يش تووشى ئه و چاره نووسه ده بئت. له ناكاو ورهى هاته وه بهر و ههستا عه باكهى راخست و نوئژى دابهست. هيشتا سلاوى نوئژه كهى نه دابووه ههستى به خشپه يهك كرد؛ بوى دهركه وت خشپه كه لئيان نزيك ده بئته وه. جگه له خشپه كه جلقهى پئى ئه سپش ده هات كه به نئو چه ئتوو كجاره ئاو لئيراوه كه دا ده رپوئشتن.

خان محه ممه دى چاوتئژ و وريا چوو بو قه راغ ده وه نه كان. له و تاريكئيه دا چه ند تارمايى و تاپووى دى: چه ند كه س به سواره و پياده ده هاتنه پئشى. خه نيفه ش، له و لايه ي ديكه وه چه ند تارمايى چاوپئكه وت: كارگانوڤ^{۱۲} فه رمانده ي ناوچه كه بوو له گه ل هئزه كانى.

حاجى مراد بىرى كرده وه: «زور باشه. ئيمه ش وهك همزه به ربه ره كانى ده كه ين و هه تا دوايىن پشوو شه ر ده كه ين.»
دواى ئه وهى بويان دهركه وت حاجى مراد رايكرد وه، فه رمانى شوين هه لگرتنى ده ركرا. كارگانوڤ له گه ل تا قمئك كازاخ و چه كدارى ره شوكى كه وتنه شوينى، به لام هئچ شوين پئيه كيان بو نه دوزرايه وه. لاي عه سر شه كه ت و هئوا براو، ده يانوئست بگه رپئنه وه، چاوى به پيره پياوئك كه وتبوو و لئى پرسىبوو چه ند سوارى نه ديوه؟ پيره پياو له وه لامدا گوتبووى: به لئى ديتوومه؛ شه ش سوار بوون له نئو چه ئتوو كجاره كه دا گىريان خواردبوو و سه ريان لئ شئو ابوو، پاشان رويان كرده

نیو دوهنجاړه‌که، من هه‌میشه ده‌چم له‌وی ئیزنگ و سووته‌م‌نی ده‌ی‌نم. کارگانو‌قله‌گل پیره‌پیاو گه‌رایه‌وه. که چاوی به‌گیزو‌گولینگی سه‌ری ئه‌سپه‌کان که‌وت، دلنیا بوو حاجی مراد له‌وی‌یه. هیزه‌کانی ئاگادار کرد و دوهنجاړه‌که‌یان گه‌مارو‌دا. راوه‌ستا هه‌تا هه‌وا پوونی بکات و حاجی مراد به‌مردوویی یان زیندوویی ده‌ستگیر بکات.

حاجی مراد بوی ده‌رکه‌وت گه‌مارو‌ دراوه. جو‌گه‌یه‌کی وشکی له‌نیو دوهنجاړه‌که‌دا دوزییه‌وه. هاو‌پیکانی ئاگادار کرده‌وه که و‌اباشه‌گل و خو‌ل له‌که‌ناری جو‌گه‌که هه‌لده‌نه‌وه، بیکه‌نه مه‌ته‌ریز و هه‌تا دوا‌یین فیشه‌ک و دوا‌یین دل‌وپی خو‌ین به‌ر‌به‌ره‌کانی بکه‌ن. هاو‌پیکانی ده‌ستیان کرد به‌برینی بنچک و ده‌ون و هه‌لکه‌ندنی زه‌وی. به‌خه‌نجه‌ره‌کانیان زه‌وویان هه‌لده‌کو‌لی و خو‌له‌که‌یان هه‌لده‌دایه‌وه. حاجی مراد خو‌شی یارمه‌تیی د‌دان.

کاتیک هه‌وا پوون بو‌وه، فه‌رمانده‌ی سواره‌کان چووه‌سه‌ر بستوویه‌ک و ده‌نگی هه‌ل‌بری: «حاجی مراد! خو‌ت بده‌به‌ده‌سته‌وه! ئیمه‌هی‌زیکی زو‌رین و گه‌مارو‌مان دا‌ون. دلنیا‌به‌ده‌ره‌ق‌تمان نایه‌ی. ئیوه‌شه‌ش که‌سن و ئیمه‌هی‌زه‌کانمان زو‌ر و پو‌شته و په‌رداخ‌ن.»

له‌وه‌لامی فه‌رمانده‌دا ته‌قه‌یه‌ک هات و باقه‌یه‌ک دوو‌که‌ل له‌جو‌گه‌که‌وه هه‌ستا. گولله‌که ئه‌سپی یه‌کیک له‌چه‌ک‌داره‌ره‌شو‌کییه‌کانی گلاند. پاشان قرم‌ژنی گولله‌دوهنجاړه‌که‌ی دا‌گرت و له‌هه‌موو لایه‌که‌وه کا‌زاخ و چه‌ک‌داره‌ره‌شو‌کییه‌کان دوهنجاړه‌که‌یان گولله‌باران کرد. له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ویزه‌ی

گولله دههات و لق و پهلی دار و دوه‌نه‌کانی ده‌شکاندوه و له گلی هه‌ل‌دراوه‌ی لیواری جوگه‌که دهدرا، به‌لام حاجی مراد و هاوړیکانی جیگاکیان ئه‌من بوو. تهنیا گولله‌یه‌ک له سه‌ری ئه‌سه‌په‌که‌ی گه‌مزالو درا، ئه‌ویش سله‌مییووه له ئه‌سه‌په‌کانی تر دوورکه‌وتبووه. وه‌ک ئه‌سپی هه‌وسار پساندوو به‌نیو بنچک و دوه‌نه‌کاندا غاریدا و که گه‌یشته لای ئه‌سه‌په‌کانی تر به‌لادا که‌وت و دوا‌ی توژی لاقه‌فرتی گیانی ده‌رچوو. خوینی به‌سه‌ر گزوگیای تازه رسکاودا پڙا و سووری هه‌ل‌گیړان. حاجی مراد و هاوړییانی، تهنیا کاتی‌ک ته‌قه‌یان ده‌کرد که یه‌کیک له چه‌کداره‌کان وه‌دیار ده‌که‌وت. که‌م وابوو نه‌پییکن. سی که‌س له چه‌کداره‌ره‌شوکییه‌کان بریندار بوون، ئه‌وان نه‌ک نه‌یانویرا هه‌ل‌کوته‌سه‌ر سه‌نگه‌ری ئه‌وان به‌ل‌کوو پرنیگانه‌وه و پاشه‌کیشیان کرد. جار و بار له دووره‌وه ته‌قه‌یان ده‌کرد. سه‌عاتیک به‌و شیوه‌یه تیپه‌ری. هه‌تا و بالا پیاویک هاتبووه سه‌ری. حاجی مراد له بی‌ری ئه‌وه‌دا بوو خو‌ی هه‌ل‌داته سه‌ر ئه‌سه‌په‌که‌ی و خو‌ی بگه‌یه‌نی‌ته‌رووباره‌که؛ به‌لام هه‌روا و قرموقالی تا‌قمیک به‌رز بووه که دیار بوو تازه گه‌یشتوونه‌ته شوینی تیکه‌ه‌ل‌چوونه‌که. حاجی ئاغا مه‌ختوولی و چه‌کداره‌کانی بوون. نزیکه‌ی دووسه‌ده‌سه‌س بوون. حاجی ئاغا و حاجی مراد هاوړیی یه‌ک بوون و هه‌ر دووکیان دانیش‌تووی کو‌یستان. حاجی ئاغا ماوه‌یه‌ک بوو چووبووه ریزی هیزه‌کانی رووسه‌وه. کوړی ئه‌حمه‌د خان دوژمنی قه‌سته سه‌ری حاجی مرادیش له‌گه‌لیدا بوو.

حاجى ئاغاش وەك كارگانوڭ سەرەتا داۋاي لە حاجى مراد
 كرد خۆى بە دەستەو بەدات. وەلامى ئەویشيان بە گوللەيەك
 دايەو. حاجى مراد فەرمانى دا شمشىرەکانيان ھەلکەشن و
 خۆشى شمشىرەكەى ھەلکەشا و ھاوار و گورپەى سەدان کەس
 لە و دۆل و دەرەيەدا دەنگى دايەو. چەكدارە رەشۆکىيەکان
 ھىرشيان کرد بو نىو دەو ھەنجارەكە. بەلام لە نىو
 سەنگەرەکانەو بەردەوام تەقە دەکرا و سىئ کەس لە
 ھىرشکەرەکان کەوتن. ھىرشکەرەکان دەورى دەو ھەنجارەكەيان
 گرتبوو و تەقەيان دەکرد. بە دەم تەقە کردنەو لە سەنگەرەكە
 نزىك دەبوونەو. چەند کەس بە گەللەى حاجى مراد و
 ھاورپىکانى پىکران و بوونە قوربانى. حاجى مراد گوللەى بە
 خەتەر نەدەدا. گەمزالۆش کەم وابوو گوللەى بە خەتەر بچى.
 ھەموو جارىك کە ھىرشکەرىكى دەپىکا، لە خۆشياندا ھاوارى
 دەکرد و شادىي خۆى دەردەبرى. قوربان لە سەر لىۋارى
 سەنگەرەكە دانىشتبوو و بویرانە و کۆلنەدەرانە تەقەى دەکرد و
 گۆرانىي دەگوت؛ زۆربەى گوللەکانى بە خەتەر دەچوون. ئىلدار
 توورە و ئۆقرە لىبراو دەيوست دەست بەداتە خەنجەرەكەى و
 ھىرش بکاتە سەر ھىزەکانى دوژمن، ھىندەى رق ھەستا بوو
 ھەموو گىانى دەلەرزى. چاۋى لە سەر حاجى مراد
 ھەلنەدەگرت. خەنىفەى تىسکن بە قۆلى ھەلکراو ھە لىرەش
 ئەركى نۆکەرىي خۆى بەجى دەھىنا و ئەو تەفەنگانەى حاجى
 مراد و قوربان پىيان دەدا، بە خىرايى پرى دەکردنەو. خان
 محەممەد بە پىچاۋانەى ھاورپىکانى لە سەنگەردا نەمايەو،
 ھەلات بۆ لای ئەسپەکان بۆ ئەو ھى بيانبات بۆ شوينىكى ئەمنتر.

به ردهوام دهیگوراند، به بی ئه وهی سیړه بگری ته قه ی ده کرد. یه کهم کهس بوو پیکرا. گولله یه که له ملی درا. دانیشیت. ده کوخی، خوین به دهمیدا ده هاته خواری و جنیوی دها. حاجی مرادیش دوا ی ئه وهی پیکرا. گولله یه که له شانی درا و ه لیدری. ئاته گی به شمیشته که ی دادری و توند برینه که ی به ست. دهستی کرده وه به ته قه کردن.

بو سیه مین جار ئیلدار هاواری کرد: «با به شمشیره وه هیرشیان بکهینه سه را!» سه ری ه لبری و ویستی له سه نگره که بیته ده ری، هر له و کاته دا پیکرا و له بهر ده می حاجی مراددا تخیل بوو. حاجی مراد چاویکی لیکرد. چاوه جوانه کانی به شیوه یه کی ئاشقانه له حاجی مراد بریبوو. ده می کو کرد بووه و لیوی سه ره وه ی وه ک لیوی خونچه ی مندالان ده چوو، بی ئه وه ی بگریته وه ده جوو لایه وه و ده تگوت به دم خه وه وه مه می دایکی ده مژی. که وتبوو به سه ر لاقی حاجی مراددا، لاقی له ژیر ته رمه که ی ئیلدار ده رهینایه وه و دهستی کرده وه به ته قه کردن. خه نیفه به سه ر ته رمه که ی ئیلداردا نووشتایه وه گولله کانی نیو فیشه کلغه که ی ده رهینا و کردیه گیرفانی خو یه وه. قوربان بی ئه وه ی میثیکی میوان بی تفه نگره که ی پر ده کرده وه و گورانیی ده گوت و ته قه ی ده کرد.

هیزه کانی دوژمن هاتوهاواریان ساز کرد بوو، دهون به دهون ده هانته پیشی و نزیک ده بوونه وه. گولله یه کی تر له قه برغه ی چه پی حاجی مراد درا. له نیو جوگه له که دا خو ی دریژ کرد. ده ستمالکیکی تری له ئاته گی به شمیمیته که ی دادری و له زارکی برینه که ی ئاخنی. ههستی کرد خه ریکه ده مرئ. چونکه

ئەو بىرىنەي لاکەلەكەي زۆر قورس و كارى بوو. بىرەوهرى و خەيالەكانى رابردوو يەك بە دواى يەكدا و بە پرتا و بەزەينىدا تىدەپەرىن و لىيى دوور دەكەوتنەوہ. ئەبوو نوتسال خانى پالەوانى دەدى خەنجەرى بە دەستىكەوہ گرتووه و بە دەستەكەي دىكەي رومەتە ھەلدراوہكەي گرتووه و ھىرش دەكاتە سەر دوژمن؛ پاشان روخسارى زەردەل و چرچولۇچى قۇرۇنتسۇقى پىر بە زەينىدا ھات، دەتگوت پىرە رىويىكەي فىلەبازە. پاشان يۇسفى كورى و سوونىاي ژنى، ھەر وەھا دەموچاوى رەنگ بزرگا و درى دوژمنەكەي، واتە شامىلى دەدى بە رىشى سوور و چاوى نىوہقو وچاوہوہ.

ھەموو ئەو وىنە خەيالپانە بە زەينىدا تىدەپەرىن و بە ھىچ شىوہىك ھەستىان نەدەجوولاند. نە داخ و ھەسرەت، نە توورەيى، نە تامەزروىيى. ھەموو ئەوانە لە ھەمبەر ئەم رووداوى ئەمپۆ و ئەو ھەستەي ئىستا لە ناخىدا سەرى ھەلدا، يان پىشتەر سەريان ھەلدابوو، زۆر ھىچ و بى بايەخى دەنواند. جەستە بە ھىز و پىر تواناكەي، خەرىكى درىژە پىدانى ئەو كارە بوو كەوا دەستى پىكردبوو.

دوايىن وزە و ھىزى خۆي كۆ كردهوہ. لە نىو سەنگەرەكەيدا ھەستايە سەر پى و شەشلوولەكەي نا بە سنىگى ئەو پىاوہ ھىرشكەرەوہ كە چەند ھەنگاوى ماپوو بگاتە سەرى و تخىلى كرد. حاجى مراد دەست بە خەنجەر لە سەنگەرەكەي ھاتە دەرى و بە شەلە شەل ھىرشى كرده سەر دوژمنەكانى. چەند گوللەيان پىوہنا. حاجى مراد كەوت و تلۆر بووہ نىو مەتەرىزەكە. چەند كەس لە چەكدارە رەشۇكىيەكان ھاوارى

شادییان دهربری و هومه نیان برد بو جهسته له خوین گهوزیه که ی. به لام ئه و تهرمه که ی که پییان وابوو سارد بوته وه، له ناکاو جوولایه وه. سهره تا سهری رووت و خویناوی و تاشراوی بهرز کرده وه؛ پاشان دهستی به ساقه ته ی دهرختیکه وه گرت و هه موو ئه ندای و هک په یکه ره یه کی قایم و شه لالی خوین به پیوه راوه ستا. هیئده ترسناک بوو هیرشکه ره کان له جیی خوین ویشک بوون. له ناکاو تهرمه که له رزییه وه و دهمه روو که وت؛ تهرمی پاکشاوی ده تگوت قانگه لاشکی تهره که وتوته بهر گهوزی مه له غان و ئیتر جووله ی لیبرا.

نه ده جوولایه وه، به لام هیشتا گیانی له له شدا بوو. حاجی ئاغا له پیش ئه وانی دیکه وه گه یشته سهری و به خه نجه ره گه وره که ی له سهری پاکیشا. حاجی مراد پیی وابوو به کوتک کیشایان به سهریدا، نه یده زانی کی لییدا و بو؟ ئه وه دوایین هه ست بوو له جهسته یدا. ئیتر ههستی به هیچ نه کرد. دوژمنه کانی جهسته یه کی له خویندا شه لال و دابیژدابیژ کراویان دابوو بهر پینلاقه و شمشیر که ئیتر هیچ پیوه ندییه کی به حاجی مراده وه نه بوو.

حاجی ئاغا لاقی له سهر پشتی تهرمه که دانا و به دوو زهبری شمشیر سهری لی کرده وه. به نووکی لاقی و زور به پاریزه وه بو ئه وه ی پۆستاله کانی خویناوی نه بن تلاندی و له تهرمه که ی دوور خسته وه. خوینی گهش له شاده ماره کانی ملی تهرمه که وه فیچقه ی ده کرد، که لله سهره کهش خوینی رهشی لی ده چورا و گیاوگژه کانی ده خووساند.

کارگانوڤ و حاجی ئاغا و ئەحمەد خان و ھەموو چە کدارە
پەشۆکییەکان و ھەک ئەو پراوچیانی چەند ئازەلیان کوشتیی، لە
دەوری تەرمەکەیی حاجی مراد و ھاوپیانی کۆ بوونەو و لە
نیو ئەو دووکەل و بۆنی باپووتەدا کە دەوہنجارەکەیی
داگرتبوو، سەر کەوتنی خۆیان کردە جیژن و ھەروا ھاواری
شادییان و ھەریخست.

بولبولەکانی نیو دەوہنجارەکە ھەتا ئەو کاتەیی تەقە کردن
دریژەیی ھەبوو، بیدەنگ بوون، پاشان دەستیان کردەو و بە
خویندن، سەرەتا یەکیان لە نزیکەو، پاشان ئەوانەیی دوورتر
بوون.

***

قانگە لاشکی تەر کە بە گولە بنەوشەکانییەو لە نیو
شیوہردەکەدا پیشیل کرابوو، ئەو مەرگەیی دلتهزینەیی و ھبیر
ھینامەو.

.....

سەرچاوە: حاجی مراد، اثر لئوتولستوی، ترجمەیی ھمایون
صنعتی زادە، چاپی اول. ۱۰۹۰ تھران انتشارات کتاب پنجرە.

فهره‌نگۆک

ئاخیزگه: سه‌رچاوه.

ئاخیز کردن: هه‌ستان، کیل بونه‌وه.

پاچقه: وه‌رگیڕان. (ترجمه)

چپر: چروپر، دارستانی چر. (جنگل انبوه)

چینک: میترگ، سه‌وزه‌لانی. (مرغزار)

تووته‌ک: ک. نه‌بوو، تاقتا‌کهره. (بوم)

ته‌ربیع: چونیه‌تی جیگیر بوونی مانگ له دوو قوناخی خۆیدا (شه‌وی
حه‌وته‌م وشه‌وی بیست و یه‌که‌می مانگی کۆچی) به‌رانبه‌ر به‌زه‌وی.
(تربیع)

جه‌نده‌ک: که‌لاک، لاشه، ته‌رم. (لاشه)

چلدرۆ: بریتی له که‌سینک که درۆ زۆر ده‌کات.

چینک: میترگ، چیمه‌ن. (مرغزار)

چه‌نه‌ویرغه: بریتی له چه‌قه‌سرۆیی، زۆربله‌یی. (کنایه از حرافی زیاد)

خاپینۆک: فریوده‌ر، کلاوچی، فیله‌باز. (حقه‌باز)

خاکه‌را: خۆ به‌که‌م زان. (متواضع)

زووره: به‌ردیکی زبره‌چه‌قو و خه‌نجه‌رو... هتدی پی تیز ده‌که‌ن.
(سنگ سوهان)

سه‌لکه‌بزووت: چوممه‌ت، داری نیوه‌سووتاو. سه‌ره‌بزووت.

سیسوو: بربەند، موورەت. (سوهان)
 شووتە: ھۆرنی وریاکەر ھوہ (ئاژیر)
 شیروشە پال: بەیبوون. (بابونە)
 فحیل: بخشراو. (تبرئە)
 قانگە لاشک: درووی کەنگر. (گل گنگر)
 قورساخ: بە ویقار. (با وقار)
 قیرات: گەرماپیو. (دماسنج)
 کاتور: زەویی پووتەن و بی داروگیا.
 کاشە: خیشکی سەر بەفر. (سورتمە)
 کۆلاس: چەخماخە. (گلنگدن)
 کۆماج: بوغاری، کوانووی نیو دیوار. (شومینە)
 کولەبال: پەستەک، ھیلەگ. (نیم تنە)
 کەرکە: عەبا، کەوای دریژ. (ردا)
 کەلپۆس: بالتوی کەولی ئاژەل. (پوستین)
 گتگرتن: تۆزە راوہستان. (مکث)
 گەزیچار: داریکی خۆرسکی قەراغ چۆمە و شوول باریکەکانی دەگەن
 بە گەسک.
 ماریز: مارن، زالم، دیکتاتور.
 مدریک: زیرەک، وریا. (زیرک)
 نشووک: تووتنی زۆر کوتراوی تالەبیژکراو کە ھیندی کەس دەیکەنخە
 لووتیانەوہ. (انفیہ)
 نشوک دان: توتن دان. (انفیہ دان)
 ھەنتەش: حوزوور.

بەرھەمەكانى ئەمىن گەردىگلانى

- (1) تاپۇى وەرزىكى سەوز، كۆمەلەشىعر، چاپخانەى شوعاع تەوریز، ۱۹۹۷.
- (2) شەوہژانى ئەستیرەيەك، كۆمەلەشىعر، تاران، نشر عابد، ۲۰۰۰.
- (3) مەرگەخەون، كۆمەلەشىعر، تاران، نشر پیام امروز، ۲۰۰۳
- (4) ديسان لەو شەقامانەوہ، كۆمەلە چيروۆكى بېژەنى نەجدى، وەرگىپران، ئاراس، ۲۰۰۳ ھەولير
- (5) تەپلى ئاور، كۆمەلە چيروۆكى بيانى، وەرگىپران، ئاراس، ۲۰۰۵ ھەولير
- (6) جىگای بەتالى سلوچ، پۇمان، مەحموودى دەولەتئابادى، وەرگىپران، موكريانى، ھەولير ۲۰۰۶
- (7) خور و لاو، كۆمەلە شيعرى مندالان، بۇكان، چاپخانەى داھاتوو، ۲۰۰۷.
- (8) يەكگرتن، چيروۆكى مندالان، قودسى قازى نور، وەرگىپران، ئاراس، ۲۰۰۷ ھەولير
- (9) برايانى كارامازوف، پۇمان، فيودور دوستويفسكى، وەرگىپران، موكريانى، ھەولير ۲۰۰۷
- (10) خولياى نووسين، كۆمەلە وتار- پەزا بەراھەنى، وەرگىپران. موكريانى، ھەولير ۲۰۰۸.
- (11) فەرھەنگى رېژگە (ئەو وشانەى لە ھەنبانە بۇرىنەدا نەھاتوون)، موكريانى ھەولير ۲۰۰۹
- (12) كەلەشىرى و رگن، چيروۆكى مندالان، فۆلكور؛ نووسينەوہ، بۇكان، ئيزيرتوو، ۲۰۰۹

- 13) تازیه بارانی به یه ل، رۆمانی غولامحوسین ساعیدی، وەرگیڕان، موکریانی ۲۰۱۱ هه‌ولێر
- 14) مه‌رگی ئیفان، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڕان، موکریانی، هه‌ولێر ۲۰۱۱
- 15) دار وپه‌پووله و رووبار، چیرۆکی مندالان، فه‌ریده شه‌بانفه‌ر، وەرگیڕان، ۲۰۱۱
- 16) دیلی قه‌فقاز، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڕان، موکریانی، هه‌ولێر ۲۰۱۱
- 17) باوکه سێرگی، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڕان، موکریانی، هه‌ولێر ۲۰۱۱
- 18) ئاغا و نوکه‌ر، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڕان، موکریانی، هه‌ولێر ۲۰۱۱
- 19) هاوسه‌رگیری به‌خته‌وه‌رانه، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڕان، هه‌ولێر، خانه‌ی کتییی ئاوێر ۲۰۱۲
- 20) نارنجی فرین، کوچیرۆک، وه‌زاره‌تی پۆشنییری، سلیمانی، ۲۰۱۲
- 21) ئانا کارنينا، رۆمان، لیۆ تۆلستۆی، وەرگیڕان، موکریانی، هه‌ولێر
- 22) سترانی شه‌پۆله‌کان، شیعری هاوچه‌رخى فارس، وەرگیڕان. یه‌کیه‌تی نووسه‌ران مه‌لبه‌ندی گشتی، هه‌ولێر.
- 23) شنه‌ی پشکووتن، دیوانی شیعری ناوه‌ندی بلاوکرده‌وه‌ی کوڵه‌پشتی، تاران ۲۰۱۳

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپن:

- 1) كازاخەكان، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران
- 2) پىگايەك بەرەو ھەتاو، كۇمەلەچىرۇك، وەرگىران
- 3) شارەزايىە بنەپەتتايەكانى ژيان، دووروتى رىچ، وەرگىران
- 4) شەيتان، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران
- 5) سۇناتاي كرۇيتىزىر، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران
- 6) پۇلىكۇشكا، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران
- 7) پەسلان، پۇمان، ليۇ تولستوى، وەرگىران

